

În baza art.194 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.13/1 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.74 alin.2 Cod penal și art.76 alin.1 lit.b) Cod penal, a fost condamnat același inculpat la **3 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

Ca pedeapsă accesorie, s-a interzis inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b) Cod penal, conform art.71 Cod penal.

În baza art.86/1 Cod penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatului pe durata unui termen de încercare de 6 ani, stabilit conform art.86/2 Cod penal.

În conformitate cu dispozițiile art.86/3 alin.1 lit.a - d) Cod penal, s-a dispus ca pe durata termenului încercare inculpatul să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte trimestrial la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a-i putea fi controlate mijloacele de existență;

În temeiul art.359 Cod procedură penală s-a atras atenția inculpatului asupra dispozițiilor art.86/4 Cod penal cu referire la art.83 Cod penal a căror nerespectare are ca urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Conform art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii s-a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

În baza art.11 pct.2 lit.a) raportat la art.10 lit.a) Cod procedură penală a fost achitată inculpata **NĂSTASE DANIELA** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită prevăzută de art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În baza art.11 pct.2 lit.a) raportat la art.10 lit.d) Cod procedură penală a fost achitată aceeași inculpată pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art.23 alin.1 lit.c) din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înlăturându-se din încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu reținerea dispozițiilor art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000.

În baza art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal a fost condamnată aceeași inculpată la **3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza**

a II-a și b) Cod penal pentru participație improprie la infracțiunea de folosire la autoritatea vamală de documente false.

Ca pedeapsă accesorie, s-a interzis inculpatei exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b) Cod penal, conform art.71 Cod penal.

În baza art.86/1 Cod penal s-a dispus suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatei pe durata unui termen de încercare de 5 ani, stabilit conform art.86/2 Cod penal.

În conformitate cu dispozițiile art.86/3 alin.1 lit.a - d) Cod penal, s-a dispus ca pe durata termenului încercare inculpata să se supună următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte trimestrial la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a-i putea fi controlate mijloacele de existență;

În temeiul art.359 Cod procedură penală s-a atras atenția inculpatei asupra dispozițiilor art.86/4 Cod penal cu referire la art.83 Cod penal a căror nerespectare are ca urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Conform art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii s-a suspendat și executarea pedepsei accesorii.

În baza art.11 pct.2 lit.a) raportat la art.10 lit.a) Cod procedură penală a fost achitată inculpata **JIANU IRINA PAULA** pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prevăzută de art.255 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

În baza art.11 pct.2 lit.a) raportat la art.10 lit.d) Cod procedură penală a fost achitată aceeași inculpată sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare de bani prevăzută de art.23 alin.1 lit.a) din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înlăturându-se din încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu reținerea dispozițiilor art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000.

În baza art.11 pct.2 lit.a) raportat la art.10 lit.a) Cod procedură penală a fost achitată aceeași inculpată pentru participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la legea contabilității prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.43 din Legea nr.82/1991 cu referire la art.289 Cod penal și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înlăturându-se din încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu dispozițiile art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000.

În baza art.11 pct.2 lit.b) raportat la art.10 lit.g teza a II - a Cod procedură penală s-a încetat procesul penal pornit împotriva aceleiași inculpate pentru participație improprie la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.290 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înlăturându-se din încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu dispozițiile art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 (fapta din 31.12.2003).

În baza art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.272 pct.2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal a fost condamnată aceeași inculpată la **2 ani închisoare** pentru participație improprie la infracțiunea de folosire a bunurilor societății comerciale într-un scop contrar intereselor acesteia, înlăturând din încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu dispozițiile art.17 lit.h) din Legea nr.78/2000.

În baza art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal a fost condamnată aceeași inculpată la **3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b) Cod penal pentru participație improprie la infracțiunea de folosire la autoritatea vamală de documente false.

În baza art.33 lit.a) – 34 lit.b) și art.35 Cod penal s-au contopit pedepsele susmenționate, urmând ca inculpata **JIANU IRINA PAULA** să execute pedeapsa cea mai grea, de **3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară** a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b) Cod penal.

Ca pedeapsă accesorie, s-a interzis inculpatei exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b) Cod penal, conform art.71 Cod penal.

În temeiul art.348 Cod procedură penală s-a dispus anularea următoarelor înscrisuri falsificate: comercial invoice (factură externă) nr.102391 din 01.10.2002, comercial invoice (factură externă) nr.102392 din 01.10.2002, comercial invoice (factură externă) nr.642915 din 27.09.2002, comercial invoice (factură externă) nr. 642916 din 27.09.2002 , comercial invoice (factură externă) nr.642917 din 27.09.2002, comercial invoice (factură externă) nr.642918 din 27.09.2002, comercial invoice nr.04401 din 22.01.2003, comercial invoice nr.04521 din 23.01.2003, comercial invoice nr.04525 din 23.01.2003, comercial invoice nr.07422 din 26.05.2003, comercial invoice nr.06989 din 21.05.2003, comercial invoice nr.06978 din 20.05.2003, comercial invoice nr.031421 din 27.07.2003, comercial invoice nr.030943 din 16.07.2003, comercial invoice nr.030942 din 16.07.2003, comercial invoice nr.040999 din 20.12.2003 (înscrisuri aflate în volumul IV dosar urmărire penală), packing list of certificate of weight aferent facturilor externe nr.102391 din 01.10.2002 și nr. 102392 din

01.10.2002, packing list of certificate of weight aferent facturilor externe nr.102391 din 01.10.2002 și nr.102392 din 01.10.2002, packing list of certificate of weight aferent facturilor externe nr.642915, 642916, 642917, 642918 din 27.09.2002, packing list of certificate of weight aferent facturilor nr.642915, 642916, 642917, 642918 din 27.09.2002, packing list of certificate of weight aferent facturilor externe nr.642915, 642916, 642917, 642918 din 27.09.2002, packing list of certificate of weight aferent facturilor externe nr.642915, 642916, 642917, 642918 din 27.09.2002, packing list of certificate of weight aferent facturilor nr.642915, 642916, 642917, 642918 din 27.09.2002, 5 „certificate of quality conformity” cu antetul și ștampila firmei chinezești HUIAN IMPORT EXPORT TRADE CO. LTD, toate datele 27.09.2002, pe numele S.C. VERTCON S.A. (înscrisuri aflate în volumele IV și XXII dosar urmărire penală), avizele de însoțire a mărfii cu seria BC AAA nr.6484107 din 06.12.2002, nr.6484108 din 07.12.2002, nr.6484106 din 07.12.2002, nr.6484101 nedatat, nr.6484102 nedatat, nr.6484104 nedatat, nr.6484105 din 07.12.2002, nr.6663905 din 06.05.2003, nr.6663906 din 08.05.2003, nr. 6663907 din 10.05.2003, nr.6663909 din 30.07.2003, nr.6663908 din 30.07.2003, nr. 6663910 din 06.08.2003, nr.6663911 din 07.08.2003, nr.6663912 din 24.09.2003, nr. 6663913 din 24.09.2003, nr. 6663919 din 26.09.2003, nr.6663920 din 26.09.2003, nr.6663921 din 26.09.2003, nr.6663914 din 26.09.2003, nr.6663915 din 26.09.2003, nr.6663916 din 26.09.2003, nr.6663917 din 26.09.2003, nr. 6663918 din 26.09.2003, nr.663929 din 11.02.2004 și nr.6663930 din 11.02.2004 emise de S.C. VERTCON S.A. (înscrisuri depuse în volumele XXII – XXIV dosar urmărire penală), precum și a facturilor seria BC ACB nr.3656090 din 29.08.2003 nr.3656158 din 30 .09.2003, nr.3656177 din 31.10.2003, nr.3656191 din 30.11.2003 și nr.4627806 din 31.12.2003 și a chitanțelor seria BC ALD nr.4385960 din 7.08.2003, nr. 4385961 din 8.08.2003, nr.4385962 din 11.08.2003 și nr.4385963 din 12.08.2003, toate emise de S.C. REGAL GLASS S.R.L Bacău.

A fost respinsă, ca inadmisibilă, acțiunea civilă exercitată în procesul penal de partea civilă S.C. CONIMPULS S.A. Bacău.

S-a luat act că părțile vătămate S.C. VERTCON S.A Bacău și S.C. REGAL GLASS S.R.L. Bacău nu s-au constituit părți civile în procesul penal.

În temeiul art.118 alin.1 lit.e) Cod penal s-a dispus confiscarea de la inculpata JIANU IRINA PAULA a sumelor de 122.903,0703 lei, 58.870,9402 lei și 80.489 USD și 5.000 EURO, în echivalent lei la cursul BNR din ziua plății.

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator instituit prin Ordonanța nr.68/P/2008 din 25 ianuarie 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Secția de

combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela.

S-a instituit măsura sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatei Jianu Irina Paula până la concurența sumei ce formează obiectul confiscării speciale.

În baza art.191 alin.2 Cod procedură penală au fost obligați inculpatul Năstase Adrian la plata sumei de 15.000 lei, inculpata Năstase Daniela la plata sumei de 20.000 lei și inculpata Jianu Irina Paula la plata sumei de 25.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare efectuate în procesul penal.

II. Pentru a pronunța această sentință instanța de fond a reținut că prin **rechizitoriul nr.68/P/2008 din 3 mai 2010 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție** s-a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată în stare de libertate a inculpaților Adrian Năstase, Daniela Năstase și Irina Paula Jianu sub acuzația comiterii unor infracțiuni de corupție și infracțiuni conexe infracțiunilor de corupție, după cum urmează:

- **NĂSTASE ADRIAN** pentru săvârșirea infracțiunilor de **luare de mită** în formă continuată prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și **șantaj** prevăzută de art.13/1 din Legea nr.78/2000;

- **DANIELA NĂSTASE** pentru săvârșirea infracțiunilor de **complicitate la luare de mită** în formă continuată prevăzută de art.26 Cod penal rap. la art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, **participație improprie la infracțiunea de folosire la autoritatea vamală de documente false** în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și **spălare de bani** în legătură cu fapte de corupție și în formă continuată prevăzută de art.23 alin.1 lit.c) din Legea nr.656/2002 rap. la art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal;

- **JIANU IRINA PAULA** pentru săvârșirea infracțiunilor de **dare de mită** în formă continuată prevăzută de art.255 Cod penal rap. la art.6 din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, **participație improprie la infracțiunea de folosire a bunurilor societăților comerciale într-un scop contrar intereselor acestora** în legătură directă cu infracțiunea de dare de mită și în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la 272 pct.2 din Legea nr.31/1990 republicată cu referire la art.17 lit.h) din Legea nr.78/2000 cu aplicarea

art.41 alin.2 Cod penal, **participație improprie la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată** în legătură cu fapte de corupție și în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.290 Cod penal cu referire la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, **participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la legea contabilității** în legătură cu fapte de corupție și în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.37 din Legea nr.82/1991 republicată cu referire la art.289 Cod penal și art.17 lit.c) din legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, **participație improprie la infracțiunea de folosire la autoritatea vamală de documente false** în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și **spălare de bani** în legătură cu fapte de corupție și în formă continuată prevăzută de art.23 alin.1 lit.b) din Legea nr.656/2002 cu referire la art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

Inițial cercetarea inculpaților din cauză a avut loc în dosarul penal nr.8/P/2006 al DNA - Secția de combatere a corupției, urmărirea penală fiind finalizată prin emiterea rechizitoriului din 13 noiembrie 2008.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr.15083/1/2006.

Prin sentința penală nr.611 din 18 octombrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția penală s-a dispus restituirea cauzei la procuror în vederea refacerii urmăririi penale și a actului de sesizare a instanței.

În motivarea sentinței s-a făcut trimitere la Decizia nr.665/5.07.2007 a Curții Constituționale prin care se constatare neconstituționalitatea dispozițiilor art.23 alin.2 și 3 din Legea nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială (art.24 alin.2 și 3 înainte de republicarea legii în forma actuală) rezultând că procedura de urmărire penală și de judecată prevăzută de art.12 din lege era aplicabilă și foștilor membri ai Guvernului pentru fapte comise în exercițiului funcției lor.

Cum cercetarea și trimiterea în judecată a inculpatului Adrian Năstase în dosarul penal nr.8/P/2006 avusese loc pentru pretinse infracțiuni săvârșite în perioada cât îndeplinise funcția de prim-ministru al României, Înalta Curte de Casație și Justiție a constatat că urmărirea penală nu putea fi efectuată în lipsa avizului special prevăzut de art.7 din Legea nr.115/1999 privind responsabilitatea ministerială.

Prin urmare, reținându-se că avizul privind încuviințarea urmăririi penale pentru fapte comise în exercițiul funcției de demnitate publică constituia o cerință prevăzută imperativ de lege pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și valabila sesizare a instanței, Înalta Curte de

Casație și Justiție a constatat nulitatea în integritate a actelor de urmărire penală efectuate în dosarul penal nr.8/P/2006.

Așa cum rezultă din conținutul dispozitivului sentinței nr.611 din 18 octombrie 2007, dar și din considerente, restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale s-a dispus cu privire la toate persoanele și în legătură cu toate faptele ce formaseră obiectul actului de sesizare a instanței.

Hotărârea de restituire a rămas definitivă prin decizia nr.219 din 7 aprilie 2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 9 judecători.

După restituirea cauzei la procuror, dosarul a fost înregistrat sub nr.68/P/2008 la Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.

Ulterior, prin rezoluția nr.68/P/2008 din 19.06.2008, s-a dispus disjungerea cauzei cu privire la unele dintre faptele ce au format obiectul actului de sesizare inițial și cercetarea lor separată într-un alt dosar penal.

Prin Hotărârea nr.8 din 4.03.2009 a Camerei Deputaților a fost încuviințată urmărirea penală a inculpatului Adrian Năstase - deputat în Parlamentul României și fost prim - ministru al României, pentru faptele formând obiectul dosarului penal nr.68/P/2008 al Direcției Naționale Anticorupție - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Prin rezoluțiile nr.68/P/2009 din 7.05.2009 s-a dispus începerea urmăririi penale față de inculpații Adrian Năstase, Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, fiindu-le adusă la cunoștință învinuirea, conform proceselor - verbale din 26.05.2009, 25.05.2009 și 18.05.2009.

Au fost refăcute principalele acte de urmărire penală cu privire la toți inculpații din cauză și readministrate probele pe baza cărora se dispusesese inițial trimiterea lor în judecată, în dosarul penal nr.8/P/2006.

Sub aspect probator, au fost reaudiați martorii cauzei și efectuate mai multe rapoarte de constatare tehnico-științifică grafică, percheziții în sistem informatic și un raport de expertiză contabilă.

De asemenea, a avut loc prezentarea materialului de urmărire penală pentru toți inculpații și întocmit actul de sesizare a instanței.

Conform rechizitoriului emis în prezenta cauză, acuzațiile formulate împotriva inculpaților Adrian Năstase, Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, circumscrise încadrărilor juridice susmenționate, pot fi rezumate astfel:

1. Cu referire la inculpatul ADRIAN NĂSTASE, s-a reținut că, în perioada 2002-2004, în susținerea unei rezoluții infracționale unice, în calitate de prim ministru al României, cu atribuții de coordonare a activității membrilor Guvernului și atribuții de control în ceea ce privește activitatea miniștrilor și atribuții de control asupra autorităților și

instituțiilor publice centrale și locale prin aparatul de lucru al primului ministru, a primit în mod repetat foloase necuvenite, personal cât și prin intermediul Danielei Năstase, de la coacuzata Irina Paula Jianu, în scopul numirii acesteia în funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții, după ce respectiva instituție a trecut în subordinea Guvernului, precum și pentru asigurarea unui statut care să îi confere acesteia autoritate deplină în cadrul instituției la conducerea căreia se afla.

Foloasele necuvenite au constat în contravaloarea unor bunuri achiziționate din Republica Populară Chineză, cheltuielile legate de introducerea lor în țară și transportul intern, contravaloarea unor lucrări de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL Bacău la imobilul din localitatea (...) precum și în contravaloarea unor lucrări de renovare executate de SC CONIMPULS SA Bacău la imobilul din (...).

Valoarea totală a foloaselor necuvenite primite de inculpatul Adrian Năstase de la coacuzata Irina Paula Jianu a fost stabilită pe baza raportului de expertiză contabilă efectuat în cauză de expertul desemnat Timofte Adriana Florentina, după cum urmează:

- 3.702.843.845 ROL reprezentând contravaloarea bunurilor achiziționate din Republica Populară Chineză și a cheltuielilor ocazionate de introducerea acestora în țară sub aparența unor importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău și transportul pe parcurs intern;

- 2.027.844.822,27 ROL reprezentând contravaloarea lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL Bacău la imobilul din localitatea (...) aparținând inculpaților Adrian și Daniela Năstase și suportate din fondurile SC VERTCON SA Bacău (1.407.535.800 ROL) și SC REGAL GLASS SRL Bacău (620.309.022,27 ROL);

- 16.425.297.185,81 ROL reprezentând contravaloarea unor lucrări de construcție și renovare executate la imobilul din București, (...) și suportată din fondurile SC CONIMPULS SA Bacău (12.61.443.157 ROL), SC VERTCON SA Bacău (1.186.854.028,81ROL) și 2.628.000.000 ROL de către coacuzata Irina Paula Jianu.

De asemenea, s-a reținut că, în aceeași perioadă și în aceeași modalitate, inculpatul Adrian Năstase a primit în mod repetat foloase necuvenite și de la martorul Ioan Păun în scopul numirii și menținerii acestuia în funcțiile de consul general și șef al Consulatului General al României la Hong Kong, precum și pentru menținerea în misiune permanentă în străinătate.

În acest caz, foloasele necuvenite au constat în contravaloarea serviciilor de achiziționare a bunurilor din Republica Populară Chineză, depozitarea lor temporară la sediul Ambasadei României din China,

ambalarea, supravegherea încărcării lor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern, bunuri introduse în țară sub aparența unor importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău, societate care, ca și celelalte două firme susmenționate, era controlată și administrată în fapt de inculpata Irina Paula Jianu.

Tot în sarcina inculpatului ADRIAN NĂSTASE s-a reținut că pentru a ascunde infracțiunea de corupție săvârșită în exercitarea funcției de prim ministru al României, în anul 2006, după declanșarea anchetei penale și în timp ce deținea calitatea de deputat în Parlamentul României, a transmis consilierului Păun Ioan amenințări, constând în darea în vileag a unor fapte imaginare - și anume, că acesta lucrează sub acoperire pentru anumite instituții ale statului, pentru a-l determina să-și retracteze declarațiile date în dosarul nr.8/P/2006 și să nu predea organelor de urmărire penală documentele doveditoare în posesia cărora se afla cu privire la achiziționarea și importul bunurilor din Republica Populară Chineză.

2. În sarcina inculpatei IRINA PAULA JIANU s-a reținut că a remis coacuzatului Adrian Năstase, în calitate de prim ministru al României, foloase necuvenite în valoare totală de 22.155.985.853,08 ROL, în scopul numirii sale în funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții după ce respectiva instituție trecuse în subordinea Guvernului și pentru a i se asigura un statut care să îi confere autoritate deplină în cadrul instituției la conducerea căreia aceasta se afla.

Foloasele necuvenite care au fost date coacuzatului Adrian Năstase, cu excepția sumei de 2.628.000.000 ROL provenită din banii personali ai inculpatei Irina Paula Jianu, au fost suportate din fondurile SC VERTCON SA Bacău, SC CONIMPULS SA Bacău și SC REGAL GLASS SRL Bacău, societăți comerciale la care inculpata deținea calitatea de acționar prin persoane interpușe și pe care continuase să le administreze în fapt după numirea în funcția de inspector general la Inspectoratul de Stat în Construcții.

De asemenea, s-a reținut că folosindu-se de autoritatea decurgând din calitatea sa de fost acționar și administrator al SC VERTCON SA, acționar prin persoane interpușe și administrator în fapt al societăților la data respectivă, inculpata IRINA PAULA JIANU i-a determinat pe administratorii SC VERTCON SA - Popa Cristina, SC REGAL GLASS SRL - Bălănescu Bogdan - și SC CONIMPULS SA - Deju Vasile să suporte din fondurile societății cheltuieli care nu erau aferente activității acestora și care au reprezentat obiectul mitei date coacuzatului Adrian Năstase.

În scopul ascunderii infracțiunilor de dare/luare de mită, inculpata IRINA PAULA JIANU a determinat martora Popa Cristina să întocmească documente vamale și contabile cu un conținut nereal pentru a justifica

plățile din patrimoniul SC VERTCON SA efectuate pentru bunurile importate de coacuzatii Adrian Năstase și Daniela Năstase și înregistrate în mod fictiv ca operațiuni de import efectuate de respectiva societate.

În același scop, folosindu-se de autoritatea pe care o avea asupra administratorilor celor trei societăți comerciale susmenționate, în calitate de fost acționar/administrator și administrator în fapt, inspector general de stat în cadrul Institutului de Stat în Construcții - instituție cu atribuții de control în domeniul construcțiilor și în baza relației de prietenie cu primul ministru, inculpata IRINA PAULA JIANU i-a determinat pe administratorii SC VERTCON SA, SC REGAL GLASS SRL și SC CONIMPULS SA să efectueze lucrări la imobilele din localitatea Cornu, (...), fără încheierea prealabilă a unor contracte cu proprietarii imobilelor, contracte pe baza cărora să se poată negocia prețul lucrărilor și să stabilească condițiile de facturare și încasare a contravalorii lucrărilor efectuate și să recupereze cheltuielile, în caz de neachitare a sumelor de bani datorate de beneficiar.

Tot în scopul ascunderii infracțiunilor de dare/luare de mită, inculpata IRINA PAULA JIANU i-a determinat pe numiții Popa Cristina, Manolache Daniela, Oțel Alina Mihaela, Hofman Eugen, Bălănescu Bogdan, Simion Marcela, Coca Rodica Greta, Rusu Victor, Deju Vasile, Dornea Dacica, Alexe Alice Maria și Oțel Maria Emilia să săvârșească fără vinovăție mai multe falsuri în înscrisuri sub semnătură privată, după cum urmează:

- întocmirea cu date nereale de către Popa Cristina și Manolache Daniela a documentelor comerciale externe și de transport internațional (invoice, packing list-uri, certificate de calitate și conformitate), a centralizatoarelor de import și declarațiile pentru valoarea în vamă pentru bunurile achiziționate de inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase din Republica Populară Chineză și aduse în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău, înscrisuri falsificate ce au fost folosite la autoritatea vamală.

- întocmirea cu date nereale de către Popa Cristina și Hofman Eugen a avizelor de însoțire a mărfii importate din China, completate olograf pe numele SC VERTCON SA, înscrisuri folosite ca documente justificative pentru proveniența mărfurilor transportate pe ruta Bacău - Depozit Remat Chitila.

- întocmirea cu mențiuni nereale a ordinelor de plată nr.82/ 25.04.2003 și nr.74/ 14.05.2003 de către Popa Cristina și Oțel Alina Mihaela privind destinația sumei de 1.940.000.000 ROL achitată de SC VERTCON SA în baza facturii fiscale cu seria BC ACB nr.2388196/ 16.05.2003 reprezentând în realitate contravaloarea tâmplăriei cu geam termopan folosită la imobilul din localitatea Cornu aparținând soților Năstase;

- întocmirea de către Coca Rodica Greta, la cererea lui Bălănescu Bogdan, a facturilor fiscale cu nr.3656053/ 30.04.2003 și nr.2388196/ 16.05.2003, precum și a facturilor cu nr.3656090/ 29.08.2003, nr.3656158/ 30.09.2003, nr.3656177/ 31.10.2003, nr.3656191/ 30.11.2003 și nr.4627806/ 31.12.2003, toate având ca mențiuni nereale adevăratul beneficiar al lucrărilor efectuate, fiind trecută în această calitate Irina Paula Jianu, în loc de Adrian și Daniela Năstase, pentru lucrările cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova.

- întocmirea de către Coca Rodica Greta și Simon Marcela, la cererea lui Bălănescu Bogdan, a chitanțelor de încasare cu nr.4385960/ 7.08.2003, nr.43856961/ 8.08.2003, nr.4385962/ 11.08.2003 și nr.4385963/ 12.08.2003 care menționau în mod nereal că Irina Paula Jianu achitase din fonduri proprii sumele indicate în respectivele chitanțe, suma totală de 1.956.544.000 ROL reprezentând în realitate avans pentru lucrările ce urmau a fi executate la imobilul din localitatea Cornu fiind predată de martora Smaranda Corbeanu, angajata Danielei Năstase.

- întocmirea de către Bălănescu Bogdan, Simion Marcela și Hofman Eugen a unui număr de 99 ordine de deplasare emise de SC REGAL GLASS SRL în cursul anilor 2003-2004 cuprinzând date nereale cu privire la identitatea beneficiarului și locul în care se executa lucrarea, menționându-se în acest sens SC VERTCON SA și punct de lucru - șantier Ploiești, deși adevărații beneficiari ai lucrării erau inculpații Adrian și Daniela Năstase, lucrare realizată la imobilul situat în localitatea Cornu, județ Prahova.

- întocmirea cu mențiuni nereale de către Rusu Ciprian, la cererea lui Bălănescu Bogdan, a unui număr de 35 bonuri de consum aferente anilor 2003 -2004 și înregistrate în evidența contabilă de gestiune a SC REGAL GLASS SRL, în care a fost trecut ca beneficiar al materialelor folosite la imobilul din localitatea Cornu, SC VERTCON SA sau Irina Paula Jianu în loc de Adrian Năstase și Daniela Năstase;

- întocmirea cu date nereale de către Mihăilă Ana, la cererea lui Deju Vasile, a unui număr de 4 dispoziții de încasare și a chitanțelor fiscale aferente, cu nr.2954522/ 17.02.2003, nr.2954528/ 24.02.2003, nr.295433/ 6.03.2003 și nr.295445/ 24.03.2003 eliberate de SC CONIMPULS SA pe numele lui Paul Opriș, deși în realitate sumele menționate în respectivele chitanțe, în valoare totală de 978.000.000 ROL, fuseseră achitate de Irina Paula Jianu, în contul lucrărilor executate la imobilul din București, (...) aparținând în fapt soților Năstase;

- întocmirea de către Mihăilă Ana și Dornea Dacica, la cererea lui Deju Vasile, a dispoziției de încasare din 3.04.2003 pentru suma de

1.650.000.000 ROL pe numele Irinei Paula Jianu, atestând-se în mod nereal că respectiva persoană creditase SC CONIMPULS SA cu acea sumă de bani, precum și întocmirea subsecventă a altor 5 dispoziții de plată, la datele de 4.04.2003, 9.04.2003, 14.04.2003 și respectiv, 21.04.2003, prin care se atesta în mod nereal restituirea sumei de bani către Irina Paula Jianu;

- La aceleași date, au fost întocmite alte 5 dispoziții de încasare și chitanțele de plată aferente, cu nr.2954550/ 4.04.2003, nr.2954602/ 9.04.2003, nr.2954605/ 14.04.2003, nr.2954609/ 21.04.2003 și nr.2954609/ 21.04.2003, toate pe numele lui Paul Opreș, atestându-se în mod nereal că respectiva persoană achitase personal la casieria SC CONIMPULS SA parte din contravaloarea facturii fiscale nr.2258768/ 28.03.2003 emisă pe numele său pentru lucrările de construcție și renovare executate la imobilul din București (...), până la concurența sumei de 1.650.000.000 ROL, deși în realitate suma fusese achitată de inculpata Irina Paula Jianu;

- întocmirea de către Coca Rodica Greta, la cererea lui Bogdan Bălănescu, a facturii fiscale nr.3656175/ 12.11.2003 emisă de SC REGAL GLASS SRL către SC VERTCON SA cuprinzând mențiuni nereale cu privire la beneficiarul lucrării, prin aceea că în suma totală de 200.601.120 ROL a fost inclusă și valoarea de 88.298.833 ROL și, respectiv, 8.306.938 ROL reprezentând contravaloarea ușilor montate la obiectivul Cristian (...).

S-a mai reținut în sarcina inculpatei IRINA PAULA JIANU că, prevalându-se de aceeași autoritate decurgând din calitatea sa de fost asociat și administrator/ acționar prin persoane interpușe și administrator în fapt la cele trei societăți comerciale, i-a determinat pe numiții Popa Cristina, Oțel Alina Mihaela, Hofman Eugen, Bălănescu Bogdan, Simion Marcela, Coca Rodica Greta, Deju Vasile, Dornea Dacica și Oțel Emilia să săvârșească fără vinovăție mai multe fapte de fals intelectual la legea contabilității, după cum urmează:

- înregistrarea în evidențele contabile ale SC VERTCON SA Bacău a facturii nr.3656175/ 12.11.2003 emisă de SC REGAL GLASS SRL Bacău și a ordinului de plată nr.300/ 12.11.2003 emis de SC VERTCON SA în baza respectivei facturi, operațiune ce a avut drept consecință denaturarea rezultatelor financiare pe anul 2003 ale SC VERTCON SA Bacău, rezultând că în factura susmenționată era inclusă și contravaloarea unei uși metalice montată la imobilul din București, (...).

- înregistrarea de către Oțel Alina Mihaela, la cererea numitei Popa Cristina, în evidența contabilă a SC VERTCON SA Bacău a facturii fiscale nr.0821428/ 9.10.2003 emisă de SC Titan Mar SA București reprezentând contravaloarea lucrărilor placaje piatră efectuate la imobilul

din București, (...), deși între cele două societăți comerciale nu au existat relații contractuale;

- înregistrarea de către Oțel Alina Mihaela, la cererea numitei Popa Cristina, în evidența contabilă a SC VERTCON SA Bacău, pe contul 121, destinat operațiunilor profit și pierderi a plății efectuate către SC Titan Mar SA București cu ordinul de plată nr.265/ 15.10.2003 aferent facturii fiscale nr.0821428/ 9.10.2003, operațiune ce a denaturat rezultatele financiare ale societății pe anul 2003;

- înregistrarea de către Oțel Alina Mihaela, la cererea numitei Popa Cristina, în evidența contabilă a SC VERTCON SA Bacău pe articolul contabil 411-472 a plăților efectuate în baza ordinelor de plată nr.82/ 25.04.2003 și nr.97/ 14.05.2003 corespunzătoare facturilor fiscale nr.363053/ 30.04.2003 și nr.2388196/ 16.05.2003 emise de SC REGAL GLASS SRL, având ca obiect lucrările executate la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova;

- înregistrarea de către Coca Rodica Greta și Simion Marcela, la cererea lui Bălănescu Bogdan, în contabilitatea SC REGAL GLASS SRL, pe contul operațiunilor profit și pierderi a sumei de **611.714.639 ROL** reprezentând în realitate cheltuielile ocazionate de lucrările de tâmplărie cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, operațiune ce a avut drept consecință denaturarea rezultatelor financiare ale societății pe anii 2003-2004;

Tot în sarcina inculpatei IRINA PAULA JIANU s-a reținut și săvârșirea infracțiunii de folosire de acte falsificate la autoritatea vamală sub forma participației improprii, cu referire la documentele de transport și documentele comerciale folosite pentru bunurile achiziționate de inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase din Republica Populară Chineză și introduse în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA, prin administrator Popa Cristina.

Activitatea infracțională desfășurată de inculpata IRINA PAULA JIANU a fost circumscrisă și infracțiunii de spălare de bani, în varianta prevăzută de art.23 alin.1 lit.b) din Legea nr.656/2002, reținându-se că a disimulat proveniența sumei de 2.628.000.000 ROL primită ca mită de inculpatul Adrian Năstase, introducând banii în SC REGAL GLASS ca împrumut societate și a dispus decontarea lucrărilor efectuate la imobilul din București, (...) aparținând soților Năstase din respectiva sumă de bani, prin întocmirea fictivă a unor dispoziții de restituire a împrumutului și, corelativ, a unor dispoziții de încasare de la beneficiar Paul Opriș.

În aceeași încadrare juridică, ca act de executare săvârșit în baza unei rezoluții infracționale unice, a fost reținută și fapta inculpatei de a fi disimulat proveniența sumelor de bani din care a fost achitată contravaloarea bunurilor achiziționate de inculpatul Adrian Năstase personal, dar și prin intermediul coinculpatei Daniela Năstase și alte

persoane, din Republica Populară Chineză, determinând martora Popa Cristina să procedeze la introducerea în țară a respectivelor bunuri ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău și să le înregistreze în evidențele contabile ca fiind transferate către un punct de lucru al societății din București.

S-a mai reținut și că, în scopul ascunderii beneficiarului real al lucrărilor executate, a determinat-o pe martora Popa Cristina să le înregistreze și să le factureze pe numele unui beneficiar fictiv, și anume Paul Opriș.

Acțiunile de ascundere sau disimulare întreprinse de inculpata Irina Paula Jianu au vizat atât provenința bunurilor, cât și situația bunului, dispoziția bunului și circulația lor, prin ascunderea proprietarului real al acestora, crearea aparenței că bunurile ar fi fost utilizate în cadrul lucrărilor efectuate de societățile implicate sau transferate la un punct de lucru al uneia dintre societăți și, respectiv, crearea aparenței unui circuit comercial.

3. Pentru inculpata DANIELA NĂSTASE, s-a reținut că, în perioada 2002-2004, în mod repetat și în baza unei rezoluții infracționale unice, i-a înlesnit coacuzatului Adrian Năstase primirea de foloase necuvenite de la Irina Paula Jianu, în scopul menținerii acesteia în funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții după ce respectiva instituție trecuse în subordinea Guvernului, precum și pentru a i se asigura în acea funcție un statut care să îi confere autoritate deplină.

Foloasele necuvenite cu privire la care a fost reținută participația inculpatei Daniela Năstase au fost reprezentate de contravaloarea bunurilor achiziționate din Republica Populară Chineză și a cheltuielilor ocazionate de introducerea acestora în țară și transportul pe parcurs intern, precum și contravaloarea lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL Bacău la imobilul din localitatea Cornu, (...), județ Prahova și suportate din fondurile SC VERTCON SA Bacău și SC REGAL GLASS SRL Bacău, în valoare totală de 3.702.843.845 ROL și, respectiv, 2.027.844.822,27 ROL.

De asemenea, s-a reținut în sarcina inculpatei DANIELA NĂSTASE că, prin intermediul coacuzatei Irina Paula Jianu, a determinat-o pe martora Popa Cristina, administrator la SC VERTCON SA Bacău, să folosească la autoritatea vamală documente de transport și comerciale false pentru introducerea în țară a bunurilor achiziționate personal din Republica Populară Chineză sau prin intermediul altor persoane, sub forma unor importuri realizate de respectiva societate, și a înlesnit activitatea desfășurată de martora Popa Cristina prin procurarea de documente de transport și comerciale în alb în vederea completării acestora cu date nereale și utilizarea lor la vamă.

S-a mai reținut și că aceeași inculpată era beneficiara bunurilor obținute de coinculpatul Adrian Năstase prin săvârșirea infracțiunii de luare de mită, respectiv, a bunurilor importate din Republica Populară Chineză și a lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate la imobilul proprietate comună din localitatea Cornu, cunoscând de la început proveniența ilicită a acestora.

III. Dosarul a fost înregistrat pe rolul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție sub nr.3862/1/2010.

Conform dispozițiilor art.15 alin.2 Cod procedură penală, S.C. CONIMPULS S.A. s-a constituit parte civilă în procesul penal cu suma de 10.458.814.265 RON, reprezentând contravaloarea lucrărilor de construcție executate la imobilul din București, (...).

La termenul de judecată din 24.11.2010 a fost constată regularitatea actului de sesizare, subsecvent respingerii excepțiilor invocate sub acest aspect de apărarea inculpaților din cauză și a celorlalte conexe, motivele avute în vedere de instanță regăsindu-se în încheierea de la acea dată.

Au fost încuviințate apărării cererile privind copierea informațiilor stocate în mediu optic pe cei 24 suportați optici, 3 hard disk-uri, 1 server și 56 CD-uri ambalate și sigilate cu sigiliul cu impresiunea PNA 289, aflate la dosarul cauzei, procedura de punere la dispoziția apărării a informațiilor stocate pe suportați optici atașați dosarului de urmărire penală fiind redată în procesele-verbale din 3.02.2011, 4.02.2011, 15.03.2011.

Inculpații Năstase Adrian, Năstase Daniela și Jianu Irina Paula au refuzat să fie ascultați în cauză la debutul cercetării judecătorești, rezervându-și acest drept pentru momentul ulterior administrării probelor din proces.

Audierea inculpaților a fost realizată la termenul de judecată din 27.02.2012, declarațiile fiind consemnate și atașate la filele 255-276, volum VI dosar instanță.

În cursul cercetării judecătorești s-a procedat la audierea martorilor din lucrări, după cum urmează: martorii Crețu Octavian, Țibu Mihai, Simion Gheorghe Viorel, Rocsin Valentina și Manolache Daniela(termenul din 22.06.2011); Popa Cristina (termenul din 7.09.2011): Deju Vasile, Chirilă Ionel, Alexe Alice Maria, Hofman Eugen, Miha Nicolae, Dornea Dacica (termenul din 14.09.2011); Sechelariu Sergiu(termenul din 21.09. 2011); Grigoraș Constanța, Irimia Dorin, Bălănescu Bogdan Eugeniu și Jora Magdalena (termenul din 28.09.2011); Corbeanu Smaranda, Boboc Gheorghe, Rusu Ciprian (ședința din 5.10.2011); Iamandi Cristina Manuela (ședința din 14.10.2011); Popescu Nistorescu Mihaela (ședința din 19.10.2011); martorii Ungureanu Cosmin Octavian, Câmpeanu Dumitru și Ungureanu

Ionel (ședința din 31.10.2011); Ganea Elena(ședința din 14.11.2011); Coca Rodica Greta(ședințele din 14.11.2011 și 21.11. 2012), Rotaru Sorin, Avram Valerică, Sedai Clos Villy, Năstase Adrian, Florea Dorin, Șopu Marian(ședința din 21.11.2011); Trandafir Dorel, Mânzală Nicolae, Juncu Bebi, Denis Petrică, Gavriluț Constantin, Proca Ioan, Boblea Doina, Amăiei Constantin, Anastasescu Marieta(ședința din 29.11.2011); Deju Ștefan, Focșa Cezar Neculai, Hriban Ioan, Oțel Alina Mihaela(ședința din 14.11.2011); Urducea Ion (ședințele din 29.11.2011 și 14.12.2011); Gabor Gheroghe, Gabăr Ioan, Rocsin Sever Teodor, Ardelean Florica Lucia (ședința din 21.12.2011); Grigore Gheorghe, Berechet Radu Mihail (ședința din 6 .01.2012); Opriș Vladimir Codruț și Opriș Andra Lavinia (ședința din 17.01.2012), Donca Ioan (31.01.2012).

În ședința din 27.02.2012, constatându-se imposibilitatea obiectivă de administrare a probei testimoniale privind martorii din lucrări Budău Albert, Simion Marcela și Oțel Emilia Maria, s-a dat citire declarațiilor formulate la urmărirea penală, conform dispozițiilor art.327 alin.3 Cod procedură penală.

Aceeași procedură a fost aplicată și în cazul martorului din lucrări Micu Adrian, în ședința publică din 20.03.2012.

De asemenea, la cererea apărării, au fost audiați martorii Dan Matei Agathon, Odobescu Rodica, Dinică Gheorghe, Gasparovici Diana și Butacu Daniel, în ședința din 17.01.2012, iar martorii Odobescu Dan, Diaconescu Mărioara, Mirela Ioana Fugaru, Atanasiu Cristina Adriana și Barb Dana Marina, în ședința din 20.01.2012.

Prin încheierea din 6.01.2012, s-a luat act de manifestarea de voință a inculpatei Năstase Daniela privind renunțarea la audierea martorului Șerban Mihăilescu.

Totodată, prin încheierea din 17.01.2012, s-a luat act și de renunțarea inculpatului Năstase Adrian la administrarea probei testimoniale solicitată prin notele de probatorii depuse pentru termenul din 22.06.2011 și încuviințată de instanță prin încheierea din 28.06.2011.

În cauză au fost audiați martorii Anda Bălănescu (ședința din 14.11.2011), Ionel Blănculescu (ședința din 6.01.2012) și Miron Mitrea (ședința din 31.01.2011), probă a cărei necesitate a rezultat din dezbateri, constatându-se, totodată, imposibilitatea audierii martorului Avram Marcel, a cărei adresă de domiciliu nu a putut fi aflată.

A fost administrată și proba cu înscrisuri în limita stabilită prin încheierea din 28.06.2011, precum și proba cu expertiza criminalistică a vocii și vorbirii referitoare la autenticitatea și realitatea convorbirilor în mediu ambiental purtate la datele de 13.03.2006 și 14.03.2006 între inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian, lucrare de expertiză depusă la filele 293-299 volum III dosar instanță, dar și o

expertiză tehnică construcții la imobilul din localitatea Cornu – raportul întocmit aflându-se la filele 336-379 din același volum dosar instanță.

În vederea lămurii expertizei contabile efectuată în cursul urmăririi penale, în conformitate cu dispozițiile art.124 alin.2 Cod procedură penală, Înalta Curte a solicitat expertului contabil Timofte Adriana Florentina exprimarea punctului de vedere cu privire la aspectele enumerate în încheierea din 31.10.2011(filele 11-13), procedând, totodată, la chemarea în instanță și audierea expertului contabil în ședința din 10.02.2012.

În ședința din 31.01.2012, Păun Ioan a învederat că dorește să participe în cauză ca parte vătămată în ceea ce privește infracțiunea de șantaj reținută în sarcina inculpatului Năstase Adrian, calitate în care a fost audiat în ședința din 10.02.2012.

Aceeași persoană a fost audiată și la termenul din 17 februarie 2012 în calitate de martor în legătură cu împrejurările vizând achiziționarea bunurilor din China, ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău.

În ședința din 31.01.2012 s-a procedat la ascultarea înregistrărilor ambientale din 13.03.2006 și 14.03.2006, propuse ca mijloace de probă prin rechizitoriu, în prezența inculpaților și a martorului Crețu Octavian.

IV. Pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și în etapa cercetării judecătorești, Înalta Curte de Casație și Justiție reține următoarea situație de fapt:

1. Cu privire la importurile din Republica Populară Chineză:

La data de 06.11.2002, MSC România Shipping SRL a avizat SC VERTCON SA Bacău despre sosirea în Portul Constanța a containerului MSCU 818637-2 expediat din China, la bordul navei România II.

La data de 14.11.2002, același agent de shipping a transmis către SC VERTCON SA Bacău și avizul privind sosirea în Portul Constanța a containerului MSCU 821423-7 la bordul navei Venice, pentru data de 19.11.2002.

Operațiunile de import și vămuire pentru produsele și mărfurile aflate în containerele susmenționate au fost realizate de numita Popa Cristina, administratorul SC VERTCON SA Bacău.

Pentru întocmirea declarațiilor vamale și a declarațiilor vamale de tranzit, administratorul SC VERTCON SA a prezentat lucrătorilor vamali mai multe facturi externe cuprinzând felul și cantitatea mărfurilor importate, valoarea acestora și firma furnizoare.

Conform declarației vamale de import nr.26481/ 27.11.2002 și nr.26482/ 27.11.2002 (DIV –uri înregistrate la Biroul vamal nr.60 Bacău), pentru bunurile aflate în containerele susmenționate, au fost prezentate facturile externe cu nr.102391/ 1.10.2002 în valoare de 9.927 USD,

nr.102392/ 1.10.2002 în valoare de 1.972,40 USD și, respectiv, nr.642915/ 27.09.2002 în valoare de 9.211 USD, nr.642916/ 27.09.2002 în valoare de 4.217,95 USD, nr.642917/ 27.09.2002 în valoare de 1.744,65 USD și nr.642918/ 27.09.2002 în valoare de 838,08 USD.

De asemenea, au fost prezentate organelor vamale și alte documente aferente fiecărei facturi externe, și anume: packing list of certificate of weight corespunzător facturilor externe nr.1023291/ 1.10.2002 și nr.1023292/ 1.10.2002, pentru bunuri în greutate netă de 3.853,40 Kg. și, respectiv, 443 Kg., packing list of certificate of weight corespunzător facturilor externe 642915/ 27.09.2002, nr.642916/ 27.09.2002, nr.642917/ 27.09.2002 și nr.642918/ 27.09.2002, pentru bunuri în greutate de 2.375 Kg, 645 Kg, 356 Kg, 386 Kg și 50 Kg, precum și 5 certificate of quality conformity.

Toate aceste documente erau redactate în limba engleză și purtau antetul și ștampila firmei chinezești JINGJING (TIANJING) INTERNATIONAL INDUSTRY TRADE CO LTD în cazul facturilor externe nr.102391/ 1.10.2002 și nr.102392/ 1.10.2002 aferente containerului MSCU nr.821423-7 și, respectiv, HUIAN IMPORT EXPORT TRADE CO LTD pentru facturile externe nr.642915/ 27.09.2002, nr.642916/ 27.09.2002, nr.642917/ 27.09.2002 și nr.642918/ 27.09.2002 corespunzătoare containerului MSCU 818637-2.

Cele două containere cu mărfuri au fost transportate pe calea ferată, pe ruta Constanța-Bacău, iar formalitățile de vamă au fost efectuate la Biroul Vamal de Interior Bacău (prin comisionarul vamal S.C. ROMTRANS S.A.), după ce în prealabil fuseseră întocmite declarațiile vamale de tranzit în cadrul Biroului Vamal Constanța Port înregistrate sub nr.3192, nr.3193 și nr.3194 din 20.11.2002.

Până la efectuarea operațiunilor de vămuire, containerele au fost depozitate într-un spațiu din cartierul Izvoare aparținând SC CONIMPULS SA Bacău, societate care desfășura activități în comun cu SC VERTCON SA Bacău, iar ulterior au fost preluate și transportate la Depozitul REMAT Chitila situat pe șoseaua București - Pitești.

Pentru transportul containerelor până în cartierul Izvoare din zona limitrofă a orașului Bacău și din acest loc la Depozitul REMAT Chitila, SC VERTCON SA a apelat la o firmă specializată în efectuarea unor asemenea operațiuni, având în vedere dimensiunea și greutatea respectivelor containerelor.

De asemenea, a fost angajată o firmă de pază care să asigure securitatea containerelor pe perioada depozitării acestora în spațiul aparținând SC CONIMPULS SA Bacău.

În vederea efectuării transportului pe ruta Bacău – Depozit REMAT Chitila, au fost întocmite mai multe avize de însoțire a mărfii, toate

redactate și semnate de către Popa Cristina, administratorul SC VERTCON SA.

Conform datelor înscrise în avizele de însoțire a mărfii nr.6484105/ 7.12.2002, nr.6484106/ 7.12.2002, nr.6484107/ 6.12.2002 și nr.6484108/ 7.12.2002, bunurile au fost transportate la un punct de lucru al SC VERTCON SA din București, operațiune efectuată cu mențiunea *nu se facturează*.

Ulterior, bunurile aflate în containerele depozitate în incinta REMAT Chitila au fost preluate și transportate la imobilul din București, (...) și folosite la amenajarea respectivei construcții, precum și la imobilul din București, (...) și imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, aflat în proprietatea soților Năstase.

Distinct de importurile efectuate în anul 2002, SC VERTCON SA a fost beneficiara și altor asemenea operațiuni realizate în mai multe etape în cursul anului 2003, bunurile importate provenind tot din Republica Populară Chineză, conform facturilor externe de achiziție și celelalte documente comerciale folosite la autoritățile vamale române, după cum urmează:

Astfel, conform declarației vamale de import nr.8013/ 11.04.2003 înregistrată la Biroul Vamal de Interior Bacău, numita Popa Cristina, administrator al SC VERTCON SA Bacău, beneficiară a containerelor TPUH 5110773, CRXU 4864730 și RRLU 4241702 intrate în țară prin Portul Constanța, a prezentat lucrătorilor vamali factura externă nr.04401/ 22.01.2003 pentru bunuri în valoare 7.281,14 USD, factura externă nr.04521/ 23.01.2003 în valoare de 9.959,25 USD și factura externă nr.04525/ 23.01.2003 pentru bunuri în valoare de 8.316,90 USD.

Tot astfel, pentru containerele CAXU 621528/9, CLHU 264416/0 și ECMU 401284/0, descărcate în Portul Constanța în cursul lunii iulie 2003, au fost întocmite declarațiile vamale de import nr.18030/ 6.08.2003, nr.18127/ 7.08.2003 și nr.16355/ 18.07.2003, declarații vamale ce au avut la bază facturile externe 6989/ 21.05.2003 pentru bunuri în valoare de 1.370,60 USD, factura externă nr.6978/ 20.05.2003 în valoare de 1.176,00 USD și factura externă nr.7422/ 26.05.2003 pentru bunuri în valoare de 4.460,00 USD.

Alte formalități de import au fost efectuate în baza facturii externe nr.31421/ 27.07.2003 în valoare de 3.237,40 USD, factura externă nr.30942/ 16.07.2003 în valoare de 4.275,05 USD și factura externă nr.30943/ 16.06.2003 în valoare de 3.412,90 USD, pentru mărfuri transportate în containerele CLHU 2163713, CLHU 4290023 și TRLU 4343427 și având ca destinatar SC VERTCON SA Bacău.

Pe baza facturilor susmenționate și în ordinea în care acestea au fost prezentate, s-au întocmit declarațiile vamale de import nr.21726/

24.09.2003, nr.21977/ 26.09.2003 și nr.21961/ 26.09.2003 de către Biroul vamal nr.60 din localitatea Bacău.

De asemenea, au fost întocmite și declarații vamale de tranzit în cadrul Biroului vamal intrare nr.197 – Port Constanța.

Ultima operațiune de import efectuată de SC VERTCON SA Bacău a fost înregistrată cu declarația vamală de import nr.3374/ 11.02.2004 corespunzătoare facturii externe nr.40999/ 20.12.2003, pentru bunuri în valoare 5.614,00 USD, transportate în containerul FSCU nr.7644508.

Toate aceste facturi externe au fost eliberate sub antetul firmei chinezești CMEC INTERNATIONAL TRADING CO LTD, având aplicată și ștampila respectivei societăți.

Ca și în cazul importurilor efectuate în anul 2002, mărfurile au fost transportate pe calea ferată, pe ruta Constanța-Bacău, iar ulterior, pe ruta Depozit Izvoare Bacău - Depozit REMAT București, cu mijloace de transport auto, prin intermediul unei firme de transport specializate.

Pentru efectuarea transportului pe ruta Bacău - Depozit REMAT Chitila au fost întocmite mai multe avize de însoțire a mărfii cuprinzând mențiunea *nu se facturează* și ca destinație *punct de lucru București*.

Respectivele avize de însoțire a mărfii au fost completate olograf și semnate de administratorul SC VERTCON SA Bacău.

Pentru bunurile importate în cursul anului 2003 au fost eliberate avizele de însoțire a mărfii cu seria BC AAA nr.6663905/ 6.05.2003, 6663906/ 8.05.2003, nr.6663907/ 10.05.2003, nr.6663908/ 30.07.2003, nr.6663909/ 30.07.2003, nr.6663910/ 6.08.2003, nr.6663911/ 7.08.2003, nr.6663912/ 24.09.2003, nr.6663913/ 24.09.2003, nr.6663914/ 26.09.2003, nr.6663915/ 26.09.2003, nr.6663916/ 26.09.2003, nr.6663917/ 26.09.2003, nr.6663918/ 26.09.2003, nr.6663919/ 26.09.2003, nr.6663920/ 26.09.2003 și nr.6663921/ 26.09.2003.

În ceea ce privește bunurile importate în baza facturii externe nr.040999/ 20.12.2003 și pentru care a fost întocmită declarația vamală de import nr.3374/ 11.02.2004 au fost eliberate avizele de însoțire a mărfii seria BC AAA nr.663929/ 11.02.2004 și nr.6663930/ 11.02.2004.

Și de această dată, mărfurile depozitate în incinta REMAT Chitila au fost încărcate și transportate ulterior la imobilul din București (...)și la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova.

În cursul urmăririi penale, în cauză s-a dispus și efectuat o expertiză tehnică de specialitate care să stabilească între altele modalitatea în care au fost înregistrate în contabilitatea SC VERTCON SA importurile de bunuri din Republica Populară Chineză, valoarea exactă a acestora, precum și celelalte cheltuieli ocazionate de achiziționarea și introducerea în țară a bunurilor.

Prin raportul de expertiză contabilă întocmit de expert Timofte Adriana Florentina, s-a stabilit că cele 16 facturile externe aferente

importurilor din China au fost înregistrate în contabilitatea SC VERTCON SA, valoarea totală a bunurilor importate fiind de **2.577.742.404 ROL**, conform declarațiilor vamale de import corespunzătoare perioadei 27.11.2002 - 11.02.2004.

De asemenea, a rezultat că pentru bunurile importate conform facturilor externe prezentate la autoritatea vamală, SC VERTCON SA a achitat cu titlu de datorie vamală, reprezentând taxe vamale, accize, comision vamal, TVA în vamă și taxă Asycuda, suma totală de **1.229.030.703 ROL**, din care 424.135.776 ROL corespunzătoare importurilor efectuate în anul 2002, 725.843.996 ROL pentru importurile din anul 2003 și 79.050.931 ROL pentru bunurile introduse în țară în anul 2004.

Pe lângă datoriile vamale, SC VERTCON SA a suportat și alte cheltuieli în legătură cu importurile din China, facturate de prestatorii interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor, în sumă totală de **588.709.402 ROL**, din care suma de 51.579.530 ROL aferentă anului 2002, 487.916.844 ROL corespunzătoare anului 2003 și 49.195.028 ROL în anul 2004.

Cu referire la cheltuielile achitate prestatorilor interni, expertiza judiciară a stabilit că în contabilitatea SC VERTCON SA au fost înregistrate documentele care atestă și justifică efectuarea plății către furnizorii de servicii, fiind menționate ca atare în cuprinsul și în anexele raportului de expertiză contabilă denumirea firmelor implicate în raporturile derulate cu SC VERTCON SA, tipul și costul serviciilor prestate, precum și modalitatea în care a fost efectuată plata.

A rezultat astfel că, în anul 2002, pe baza facturilor fiscale seria BXJF nr.4412734/ 20.11.2002 și nr.44127335/ 20.11.2002 emise de SC SUN SHIPPING SRL București, factura fiscală seria IS VCZ nr.4442403/ 28.11.2002 emisă de ROMTRANS SA Agenția Iași – Punct Bacău, scrisoarea de trăsură pentru vagon seria OB NKA nr.0846456/ 20.11.2002 și nr.0846457/ 20.11.2002 încheiate între SNTFM CFR Marfă SA, SC SUN SHIPPING SRL București și SC VERTCON SA, factura fiscală seria BACN nr.6115525/ 28.11.2002 și nr.6115633/ 12.12.2002 emise de CFR TRANSAUTO SA București – District TCM Bacău, scrisoarea de trăsură pentru vagon seria OB NKA nr.0959153/ 12.12.2002 și nr.095915246457/ 12.12.2002 încheiate între SNTFM CFR Marfă SA, SC VERTCON SA și SC SUN SHIPPING SRL București, a **fost achitată suma totală de 51.597.530 ROL** cu TVA, plăți efectuate cu CH nr.9241302/ 21.11.2002 pentru suma de 22.505.671 ROL către SUN SHIPPING SRL București, CH nr.2845998/ 29.11.2002 pentru suma de 13.734.438 ROL către ROMTRANS SA Agenția Iași și filele CEC seria BC nr.3007665685/ 2.12.2002 și BC nr.300766686/ 17.12.2002 pentru

suma de 9.945.207 ROL și respectiv 5.403.314 ROL către CFR TRANSAUTO SA București.

Pentru anul 2003, în baza facturii fiscale seria XGK nr.6441162/ 8.04.2003 emisă de SUN SHIPPING SRL București, a facturii fiscale seria BCAP nr.0588258/ 11.04.2003 emisă de CFR TRANSAUTO SA București – District TCM Bacău, factura fiscală seria IS VDB nr.2987211/ 17.04.2003 emisă de SC ROMTRANS SA Iași – Punct Bacău, factura fiscală seria BC ACB nr.37605544/ 30.04.2003 emisă de SC AZIA SECURITY SYSTEMS Bacău și scrisoarea de trăsură seria OB BNJA nr.0145025/ 9.04.2003, seria OB NKA nr.0416828/ 14.05.2003 și seria OB NKA nr.0416829/ 14.05.200 emise de SNTFM CFR Marfă SA, *toate aferente containerelor CRXU 486473-0, TPHU 511077-4 și TRLU 424170-2*, a facturilor fiscale seria CT MCA nr.4038862/ 16.07.2003 emisă de LEVANT MARITIME SERVICES SRL Constanța, seria IS VDB nr.2991149/ 18.07.2003 emisă de SC ROMTRANS SA Iași – Punct Bacău, seria B ACR nr.1851906/ 21.07.2003 și nr.1851955/ 5.08.2003 emise de SC CFR TRANSAUTO SA București – District TCM Bacău, seria B ACR nr.4108773/ 30.07.2003 emisă de SC TRANS DIAC SRL Bacău și a scrisorilor de trăsură seria OB NKA nr.1160754/ 16.07.2003 și nr.1160755/ 5.08.2003 emise de SNTFM CFR Marfă SA, *toate aferente containerului ECMU 401284-0*, a facturii fiscale seria B MCD nr.2278215/ 5.08.2003 emisă de SC EXPEDITOR PREST București și factura fiscală seria CT ACC nr.6816938/ 6.08.2003 emisă de SC ALVALEXINO CO SRL, *aferente containerului CAXU 621528-9*, a facturilor fiscale seria B MCD nr.2278238/ 6.08.2003 emisă de SC EXPEDITOR PREST București – Punct Constanța, seria IF ACA nr.9787417/ 6.08.2003 emisă de SC LENMARI COM SRL Ilfov, seria CT MCA nr.0039424/ 5.08.2003 și nr.4039425/ 5.08.2003, seria CT VDD nr.7217805/ 5.08.2003 emise de SC LEVANT MARITIME SERVICES SRL Constanța, seria IS VDF nr.3162465/ 7.08.2003 emisă de SC ROMTRANS Iași – Punct Bacău, *toate eferente containerului CLHU 264416-0*, a facturilor fiscale seria B CMD nr.2895716/ 23.09.2003 emisă de SC EXPEDITOR PREST București și seria IF ACA nr.9787429/ 24.09.2003 emisă de SC LENMARI COMERȚ SRL - Sector Agricol Ilfov, *aferente containerului CLHU 216371-3*, a facturii fiscale seria CT VDD nr.7232510/ 25.09.2003 emisă de SC TRANSCONTAINER EUROPA SRL Constanța *aferentă containerului TRLU 43432-7*, a facturilor fiscale seria CT MCA nr.4107722/ 22.09.2003, nr.4107723/ 22.09.2003 și nr.4150508/ 25.09.2003 emise de LEVANT MARITIME SERVICES SRL Constanța, seria CT VDG nr.4563207/ 22.09.2003 și nr.4563214/ 25.09.2003 emise de LEVANT MARITIME SERVICES SRL Constanța, seria BMCD nr.2895742/ 25.09.2003 emisă de SC EXPEDITOR PREST Constanța, seria IS VDF nr.31060080/ 29.08.2003 emisă de SC ROMTRANS SA

București – Agenția Iași și factura fiscală seria CT VDD nr.7232511/ 25.09.2003 emisă de SC TRANSCONTAINER EUROPA SRL Constanța, *toate aferente containerului CLHU 429002-3*, SC VERTCON SA Bacău a **achitat suma totală de 487.916.844 ROL** cu TVA.

Plățile datorate prestatorilor interni au fost achitate cu CH nr.0878621/ 6.08.2003 pentru suma 30.000.000 ROL către SC ALVALEXINO CO SRL, ordin de plată nr.114/ 3.06.2003 pentru suma de 25.709.998 ROL către SC AZIA SECURITY SYSTEMS Bacău, filele CEC seria 300766694/ 15.04.2003 pentru suma de 17.768.009 ROL, seria 300766698/ 15.05.2003 pentru suma de 60.721.059 ROL, seria 300979727/ 23.07.2003 pentru suma de 6.129.750 ROL și seria 300979728/ 11.08.2003 pentru suma de 3.164.686 ROL, toate către CFR TRANSAUTO SA Bacău, ordin de plată nr.169/ 6.08.2003 pentru suma de 4.422.159 ROL, nr.170/ 7.08.2003 pentru suma de 4.442.159 ROL, nr.214/ 24.09.2003 pentru suma de 6.806.384 ROL și nr.219/ 26.09.2003 pentru suma de 9.075.178 ROL, toate către SC EXPEDITOR PREST SRL București, cu CH nr.1607746/ 7.08.2003, nr.607747/ 8.08.2003, nr.3195656/ 24.09.2003, nr.3195657/ 25.09.2003 pentru suma totală de 60.000.000 ROL către SC LENMARI COM SRL Ilfov, ordinul de plată nr.168/ 5.08.2003, nr.213/ 22.09.2003 și nr.217/ 25.09.2003 pentru suma totală de 82.230.950 ROL către SC LEVANT MARITIME SERVICES SRL Constanța, cu CH nr.1607746/ 7.08.2003, nr.1607747/ 8.08.2003, nr.3195656/ 24.09.2003 și nr.3195657/ 25.09.2003 pentru suma totală de 11.179.602 ROL către SC ROMTRANS SA București - Agenția Iași, cu ordinul de plată nr.51/ 8.04.2003 și CH nr.9616221/ 8.04.2003 pentru suma totală de 81.568.557 ROL către SC SUN SHIPPING SRL București, cu CH nr.16329992/ 26.09.2003, nr.16329993/ 27.09.2003 și nr.1633005/ 30.09.2003 pentru suma totală de 60.000.000 ROL către SC TRANSCONTAINER EUROPA SRL Constanța și cu CH nr.5679204/ 30.09.2003 pentru suma de 19.159.000 ROL către SC TRANS DIAC SRL Bacău.

Pentru anul 2004, pe baza facturilor fiscale seria CT MCA nr.4280509/ 10.02.2004 și nr.4280510/ 10.02.2004 emise de SC LEVANT MARITIME SERVICES SRL Constanța, seria B MCD nr.4976949/ 10.02.2004 emisă de SC EXPEDITOR PREST SRL București, seria CT VDD nr.7234299/ 10.02.2004 emisă de SC TRANSCONTAINER EUROPA SRL Constanța și factura fiscală seria IS VDH nr.3553705/ 12.02.2004 emisă de SC ROMTRANS SA Iași - Punct Bacău, SC VERTCON SA Bacău a **achitat suma totală de 49.195.028 ROL** cu TVA, plăți efectuate cu CH nr.700528/ 10.02.2004 pentru suma de 7.279.938 ROL către SC LEVANT MARITIME SERVICES SRL, CH nr.1634192/ 11.02.2004 și nr.1634201/ 12.02.2004 pentru suma totală de 35.000.000 ROL către SC TRANSCONTAINER EUROPA SRL, cu CH

nr.1050366/ 12.02.2004 pentru suma de 2.049.755 ROL către SC ROMTRANS SA și cu ordinul de plată nr.40/ 12.02.2004 pentru suma de 4.865.315 ROL către SC EXPEDITOR PREST SRL.

În ceea ce privește modalitatea de evidențiere în contabilitate a bunurilor importate din Republica Populară Chineză, expertiza a constatat că înregistrările la SC VERTCON SA nu au fost corespunzător efectuate rezultând că bunurile menționate în facturile externe nu au fost înregistrate în gestiunea societății, nu au fost întocmite note de intrare recepție - document justificativ pentru intrarea în patrimoniu a bunurilor, și nu au fost decontate în contul vreunei lucrări executate de societate sau revândute unor terți.

Bunurile ce au făcut obiectul importurilor au fost înregistrate inițial ca *“mărfuri aflate în custodie la terți”*, după care au fost trecute în contul *“cheltuieli privind alte materiale consumabile”*, fără să fie repartizate asupra niciunui obiectiv de lucrări, înregistrare ce semnifică că respectivele bunuri au constituit o cheltuială proprie a societății efectuată în cadrul activității curente.

De asemenea, s-a constatat că SC VERTCON SA nu a efectuat nicio plată către furnizorii chinezi în baza facturilor externe emise pentru bunurile importate și nici nu a existat vreo solicitare în acest sens din partea acestora.

S-a constatat că datoria către furnizorii chinezi rezultând din valoarea facturilor externe înregistrate în contabilitatea societății a fost stinsă parțial cu sumele în valută ridicate de inculpata Irina Paula Jianu din casieria SC VERTCON SA, ca avansuri spre decontare.

S-a stabilit că sumele predate inculpatei Irina Paula Jianu au fost retrase din conturile bancare ale SC VERTCON SA deschise la Banc Post SA și Banca Românească de către casiera societății Mihăilă Ana, cu motivația cheltuieli deplasare, contravaloare cost deplasare, plată cash cheltuieli deplasare sau retragere numerar.

Conform evidențelor ținute de societate, inculpata Irina Paula Jianu a ridicat din casieria societății suma de **17.000 USD** cu dispoziția de plată din 14.08.2002, **5.000 USD** cu dispoziția de plată din 23.08.2002 și suma de **5.000 EURO** cu dispoziția de plată din 14.10.2002.

În anul 2003, aceeași inculpată a ridicat din casieria societății și sumele de **10.000 USD** cu dispoziția de plată din 3.04.2003, **11.000 USD** cu dispoziția de plată din 23.05.2003, **2.200 USD** cu dispoziția de plată din 18.07.2003, **600 USD** cu dispoziția de plată din 25.08.2003, **1.000 USD** cu dispoziția de plată din 8.09.2003, **12.000 USD** cu dispoziția de plată din 23.10.2003 și **6.689 USD** cu dispoziția de plată din 25.11.2003.

Potrivit aceluiași evidențe contabile, cu dispoziția de plată din 9.08.2004, inculpata Irina Paula Jianu a retras din casieria societății și suma de **20.000 USD**.

Suma totală de 22.000 USD și 5.000 EURO (echivalentul sumei de 26.931, 93 USD ca urmare a transformării sumei de 5.000 EURO în \$ USD) retrasă de inculpata Irina Paula Jianu în anul 2002 a fost alocată în contul sumei de 27.911 USD rezultată din valoarea cumulată a facturilor externe emise de furnizorii chinezi în cursul aceluiași an, închizându-se astfel articolul contabil - avansuri spre decontare ridicate de inculpata Irina Paula Jianu, pentru diferența de 979, 15 USD neexistând alte înregistrări contabile.

Pentru anul 2003, valoarea cumulată a retragerilor în valută efectuate de inculpata Irina Paula Jianu, totalizând suma de 43.489 USD, a fost stinsă integral cu valoarea importurilor din China rezultată din facturile externe emise de furnizorii chinezi, în cuantum de 43.489, 024 USD, pentru diferența de 0,24 USD procedându-se la egalizarea valorii facturilor cu avansurile din devize ridicate de Irina Paula Jianu.

Din suma de 20.000 USD, retrasă de inculpata Irina Paula Jianu în anul 2004, nu a fost compensată decât suma de 5.614 USD reprezentând valoarea din devize a importurilor, rămânând o diferență neacoperită de 13.406, 61 USD.

Cu privire la modalitatea de efectuare a înregistrărilor în contabilitatea SC VERTCON SA Bacău vizând importul de bunuri din Republica Populară Chineză, a fost audiată în cauză martora Popa Cristina - administrator și director general al societății, care participase la derularea formalităților de vămuire și coordonase activitatea desfășurată de angajații societății cu atribuții în organizarea și ținerea contabilității.

Conform declarațiilor făcute în cursul urmăririi penale și menținute în esență și în etapa cercetării judecătorești, importurile de bunuri din Republica Populară Chineză nu s-au efectuat din inițiativa societății și nici în scopul de a asigura desfășurarea lucrărilor de execuție contractate de societate, ci la ordinul inculpatei Irina Paula Jianu, fost acționar și administrator al SC VERTCON SA și care, din funcția de inspector general al Inspectoratului de Stat în Construcții, continuase să coordoneze și să administreze în fapt întreaga activitate a societății.

Sub acest aspect, martora a menționat împrejurările care îi confereau inculpatei Irina Paula Jianu autoritate deplină în interiorul firmei, subliniind relațiile acesteia cu Sergiu Sechelariu - fost acționar majoritar al societății și ministru secretar de stat în Ministerul Transporturilor și Lucrărilor Publice, precum și legăturile personale pe care le avea cu familia Adrian Năstase, prim ministru al României în acea perioadă, reprezentând interesele soților Năstase în relația cu societățile din Bacău implicate în edificarea construcției din București, (...) ai căror beneficiari erau.

Făcând referire la condițiile concrete în care au avut loc importurile de bunuri, s-a arătat că inculpata Irina Paula Jianu a efectuat o vizită în

China împreună cu Daniela Năstase în luna august 2002. În preajma plecării, inculpata i-a solicitat martorei suma de 17.000 USD, cu titlu de avans spre decontare, spunându-i că respectiva țară este furnizor de parchet și alte materiale de construcție, de calitate și la prețuri avantajoase.

Conform susținerilor martorei, inculpata a menționat că respectiva deplasare putea constitui punctul de plecare a unei viitoare colaborări cu furnizorii chinezi, ceea ce a determinat martora să creadă că plata efectuată către inculpată cu titlu de avans spre decontare reprezenta costul unei delegații în vederea prospectării pieței de mărfuri.

La întoarcerea din China, inculpata i-a spus martorei că SC VERTCON SA trebuie să efectueze niște importuri din China, fără să o informeze sau să îi ofere alte detalii.

În luna octombrie 2002, martora Popa Cristina a fost contactată de inculpata Irina Paula Jianu și anunțată că urmează să plece din China un container pe adresa SC VERTCON SA, cerând să fie informată imediat ce societatea era avizată cu privire la sosirea mărfii în Portul Constanța.

Ca atare, în luna noiembrie 2002, când societatea a fost înștiințată cu privire la sosirea în țară a două containere din China, inculpata Irina Paula Jianu s-a deplasat la sediul societății din Bacău și i-a predat martorei Popa Cristina personal mai multe liste redactate la calculator cuprinzând bunurile ce făceau obiectul importului, documente de transport extern - conosamente, packing list în alb și facturi, de asemenea, în alb, necompletate.

În respectiva împrejurare, inculpata i-a spus martorei că bunurile importate aparțineau Danielei Năstase și fuseseră achiziționate din China.

Totodată, inculpata i-a cerut martorei Popa Cristina să completeze facturile și documentele prezentate pe baza listelor redactate la calculator, liste care nu conțineau însă nicio mențiune cu privire la prețul sau cantitatea produselor.

Ca urmare, martora Popa Cristina a procedat la completarea facturilor externe și a celorlalte documente aferente - packing list și certificate de calitate și conformitate, urmărind pe cât posibil să existe o corespondență între datele înscrise în acestea și cele trecute în conosamente.

Facturile în discuție purtau antetul și ștampila unor firme din China, fără alte mențiuni.

Completarea facturilor s-a efectuat în secretariatul SC CONIMPULS SA, societate ce avea sediul în aceeași clădire cu SC VERTCON SA, după terminarea programului de lucru și în condiții de strictă confidențialitate. Operațiunea de dactilografiere a fost realizată de

martora Manolache Daniela – secretar la SC CONIMPULS SA, cu ajutorul unei mașinii de scris, dar și pe calculator.

Pe baza acestor documente și a conosamentelor aferente, martora Popa Cristina s-a prezentat la autoritățile vamale și a participat la efectuarea operațiunilor de vămuire.

În ceea ce privește operațiunea de înregistrare în contabilitate a importurilor, s-a arătat că procedeul folosit a urmărit, pe de o parte, să creeze aparența că bunurile fuseseră achiziționate în interesul societății și cu banii retrași din casierie de către inculpata Irina Paula Jianu, iar pe de altă parte, să se ascundă identitatea adevăratului beneficiar al mărfurilor importate, care era Daniela Năstase.

Tot cu relevanță în ceea ce privește modalitatea de introducere în țară a bunurilor achiziționate din China, sub aparența importurilor efectuate de SC VERTCON SA, este și partea din declarația martorei Popa Cristina referitoare la derularea importurilor din anul 2003.

Conform susținerilor martorei, în cazul acestor importuri, facturile externe în alb, necompletate dar având antetul și ștampila furnizorului chinez, au fost primite pe adresa SC VERTCON SA, în plicuri expediate de la Ambasada României din China. La expeditor era trecut Păun Ioan.

Și de această dată, inculpata Irina Paula Jianu a fost cea care a predat martorei documentele externe de transport și listele cuprinzând bunurile aflate în containere. Inculpata Irina Paula Jianu era informată cu privire la fiecare etapă parcursă în operațiunea de import, aceasta fiind cea care stabilea și destinația containerelor, după parcurgerea formalităților de vămuire.

Completarea facturilor conform listelor primite de la inculpata Irina Paula Jianu a fost efectuată tot de martora Popa Cristina, cu ajutorul angajatei SC CONIMPULS SA, Manolache Daniela.

Pentru efectuarea transportului containerelor de la Bacău la București, au fost întocmite avize de expediție de către martora Popa Cristina personal, în cazul importurilor din anul 2002, și martorii Hofman Eugen și Oțel Alina Mihaela, pentru celelalte importuri.

Pe toate avizele de expediție a fost înscrisă mențiunea *nu se facturează* și destinația *Punct de lucru București*.

Martora Popa Cristina a explicat înscrierea acestor mențiuni prin aceea că trebuia să dea mărfurilor transportate aparența unui transport intern al societății, altfel, emiterea unui aviz presupunea automat și emiterea unui facturi, or bunurile nu erau ale societății. Din același motiv, nu au fost întocmite nici note de intrare a bunurilor în gestiune, importurile fiind inițial înregistrate în contabilitate ca mărfuri aflate la terți în custodie, iar ulterior pe cheltuieli.

Atât în declarațiile date la urmărirea penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, martora Popa Cristina a menționat că **SC**

VERTCON SA nu a suportat cheltuielile legate de achiziționarea bunurilor din China și nici plata transportului containerelor pe parcurs extern.

De asemenea, a menționat că remiterea sumelor în valută către inculpata Irina Paula Jianu, cu titlu de avans spre decontare, a avut loc la solicitarea sa, dar în baza dispoziției primite de la inculpată și, întrucât, urmare operațiunii de import, societatea se înregistrase cu o datorie fictivă către furnizorii chinezi - reprezentând valoarea bunurilor achiziționate și plătite în China, i-a solicitat lui Hofman Eugen să stingă datoria cu sumele de bani încasate de Irina Paula Jianu.

Pe baza declarației martorei Popa Cristina, dar și a celorlalte probe administrate în cauză, cu referire la declarațiile martorilor Hofman Eugen, Oțel Alina Mihaela, Manolache Daniela, Magdalena Jora, Smaranda Corbeanu și Păun Ioan, precum și declarațiile persoanelor care au participat la transportarea containerelor și a celor implicate în edificarea construcției din București, (...) și la consolidarea și renovarea imobilului din București (...), coroborate cu conținutul și concluziile raportului de expertiză contabilă și celelalte constatări tehnico-științifice și alte înscrisuri, **Ministerul Public a concluzionat că bunurile introduse în țară ca importuri din China efectuate de SC VERTCON SA au fost achiziționate de către inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase, regăsindu-se în imobilele proprietatea acestora, procedeul folosit având ca scop disimularea provenienței sumelor de bani din care a fost achitată contravaloarea respectivelor bunuri.**

Și în aprecierea instanței de fond concluzia parchetului este corectă și își găsește fundament în probatoriile administrate, probatoriu care demonstrează neechivoc vinovăția inculpatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu în săvârșirea infracțiunilor de fals reținute în sarcina lor prin rechizitoriu comise în legătură cu efectuarea importurilor de bunuri din Republica Populară Chineză.

Se reține astfel că SC VERTCON SA Bacău, societate înființată în anul 1994, a avut ca acționari majoritari, în perioada 23.06.1999 – 13.02.2002, pe Sergiu Sechelariu, Miha Nicolae și inculpata Irina Paula Jianu.

În perioada 2000-25.04.2005, societatea a fost administrată de Popa Cristina, desfășurând activități de execuție în domeniul construcțiilor.

Calitatea de acționari majoritari a fost deținută de aceleași persoane și în cadrul SC CONIMPULS SA Bacău, societate înființată în anul 1993 și care își desfășura activitatea tot în domeniul construcțiilor. Cei trei acționari majoritari au îndeplinit și funcția de administratori ai societății și membri în Consiliul de Administrație.

De asemenea, cu aportul majoritar al acestor persoane, a fost constituită și societatea cu răspundere limitată SC REGAL GLASS SRL Bacău, cu obiect de activitate în amenajarea construcțiilor.

Funcția de administrator la SC REGAL GLASS SRL Bacău a fost îndeplinită de Bălănescu Bogdan Eugeniu.

La data de 25.09.2001, inculpata Irina Paula Jianu a fost numită în funcția de inspector general de stat în cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții prin Ordinul Ministrului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței nr.1371/2001, calitate deținută la acea dată de numitul Miron Mitrea.

Pentru înlăturarea situației de incompatibilitate generată de calitatea de administrator și acționar la societățile susmenționate, inculpata Irina Paula Jianu și-a înstrăinat acțiunile deținute la SC VERTCON SA Bacău și SC CONIMPULS SA Bacău, s-a retras din SC REGAL GLASS SRL Bacău și a demisionat din funcțiile deținute la aceste societăți.

În acest sens, prin contractul de cesiune de acțiuni din 24.02.2001, Irina Paula Jianu și-a înstrăinat acțiunile deținute la SC CONIMPULS SA Bacău către Popa Cristina pentru prețul de 145.520.000 ROL.

De asemenea, conform actului adițional din 12.02.2002, cu încheierea de dată certă nr.1000/15.02.2002 eliberată de BNP Olaru Ioana, inculpata Irina Paula Jianu a cesionat și acțiunile deținute la SC VERTCON SA tot către Popa Cristina, prețul cesiunii fiind echivalentul în lei a sumei de 200.000 USD, sumă ce urma a fi achitată în termen de 3 ani de la data încheierii contractului.

Prin actul adițional din 20.03.2002, inculpata Irina Paula Jianu s-a retras din SC REGAL GLASS SRL Bacău, pierzând calitatea de asociat.

Deși, conform actelor menționate, după numirea în funcția de inspector general la Inspectoratul de Stat în Construcții, inculpata Irina Paula Jianu nu mai deținea nicio calitate în cadrul celor 3 firme din Bacău, în realitate, a continuat să se ocupe de activitatea acestora prin intermediul martorei Popa Cristina, administrator la SC VERTCON SA, societate care exercita controlul și la SC REGAL GLASS SRL Bacău, unde deținea 95% din cota de participare.

Această autoritate pe care inculpata a continuat să o aibă și după numirea în funcție la I.S.C. era justificată pe de o parte, de poziția actuală ocupată în cadrul celei mai înalte instituții de stat, cu atribuții de reglementare și control în domeniul construcțiilor, sector în care își desfășurau activitatea și firmele din Bacău, dar mai ales, de raporturile existente între inculpată și martora Popa Cristina și instrucțiunile primite de la fostul acționar majoritar al societăților, Sergiu Sechelariu, pe de altă parte.

Concluzia exprimată se întemeiază pe declarațiile martorei Popa Cristina care, așa cum s-a arătat, a subliniat în declarațiile date autoritatea deplină a inculpatei în cadrul societății după plecarea la I.S.C.

Deși autoritatea inculpatei a fost justificată prin prisma relațiilor cu Sergiu Sechelariu și apropierea ei de familia Năstase, Înalta Curte apreciază că principala cauză a influenței exercitate asupra martorei de către inculpată era determinată de caracterul fictiv al cesiunii de acțiuni.

În realitate, cesiunea nu fost decât una formală și făcută în scopul înlăturării situației de incompatibilitate generată de numirea inculpatei într-o funcție de demnitate publică, caracterul fictiv al operațiunii rezultând din disproporția vădită dintre prețul cesiunii către martoră și prețul revânzării ulterioare a aceluiași acțiuni către tatăl inculpatei, precum și din modalitatea de plată a prețului cesiunii, stipulată într-un termen de 3 ani.

Că inculpata a continuat să coordoneze activitatea comercială a firmelor din Bacău rezultă și din declarațiile persoanelor implicate în conducerea celor 3 societăți.

Relevante în acest sens sunt depozițiile martorilor Hofman Eugen și Deju Vasile - director economic la SC VERTCON SA și, respectiv, președinte și director general la SC CONIMPULS SA, care au menționat că inculpata Irina Paula Jianu era persoana cu cea mai mare influență în societate, conducătoarea din umbră a activității și cea căreia i se raporta situația firmelor și avea putere de decizie, având raporturi directe cu Popa Cristina.

Conform declarației martorului Deju Vasile, confirmată și de celelalte persoane cu atribuții în ceea ce privește conducerea societăților, după plecarea lui Sergiu Sechelariu în postul de secretar de stat în Ministerul Transporturilor, conducerea firmelor a fost preluată de inculpata Irina Paula Jianu, la cererea expresă a acestuia.

Acest fapt rezultă și din declarația martorului Sergiu Sechelariu care a recunoscut că o desemnase pe Irina Paula Jianu să se ocupe de problemele firmelor pe perioada cât el îndeplinea funcția de ministru secretar de stat.

În contextul celor arătate, Înalta Curte constată că inculpata Irina Paula Jianu a continuat să se implice în activitatea SC VERTCON SA Bacău și după data numirii sale în funcția de inspector general la I.S.C., având aceeași autoritate pe care o deținuse și înainte de a pierde calitatea de acționar și administrator al societății.

Folosindu-se de această autoritate, inculpata Irina Paula Jianu i-a solicitat martorei Popa Cristina suma de 17.000 USD pentru a se deplasa în China, sub pretextul prospectării pieței de desfacere a materialelor de construcție, ca posibilă sursă de aprovizionare cu mărfuri de calitate, la prețuri avantajoase, pentru societate.

Ca urmare, pe baza dispoziției de plată din 14.08.2002, martora Popa Cristina i-a înmănat inculpatei suma de 17.000 USD.

În perioada **17.08.2002 - 8.09.2002**, inculpata Irina Paula Jianu s-a deplasat în China împreună cu inculpata Daniela Năstase și martora Jora Magdalena.

Deplasarea în străinătate s-a făcut în vederea achiziționării unor bunuri de folosință casnică, mobilier, obiecte sanitare, decorațiuni interioare și alte obiecte de uz personal de către inculpata Daniela Năstase, precum și pentru alegerea unor materiale de construcție, de care acesta era interesată pentru a fi folosite la imobilul aflat în construcție, din București, (...)

De menționat că, în acea perioadă, societățile în a căror activitate era implicată inculpata Irina Paula Jianu se ocupau de construcția imobilului din (...), terenul pe care se ridica viitoarea construcție aparținând soților Năstase.

Conform declarațiilor martorilor Sergiu Sechelariu, Deju Vasile și Popa Cristina, inculpata Irina Paula Jianu era cea care supraveghea în mod direct lucrările la imobil.

De asemenea, Magdalena Jora, de profesie arhitect, acorda consiliere soților Năstase pe aspecte de finisaje și decorațiuni interioare și exterioare.

Ca urmare, scopul deplasării în China a inculpatei Irina Paula Jianu și a martorei Magdalena Jora a fost acela de a asigura consiliere inculpatei Daniela Năstase în achiziționarea materialelor necesare finisajelor și utilării imobilului.

De altfel, martora Magdalena Jora a confirmat acest fapt prin declarațiile date în faza de urmărire penală și în cursul cercetării judecătorești.

Pe timpul sederii în China, inculpata Daniela Năstase a fost însoțită la cumpărături de martorul Ioan Păun - consilier economic la Beijing.

În timpul vizitei efectuate, inculpatele Daniela Năstase și Irina Paula Jianu i-au comunicat martorului Păun Ioan că bunurile achiziționate urmează să fie trimise în țară pe adresa unei societăți comerciale ale cărei date îi vor fi transmise ulterior.

O altă vizită în China a inculpatei Daniela Năstase împreună cu Irina Paula Jianu a avut loc în perioada **5.04.2003 – 21.04.2003**.

Cele două inculpate au fost însoțite și de martora Smaranda Corbeanu.

Și de această dată, deplasarea în China s-a făcut în scopul achiziționării unor produse similare și alte materiale de construcție de către inculpata Daniela Năstase, bunurile cumpărate sau rezervate la furnizori urmând să fie trimise în țară ulterior, prin intermediul martorului Păun Ioan.

Bunurile achiziționate cu ocazia acestor vizite, dar și altele achiziționate în cursul anilor 2002-2003, au fost expediate în țară sub aparența importurilor efectuate de SC VERTCON SA.

În acest sens, la solicitarea inculpatei Daniela Năstase, martorul Păun Ioan a procurat facturi și alte documente comerciale în alb care au fost transmise pe adresa inculpatei Daniela Năstase din București, (...) sau expediate în plic pe adresa SC VERTCON SA Bacău, pentru a fi folosite la autoritatea vamală în vederea introducerii bunurilor în țară.

De asemenea, martorul Păun Ioan s-a ocupat de achiziționarea bunurilor din China pentru inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase, depozitarea temporară la sediul Ambasadei din China, ambalarea, supravegherea încărcării lor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern.

Cu privire la această stare de fapt, martorul Păun Ioan a formulat declarații complete, menținute pe parcursul întregului proces penal, în care a relatat împrejurările și modalitatea în care a avut loc achiziționarea bunurilor din China pentru familia Năstase, valoarea acestora și mai ales de cine au fost achitate și cine a suportat cheltuielile privind transportul containerelor pe parcurs extern.

Conform declarației martorului Păun Ioan, prima întâlnire cu Daniela Năstase a avut loc în luna aprilie 2002, când i-a fost prezentată de pilotul Lixandru Ion, cu care avea o relație apropiată, și care îl rugase să îi însoțească pe perioada cât se aflau în vizită la Beijing, cu precizarea că martorul era vorbitor de limbă chineză.

În respectiva împrejurare, inculpata Daniela Năstase a cumpărat din târgul de antichități o serie de bunuri, printre care obiecte decorative, corpuri de iluminat și alte obiecte de uz personal. O parte din bunurile achiziționate au fost luate la plecare, iar altele au rămas la sediul Ambasadei României, urmând să fie preluate cu ocazia vizitei oficiale a premierului Adrian Năstase, anunțată în perioada imediat următoare.

În iunie 2002, când a avut loc vizita oficială, inculpata Daniela Năstase a cumpărat o cantitate însemnată de bunuri, din diverse magazine și din târgul de antichități.

Din același târg de antichități a fost achiziționată și o statuie de dimensiuni mari care reprezenta un călăreț pe cal, în mărime naturală, pentru care inculpatul Adrian Năstase a achitat suma de circa 4.000 USD.

Bunurile au fost depozitate la Ambasada României, urmând să fie încărcate în containere și transportate în țară, pe mare.

Conform înțelegerii stabilite, în ziua plecării delegației oficiale, inculpata Daniela Năstase trebuia să-i restituie martorului Păun Ioan telefonul mobil al soției, pe care îl folosisese pe durata șederii în China.

Întrucât întâlnirea dintre cei doi nu a mai fost posibilă, martorul a fost așteptat de Șopu Marian, aghiotantul personal al familiei Năstase, care i-a predat telefonul și un plic din partea inculpatei Daniela Năstase, cu precizarea că plicul trebuia păstrat până la următoarea vizită a inculpatei.

În plic se afla suma de **11.000 USD și 2.000 yuan**.

Ulterior, martorul Păun Ioan a primit o scrisoare de la Daniela Năstase, cu rugămintea de a-i cumpăra o serie de bunuri, din banii existenți.

Scrisoarea era însoțită și de o listă a bunurilor de achiziționat.

Respectiva scrisoare a fost trimisă prin curier Taron.

După declanșarea cercetărilor în cauză, scrisoarea în discuție a fost predată de martorul Păun Ioan organelor de urmărire penală.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.333.378 din 1.09.2009 întocmit de IGPR – Institutul de Criminalistică, s-a stabilit că scrisul și semnătura au fost executate de inculpata Daniela Năstase (filele 396-406 vol. 4 dosar urmărire penală).

Achiziționarea bunurilor solicitate a fost realizată până la următoarea vizită a inculpatei Daniela Năstase din luna august 2002, bunurile fiind depozitate într-un hotel dezafectat din curtea Ambasadei României, cu acordul martorului Donca Ioan, ambasador în China la acea dată.

Conform declarației martorului Păun Ioan, bunurile cumpărate au fost achitate în totalitate din banii lăsați de inculpata Daniela Năstase, pentru o parte din bunuri fiindu-i eliberate chitanțe pe numele său ori al Ambasadei României.

Cu ocazia vizitei din august 2002, inculpata Daniela Năstase i-a înmănat martorului Păun Ioan suma de **30.000 USD** pentru a fi folosită în vederea cumpărării unor materiale de construcție, obiecte sanitare, mobilier și covoare.

De asemenea, martorul a primit și de la inculpata Irina Paula Jianu care se afla în China împreună cu Daniela Năstase și Magdalena Jora, suma de 17.000 USD.

Din respectivele sume de bani au fost achitate cumpărăturile efectuate de cele două inculpate, cu mențiunea că pentru unele bunuri achiziționate nu s-a plătit decât un avans, urmând ca diferența de preț să fie achitată la momentul efectuării transportului la hotelul din incinta ambasadei.

În acest scop, furnizorul de mărfuri primea de la martorul Păun Ioan o carte de vizită în care era menționată adresa Ambasadei României.

Cu privire la bunurile achiziționate și prețul plătit pentru acestea, era ținută o evidență strictă, martorul consemnând într-o agendă toate operațiunile efectuate.

În timpul vizitei din august 2002, prin intermediul cursei Tarom, inculpata Daniela Năstase a primit o mapă sigilată, în interiorul căreia era depusă suma de încă **30.000 USD**.

Conform declarației martorului, o parte din sumă a fost cheltuită în perioada vizitei efectuate de Daniela Năstase, diferența fiindu-i lăsată în păstrare, pentru achiziții ulterioare.

La data de 5.10.2002, martorul Păun Ioan a primit de la inculpata Daniela Năstase suma de **90.000 USD**, sumă de bani depusă într-o mapă și trimisă prin curier Tarom.

Din această sumă de bani și din cea rămasă din timpul vizitei efectuate în august 2002, martorul a continuat să cumpere bunuri pentru inculpata Daniela Năstase, conform solicitărilor primite în acest scop.

În perioada octombrie – noiembrie 2002, martorul Păun Ioan a expediat în țară primele două containere cu bunuri.

Încărcarea containerelor s-a făcut pe timpul nopții întrucât în cursul zilei nu era permis accesul camioanelor de mare tonaj în centrul orașului Beijing.

Pentru accesul camioanelor în curtea ambasadei, s-a cerut acordul ambasadorului Viorel Isticioaia.

Containerele au fost expediate pe adresa SC VERTCON SA Bacău, la solicitarea inculpatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu.

Respectiva solicitare fusese formulată în cursul vizitei din august 2002, cele două inculpate informând martorul că i se vor comunica datele firmei pe adresa căreia se face importul.

Datele de identificare ale SC VERTCON SA au fost trimise prin curierat.

Organizarea transportului pe parcurs extern a fost efectuată tot de martorul Păun Ioan care a achitat și cheltuielile aferente transportului pe mare din sumele de bani primite de la Daniela Năstase.

Cu privire la acest tip de cheltuială, expertiza contabilă efectuată în cauză a stabilit valoarea acesteia la **suma de 28.722 USD**, rezultând din valoarea cumulată a documentelor emise pentru transportul containerelor pe parcurs extern.

Declarația martorului Păun Ioan furnizează informații și în ceea ce privește felul bunurilor importate, din relatările efectuate, susținute de înscrisurile prezentate în cursul anchetei penale și depuse la dosarul cauzei, rezultând că întocmise și păstrase o evidență a bunurilor încărcate în containere, cantitatea și valoarea acestora.

Listele întocmite cu ocazia încărcării bunurilor în containere au fost trimise Danielei Năstase prin intermediul martorilor Grigore Gheorghe și Smaranda Corbeanu.

Ambele persoane i-au fost indicate martorului de către Daniela Năstase, Gheorghe Grigore fiind angajat al Ministerului de Externe, iar Smaranda Corbeanu colaborator în cadrul firmei conduse de Daniela Năstase.

Odată cu listele au fost trimise în plicurile expediate pe numele persoanelor susmenționate și facturile, certificatele de origine și certificate de calitate cu antetul unor firme chinezești, semnate și ștampilate în alb, ulterior folosite la autoritățile vamale române.

În cazul martorului Grigore Gheorghe, plicurile au fost trimise pe adresa Ministerului de Externe, prin curier Tarom, iar cele expediate pe numele martorei Smaranda Corbeanu, pe adresa din București, (...)

Din declarațiile martorului Păun Ioan rezultă că a mai primit de la inculpata Daniela Năstase și **suma de 20.000 USD**.

Predarea sumei de bani a avut loc în biroul inculpatei de la adresa sus menționată, în cadrul unei întâlniri pe care martorul a avut-o cu inculpata, la sfârșitul anului 2002, când a venit pentru o scurtă perioadă în țară.

În luna ianuarie 2003, inculpata Daniela Năstase i-a trimis martorului încă **15.000 USD**, prin intermediul Danielei Barb, sora inculpatului Adrian Năstase, care se deplasase la Beijing, cu o delegație organizată de FORUM INVEST.

De asemenea, cu ocazia vizitei efectuate în China, în aprilie 2003 împreună cu Irina Paula Jianu și Smaranda Corbeanu, inculpata Daniela Năstase i-a înmănat martorului Păun Ioan suma de **129.000 USD**, iar înainte de plecare, și suma de **2.500 USD**.

Conform susținerilor martorului, acesta a primit de la inculpata Daniela Năstase și suma de **60.000 USD** prin curier Tarom, precum și suma de **200.000 USD** de la inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase, cu ocazia vizitei oficiale din 14.05.2003.

Suma de **200.000 USD** a fost predată de soții Năstase într-un săculeț de culoare neagră.

În cursul lunii februarie 2004, inculpata Daniela Năstase a efectuat o nouă deplasare în China, însoțită de Smaranda Corbeanu, vizită ce s-a suprapus cu delegația oficială, la circa o săptămână de la venirea inculpatei.

În respectiva perioadă, deși martorul Păun Ioan își desfășura activitatea la Shanghai, s-a deplasat la Beijing pentru a face parte din delegația oficială.

În cursul acelei vizite, la data de 13.02.2004, martorul Păun Ioan a primit de la inculpata Daniela Năstase suma de **20.000 USD**, iar în

perioada imediat următoare, la datele de 15.02.2004 și 19.02.2004, a primit sumele de **50.000 USD** și respectiv, **30.000 USD** de la inculpatul Adrian Năstase.

Conform declarației martorului, suma totală primită de la inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase în vederea achiziționării de bunuri din China, în perioada aprilie 2002-februarie 2004, a fost de circa 700.000 USD (687.500 USD rezultată din calculul tranșelor menționate).

Suma predată nu a fost cheltuită în totalitate, rămânând o diferență de **118.000 USD** în posesia martorului.

După declanșarea anchetei penale și înregistrarea denunțului penal împotriva soților Năstase, martorul Păun Ioan a predat organelor de urmărire penală suma de bani rămasă în posesia sa, precum și o serie de înscrisuri doveditoare ale acuzațiilor formulate.

Cu referire la declarațiile martorului Păun Ioan, de o însemnătate deosebită în stabilirea faptelor cauzei și pentru dovedirea acuzațiilor formulate împotriva inculpatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, apărarea a solicitat înlăturarea din examinare, invocând pe de o parte, impedimentul legal decurgând din calitatea de parte vătămată deținută în cauză de aceeași persoană raportat la infracțiunea de șantaj reținută în sarcina inculpatului Adrian Năstase, iar pe de altă parte, lipsa de obiectivitate și caracterul profund interesat al declarațiilor martorului care el însuși fusese cercetat în cauză și obținuse o soluție de netrimitere în judecată tocmai pe temeiul declarațiilor incriminatoare.

Ambele pretinse impedimente la audiere sunt false și se întemeiază pe o interpretare distorsionată a legii procedurale.

În ceea ce privește pretinsa incompatibilitate dintre calitatea de martor a numitului Păun Ioan și cea de parte vătămată a aceleiași persoane, sunt de observat următoarele:

Păun Ioan este parte vătămată doar în infracțiunea de șantaj, iar calitatea de martor o are în legătură cu faptele și împrejurările vizând importurile din China, încadrate prin rechizitoriu ca infracțiune de luare de mită în sarcina inculpatului Adrian Năstase și folosire de documente falsificate la autoritatea vamală pentru inculpatele Daniela Năstase și Irina Paula Jianu.

Interpretarea art.82 Cod penal, în care își are izvorul impedimentul legal de audiere invocat de apărare, nu poate exclude audierea ca martor a unei persoane într-o cauză vizând o anumită infracțiune, atunci când acea persoană este parte vătămată într-o cauză privind o altă infracțiune, chiar dacă cele două cauze se judecă împreună în același proces.

Sub acest aspect, prima instanță a reținut că inclusiv apărarea recunoaște ca fiind corectă opinia exprimată în literatura juridică de specialitate, conform căreia, părțile în același proces, dar în cauze

diferite (conexitate, indivizibilitate), pot fi ascultate ca martori în cauzele în care nu sunt părți.

Apărarea se prevalează însă de strânsa legătură dintre infracțiunea de șantaj și cea de luare de mită, în sensul că șantajul nu ar putea exista fără stabilirea pretensei infracțiunii de luare de mită.

Instanța de fond a constatat că în speță este vorba de infracțiuni distincte, aflate cel puțin formal într-o situație de conexitate consecvențională, în sensul că cea de-a doua infracțiune (șantaj) a fost săvârșită pentru a ascunde comiterea faptelor încadrate de procuror ca fiind prima infracțiune (luare de mită).

Caracteristic infracțiunilor aflate în stare de conexitate consecvențională sau etiologică este împrejurarea că cele două infracțiuni sunt distincte și independente din punct de vedere obiectiv, singura legătură dintre ele, fiind exclusiv motivația autorului care leagă subiectiv reușita uneia de săvârșirea celeilalte.

Prima instanță a subliniat însă că cele două infracțiuni au o existență de sine stătătoare, iar judecarea lor împreună nu este deloc obligatorie, ci poate avea loc și separat, așa cum rezultă din interpretarea dispozițiilor art.38 Cod procedură penală cu trimitere la art.34 lit.c) din același cod.

O interpretare contrară ar duce la consecința de neacceptat, de a se da posibilitatea autorului unei infracțiuni să compromită sau să îngreuneze cercetarea sa penală prin săvârșirea unei alte infracțiuni îndreptată împotriva persoanei care ar putea depune mărturie în proces.

În concluzie, pentru a exista incompatibilitatea prevăzută de art.82 din Codul penal, calitatea de martor și de parte vătămată trebuie să se regăsească în aceeași persoană și în legătură cu aceeași cauză.

În ceea ce privește celălalt argument invocat de apărare în scopul înlăturării depoziției martorului Păun Ioan, cerere formulată și în legătură cu declarațiile martorei Popa Cristina - alt martor important în economia dosarului, argument constând în lipsa de obiectivitate a persoanei chemate să depună mărturie și care are calitate de denunțator în cauză, lipsă de obiectivitate ce decurge din caracterul interesat în a obține și păstra o soluție de netrimitere în judecată cu privire la propria participare la săvârșirea faptelor asupra cărora dă mărturie, prima instanță a reținut următoarele:

Argumentul apărării nu numai că nu este de neluat în seamă, ci este chiar plauzibil, postura **șantajabilă** de către acuzare a persoanei chemată să depună mărturie putând naște apărării temerea justificată că aceasta ar putea denatura prezentarea faptelor în defavoarea inculpaților.

Pe de altă parte, o astfel de situație nici nu a fost prezumată de legiuitor ca născând un impediment de audiere prin instituirea unei

incompatibilități și nici nu poate fi considerată ca înlăturând de plano credibilitatea unei asemenea depoziții.

Credibilitatea și greutatea declarației unui astfel de martor se analizează în concret, de la caz la caz, iar elementul hotărâtor pentru validarea forței probatorii a unei asemenea mărturii îl constituie modul și gradul în care se coroborează cu alte elemente probatorii cu grad înalt de certitudine sau, dimpotrivă, măsura în care apar neconcordanțe sau chiar contradicții cu celelalte probe din dosar, ceea ce atrage înlăturarea depoziției.

Gradul înalt de prudență cerut la examinarea unei asemenea mărturii reclamă ca o astfel de depoziție să nu fie singura probă administrată în cauză.

În speță, declarația martorului Păun Ioan nu este nici singura probă administrată și se și coroborează cu alte probe ale dosarului, inclusiv fapte obiective, după cum se va arăta în continuare.

Este de necontestat iar actele depuse în probațiune confirmă că martorul Păun Ion a îndeplinit funcția de consilier economic la Ambasada României din China, făcând parte din personalul diplomatic aflat la misiune în străinătate în perioada anilor 2002-2004, când se reține că a avut loc efectuarea importurilor din China.

De asemenea, niciunul dintre inculpați nu a negat faptul de a se fi întâlnit cu martorul Păun Ioan în cadrul deplasărilor efectuate în China.

Tot astfel, nu au fost contestate datele menționate de martor ca fiind cele la care au avut loc întâlnirile dintre el și inculpați.

Sub acest aspect, sinceritatea martorului este evidentă și nu poate fi pusă la îndoială în contextul în care verificările efectuate în evidențele Poliției de Frontieră Române cu privire la intrările-ieșirile din țară ale inculpaților Adrian Năstase, Daniela Năstase și Irina Paula Jianu confirmă deplasarea acestora în China, în perioadele ce interesează.

Evidențele menționate (aflate la filele 171-181 și 184-193 volum 17 dosar urmărire penală) sprijină întrutotul susținerile martorului în ceea ce privește perioadele de timp în care au avut loc întâlnirile dintre el și soții Năstase în cursul anilor 2002 – 2004, existând o concordanță deplină între ceea ce s-a afirmat de către martor și ceea ce rezultă din înregistrările poliției de frontieră.

De asemenea, declarația martorului se verifică și în legătură cu persoanele care s-au aflat în compania inculpatei Daniela Năstase în cadrul deplasărilor efectuate în perioada 17.08.2002 - 8.09.2002 și 5.04.2003 – 21.04.2003, conform aceluiași evidențe rezultând că inculpata Irina Paula Jianu și martorele Magdalena Jora și Smaranda Corbeanu figurează ieșite din țară în perioada susmenționată.

De altfel, nici inculpata Irina Paula Jianu și nici martorele Magdalena Jora și Smaranda Corbeanu nu au contestat faptul deplasării lor în China împreună cu inculpata Daniela Năstase.

Nu au fost contestate nici contactele și întâlnirile cu martorul Păun Ioan.

Ceea ce s-a contestat de către apărare a fost scopul deplasărilor în China ale inculpatei Daniela Năstase.

S-a susținut că deplasările în străinătate ar fi urmărit rezolvarea situației medicale pe care o avea mama inculpatei Daniela Năstase, ceea ce necesita stabilirea unor contacte cu medicii chinezi, aducerea lor în țară și prescrierea unui tratament adecvat care să amelioreze/trateze prin metode naturiste respectivele afecțiunile medicale.

La cererea apărării, au fost audiați în cauză martorii Dan Matei Agaton, Obobescu Rodica, Obobescu Dan, Mirela Fugaru, Dana Barb și Anastasescu Marieta care au confirmat problemele medicale avute de mama inculpatei Daniela Năstase, precum și preocuparea și demersurile întreprinse de inculpată în vederea recuperării medicale a mamei sale.

A fost menționată aducerea în țară a unor medici chinezi care ar fi efectuat consulturi medicale și altor persoane apropiate familiei Năstase și modalitatea în care s-a efectuat plata serviciilor medicale, cu accent pe suportarea împreună a cheltuielilor ocazionate de deplasarea în țară a respectivilor medicilor, precum și avansarea sumelor de bani necesare către martorul Păun Ioan, prin intermediul inculpatei Daniela Năstase.

Conform susținerilor inculpatei Daniela Năstase, sumele de bani predate martorului Păun Ioan în scopul achitării cheltuielilor de transport și a celorlalte plăți efectuate subsecvent consultațiilor medicale acordate nu ar fi depășit limita de 35.000 USD.

Instanța de fond a constatat însă că versiunea apărării nu este deloc credibilă și în orice caz nu înlătură ceea ce rezultă dintr-o serie de alte probe, probatoriu care, așa cum se va arăta în continuare, exclude orice dubiu în legătură cu ce sumă de bani a fost predată în realitate martorului Păun Ioan și motivația remiterii respectivei sume de bani de către inculpații Adrian și Daniela Năstase.

În cadrul declarațiilor formulate, atât în cursul urmăririi penale, cât și cu ocazia audierii în fața instanței, martorul Păun Ioan a menționat expres că relațiile sale cu membrii familiei Năstase au avut ca punct de plecare interesul inculpatei Daniela Năstase pentru achiziționarea unor bunuri din Republica Populară Chineză.

Interesul deosebit al inculpatei în legătură cu obiectele decorative având o anume semnificație în cultura chineză și, în general, a produselor și mărfurilor provenind din China a fost subliniat și de martorii audiați în proces la cererea apărării, fiecare în parte menționând multitudinea bunurilor de acest fel văzute de-a lungul timpului în

imobilele ce au constituit locuința familiei Năstase, inclusiv a părinților inculpatei Daniela Năstase, tatăl acesteia, defunctul Angelo Miculescu fiind ambasadorul României în China, o perioadă lungă de timp.

Cum, în perioada 2001-2004, a fost edificată construcția situată pe terenul din București, (...) aparținând soților Năstase, se poate concluziona că a existat interesul inculpatei Daniela Năstase în a procura materiale de construcție și alte obiecte necesare utilării respectivei construcții.

Deși s-ar putea susține că volumul bunurilor achiziționate din China, încărcate și transportate în 10 containere în țară, depășește cu mult necesarul amenajării unui apartament, atât cât a rămas în final în proprietatea soților Năstase, probele administrate în cauză, cu referire la declarațiile martorilor Sergiu Sechelariu, Popa Cristina, Deju Vasile și Irimia Dorin demonstrează că cel puțin la început nu a existat o înțelegere clară cu privire la modalitatea de împărțire a imobilului rezultat din asocierea în participațiune intervenită între proprietarii terenului și SC CONIMPULS SA Bacău care a edificat construcția.

Niciunul dintre martorii audiați nu a oferit informații exacte și verificabile cu privire la conținutul înțelegerii inițiale dintre soții Năstase și constructorul imobilului însă tocmai lipsa de precizie a relatărilor și chiar contradicțiile existente între depozitiile martorilor unite cu lipsa unui înscris constatator al convenției la momentul începerii lucrărilor, justifică presupunerea rezonabilă că intenția inițială a fost în sensul ca întreaga construcție să rămână în proprietatea familiei Năstase, cu excepția unui singur apartament care urma să revină acționarului majoritar al SC CONIMPULS SA Bacău, martorul Sergiu Sechelariu.

Relevantă în acest sens este și declarația martorei Manolache Daniela care, audiată în cursul cercetării judecătorești, a declarat că actele referitoare la împărțirea pe nivele a imobilului din București, (...) au fost modificate de mai multe ori, fapt despre care a luat cunoștință în mod direct, participând personal la tehnoredactarea respectivelor înscrisuri, în calitate de secretar-dactilograf la SC CONIMPULS SA.

Prin urmare, se justifică volumul mare al materialelor de construcție și alte obiecte achiziționate din Republica Populară Chineză, acestea urmând să fie încorporate în construcția din București, (...), compusă din parter, două etaje și mansardă.

În altă ordine de idei, este de subliniat că prin prisma funcției pe care o deținea, aceea de consilier economic la Beijing, martorul Păun Ioan avea oportunitatea și, deopotrivă, priceperea necesară pentru a se ocupa de achiziționarea și expedierea în țară a bunurilor solicitate de inculpata Daniela Năstase, sistemul relațional dobândit prin natura funcției exercitate, asigurând și posibilitatea obținerii unor facturi și documente în alb de la furnizorii de mărfuri chinezi.

Prin declarațiile formulate, martorul Păun Ioan a recunoscut că documentele în alb folosite la efectuarea importurilor din China au fost obținute prin diligențe proprii și transmise în țară fie pe adresa SC VERTCON SA Bacău, fie pe numele angajatului Grigore Gheorghe din Ministerul Afacerilor Externe ori al Smarandei Corbeanu, la adresa din București, (...) în cazul acestor ultime două persoane, corespondența vizând și listele cu bunurile încărcate în fiecare container.

Înalta Curte constată că și aceste susțineri din declarația martorului se coroborează cu alte probe și fapte obiective.

Se reține astfel că martora Popa Cristina a recunoscut primirea documentelor în alb, folosite ulterior la efectuarea importurilor, în interiorul unor plicuri expediate pe adresa SC VERTCON SA. Respectivul plic purta mențiunea că a fost transmis de la Ambasada României, de către martorul Păun Ioan.

Plicurile în discuție au fost predate organelor de urmărire penală și se află depuse la filele 281-283 volum 29 dosar urmărire penală.

În condițiile în care din nicio probă administrată în cauză nu rezultă ca între martorii Păun Ioan și Popa Cristina să fi existat vreo relație personală sau alte raporturi de serviciu care să justifice purtarea unei corespondențe, prima instanță a constatat că singura explicație pentru expedierea/primirea plicului în discuție nu poate fi decât cea oferită chiar de martori, și anume că în respectiva modalitate au fost transmise documentele în alb folosite ulterior la autoritățile vamale române, conform solicitărilor formulate de inculpatele Daniela Năstase și Irina Paula Jianu.

Declarația martorului Păun Ioan se susține și în ceea ce privește transmiterea listelor de bunuri către inculpata Daniela Năstase folosite la completarea facturilor externe și a celorlalte documente aferente necesare introducerii în țară a bunurilor achiziționate din China.

Conform susținerilor formulate, toate bunurile încărcate în containere au fost inventariate în cuprinsul unor liste separate, întocmite pentru fiecare container în parte, și trimise în țară inculpatei Daniela Năstase, prin intermediul unor plicuri expediate pe numele destinatarilor Grigore Gheorghe și Smaranda Corbeanu.

Deși martora Smaranda Corbeanu nu a recunoscut primirea unei asemenea corespondențe, este de remarcat că nu a fost în măsură să ofere nicio justificare pentru faptul că personal completase mențiunile înscrise pe un plic expediat pe numele lui Păun Ioan, purtând ștampila Oficiului poștal nr.63 București din 27.05.2003.

Intermedierea corespondenței prin curierat diplomatic, invocată de martorul Păun Ioan în relație cu inculpata Daniela Năstase, a fost însă recunoscută ca atare de martorul Grigore Gheorghe, audiat în cursul cercetării judecătorești.

În ceea ce privește listele păstrate de martorul Păun Ioan și predate organelor de urmărire după declanșarea cercetărilor penale (depușe în volumele 10 și 23 dosar urmărire penală), Înalta Curte constată că acestea reprezintă o probă certă că bunurile introduse în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău sunt cele achiziționate și plătite în China cu banii provenind de la soții Năstase.

Se remarcă în acest sens concordanța existentă între listele predate de martorul Păun Ioan și documentele folosite la efectuarea importurilor, fiind evidentă identitatea dintre bunurile trecute în liste și cele menționate în facturile externe de import.

De menționat și că listele predate de martorul Păun Ioan organelor de urmărire penală au fost însoțite de o serie de alte înscrisuri, reprezentând facturi, chitanțe, contracte de vânzare mobilier, foi de expediție, foi de comandă, bonuri de garanție, liste de livrare a mărfii, contract furnizare marfă, bonuri de casă (depușe în volumul 8 urmărire penală), toate scrise cu caractere chinezești.

După traducerea înscrisurilor susmenționate, de către interpretul autorizat de limba chineză Florea Oana Nicoleta, s-a stabilit că documentele prezentate erau acte de proveniență a unor bunuri achiziționate din China.

Prin raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză (a se vedea Anexa nr.8 la Raport) a fost prezentat în detaliu conținutul fiecărui document în parte, întocmindu-se și un centralizator al furnizorilor de mărfuri. A rezultat că niciuna dintre firmele menționate în facturile externe folosite la efectuarea importurilor nu se regăsește între furnizorii chinezi din documentele de achiziție a mărfurilor.

Prin același raport de expertiză contabilă a fost comparată structura mărfurilor înscrise în declarațiile vamale de import ale SC VERTCON SA cu cea trecută în listele provenind de la martorul Păun Ioan, rezultatul verificării încrucișate a produselor menționate în cele două tipuri de liste fiind că bunurile din evidențele martorului se regăsesc în cea mai mare parte și în declarațiile vamale de import.

În plus, s-a constatat că există concordanță și între documentele de achiziție a mărfurilor provenind de la furnizorii chinezi și listele de evidență a bunurilor întocmite de martorul Păun Ioan.

Deși nu a fost stabilită o identitate perfectă între bunurile menționate în liste și cele trecute în declarațiile vamale de import, prima instanță a constatat că înscrisurile provenind de la martorul Păun Ioan prezintă în continuare o valoare probatorie deosebită în ceea ce privește faptele vizând importurile din China.

Dincolo de faptul că diferențele existente între ceea ce menționează listele și ceea ce se consemnează în declarațiile vamale de import nu vizează chestiuni esențiale, diferențele constând, în general, în

cantitatea, numărul sau felul mărfii importate în cadrul aceleiași specii, ele au și fost explicate și justificate într-un mod rezonabil de persoana care se ocupase de completarea facturilor externe în legătură cu care s-a constatat existența diferențelor, martora Popa Cristina.

Conform declarațiilor formulate, listele după care s-a efectuat completarea facturilor externe nu conțineau date privind prețul produselor importate și, uneori, nici cantitatea acestora.

De asemenea, bunurile nu erau suficient identificate prin toate elementele de individualizare.

Aspectele invocate în declarația martorei rezultă cu evidență din observarea listelor prezentate de martorul Păun Ioan.

Dificultățile legate de completarea facturilor externe cu respectarea pe cât posibil a datelor trecute în liste și în conosamente au fost evidențiate și de martora Manolache Daniela care a participat și ea la completarea documentelor.

În raport de toate cele arătate, instanța de fond a concluzionat că facturile externe și celelalte documente folosite la autoritatea vamală română de SC VERTCON SA au avut ca informație primară listele de bunuri trimise în țară de martorul Păun Ioan, liste care conțineau evidența bunurilor achiziționate din China personal de soții Năstase sau prin intermediul martorului Păun Ioan și introduse în țară, cu ajutorul și din dispoziția inculpatei Irina Paula Jianu, ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău.

Revenind la înscrisurile în probațiune prezentate de martorul Păun Ioan, Înalta Curte constată că acestea nu pot fi considerate drept **probe preconstituite** în scopul dovedirii propriului denunț formulat împotriva soților Năstase.

Sub acest aspect este de menționat că la momentul întocmirii listelor nu exista niciun indiciu pe baza căruia să se poată anticipa declanșarea anchetei penale împotriva soților Năstase, pornită după circa 4 ani de la data primelor evenimente.

De asemenea, respectivele înscrisuri erau deopotrivă incriminatoare și pentru martorul în cauză, demonstrând propria implicare și participare la comiterea falsurilor săvârșite în legătură cu importurile din China.

Ca urmare, singura explicație pentru întocmirea și păstrarea listelor de bunuri este aceea că reprezentau mijlocul prin care martorul justifica cheltuielile efectuate din banii primiți de la soții Năstase.

Evidența ținută de martorul Păun Ioan, prin mențiunile efectuate cu privire la bunurile cumpărate și prețul plătit pentru acestea, avea valoarea unui raport de gestiune, o dare de seamă amănunțită asupra cheltuielilor efectuate și a sumelor de bani rămase necheltuite pe care trebuia să le restituie.

Conform evidențelor ținute, martorul Păun Ioan trebuia să restituie soților Năstase suma de **118.650 USD** rămasă necheltuită din suma totală de circa 700.000 USD primită în vederea achiziționării de bunuri în perioada 2002-2004.

Respectiva sumă de bani a fost predată organelor de urmărire penală, conform procesului verbal din 5.09.2006 (filele 24 - 36 volum 15 dosar urmărire penală) care consemnează primirea bancnotelor însumând cei 118.650 USD rămași în posesia martorului Păun Ioan.

În procesul verbal încheiat de organele de urmărire penală se consemnează seriile bancnotelor predate, precum și faptul că sumele de bani au fost trimise în țară prin intermediul Consulatului general al României din Shanghai, sumele de bani fiind predate gerantului interimar al Consulatului de către Păun Mihaela Doina, soția martorului Păun Ioan, care a și semnat procesele verbale întocmite în respectiva ocazie.

În raport de consemnările efectuate în cuprinsul procesului verbal din 5.09.2006, referitoare la seriile bancnotelor care au compus suma de 118.650 USD, apărarea inculpaților din cauză a invocat nerealitatea afirmațiilor martorului Păun Ioan cu privire la proveniența sumei de bani predate, susținându-se că o parte din bancnotele menționate ca atare în înscrisurile depuse la filele 411-436 volum 7 dosar instanță au fost puse în circulație abia în anii 2005 și 2006, deci ulterior datei la care se pretindea de către martor că ar fi fost primită ultima tranșă de bani de la soții Năstase, respectiv, 21.02.2004.

Cu privire la data când a avut loc emisiunea bancnotelor corp delict, apărarea a făcut trimitere la informațiile publicate pe site-ul Trezoreriei Statelor Unite ale Americii, depunând în acest sens și un înscris constatator al informației (fila 42 volum 8 dosar instanță).

În opinia apărării, această dovadă constituie un motiv puternic de cenzură a declarațiilor incriminatoare, solicitându-se să se constate că există un dubiu major cu privire la sinceritatea martorului Păun Ioan și a afirmațiilor sale referitoare la primirea sumei de 700.000 USD de la soții Năstase.

Instanța de fond a constatat însă că apărarea invocată nu este deloc esențială în stabilirea faptelor cauzei și a provenienței sumei de bani și nici suficientă pentru înlăturarea declarației martorului Păun Ioan.

Este bine știut că banii, materializați în bancnote, sunt bunuri de gen, fungibile, care prin natura lor permit folosirea și înlocuirea cu alte bancnote de valoare echivalentă, fără a se modifica substanța acestora, orice sumă compusă dintr-un număr determinat de bancnote de aceeași valoare a cupiurii sau de valori diferite putând fi înlocuită cu aceeași sumă de bani compusă dintr-un număr diferit de bancnote de aceeași valoare a cupiurii sau de valori diferite, cu condiția ca suma de bani înlocuită să asigure aceeași valoare economică.

Or, în speță, criteriul valoric a fost respectat, bancnotele depuse la organele de urmărire penală însumând valoarea de 118.650 USD.

Conform evidențelor ținute de martorul Păun Ioan, acesta avea obligația de a restitui soților Năstase suma de 118.650 USD, ceea ce a și făcut, prin depunerea sumelor la dispoziția organelor de urmărire penală.

Faptul că între bancnotele restituite se regăsesc și bancnote aparținând unei emisiuni ulterioare datei la care a avut loc primirea ultimei tranșe de bani de la inculpații Adrian și Daniela Năstase, nu are nicio semnificație aparte și nici nu duce la concluzia lipsei de sinceritate a martorului, atâta vreme cât, chiar prin efortul apărării și în încercarea de a se obține decredibilizarea martorului, s-a demonstrat, cel puțin în cazul martorului Crețu Octavian, că Păun Ioan a fost cel care i-a achiziționat bunuri din China, avansând el însuși sumele de bani necesare.

Demonstrația apărării s-a făcut pe baza informațiilor existente în memoria computerului aparținând martorului Păun Ioan (hard disk ce a fost predat organelor de urmărire penală și cu privire la care inculpații au obținut copierea datelor în format electronic) care atestă corespondența purtată între martorul Păun Ioan și Crețu Octavian legată de achiziționarea unor bunuri din China.

Ca urmare, aceasta poate fi explicația pentru faptul că suma de bani predată organelor de urmărire penală cuprindea și bancnote cu emisiune ulterioară ultimei tranșe primite de la inculpații Năstase, fiind rezonabil să se creadă că martorul Păun Ioan a efectuat comisioane și pentru alte persoane, folosindu-se de sumele de bani pe care le avea în păstrare de la soții Năstase, prin avansarea sumelor de bani necesare achiziționării bunurilor și înlocuirea lor cu sumele primite ulterior de la beneficiari.

Tot în legătură cu suma de 118.650 USD restituită de martorul Păun Ioan, apărarea a invocat și alte neregularități vizând modul în care a avut loc predarea bancnotelor și cum a fost consemnată respectiva sumă de bani, solicitându-se să se constate că în realitate banii proveneau din fondurile DNA și că introducerea acestei teze în probațiune nu a urmărit decât incriminarea pe nedrept a inculpatului Adrian Năstase.

Prima instanță a reținut însă că nici aceste pretinse neregularități nu există, fiind infirmate de conținutul și succesiunea actelor procedurale efectuate în cauză.

Se reține astfel că o primă observație a apărării (a se vedea notele de concluzii scrise ale inculpatei Daniela Năstase) a fost în sensul că martorul Păun Ioan a indicat inițial o altă sumă de bani decât cea care în final a fost predată organelor de urmărire penală, ca rămasă de restituit către soții Năstase.

Această susținere a apărării este însă contrazisă de conținutul declarațiilor martorului Păun Ioan.

În chiar denunțul formulat împotriva soților Năstase (fila 95 volum 16 dosar urmărire penală) se menționează suma de circa 100.000 USD ca fiind rămasă în posesia martorului din cea primită în China de la soții Năstase.

Or, în raport de afirmația inițială a martorului, nu există neconcordanțe cu privire la suma de bani predată organelor de urmărire penală.

De asemenea, apărarea a invocat și faptul că suma de bani menționată în denunț nu a fost predată organelor de urmărire penală odată cu celelalte înscrisuri aflate în posesia martorului și aduse din China în scopul dovedirii acuzațiilor.

Ca răspuns la aspectele invocate, instanța de fond a aratat că introducerea în țară a sumei de 118.650 USD nu se putea face prin simpla voință a martorului Păun Ioan, fiind necesară în acest scop inițierea și derularea unor proceduri specifice prin intermediul Consulatului general al României la Shanghai.

A rezultat că suma de bani a fost trimisă în țară prin intermediul corespondenței efectuate între Consutul general al României la Shanghai și Direcția Națională Anticorupție.

Întrucât suma de bani nu putea fi adusă personal în țară, martorul Păun Ioan a transmis din China la sediul DNA, prin fax, copia unor bancnote din cele rămase în posesia sa.

Conform proceselor verbale din 23.03.2006 și 24.03.2006 (depusă la filele 97-104 volum 16 dosar urmărire penală), corespondența a fost primită la sediul DNA, martorul Păun Ioan confirmând telefonic expedierea acesteia.

Celelalte înscrisuri doveditoare au fost aduse în țară și predate organelor de urmărire penală, la data de 22.03.2006.

În raport de datele la care a fost consemnată expedierea din China a bancnotelor corp delict și data la care au fost predate celelalte înscrisuri doveditoare, apărarea a solicitat să se constate că procesele verbale referitoare la expedierea bancnotelor din China atestă o situație nereală, martorul Păun Ioan aflându-se în țară în acea perioadă, având în vedere că predase personal celelalte înscrisuri la sediul DNA, la 22.03.2006.

Din adresa din 22.03.2006 (depusă la filele 1-3 volum 8 dosar urmărire penală) rezultă însă că martorul Păun Ioan nu a fost prezent la sediul DNA și nu a participat la predarea înscrisurilor către organele de urmărire penală. Din adresa și opisul depuse la dosar rezultă neechivoc că înscrisurile doveditoare au fost predate de avocatul Vilău Adrian, apărătorul martorului Păun Ioan.

Ca atare, pe baza mențiunilor cuprinse în aceste acte, nu se poate prezuma prezența în țară a martorului Păun Ioan pentru data de 22.03.2006 și, pe cale de consecință, nu poate fi dovedită nici pretinsa atestare nereală cuprinsă în procesele verbale din 23.03.2006 și 24.03.2006 încheiate de organele de urmărire penală în legătură cu primirea prin fax a înscrisurilor cuprinzând imaginea unor bancnote expediate din China.

Lipsită de relevanță este și împrejurarea că ora transmiterii din China a corespondenței prin fax nu corespunde orei la care trebuia înregistrată în țară primirea, raportat la diferența de fus orar, având în vedere că asemenea situații se întâlnesc frecvent în practică, justificate fiind, în principal, de particularitățile și caracteristicile aparatului folosit și diferența de fus orar.

De asemenea, apărarea a criticat și nelegala consemnare a sumelor de bani predate de martorul Păun Ioan, susținându-se că acestea ar fi fost consemnate pe numele DNA la unitatea bancară, deși consemnarea trebuia efectuată pe numele inculpaților și la dispoziția DNA, în situația în care banii aparțineau soților Năstase.

Prima instanță a constatat că nici această susținere nu este întemeiată.

Prin Ordonanța procurorului din 5.09.2006 s-a dispus instituirea sechestrului asigurator asupra sumei de 118.650 USD aparținând inculpaților Adrian Năstase și Daniela Năstase, iar în vederea aducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii, a fost sesizată Banca Comercială Română - Sucursala Unirea care a procedat la consemnarea sumei de bani pe numele inculpaților și la dispoziția Direcției Naționale Anticorupție, respectându-se astfel prevederile art.165 alin.8 Cod procedură penală (filele 72-75 volum 15 dosar urmărire penală).

Faptul că suma de bani predată nu a fost depusă de unitatea bancară într-un cont separat deschis pe numele inculpaților, ci în contul DNA, așa cum se susține de către apărare, nu afectează valabilitatea consemnării ca atare și nici nu demonstrează că banii proveneau din fondurile DNA, fiind o simplă eroare din partea angajaților băncii, neimputabilă în niciun fel organelor de urmărire penală și lipsită oricum de consecințe practice, în condițiile în care, chiar și în cazul consemnării sumei pe numele inculpaților, aceasta tot nu putea fi folosită, fiind indisponibilizată în favoarea DNA.

De asemenea, nu interesează că măsura asiguratorie a fost destinată să acopere un prejudiciu estimat într-un alt dosar penal deschis pe numele inculpatului Adrian Năstase.

În raport de cele arătate, Înalta Curte constată că bunurile introduse în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău au fost achiziționate de inculpații Adrian și Daniela Năstase, cu sumele de

bani predate în acest scop martorului Păun Ioan, în perioada aprilie 2002 - februarie 2004.

Introducerea bunurilor în țară în această modalitate a urmărit disimularea provenienței sumelor de bani din care a fost achitată contravaloarea acestora și ascunderea adevăraților proprietari.

Deși prin rechizitoriu s-a susținut că parte din contravaloarea bunurilor achiziționate ar fi fost suportată din fondurile SC VERTCON SA și că tot această societate achitase și cheltuielile de transport ocazionate de introducerea lor în țară, Înalta Curte constată că versiunea acuzării nu este susținută de nicio probă administrată în cauză.

Prin declarațiile date inclusiv la urmărirea penală, cât și în cursul cercetării judecătorești, martora Popa Cristina a menționat că SC VERTCON SA nu a suportat cheltuielile legate de achiziționarea bunurilor din China și nici plata transportului containerelor pe parcurs extern.

Declarațiile martorei sunt confirmate atât de concluziile raportului de expertiză contabilă efectuat în cursul urmăririi penale, cât și de declarațiile martorului Păun Ioan.

Astfel, prin raportul de expertiză contabilă, dar și prin explicațiile date în instanță de expertul Timofte Adriana, s-a stabilit că în contabilitatea societății nu a fost înregistrată nicio datorie către furnizorii chinezi ori plata transportului pe parcurs extern, rezultând că SC VERTCON SA nu derulase raporturi comerciale cu firme din Republica Populară Chineză, cu excepția operațiunilor de import ce formează obiectul cercetărilor în cauză.

S-a constatat că SC VERTCON SA nu a efectuat nicio plată către furnizorii chinezi în baza facturilor externe emise pentru bunurile importate și nici nu a existat vreo solicitare în acest sens din partea acestora.

De asemenea, martorul Păun Ioan a declarat că toate cheltuielile ocazionate de încărcarea și transportul pe mare a containerelor cu bunuri achiziționate din China au fost achitate de el, din sumele de bani primite de la soții Năstase.

Ca urmare, acest tip de cheltuială nu poate fi introdusă în valoarea cheltuielilor efectuate de SC VERTCON SA în legătură importurile din China, cum în mod nejustificat au apreciat procurorii de caz.

Aceași concluzie este valabilă și în ceea ce privește sumele de bani în valută ridicate din casieria societății de către inculpata Irina Paula Jianu.

Prima instanță a constatat că nu există temeiuri care să confirme interpretarea acuzării în sensul că banii ar fi fost folosiți la achiziționarea bunurilor pentru soții Năstase.

Din probele administrate în cauză, astfel cum au fost analizate și prezentate pe larg în cuprinsul prezentei lucrări, rezultă că martorul Păun Ioan primise o sumă consistentă de bani de la soții Năstase în vederea achiziționării de bunuri din China.

Conform aceluiași probatoriu, suma de circa 700.000 USD primită de la soții Năstase, nu a fost cheltuită în totalitate, diferența rămasă de 118.650 USD fiind predată organelor de urmărire penală, după declanșarea cercetărilor în cauză.

Rezultă astfel că nu a existat o motivație reală pentru soții Năstase de a primi vreo sumă de bani de la inculpata Irina Paula Jianu, suma retrasă din fondurile SC VERTCON SA - 80.489 USD și 5.000 EURO, conform dispozițiilor de încasare valutară ce poartă semnătura inculpatei, fiind cu mult inferioară sumei de 700.000 USD avansată de soții Năstase pentru achiziționarea de bunuri.

Este adevărat că retragerea sumelor de bani din casieria societății coincide cu deplasările inculpatei Irina Paula Jianu în Republica Populară Chineză, iar respectivele deplasări s-au efectuat împreună cu inculpata Daniela Năstase însă aceste împrejurări nu demonstrează și că bunurile soților Năstase ar fi fost achiziționate cu banii provenind din fondurile SC VERTCON SA Bacău.

Dimpotrivă, probatoriul administrat, cu referire la evidențele ținute de martorul Păun Ioan, dovedește că banii retrași din societate au fost folosiți în interes personal de către inculpata Irina Paula Jianu.

Astfel, lista aferentă containerului expedit în țară la 2.10.2002 (depusă la filele 280 – 285 volum 22 dosar urmărire penală) menționează bunurile cumpărate de martorul Păun Ioan pentru inculpata Irina Paula Jianu, depozitate în 4 lăzi încărcate în respectivul container.

De asemenea, corespondența purtată între martor și inculpata Daniela Năstase (fila 180 și 199 volum 10 dosar urmărire penală) confirmă că Irina Paula Jianu era beneficiara unora dintre bunurile achiziționate din China, fapt ce rezultă și din lista cuprinzând obiectele încărcate în avionul delegației oficiale, cu ocazia vizitei în China a inculpatului Adrian Năstase, din mai 2003 (filele 238-239 din același dosar urmărire penală) și lista aferentă containerului TPHU 5110773 (fila 7 volum 23 dosar urmărire penală).

Deosebit de relevante sub aspectul analizat sunt și înscrisurile depuse la filele 255 – 316 volum 10 dosar urmărire penală, reprezentând decontul sumelor de bani primite de martorul Păun Ioan în perioada 2002-2004, inclusiv de la inculpata Irina Paula Jianu, în vederea achiziționării de bunuri.

Aceste înscrisuri, total ignorate de procurorii de caz, demonstrează însă că inculpata Irina Paula Jianu avansase anumite sume de bani martorului Păun Ioan în vederea achiziționării unor bunuri personale,

valoarea sumelor predate în decursul anilor 2002-2004 și cuantumul cheltuielilor efectuate, dar și faptul că **pentru o parte din bunurile achiziționate au fost folosiți chiar banii soților Năstase**, menționându-se exact sumele rămase de recuperat de la inculpata Irina Paula Jianu.

Ca urmare, instanța de fond a constatat ca total lipsită de justificare acuzația din rechizitoriu privind achiziționarea unor bunuri ale soților Năstase din banii provenind din fondurile SC VERTCON SA, din probele mai sus analizate rezultând că banii retrași din societate au fost folosiți în interes personal de către inculpata Irina Paula Jianu.

Ca atare, cheltuielile efectuate de SC VERTCON SA Bacău în legătură cu importurile din China vizează exclusiv sumele achitate cu titlu de datorie vamală, reprezentând taxe vamale, accize, comision vamal, TVA în vamă și taxă Asycuda, în valoare totală de **1.229.030.703 ROL**, din care 424.135.776 ROL corespunzătoare importurilor efectuate în anul 2002, 725.843.996 ROL pentru importurile din anul 2003 și 79.050.931 ROL pentru bunurile introduse în țară în anul 2004, precum și sumele facturate de prestatorii interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor, în valoare totală de **588.709.402 ROL**, din care suma de 51.579.530 ROL aferentă anului 2002, 487.916.844 ROL corespunzătoare anului 2003 și 49.195.028 ROL în anul 2004.

Înregistrările din contabilitatea SC VERTCON SA, referitoare la valoarea bunurilor importate din China, stabilite prin expertiza contabilă la suma de **2.577.742.404 ROL** rezultând din valoarea însumată a facturilor externe folosite la autoritățile vamale române, au fost efectuate strict în scopul disimulării provenienței sumelor de bani din care au fost achitate în realitate și ascunderea adevăraților beneficiari.

În condițiile în care a rezultat că bunurile achiziționate din China au fost achitate exclusiv cu banii soților Năstase, pentru introducerea lor în țară ca importuri efectuate de societate era necesară efectuarea anumitor înregistrări în contabilitatea SC VERTCON SA care să creeze aparența că importurile au fost realizate de societate și nu de alte persoane.

Așa se explică că datoria către furnizorii chinezi rezultând din valoarea facturilor externe înregistrate în contabilitatea societății a fost stinsă parțial cu sumele în valută ridicate de inculpata Irina Paula Jianu din casieria SC VERTCON SA, modalitate care asigura totodată și o justificare pentru retragerile de numerar efectuate fără drept de către inculpata Irina Paula Jianu, ca avansuri spre decontare.

Concluzia exprimată este concordantă și cu declarațiile martorilor Popa Cristina și Hofman Eugen - administrator și director economic la

SC VERTCON SA, ale căror relatări au fost deja expuse în cuprinsul prezentei lucrări și nu se mai impune o nouă prezentare a lor.

În altă ordine de idei, Înalta Curte constată că nu există niciun dubiu în ceea ce privește primirea sumelor de bani din fondurile SC VERTCON SA de către inculpata Irina Paula Jianu.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.333379/ 6.08.2009 întocmit de IGPR – Institutul de Criminalistică, s-a stabilit că dispozițiile de plată emise de SC VERTCON SA din 14.08.2002 pentru suma **17.000 USD**, dispoziția din 14.10.2002 pentru suma de **5.000 EURO**, dispoziția din 3.04.2003 pentru suma de **10.000 USD**, dispoziția din 23.05.2003 pentru suma de **11.000 USD**, dispoziția din 18.07.2003 pentru suma de **2.200 USD**, dispoziția din 25.08.2003 pentru suma de **600 USD**, dispoziția din 8.09.2003 pentru suma de **1.000 USD**, dispoziția din 23.10.2003 pentru suma de **12.000 USD**, dispoziția din 25.11.2003 pentru suma de **6.689 USD** și dispoziția de plată din 9.08.2004 pentru suma de **20.000 USD** poartă fiecare în parte semnătura de primire a inculpatei Irina Paula Jianu, **cu excepția** sumei de **5.000 USD** prevăzută în dispoziția de plată din 23.08.2002 care nu este semnată.

Având în vedere că această dispoziție de plată nu poartă semnătura inculpatei, iar la data când se pretinde că ar fi fost încasată suma prevăzută în dispoziția de plată, inculpata nici nu se afla în țară, fiind plecată în China împreună cu Daniela Năstase în perioada **17.08.2002 - 8.09.2002**, Înalta Curte nu a inclus în sumele de bani retrase din societate și suma de 5000 USD, așa cum s-a menționat de către acuzare, rezultând că suma totală primită din fondurile SC VERTCON SA și folosită în interes personal de inculpata Irina Paula Jianu a fost de **80.489 USD și 5.000 EURO**.

Inculpata Irina Paula Jianu nu a recunoscut primirea respectivei sume de bani și, ca explicație pentru existența semnăturii sale pe dispozițiile de plată valutară, a susținut că martora Popa Cristina deținea mai multe asemenea formulare, semnate în alb, pentru a fi folosite la încasarea dividendelor convenite inculpatei în baza raporturilor contractuale derulate până la numirea în funcția de inspector general la Inspectoratul de Stat în Construcții.

Cu alte cuvinte, s-a susținut că sumele de bani ridicate din casieria SC VERTCON SA nu au ajuns în posesia inculpatei, fiind reținute de martora Popa Cristina și folosite în interes personal.

Înalta Curte constată însă că apărarea formulată nu este confirmată probator.

A rezultat că numirea inculpatei Irinei Paula Jianu în funcția de inspector general la Inspectoratul de Stat în Construcții a avut loc la data de 23.01.2001, iar dividendele în sumă de 60.958, 328 lei convenite

inculpatei pentru anul 2000 au fost ridicate de la SC VERTCON SA la 16.04.2001.

De asemenea, a rezultat că inculpata nu avea de ridicat alte drepturi bănești de la SC VERTCON SA ori SC REGAL GLASS SRL aferente anului 2001.

Ca urmare, se constată că nu a existat nicio motivație reală pentru semnarea în alb a unor documente de plată și nici nu se vede de ce dispoziția de plată emisă pentru anumite drepturi bănești neîncasate nu ar fi putut fi semnată odată cu primirea sumelor de bani de către inculpată.

De asemenea, este de menționat că dispozițiile de plată sunt documente cu regim special, înseriate, iar apărarea nu a demonstrat că formularele atestând plățile efectuate în anii 2002-2004 erau corespunzătoare celor folosite de societate în anul 2001, când se pretinde că ar fi fost semnate de către inculpată.

Revenind la bunurile achiziționate din China, prima instanță a constatat că acestea nu au intrat faptic în gestiunea SC VERTCON SA și nici nu au fost folosite în interesul societății, ceea ce demonstrează încă o dată că implicarea societății în efectuarea importului nu a urmărit decât ascunderea adevăraților beneficiari ai bunurilor.

Prin raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză, s-a stabilit că bunurile importate din China nu au fost înregistrate în gestiunea societății, nu au fost întocmite note de intrare-recepție și nu au fost decontate în contul vreunei lucrări executate de societate sau revândute unor terți.

Bunurile ce au făcut obiectul importurilor au fost înregistrate inițial ca "*mărfuri aflate în custodie la terți*", după care au fost trecute în contul "*cheltuieli privind alte materiale consumabile*", fără să fie repartizate asupra niciunui obiectiv de lucrări.

Procedeeul folosit a urmărit crearea aparenței că respectivele bunuri au constituit o cheltuială proprie a societății efectuată în cadrul activității curente.

Din declarațiile martorei Popa Cristina coroborate cu documentele de transport intern și declarațiile martorilor Ungureanu Ionel, Boboc Gheorghe, Câmpeanu Dumitru, Rotaru Sorin și Sedai Cloș Villy, care s-au ocupat de efectuarea propriu-zisă a serviciilor de transport pe ruta Bacău - Șoseaua București - Pitești, a rezultat că bunurile încărcate în containere au fost transportate din Bacău și depozitate într-o hală din incinta REMAT Chitila.

A rezultat că respectivul depozit aparținea SC REMAT NORD SA, societate ce avea ca director general pe martora Rocsin Valentina, soția consilierului personal al premierului Adrian Năstase și prieten apropiat al Danielei Năstase.

Prin declarațiile date în cursul urmăririi penale, cât și în etapa cercetării judecătorești, martorul Sever Rocsin a menționat că depozitarea containerelor în spațiul SC REMAT Chitila s-a făcut la rugămintea inculpatei Danielei Năstase și că despre acest fapt avea cunoștință și inculpatul Adrian Năstase, relatând contextul în care discutase cu inculpatul pe marginea acestui subiect.

La rândul său, martora Rocsin Valentina a declarat că bunurile pe care a acceptat să le depoziteze pentru o scurtă perioadă de timp în depozitul pe care îl administra aparțineau Danielei Năstase și că soțul său o rugase să efectueze acest serviciu în contul inculpatei.

În cursul cercetării judecătorești, martorii susmenționați și-au nuanțat declarațiile inițiale, susținând că solicitarea Danielei Năstase fusese formulată în legătură cu bunurile aparținând unei societăți comerciale. S-a arătat că în același depozit erau aduse și alte bunuri folosite în scopuri caritabile de către inculpata Daniela Năstase.

Instanța de fond a constatat însă că aceste ultime declarații nu schimbă cu nimic fondul problemei, fiind lipsită de relevanță împrejurarea că în același loc au fost depozitate și alte bunuri decât cele care făceau obiectul importurilor, esențial fiind că primirea și depozitarea containerelor s-a făcut la cererea inculpatei Daniela Năstase.

Nici faptul că intervenția inculpatei s-a făcut în favoarea unei societăți comerciale, în speță, SC VERTCON SA, nu modifică concluzia privind adevărații proprietari ai bunurilor, în condițiile în care containerele primite în depozit și pentru care martora Rocsin Valentina a semnat avizele de însoțire a mărfii aparțineau formal respectivei societăți, aceasta fiind de altfel și beneficiara declarată a importurilor efectuate din China.

Un alt argument care confirmă o dată în plus că implicarea SC VERTCON SA în efectuarea importului nu a urmărit decât ascunderea adevăraților beneficiari ai bunurilor, rezultă și din ce anume bunuri au fost introduse în țară - în marea lor majoritate, obiecte destinate să deservească consumul casnic (cum ar fi: așternuturi de pat, perne, pături, pahare, tacâmuri, obiecte de îmbrăcăminte, ș.a.), depășind prin ipoteză nevoile economice ale unei societăți de construcții.

Pe de altă parte, din declarațiile martorilor Mânzală Gheorghe și Avram Valerică care au participat la descărcarea containerelor la REMAT Chitila, se reține că între bunurile depozitate se aflau și saci cu pietre de culoare verde și albă, martorul Mânzală Gheorghe însoțind camionul care a transportat respectivele pietre de tip decorativ la imobilul inculpaților Năstase din localitatea Cornu, transport efectuat de martorul Trandafir Dorel, angajat al SC TRANS NOVA IMPEX SRL.

De asemenea, relevante sunt și declarațiile persoanelor care au efectuat lucrările de construcție, renovare și amenajare din partea SC

VERTCON SA la imobilele situate în București, (...)și București (...), precum și la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, martorii Chirilă Ionel – maestru constructor la SC CONIMPULS SA, Miha Nicolae – director coordonator de șantier, Simion Gheorghe Viorel – conducător auto la SC CONIMPULS SA, confirmând că o mare parte din materialele folosite la realizarea lucrărilor proveneau din depozitul REMAT Chitila.

În plus, martorul Păun Ioan a confirmat că între bunurile aflate în imobilul din str. (...) nr.16 se regăsesc o serie de bunuri care au fost cumpărate de el pentru soții Năstase, asemenea obiecte regăsindu-se și în imobilul din localitatea Cornu, unde a fost invitat de familia Năstase cu ocazia unei vizite efectuate în țară, în vara anului 2004.

Dintre bunurile aflate în imobilul din localitatea Cornu, martorul a recunoscut mobilierul de hol, biroul, mai multe obiecte decorative, parchetul din încăperi, covoare, statuete din bronz, inclusiv statueta în mărime naturală amplasată în curtea imobilului.

Martorul Păun Ioan a confirmat și că parchetul montat la imobilul din str. (...) este tot din cel cumpărat de el pentru soții Năstase.

Recunoașterea bunurilor aflate în imobilul din (...)a fost făcută de martor pe baza imaginilor înregistrate cu ocazia unei emisiuni televizate efectuate în locuința inculpatului Adrian Năstase, martorul predând organelor de urmărire penală, imediat după declanșarea cercetărilor, compact discul conținând înregistrarea respectivei emisiuni.

De asemenea, și martora Magdalena Jora a confirmat că parte din materialele de construcție, instalații sanitare, corpuri electrice și piese de mobilier folosite la imobilele din București au fost cumpărate din China, cu ocazia vizitei efectuate împreună cu inculpatele Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, în perioada 17.08.2002 - 8.09.2002.

Totodată, martora a declarat că a participat împreună cu inculpatele Daniela Năstase și Irina Paula Jianu și la sortarea bunurilor folosite la imobilele din București și la imobilul din localitatea Cornu, deplasându-se în acest scop la Depozitul REMAT Chitila.

Prezența Danielei Năstase la Depozitul REMAT Chitila a fost confirmată și de aghiotantul personal, Urducea Ioan.

Ca urmare, prima instanță a constatat că bunurile introduse în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA au fost transportate după efectuarea formalităților de vamă la Depozitul REMAT Chitila într-un spațiu administrat de soția consilierului personal al inculpatului Adrian Năstase.

Sub aspectul analizat, instanța de fond nu a luat în considerare perchezițiile domiciliare efectuate la imobilul din București (...) și nici cea efectuată la imobilul din București (...), reținându-se că respectivele mijloace de probă au fost declarate nule prin hotărârea de restituire a

cauzei la procuror și nu au mai fost refăcute înainte de sesizarea instanței prin rechizitoriu.

În cuprinsul actului de sesizare, perchezițiile domiciliare au fost menționate între mijloacele de probă propuse în acuzare, cu argumentația că respectivele mijloace de probă fuseseră administrate în condiții de legalitate, adică cu încuviințarea instanței competente și în cursul unei urmăriri penale începute împotriva unor persoane - martorii Popa Cristina și Păun Ioan, față de care nu s-a dispus în niciun fel prin hotărârea de restituire.

Prima instanță a constatat însă că interpretarea acuzării este fundamental greșită și contrazice principiile care guvernează efectele nulității.

În condițiile în care hotărârea de restituire a dosarului la procuror statuează nulitatea actelor de urmărire penală efectuate în cauză, fără a face vreo distincție între aceste acte sau funcție de persoanele cu privire la care s-au efectuat, efectele nulității lovesc integral orice act procedural întocmit până la prima sesizare a instanței.

Problema nu poate fi rezolvată altfel decât privită din perspectiva hotărârii de restituire, ale cărei statuări au forța lucrului judecat.

Astfel, în condițiile în care s-a stabilit în mod definitiv că nulitatea actelor de urmărire a fost generată de neîndeplinirea prealabilă de către procuror a unei condiții impuse de lege în scopul de a acorda unele garanții procedurale ce țin de persoana celui urmărit - avizul cerut în cazul foștilor miniștri pentru fapte comise în timpul mandatului, consecința necesară este aceea că orice act de urmărire efectuat cu nerespectarea acestei condiții - garanție, este prezumat vătămător și declarat nul, nulitate reglementată de dispozițiile art.197 alin.2 Cod procedură penală și care nu poate fi înlăturată în niciun mod.

Dispoziția art.197 alin.3 Cod procedură penală în sensul că nulitatea prevăzută în alineatul 2 al articolului nu poate fi acoperită în niciun mod este clară și înlătură orice posibilă obiecție în sensul că respectivele acte de procedură ar mai putea fi salvate în vreun fel și păstrate cauzei.

Prin urmare, împrejurarea că perchezițiile domiciliare respectau formal condițiile impuse de art.100 Cod procedură penală - urmărire penală începută și autorizarea judecătorului competent - sau că acest act de procedură nu este posibil a fi refăcut în condițiile de eficiență inițială, nu sunt în măsură să ducă la înlăturarea unei nulități pe care legea o declară de neînlăturat, odată ce ulterior s-a stabilit definitiv și cu putere retroactivă încălcarea unei cerințe esențiale de legalitate.

Deși sunt reale argumentele de oportunitate invocate de procuror, referitoare la ineficiența refacerii unei percheziții, în sfera de aplicație a

art.197 Cod procedură penală, argumentul de oportunitate nu poate acoperi o nelegalitate.

În principiu, stă în sarcina procurorului obligația de a se asigura că urmărirea penală se desfășoară în depline condiții de legalitate și nu poate pretinde ca dificultățile în refacerea unei probe administrate nelegal să constituie un motiv pentru salvarea unui act nul.

Împrejurarea că cerința imperativă a necesității unui aviz de urmărire nu a putut fi prevăzută de procuror la momentul începerii anchetei, fiind decisă de Curtea Constituțională ulterior declanșării cercetărilor, îl absolvă de culpă pe procuror, dar nu salvează actul de consecința neregularității sale.

S-a mai invocat apoi faptul că perchezițiile domiciliare au fost acte de urmărire efectuate în legătură cu alte persoane vizate la acel moment în anchetă și nu îl priveau pe inculpatul Adrian Năstase, astfel încât ar fi fost lovite de nulitate doar actele de urmărire penală dispuse cu privire la inculpatul Adrian Năstase, iar nu cele referitoare la alte persoane, cum ar fi aceste percheziții domiciliare.

Prima instanță a constatat, însă, pe de o parte, că hotărârea de restituire a cauzei la procuror nu a operat cu atare distincții, ci a stabilit nulitatea întregii urmăriri și a dispus refacerea ei cu privire la toate persoanele, iar pe de altă parte, cât timp un act de urmărire, chiar dispus cu privire la alte persoane, este invocat ulterior împotriva inculpatului cu privire la care s-a stabilit nelegalitatea urmăririi, actul ar putea produce efecte în contra acestuia, astfel încât, prin conexitate, nulitatea actelor privitoare la acest inculpat irradiază și asupra celorlalte acte de procedură, ale căror efecte s-ar putea răsfrânge asupra inculpatului, cum sunt perchezițiile în cauză.

Cu toate acestea, nulitatea afectează doar actul de procedură – mijlocul de probă, iar nu faptul probator în sine, care poate fi dovedit și prin alte mijloace, ceea ce în speță s-a și realizat prin depozițiile martorilor Păun Ioan și Magdalena Jora.

În raport de situația de fapt expusă rezultă cu evidență că inculpatul Adrian Năstase a primit foloase necuvenite de la inculpata Irina Paula Jianu în valoare totală de **1.229.030.703 ROL** reprezentând cheltuieli ocazionate de introducerea în țară a bunurilor cumpărate din China ca importuri efectuate de SC VERTCON SA și de **588.709.402 ROL** reprezentând sumele facturate de prestatorii interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor, precum și de la martorul Păun Ioan, foloase necuvenite constând în prestarea serviciilor de achiziționare a unor bunuri din China, depozitarea lor temporară la sediul Ambasadei României din China, supravegherea încărcării bunurilor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern.

Cu toate acestea, fapta anterior rezumată nu poate fi considerată ca infracțiune de luare mită prevăzută de art.254 Cod penal.

Potrivit art.254 Cod penal, pentru a fi luare de mită, primirea foloaselor necuvenite trebuie să fie legată de scopul îndeplinirii/neîndeplinirii, întârzierii îndeplinirii unui act privitor la îndatoririle de serviciu ale celui care a primit foloasele sau pentru efectuarea de către acesta a unui act contrar acestor îndatoriri.

În speță, acuzarea susține că actul de serviciu în legătură cu care a avut loc primirea de foloase necuvenite a constat, în cazul inculpatei Irina Paula Jianu, în menținerea acesteia în funcția de inspector general la Inspectoratul de Stat în Construcții după trecerea acestei instituții în subordinea Guvernului și sub autoritatea directă a primului ministru și crearea unui statut care să îi confere autoritate deplină în cadrul instituției, iar în cazul martorului Păun Ioan, în numirea în funcțiile de consul general, șef al Consulatului General al României la Hong Kong, precum și pentru menținerea permanentă la misiune în străinătate.

Se constată însă că trecerea Inspectoratului de Stat în Construcții - instituție condusă la aceea vreme de inculpata Irina Paula Jianu, în subordinea primului ministru, văzută de acuzare ca fiind contraprestația inculpatului Adrian Năstase în schimbul foloaselor primite la inculpata Irina Paula Jianu, s-a petrecut în luna iunie 2004, la circa 4 luni după ultimul transport în țară al unora dintre bunurile achiziționate de inculpatul Adrian Năstase, fără a exista vreo dovadă care să pună în lumină existența vreunei legături sau echivalențe între acțiunea inculpatei Irina Paula Jianu de a asigura introducerea în țară a bunurilor inculpatului Adrian Năstase în condițiile arătate în cuprinsul prezentei lucrări și schimbarea statutului Inspectoratului de Stat în Construcții.

Astfel, trecerea Inspectoratului de Stat în Construcții în subordinea Cancelariei primului ministru s-a realizat prin Legea nr.228/ 1.06.2004 de aprobare a OUG nr.11/2004 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale.

În forma inițială, Ordonanța de Urgență nu prevedea trecerea Inspectoratului de Stat în Construcții în subordinea directă a primului ministru și, de asemenea, nici forma adoptată în Camera Deputaților a legii de aprobare a respectivei ordonanțe de guvern nu cuprindea o astfel de prevedere; această modificare a statutului I.S.C. apare doar în forma finală a legii, adoptată în Senat.

Or, în condițiile în care prevederea legală susceptibilă de a reprezenta un beneficiu nelegitim acordat inculpatei Irina Paula Jianu de către inculpatul Adrian Năstase nu a fost instituită nici în cadrul OUG nr.11/2004 cu privire la care s-ar putea suspecta că inculpatul Adrian Năstase ar fi avut putere de decizie și nici în forma inițială adoptată de

Camera Deputaților a Legii de modificare și aprobare a O.U.G, unde dat fiind statutul său de deputat s-ar fi putut suspiciiona o oarecare influență, atunci nu se poate reține că această schimbare a statutului Inspectoratului de Stat în Construcții prin Legea nr.228/2004 reprezintă un act în cadrul sau în contra îndatoririlor de serviciu ale inculpatului Adrian Năstase.

Nu există niciun temei probator sau măcar o prezumție solidă că forma finală adoptată în Senat a Legii nr.228/2004 ar fi urmarea vreunui act îndeplinit de inculpatul Adrian Năstase în legătură cu serviciul său, iar distanța relativ mare de timp de la momentul finalizării transporturilor făcute de Irina Paula Jianu în favoarea lui Adrian Năstase nu lasă loc stabilirii vreunei legături între acțiunea inculpatei Irina Paula Jianu și apariția Legii nr.228/2004, așa cum s-ar fi putut specula în cazul în care actul normativ ce dădea un alt statut Inspectoratului de Stat în Construcții ar fi apărut imediat sau foarte aproape de momentul finalizării transporturilor de bunuri și printr-un act normativ ce ar fi intrat în competențele inculpatului Adrian Năstase.

În orice caz, infracțiunea de luare de mită presupune, dacă nu săvârșirea, măcar prefigurarea săvârșirii actului în legătură cu îndatoririle de serviciu, concomitent cu primirea/acceptarea foloaselor necuvenite.

Este greu de presupus, din punct de vedere judiciar, că la momentul începerii transporturilor de bunuri - octombrie 2002, și începerea activității inculpatei Irina Paula Jianu și a martorului Păun Ioan în legătură cu achiziționarea respectivelor bunuri - aprilie 2002, ar fi fost prefigurată schimbarea actelor normative care reglementează statutul Inspectoratului de Stat în Construcții, petrecută cu circa 2 ani ulterior și în condițiile în care aceste schimbări de organizare a aparatului guvernamental au fost solicitate de organismele Uniunii Europene, după începerea respectivelor transporturi.

Elocvență în acest sens este declarația martorului Ionel Blănculescu - ministru delegat pentru coordonarea autorităților de control (fosta Autoritate Națională de Control) care, audiat în cursul cercetării judecătorești, a menționat contextul și împrejurările care au făcut necesară operarea unor modificări în structura și organizarea instituțiilor cu atribuții de control.

Disputa de la acel moment dintre inculpata Irina Paula Jianu și martorul Blănculescu Ionel - ministru delegat al ANC care preluase în subordine Inspectoratul de Stat în Construcții și alte autorități de control din cadrul administrației publice centrale, speculată în rechizitoriu că a constituit motivul trecerii Inspectoratului de Stat în Construcții în subordinea directă a primului ministru, nu numai că este la rândul său ulterioară desfășurării transporturilor și nu putea fi prefigurată la momentul acestora pentru a se putea considera că reprezintă

contraprestația primului ministru avută în vedere de pretinsa mituitoare, ci, mai mult, această dispută a avut loc în contextul și în legătură cu un ordin al ministrului Miron Mitrea care nu implica în niciun fel fapta inculpatei Irina Paula Jianu.

Apoi, faptul menținerii inculpatei Irina Paula Jianu în funcția de inspector general al Inspectoratului de Stat în Construcții după trecerea instituției în subordinea primului ministru, nu poate fi considerată o contraprestație a inculpatului Adrian Năstase, în lipsa unor probe care să ateste în mod direct acest lucru, cât timp nu rezultă că s-ar fi pus problema înlocuirii inculpatei din funcția deținută.

Dimpotrivă, din declarațiile martorilor Miron Mitrea, Sergiu Sechelariu și Deju Vasile, rezultă că abilitățile și competența profesională ale inculpatei Irina Paula Jianu erau în afara oricăror îndoieli, astfel încât, doar faptul menținerii sale în funcție, fără a se fi demonstrat că s-ar fi pus problema înlocuirii/demiterii sau retrogradării sale, nu dovedește în sine nimic.

De asemenea, prima instanță a constatat că nu poate fi primită în cauză nici susținerea acuzării privind pretinsa echivalență între folosul necuvenit oferit inculpatului Adrian Năstase și avantajul dobândit de inculpata Irina Paula Jianu, reținându-se că veniturile obținute de firmele din Bacău nu au nicio legătură cu numirea inculpatei în funcția de inspector general la I.S.C., din declarațiile martorilor Sergiu Sechelariu și Deju Vasile rezultând că societățile comerciale în discuție nu au participat la nicio licitație organizată în vederea contractării de lucrări, profitul crescut înregistrat în perioada 2002-2004 datorându-se lucrărilor angajate anterior.

Prin urmare, nici din acest punct de vedere nu se verifică susținerea acuzației.

Față de toate cele arătate, instanța de fond a constatat că oferirea foloaselor necuvenite inculpatului Adrian Năstase și primite/ acceptate de acesta nu au avut legătură cu un act al inculpatului Adrian Năstase în cadrul sau în contra îndatoririlor sale de serviciu, ci a reprezentat doar o acțiune a inculpatei Irina Paula Jianu făcută benevol, cel mai probabil, cu motivația obținerii și prezervării unei relații cât mai bune cu unul dintre cei mai importanți oameni din stat.

Or, o asemenea motivație, chiar dacă nu este morală, nu echivalează contraprestației pe care o pretinde legea penală de la cel mituit în schimbul primirii foloaselor necuvenite.

Cât timp în speță nu s-a demonstrat că inculpatul Adrian Năstase ar fi îndeplinit vreun act legat de atribuțiile sale de serviciu în schimbul primirii foloaselor necuvenite de la inculpata Irina Paula Jianu, se constată că nu există fapta de primire în sensul unei luări de mită prevăzută de art.254 Cod penal.

În realitate, activitatea desfășurată de inculpata Irina Paula Jianu în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din China a reprezentat un ajutor benevol acordat inculpatului Adrian Năstase pentru justificarea averii primului ministru, în ipoteza unui control, fără a condiționa acest ajutor de o contraprestație, ci doar în speranța unei relații apropiate cu șeful guvernului.

Tot în acest sens se înscrie și ajutorul dat de martorul Păun Ioan inculpaților Adrian Năstase și Daniela Năstase în vederea achiziționării și transportului în țară a bunurilor din Republica Populară Chineză.

Așa cum se constată din actele dosarului, nu există nicio probă din care să rezulte că inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase ar fi condiționat menținerea martorului Păun Ioan la misiune permanentă în străinătate sau numirea în funcția de consul general de ajutorul dat de acesta în legătură cu achiziționarea bunurilor din China, iar martorul însuși a declarat că serviciile pe care le-a oferit nu i-au fost impuse sub amenințarea vreunui act în competența inculpatului Adrian Năstase îndreptat împotriva sa și nici în schimbul promisiunii explicite sau implicite a îndeplinirii de către inculpatul Adrian Năstase a unui act favorabil martorului, ci procurarea acestor servicii soților Năstase a fost acceptată de martor din considerente personale vizând oportunități viitoare și neprecizate în carieră, oportunități având un caracter pur subiectiv, a căror existență a fost prefigurată, estimată și speculată doar în conștiința martorului. Păun Ioan a înțeles să își urmărească un interes propriu, subiectiv, prevăzut de el ca oportunitate în momentul în care i s-a solicitat sprijinul de către inculpata Daniela Năstase și a acționat benevol, venind singur în întâmpinarea rugăminții Danielei Năstase, rugăminte care presupunea deopotrivă și alternativa unui refuz, eventualele consecințe nefavorabile - pierderea postului, reprezentând temeri pur subiective ale martorului, fără a se fi și dovedit existența vreunui temei obiectiv pentru acestea.

De altfel, se pare că prestarea serviciilor pentru soții Năstase nu a ridicat mari probleme de conștiință martorului raportat la modalitatea de introducere în țară a bunurilor (prin folosirea de documente falsificate, obținute în prealabil prin diligențe proprii), având în vedere că mai efectuase asemenea comisioane și pentru alte persoane - Dana Rotuna și Crețu Octavian, în legătură cu care nu a existat un interes al anchetei pentru stabilirea condițiilor de introducere în țară a bunurilor.

În lumina celor arătate, instanța de fond a constatat că infracțiunea de luare/dare de mită reținută în sarcina inculpaților Irina Paula Jianu, Daniela Năstase și Adrian Năstase nu există, oferirea și primirea foloaselor necuvenite neavând legătură cu îndatoririle de serviciu ale inculpatului Adrian Năstase.

2. Pe de altă parte, prima instanță a constatat că infracțiunea de luare/dare de mită nu poate fi reținută nici în legătură cu preținsele foloase necuvenite primite de inculpatul Adrian Năstase de la inculpata Irina Paula Jianu sub forma lucrărilor de construcție și renovare executate de SC CONIMPULS SA Bacău la imobilul din București, (...) și nici a lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL Bacău la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova.

Sub acest aspect, instanța de fond a reținut că materialul probator administrat în cauză nu demonstrează dincolo de orice îndoială că inculpatul Adrian Năstase era proprietarul în fapt și adevăratul beneficiar al lucrărilor executate de SC CONIMPULS SA Bacău la imobilul din București, (...) și nici ca valorarea lucrărilor cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova să fi depășit limita sumei de 60.000 USD achitată către SC REGAL GLASS SRL, cu titlu de preț al lucrării.

În ceea ce privește imobilul din București, str. (...), cercetările efectuate au stabilit că acesta aparținuse în proprietate numitei Tamara Cernasov - mătușa inculpatei Daniela Năstase, conform contractului de vânzare-cumpărare autentificat sub nr.1109/ **10.09.2001** de BNP Camelia Mândru Gheorghiu.

Ulterior, la data de **29.01.2002**, imobilul a fost înstrăinat prin act autentic către Paul Opriș - decedat în cursul investigațiilor preliminare, cunoscut ca un apropiat al familiei Năstase.

În raport de datele la care a operat transmiterea succesivă a dreptului de proprietate asupra imobilului, acuzarea a subliniat durata scurtă de timp scursă între cele două operațiuni juridice și legăturile strânse existente între aceste persoane și soții Năstase.

După înregistrarea proprietății pe numele lui Paul Opriș, în perioada iunie 2002 - martie 2004, s-au efectuat o serie de lucrări de consolidare a imobilului, renovare și reamenajare, lucrări executate de SC CONIMPULS SA Bacău, societate care făcea parte din firmele controlate de inculpata Irina Paula Jianu.

A rezultat că lucrările de construcție nu s-au executat în temeiul unui contract sau o altă convenție care să constate drepturile și obligațiile constructorului și ale beneficiarului lucrării, valoarea acesteia și modalitatea de plată a prețului.

Nu a existat o autorizație de construcție pentru demararea și executarea lucrărilor și nici nu a fost înregistrată vreo solicitare în acest sens din partea proprietarului imobilului sau un alt reprezentant convențional.

Singura documentație referitoare la executarea lucrării a fost cea legată de întocmirea proiectului tehnic de către SC VANEL EXIM SRL, documentație ce cuprindea o descriere a imobilului, transformările

funcționale propuse, amenajările interioare și cele exterioare, incluzând și curtea imobilului.

Respectiva documentație, materializată în Proiectul nr.2/2002, era necesară exclusiv pentru obținerea autorizației de construcție.

Situațiile de lucrări nu au fost confirmate de beneficiar și nu a existat un diriginte de șantier care să supravegheze executarea lucrărilor din partea beneficiarului.

La terminarea lucrărilor nu a fost întocmit procesul verbal de recepție pentru întreaga lucrare și nu au existat nici procese verbale pentru lucrările intermediare încorporate în construcție.

Nu a fost facturată valoarea totală a lucrărilor efectuate la imobil, cu excepția celor executate în anul 2002, pentru care SC CONIMPULS SA Bacău a emis facturile fiscale nr.2258649/ 7.02.2003 și nr.2258768/ 28.03.2003, în valoare de 1.000.000.000 ROL și, respectiv, 1.777.337.815 ROL, având ca beneficiar pe Paul Opreș.

În contul facturii fiscale nr. 225864/ 7.02.2003 emisă de SC CONIMPULS SA a fost achitată **suma de 978.000.000 ROL** cu dispozițiile de încasare și chitanțele fiscale nr.2954550 din 17.02.2003 și nr.2954528 din 24.02.2003 eliberate pe numele lui Paul Opreș.

Tot astfel, pentru factura nr.2258768/ 28.03.2003 a fost achitată **suma de 1.650.000.000 ROL** cu dispozițiile de încasare și chitanțele fiscale nr.2954550 din 4.04.2003, nr.954602 din 9.04.2003, nr.954605 din 14.04.2003, nr.2954609 din 21.04.2003 și nr.2954609 din 23.04.2003 emise pe numele lui Paul Opreș.

De asemenea, pentru diferența rezultând din plățile parțiale efectuate în baza facturilor fiscale susmenționate, prin ordinul de plată din 18.11.2005, a fost transferată suma de 146.337.815 ROL din contul lui Paul Opreș în contul bancar al SC CONIMPULS SA, achitându-se integral valoarea de **2.774.337.816 ROL** înscrisă în cele două facturi.

Din verificările efectuate a rezultat că sumele de bani facturate de SC CONIMPULS SA Bacău pentru lucrările executate la imobilul din București (...) au fost depuse la casieria societății de inculpata Irina Paula Jianu, cu excepția sumei de 146.337.815 ROL achitată de Paul Opreș, prin virament bancar, în contul SC CONIMPULS SA.

Cu privire la suma de 1.650.000.000 ROL s-a stabilit că aceasta fusese primită de la inculpata Irina Paula Jianu în baza dispoziției de încasare din 3.04.2003, cu titlu de creditare societate.

Ulterior, în perioada 3.04.2003 - 23.04.2003, au fost emise de SC CONIMPULS SA un număr de cinci dispoziții de plată care atestau restituirea împrumutului acordat societății de către inculpată.

În realitate, suma de 1.650.000.000 ROL nu a fost restituită inculpatei, eliberându-se în paralel dispozițiile de încasare și chitanțele de plată pe numele lui Paul Opreș.

În această modalitate a fost disimulată proveniența sumei de 1.650.000.000 ROL achitată de inculpata Irina Paula Jianu în contul lucrărilor executate la imobil, creându-se aparența că plata fusese efectuată de Paul Opreș.

În cursul urmăririi penale, s-a dispus și efectuat în cauză o expertiză tehnică de specialitate care să stabilească, între altele, modalitatea în care au fost înregistrate în contabilitatea SC CONIMPULS SA Bacău lucrările de execuție realizate la imobilul din București, (...), valoarea exactă a acestora și modalitatea de plată.

Prin raportul de expertiză contabilă întocmit de expert Timofte Adriana Florentina, s-a stabilit că lucrările de construcție executate la obiectivul Cristian (...) au fost înregistrate în contabilitatea SC COIMPULS SA Bacău, pe codul 6718 atribuit respectivului imobil.

Pe baza evidențelor ținute de societate, incluzând înregistrările contabile vizând situația generală a tuturor beneficiarilor de lucrări, dar și a listelor lunare întocmite pe obiectiv, expertiza contabilă a stabilit că suma totală a cheltuielilor efectuate de SC CONIMPULS SA pentru lucrările executate la imobilul din București (...) a fost de **12.627.786.268 ROL**, la care se adăuga profitul nerealizat și TVA, rezultând o **valoare totală de 15.384.780.973 ROL**.

De asemenea, a rezultat că și S.C. VERCON S.A. Bacău înregistrase cheltuieli în legătură cu același imobil, în valoare totală de 584.935.952 ROL, reprezentând contravaloarea unor materiale de construcții achiziționate de la S.C. TITAN MAR. S.A. București în baza facturii fiscale nr.0821428/ 9.10.2003 și a unei uși garaj achiziționată de la S.C. BIT TECH S.R.L. București, cu factura nr.3656175/ 12.11.2003.

A rezultat că factura emisă de S.C. TITAN MAR S.A. pe numele S.C. VERCON S.A Bacău în valoare de 484.635.392 lei a fost înregistrată inițial pe contul de cheltuieli al societății și refacturată ulterior către Paul Opreș, cu factura seria BC VEA nr.1180502/ 29.12.2004, rămasă neachitată.

Totodată, s-a stabilit că S.C. REGAL GLASS S.R.L. efectuase lucrări la imobilul din București (...) în valoare de 1495,10 EURO, constând în montarea unei uși de aluminiu și executare tâmplărie PVC cu geam termopan la un balcon, cheltuială care nu a fost însă suportată de societate, ci facturată către S.C. VERCON S.A.

Pe baza acestor elemente și a probatoriului testimonial administrat în cauză, s-a concluzionat că inculpatul Adrian Năstase și Daniela Năstase erau proprietarii imobilului din București (...) și beneficiarii lucrărilor de construcție executate la imobil de SC CONIMPULS SA, contravaloarea lucrărilor efectuate constituind obiectul mitei primite de inculpatul Adrian Năstase de la coinculpata Irina Paula Jianu, în scopul menținerii acesteia în funcția de inspector general la

I.S.C. după trecerea respectivei instituții în subordinea directă a primului-ministru.

Acuzația formulată a fost susținută în raport de declarațiile martorilor Deju Vasile - președinte la SC CONIMPULS S.A. Bacău, Miha Nicolae - director executiv la S.C. VERCON S.A. Bacău, Țibu Mihai - director de lucrare la imobilul București (...), din care rezulta că inculpatul Adrian Năstase și Daniela Năstase și-au exercitat prerogativele de proprietari ai imobilului pe toată perioada de derulare a lucrărilor, verificând personal stadiul și calitatea lucrărilor și stabilind destinația încăperilor imobilului, soluțiile tehnice și lucrările de design necesare.

De asemenea, din declarația martorei Jora Magdalena a rezultat că aceasta se deplasase de mai multe ori la imobilul din București (...), la cererea și uneori însoțită de inculpata Daniela Năstase, acordând consultanță în ceea ce privește efectuarea lucrărilor.

Conform aceleiași declarații, și inculpatul Adrian Năstase efectuase o vizită la imobil, împrejurare în care și-a exprimat părerea ca destinația de birou să fie dată unei alte încăperi decât cea aleasă inițial de martoră și Daniela Năstase.

Prezența inculpatului Adrian Năstase la imobilul din București (...) a fost confirmată și de martorul Șopu Adrian, fost ofițer SPP și aghiotant al primului-ministru, care a menționat contextul în care l-a însoțit pe inculpat la respectivul imobil.

În cuprinsul actului de sesizare a fost subliniată, deopotrivă, împrejurarea că Paul Opreș nu a fost văzut la imobil de nicio persoană pe toată perioada de desfășurare a lucrărilor și că singurul reprezentant din partea beneficiarilor a fost numitul Gheorghe Grigore, un apropiat al familiei Năstase, care se mutase în mansarda imobilului și se ocupa de supravegherea directă a lucrărilor.

Pe baza declarațiilor martorilor Deju Vasile și Popa Cristina, s-a reținut că efectuarea lucrărilor la imobilul București (...) a fost impusă de inculpata Irina Paula Jianu, aceasta stabilind ca reprezentanții SC CONIMPULS SA și SC VERCON SA Bacău să nu evedențieze numele beneficiarului în documentele contabile, situațiile de lucrări și bonurile de consum aferente, toate acestea pentru a fi ascunsă identitatea adevăraților beneficiari ai lucrării care erau soții Năstase.

Din declarațiile aceluiași persoane, dar și ale martorilor Țibu Mihai, Dornea Dacica, Oțel Emilia și Grigoraș Constanța - angajați la SC CONIMPULS SA, a rezultat că societățile executante ale lucrărilor din București (...) nu au avut posibilitatea negocierii și încheierii unui contract cu beneficiarul lucrării, neavând niciun contact direct cu proprietarul imobilului, toate dispozițiile referitoare la materialele ce urmau a fi utilizate, furnizorii de materiale, modalitatea de achitare și de

facturare a lucrărilor, fiind transmise prin intermediul inculpatei Irina Paula Jianu.

S-a susținut de către acuzare că inculpata Irina Paula Jianu acționase în toată perioada de derulare a lucrărilor ca un reprezentant al intereselor soților Năstase și că procurarea respectivelor foloase necuvenite constituia obiectul mitei oferite și primite de inculpatul Adrian Năstase, în valoare totală de 16.425.287.185,81 ROL, din care **12.610.433.157 ROL** reprezentând contravaloarea lucrărilor efectuate de SC CONIMPULS SA la imobilul din str. (...) **1.186.854.028,81 ROL**, contravaloarea lucrărilor efectuate de SC VERCON SA la același imobil (484.635.392 ROL facturate către Paul Opriș și 702.218.638,81 ROL nefacturate) și **2.628.000.000 ROL** contravaloare lucrări achitate din fondurile personale ale inculpatei Irina Paula Jianu pentru lucrări executate la imobil, în anul 2002.

Instanța de fond a constatat însă că interpretarea acuzării nu este neapărat corectă și în niciun caz nu suplinește inexistența unor probe certe care să ateste că inculpatul Adrian Năstase era adevăratul proprietar al imobilului din str. (...) și beneficiarul real al lucrărilor executate la imobil, în perioada iunie 2002-martie 2004.

Se reține astfel că imobilul din str. (...) nu s-a aflat niciodată în proprietatea soților Năstase.

Respectivul imobil aparținuse numitei Tamara Cernasov - mătușa inculpatei Daniela Năstase, fiind dobândit de aceasta prin act autentic de vânzare-cumpărare.

Imobilul a rămas în proprietatea Tamarei Cernasov o scurtă perioadă de timp, după care, prin contractul de vânzare-cumpărare autenticat sub nr.139/29.01.2002 de BNP Camilia Mândru Gheorghiu, a fost înstrăinat către Paul Opriș.

Nimic din conținutul celor două contracte de vânzare-cumpărare încheiate cu privire imobilul din București, str. (...) nu sugerează ca tranzacțiile să fi fost efectuate în mod formal și ca adevăratul proprietar să fie o altă persoană decât cea menționată în acte.

Sub acest aspect, este de observat că actele au fost încheiate în nume propriu de cocontractanți și cu plata imediată a prețului stipulat.

După decesul lui Paul Opriș, imobilul a intrat în proprietatea și stăpânirea de fapt a moștenitorilor săi legali.

Acuzarea susține însă că imobilul din Cristian (...) nu a aparținut cu adevărat defunctului Paul Opriș și că încheierea tranzacției cu Tamara Cernasov nu ar fi urmărit decât ascunderea adevăraților proprietari ai imobilului care erau soții Năstase și disimularea foloaselor necuvenite primite de la inculpata Irina Paula Jianu, sub forma lucrărilor de construcție și renovare executate la imobil de către SC CONIMPULS SA Bacău.

În esență, caracterul simulat al tranzacției este susținut cu argumente vizând împrejurările și modalitatea concretă în care s-au realizat lucrările de construcție la imobil, invocându-se faptul că nu a fost încheiat un contract de lucrări între constructor și deținătorul titlului de proprietate, că nu au existat situații de lucrări confirmate din partea beneficiarului, un deviz estimativ privind valoarea totală a lucrării și nu a fost facturată contravaloarea acestora.

Deopotrivă, a fost subliniată durata scurtă de timp în care imobilul s-a aflat în proprietatea Tamarei Cernasov și legăturile strânse existente între proprietarii succesivi ai imobilului și familia Năstase.

În aprecierea primei instanțe, niciuna dintre împrejurările invocate nu este suficientă să probeze că tranzacția dintre Tamara Cernasov și Paul Opreș a fost simulată, iar în lipsa unei asemenea dovezi, lucrările de construcție executate la imobil nu pot fi considerate ca reprezentând un folos necuvenit oferit și acceptat de inculpatul Adrian Năstase.

Pentru a se putea reține că tranzacția dintre Tamara Cernasov și Paul Opreș a fost una fictivă și că imobilul înstrăinat constituia proprietatea soților Năstase, acuzarea trebuia să stabilească că Tamara Cernasov nu deținuse sumele de bani necesare achiziționării imobilului de la antecesorii săi (ceea ce ar fi dat naștere prezumției că prețul vânzării fusese achitat de soții Năstase și, ca atare, erau proprietarii nedeclarați ai imobilului) și că Paul Opreș nu achitase prețul prevăzut în contractul încheiat cu Tamara Cernasov (ceea ce ar fi dat naștere prezumției că imobilul nu a ieșit din proprietatea soților Năstase).

Aceste aspecte, de o importanță deosebită în economia cazului, nu au fost deloc investigate în cursul anchetei penale și nici nu au putut fi complinite în etapa cercetării judecătorești, având în vedere particularitățile impuse de obiectul unei asemenea cercetări.

La dosarul cauzei nu există nicio probă din care să rezulte că nu Tamara Cernasov, ci soții Năstase au cumpărat imobilul din București (...) și nicio probă care să ateste că Paul Opreș nu a achitat prețul stipulat în contractul de vânzare-cumpărare încheiat cu Tamara Cernasov.

Dimpotrivă, alte probe și elemente de fapt pledează în favoarea apărării, spre concluzia că vânzarea-cumpărarea dintre Tamara Cernasov și Paul Opreș și-a produs efectele specifice în patrimoniul ambelor părți.

Așa cum însăși acuzarea recunoaște, Paul Opreș era o persoană cu largi posibilități materiale, cunoscut ca fost proprietar de televiziune și cu diverse afaceri în domeniul tranzacțiilor imobiliare.

Situația materială a persoanei în cauză înlătură astfel orice suspiciune legată de o eventuală neplată a prețului vânzării.

În același sens, este de observat și valoarea importantă a moștenirii lăstate de Paul Opriș, succesorii săi legali martorii Ardelean Florica Lucia, Opriș Andra Lavinia și Opriș Vladimir Codruț dobândind mai multe imobile și alte active, conform actelor întocmite în procedura notarială a dezbaterii succesoriale.

Pe de altă parte, nici relațiile apropiate dintre Paul Opriș și soții Năstase nu constituie un element de probă în dovedirea afirmației privind pretinsul caracter fictiv al tranzacției, așa cum se afirmă de procurorii de caz, respectiva împrejurare constituind deopotrivă posibila explicație pentru vânzarea imobilului către Paul Opriș.

Împrejurarea că vânzarea imobilului aparținând Tamarei Cernasov s-a făcut către un cunoscut al familiei Năstase nu dovedește în sine nimic, realitatea demonstrând că nu în puține cazuri vânzările se efectuează prin intermediul unui cunoscut comun.

Totodată, a rezultat că decesul lui Paul Opriș, intervenit la scurt timp după declanșarea anchetei penale, a fost precedat de o lungă perioadă de boală, deplasări și tratamente în străinătate, ceea ce poate explica lipsa prezenței sale la imobil și neimplicarea în supravegherea lucrărilor de construcție.

Această împrejurare este dovedită cu declarațiile martorilor Ardelean Florica Lucia, Opriș Andra Lavinia și Opriș Vladimir Codruț, rudele defunctului Paul Opriș, precum și cu actele medicale primite de la medicul care l-a asistat înainte de deces, înscrisuri depuse în probațiune de apărarea inculpatului Adrian Năstase.

În condițiile în care a fost demonstrată starea de sănătate precară a numitului Paul Opriș și nu a fost contestată, ci dimpotrivă, confirmată, relația de prietenie existentă între Paul Opriș și soții Năstase, nu se întrevide nicio rațiune pentru care să nu fie primită susținerea apărării, în sensul că, în considerarea acestor motive, soții Năstase s-au implicat în supravegherea lucrărilor executate la imobilul strada (...), cu precizarea că în aceeași perioadă soții Năstase supravegheau și lucrările de construcție ce se efectuau la propriul imobil din București (...), cu aportul acelorași constructori.

În dovedirea pretinsului caracter fictiv al tranzacției privind imobilul din București str. (...) acuzarea a încercat să acrediteze ideea că urmașii lui Paul Opriș nu au avut cunoștință despre existența proprietății din București, str. (...), așa explicându-se de ce aceste persoane nu s-au implicat ei înșiși în supravegherea lucrărilor de construcție.

În cursul cercetării judecătorești a fost însă audiată fosta soție a lui Paul Opriș, martora Ardelean Florica, care continuase să locuiască în același imobil cu Paul Opriș și după data desfacerii căsătoriei și să păstreze legături personale, justificate în principal de interesul comun în diverse relații de afaceri.

Contrar susținerilor acuzării, martora a declarat că a avut cunoștință de cumpărarea imobilului din strada (...), aflând acest lucru de la Paul Opriș, precum și de intenția declarată a acestuia, de a lăsa respectiva proprietate fiului său, Opriș Vladimir Codruț.

Martora nu a fost în măsură să ofere detalii și alte precizări în legătură cu efectuarea lucrărilor de renovare/amenajare a construcției, menționând că fostul soț nu îi furnizase asemenea informații.

Cert este că și copiii lui Paul Opriș, martorii Opriș Andra Lavinia și Opriș Vladimir Codruț, au declarat în fața instanței că au avut cunoștință despre proprietatea București, str.(...), dovadă în acest sens fiind și împrejurarea că respectivul imobil a fost inclus în masa bunurilor succesoriale ce au făcut obiectul dezbaterii moștenirii legale de pe urma defunctului Paul Opriș.

După data decesului și dezbaterii succesiunii legale, imobilul din București, str. (...) a revenit în proprietatea exclusivă a martorului Opriș Vladimir Codruț care a intrat în stăpânirea imobilului, folosindu-l și în prezent.

Este adevărat că lucrările de construcție efectuate la imobilul din București, str. (...) s-au derulat în condiții de natură a crea dificultăți în recuperarea creanței constructorului S.C. CONIMPULS SA., în lipsa unei convenții scrise, cuvântul inculpatei Irina Paula Jianu constituind garanția primirii banilor din partea beneficiarului, însă toate aceste elemente sunt lipsite de relevanță în ceea ce privește stabilirea adevăratului beneficiar al lucrărilor.

Așa cum deja s-a arătat, acuzarea nu s-a preocupat niciun moment de aspectul vizând condițiile în care Tamara Cernasov dobândise imobilul înstrăinat ulterior către Paul Opriș, interesând dacă acesta fusese cumpărat din bani proprii, adică dacă Tamara Cernasov dispusese la momentul dobândirii imobilului de sumele necesare achitării prețului din contract, și nici dacă Paul Opriș achitase, la rândul său, prețul convenit pentru dobândirea imobilului de la Tamara Cernasov, interesând dacă situația sa patrimonială de la momentul încheierii contactului înregistrase modificările corespunzătoare achitării prețului vânzării.

Or, în condițiile în care nu s-a stabilit că vânzarea-cumpărarea dintre Tamara Cernasov și Paul Opriș a fost una de convență, se impune prezumția legală că proprietarul imobilului este și beneficiarul lucrărilor.

Faptul că inculpata Irina Paula Jianu s-a implicat în executarea lucrărilor la imobil, solicitând martorului Deju Vasile, președintele SC CONIMPULS SA, să efectueze respectiva lucrare în condiții dezavantajoase pentru societate, adică în lipsa unui contract sau altă convenție scrisă care să constate drepturile și obligațiile constructorului și ale beneficiarului lucrării, achitând totodată și contravaloarea lucrărilor

realizate în anul 2002, în numele lui Paul Opreș, nu are nicio relevanță în ceea ce privește stabilirea identității beneficiarului lucrării și nu poate fi în niciun caz interpretată ca o modalitate de procurare a unor foloase necuvenite inculpatului Adrian Năstase, în condițiile în care nu s-a putut stabili că el și nu Paul Opreș era proprietarul de fapt și adevăratul beneficiar al lucrărilor.

Paul Opreș a decedat la scurt timp după declanșarea anchetei penale și din cauza stării de sănătate precară dinaintea datei decesului nu a putut fi audiat în cauză.

Ca urmare, rămân străine motivele care l-au determinat pe Paul Opreș să solicite ori să accepte ca executarea lucrărilor la imobil să se facă în lipsa unui contract sau fără să își desemneze un reprezentant convențional în tot ceea ce presupunea desfășurarea acestor lucrări.

Dacă este cert că inculpata Irina Paula Jianu a contribuit la executarea lucrărilor în lipsa unui contract scris, conform declarației martorului Deju Vasile, cu aceeași valoare trebuie reținut din declarația martorului că inculpata Irina Paula Jianu nu a urmărit prejudicierea SC CONIMPULS SA cu contravaloarea respectivelor lucrări de construcție, martorul declarând că primise asigurări de la inculpată că va fi plătită contravaloarea lucrărilor.

Ca atare, inculpata Irina Paula Jianu a acționat ca un garant al bonității beneficiarului Paul Opreș și nu al inculpatului Adrian Năstase, acțiune care, în planul răspunderii penale, este însă lipsită de relevanță juridică, creanța deținută de SC CONIMPULS SA împotriva lui Paul Opreș putând fi valorificată împotriva succesorilor legali, eventual, pe calea unei acțiuni civile având drept cauză îmbogățirea fără just temei.

În concluzie, contravaloarea lucrărilor de construcție efectuate la imobilul din București, str. (...) nu poate fi considerată ca reprezentând un folos material care să fi fost oferit și acceptat de inculpatul Adrian Năstase.

Acuzația de luare/dare de mită formulată împotriva inculpaților Adrian Năstase și Irina Paula Jianu a fost susținută și în legătură cu lucrările de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, proprietatea Danielei Năstase.

Potrivit actului de sesizare, în perioada martie 2003 - august 2004, SC REGAL GLASS SRL Bacău a efectuat în două etape lucrări de tâmplărie cu geam termopan la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, aparținând inculpaților Adrian și Daniela Năstase.

Lucrările efectuate nu s-au executat în temeiul unui contract sau a unei comenzi scrise din partea beneficiarilor.

Contravaloarea lucrărilor de tâmplărie a fost suportată din fondurile SC VERTCON SA Bacău și SC REGAL GLASS SRL Bacău, societăți comerciale aflate sub autoritatea și controlul inculpatei Irina Paula Jianu.

A rezultat că lucrările de tâmplărie cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu au fost înregistrate în contabilitatea SC REGAL GLASS SRL Bacău sub codurile de lucrare L 1040123 - „Tâmplărie Vertcon 1” și L 71700170- „Jianu I tâmplărie Cornu”, procedeul folosit în cauză urmărind ascunderea adevăraților beneficiari ai lucrării.

Executarea lucrărilor în această modalitate a fost impusă de inculpata Irina Paula Jianu, tot aceasta stabilind ca și contravaloarea lucrărilor efectuate să fie suportată din fondurile celor două societăți comerciale.

Prin declarațiile formulate în cursul procesului penal, martorii Bălănescu Bogdan Eugeniu - administratorul SC REGAL GLASS SRL Bacău și Popa Cristina - administrator al SC VERTCON SA Bacău, au menționat împrejurările în care au fost demarate și executate lucrările de tâmplărie cu geam termopan la imobilul din localitatea Cornu, ambele persoane confirmând implicarea inculpatei Irina Paula Jianu, precum și faptul că trebuia ascunsă adevărata identitate a beneficiarilor lucrării.

Conform declarației martorului Bălănescu Bogdan Eugeniu, în cursul lunii februarie 2003, împreună cu inculpata Irina Paula Jianu, s-a deplasat la imobilul din localitatea Cornu unde, în prezența inculpaților Adrian și Daniela Năstase, a efectuat măsurătorile necesare în vederea demarării lucrărilor.

În perioada următoare, au fost contactați diverși furnizori pentru prezentarea de oferte privind tipurile și caracteristicile de materiale, inculpata Irina Paula Jianu solicitând să fie montate geamuri termopan antiefracție și jaluzele din material textil pentru tâmplăria executată la parterul imobilului, iar profilele și accesoriile de tâmplărie din aluminiu să fie de proveniență germană.

Atât Bălănescu Bogdan, cât și martora Popa Cristina, au menționat că inculpata Irina Paula Jianu le solicitase ca valoarea lucrărilor să fie suportată din fondurile SC VERTCON SA și SC REGAL GLASS SRL.

Ca urmare, în baza dispoziției primite de la inculpata Irina Paula Jianu, SC VERTCON SA prin administrator Popa Cristina a transferat către SC REGAL GLASS SRL **suma de 1.407.535.800 ROL** (cu TVA), cu ordinele de plată nr.82/ 25.04.2003 și nr.97/ 14.05.2003, sumă care, potrivit susținerilor martorului Bălănescu Bogdan Eugeniu, a fost folosită în vederea achiziționării materialelor necesare efectuării lucrării.

Prin raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză, s-a stabilit că sumele prevăzute în ordinele de plată susmenționate **au fost înregistrate în contabilitatea SC VERTCON SA** ca reprezentând avans

sau plăți furnizori, iar ulterior, la sfârșitul exercițiului financiar 2003, suma de 1.407.535.800 ROL a fost înregistrată în contul de profit și pierderi al societății.

În evidența contabilă a **SC REGAL GLASS SRL**, suma primită de la SC VERTCON SA în vederea achiziționării de materiale a fost înregistrată pe codul de lucrare L 1040123 VERTCON tâmplărie 1 și dublată de emiterea facturilor fiscale justificative seria BC ACB nr.363053/ 30.04.2003 și seria BC ACB nr.2388196/ 16.05.2003, în valoare de **360.000.000 ROL** (cu TVA) și, respectiv, **1.940.000.000 ROL** (cu TVA).

Cele două facturi fiscale au fost eliberate de SC REGAL GLASS SRL cu motivația contravaloarea tâmplărie cu geam termopan.

Având în vedere că suma înscrisă în cele două facturi fiscale, în valoare totală de **2.300.000.000 ROL**, era superioară celei avansate cu ordinele de plată nr.82/ 25.04.2003 și nr.97/ 14.05.2003 emise de SC VERTCON SA, **acuzarea a concluzionat că foloasele necuvenite primite de inculpatul Adrian Năstase** de la inculpata Irina Paula Jianu, sub forma lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL la imobilul din localitatea Cornu și suportate din fondurile SC VERTCON SA, a fost de **1.407.535.800 ROL** (cu TVA).

De asemenea, a rezultat că, în luna august 2003, inculpata Irina Paula Jianu i-a cerut martorului Bălănescu Bogdan efectuarea unor lucrări de tâmplărie cu geam termopan la o terasă și extindere a imobilului din localitatea Cornu, aparținând inculpaților Năstase.

Ca și în cazul primei lucrări, martorul Bălănescu Bogdan a procedat la întocmirea necesarului de materiale, după care a solicitat relații inculpatei Irina Paula Jianu în legătură cu plata contravalorii lucrării.

Conform declarației martorului, inculpata Irina Paula Jianu i-a comunicat că pentru primirea banilor urmează să se deplaseze la imobilului din str. (...) unde era în construcție locuința soților Năstase.

La locul indicat, Bălănescu Bogdan s-a întâlnit cu martora Smaranda Corbeanu, o apropiată a inculpatei Daniela Năstase, care i-a înmănat un plic cu bani.

Cu ocazia audierii sale, martora Smaranda Corbeanu a confirmat predarea respectivului plic către Bălănescu Bogdan.

Din declarațiile martorului Bălănescu Bogdan a rezultat că plicul primit de la inculpata Daniela Năstase, prin intermediul Smarandei Corbeanu, conținea suma de **60.000 USD**, împrejurare confirmată și de martora Coca Rodica, contabil la SC REGAL GLASS SRL Bacău.

Persoana în cauză a menționat că a participat la desigilarea plicului cu bani și că respectiva sumă de bani, în cuantum de 60.000

USD, era destinată lucrării cu geam termopan de la imobilul din localitatea Cornu.

Conform declarațiilor martorilor Bălănescu Bogdan și Coca Rodica, suma de bani în valută a fost transformată în lei, de efectuarea schimburilor valutare ocupându-se martora Simion Marcela, contabil la SC REGAL GLASS.

Prin declarația dată în faza de urmărire penală, în cursul cercetării judecătorești nefiind posibilă audierea martorei, aceasta fiind plecată din țară, dar comunicând instanței că își menține în totalitate declarația formulată la procuror, martora Simion Marcela a recunoscut primirea sumei de 60.000 USD, precum și faptul că Bălănescu Bogdan îi ceruse să se ocupe de transformarea valutei în lei, urmând ca pentru suma încasată să elibereze chitanțele de plată aferente, pe numele inculpatei Irina Paula Jianu.

Ca urmare, în perioada 7.08.2003-12.08.2003, prin intermediul unor angajați ai SC REGAL GLASS SRL, SC VERTCON SA și SC CONIMPULS SA, a avut loc conversia valutei de **42.700 USD** pentru suma totală de **1.397.084.000 ROL**, conform buletinelor de schimb valutar emise de Banca Românească.

Din cercetările efectuate în cauză a rezultat că o primă tranșă a operațiunilor de schimb valutar a avut loc la data de 7.08.2003 pentru suma totală de **15.600 USD**, echivalentul în lei a sumei de 510.384.000 ROL, buletinele de schimb valutar fiind emise pe numele angajaților Ungureanu Cosmin Octavian, Gherasim Cristina Manuela, Popa Cristina și Oțel Alina.

La data de 8.08.2003, a fost efectuată o nouă operațiune de schimb valutar pentru suma totală de **16.000 USD**, echivalentul în lei a sumei 522.688.000 ROL, operațiune realizată prin intermediul angajaților Oțel Alina, Coca Rodica, Simion Marcela și Ungureanu Cosmin Octavian.

O altă tranșă a operațiunilor de schimb valutar a avut loc la data de 11.08.2003, buletinele de schimb valutar fiind emise pe numele angajaților Dospinescu Ioana, Bălănescu Bogdan și Simion Marcela, pentru suma totală de **10.900 USD**, echivalentul în lei a sumei 357.465.000 ROL.

La data de 12.08.2003, prin intermediul contabilei Simion Marcela, a fost transformată în lei și suma de **200 USD**, pentru care s-a obținut suma de 6.547.000 ROL.

Pentru diferența de **17.3000 USD** din totalul de 60.000 USD nu au fost identificate buletine de schimb valutar sau alte înscrisuri care să constate conversia respectivei sume de bani.

Cu toate acestea, în contabilitatea SC REGAL GLASS SRL Bacău a fost înregistrată, ca sumă achitată în contul lucrării deschise pe obiectiv Cornu, valoarea totală de **1.956.544.000 ROL**.

Respectiva înregistrare s-a făcut pe codul de lucrare L 71700170- „Jianu I tâmplărie Cornu”, martora Coca Rodica justificând deschiderea acestui cod de lucrare prin faptul că plata era efectuată de o altă persoană și nu putea fi astfel imputată în contul lucrării deschise pe numele SC VERTCON SA.

Din declarațiile persoanei în cauză, dar și ale martorilor Bălănescu Bogdan și Popa Cristina, a rezultat că la cererea inculpatei Irina Paula Jianu nu au fost făcute mențiunile corespunzătoare în evidențele contabile ale SC REGAL GLASS SRL cu privire la identitatea beneficiarului lucrării și de cine fusese efectuată plata sumei de 60.000 USD.

Pentru aducerea la îndeplinire a dispoziției primite de la inculpata Irina Paula Jianu, martorele Coca Rodica și Simion Marcela au întocmit în fals chitanțele de încasare nr.4385960/ 7.08.2003, nr.4385961/ 8.08.2003, nr.4385962/ 11.08.2003 și nr.4385963/ 12.08.2003, atestând în mod nereal că plata sumei de **1.397.084.000 ROL** (echivalentul sumei de 42.700 USD) fusese achitată de inculpata Irina Paula Jianu.

Emiterea chitanțelor de încasare era absolut necesară pentru introducerea sumei de 1.397.084.000 ROL în contabilitatea societății.

Tot pentru ascunderea adevăraților beneficiari ai lucrărilor executate, la data de 29.08.2003, martora Coca Rodica a emis pe numele inculpatei Irina Paula Jianu factura fiscală seria BC ACB nr.3656090, în valoare de 1.956.544.000 ROL, cu mențiunea *avans contravaloare lucrări tâmplărie cu geam termopan*.

În perioada 30.09.2003 - 31.12.2003, pe măsura executării lucrărilor la imobil, valoarea facturii menționate a fost stornată cu facturile fiscale seria BC ACB nr.3656158/ 30.09.2003, în valoare de 1.189.455.178 ROL, nr.3656177/ 31.10.2003, în valoare de 448.120.183 ROL, nr.3656191/ 30.11.2003, în valoare de 179.329.509 ROL și nr.4627806/ 31.12.2003, în valoare de 139.639.132 ROL, toate purtând mențiunea *contravaloare tâmplărie aluminiu storno avans*.

S-a constatat că emiterea facturilor de stornare eliberate pe numele inculpatei Irina Paula Jianu a avut ca rezultat trecerea valorii înregistrate ca avans la producție realizată.

Niciuna din facturile menționate nu poartă semnătura de primire a inculpatei Irina Paula Jianu.

Prin raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză, s-a stabilit că valoarea totală a cheltuielilor înregistrate în contabilitatea SC REGAL GLASS SRL aferente codului de lucrare L 71700170- „Jianu I tâmplărie Cornu” obiectiv Vila Cornu, având ca beneficiar declarat pe inculpata Irina Paula Jianu, a fost de 1.765.899.000 ROL, valoare incluzând costurile materialelor, manoperă, obligații similare manoperei - CAS, transport și cheltuieli indirecte.

De asemenea, a fost verificată și situația consumurilor de materiale pe lucrări/ comenzi, rezultând că valoarea fără TVA a consumurilor de materiale pentru lucrarea L 71700170 - „Jianu I tâmplărie Cornu” era de 1.452.791.276,69 ROL.

Pentru stabilirea realității datelor înscrise în situația centralizatoare a consumurilor de materiale, au fost verificate documentele justificative primare, adică bonurile de consum eliberate pe codul de lucrare L 71700170 - „Jianu I tâmplărie Cornu.

Au fost identificate astfel 35 bonuri de consum, menționate ca atare în cuprinsul rechizitoriului emis în cauză (fila 75, paragraf 6), valoarea însumată a acestora fiind de 1.452.950.027, 01 ROL față de 1.452.791.276,69 ROL, cât se prevedea în situația centralizatoare a consumurilor de materiale.

Din analiza comparativă a bonurilor de consum a rezultat că nu exista o corespondență deplină între exemplarele aceluiși bon de consum, pe exemplarul 2 fiind trecută mențiunea olografă „Jianu” sau „Jianu Irina”.

Aceeași concluzie a fost formulată și în legătură cu bonurile de consum eliberate pentru codul de lucrare intitulat L 1040123 - „Tâmplărie Vertcon 1”, având ca beneficiar declarat pe SC VERTCON SA, din verificarea celor 26 bonuri de consum aferente anului 2003 și alte 9 bonuri de consum corespunzătoare anului 2004, rezultând că în majoritatea lor exemplarele nr.2 conțineau mențiunea Vertcon Cornu, Vertcon 1 Cornu.

Prin raportul de constatare tehnico-științifică nr.333375 din 10.08.2009 întocmit de IGPR – Institutul de Criminalistică, s-a stabilit că textul inițial executat pe bonurile în discuție a fost acoperit cu pastă corectoare și efectuate noi mențiuni, prin excluderea titlaturii Cornu.

Cu privire la modalitatea de completare a bonurilor de consum materiale folosite la lucrările cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, a fost audiat în cauză și martorul Rusu Ciprian – gestionar la SC REGAL GLASS SRL.

Potrivit declarației martorului, consumul de materiale a fost înregistrat pe codurile de lucrări L 1040123 și L 7170170 care i-au fost comunicate de contabilitatea societății, lucrătorii din cadrul acestui compartiment procedând și la completarea unora din documentele justificative cu mențiunile referitoare la felul materialelor și a lucrării.

Tot astfel, martora Coca Rodica - contabil la SC REGAL GLASS SRL, a arătat că necompletarea bonurilor de consum cu mențiunea referitoare la obiectivul Cornu ori ștergerea unei asemenea mențiuni din cuprinsul bonurilor de consum, s-a făcut la indicația conducerii societăți care nu dorea să fie cunoscut numele beneficiarului lucrării.

Și martora Simion Marcela - contabil la aceeași societate, a recunoscut că efectuase corecturile necesare pentru anonimizarea bonurilor de consum eliberate inițial cu mențiunea Cornu, toate acestea pentru a nu fi dezvăluită identitatea soților Năstase.

De asemenea, din declarațiile martorilor Hofman Eugen – economist la SC VERTCON SA, Coca Rodica, Simion Marcela, Gabor Gheorghe, Budău Albert și Florea Dorin - angajați la SC REGAL GLASS SRL, a rezultat că și ordinele de deplasare întocmite în cursul executării lucrărilor la imobilul din localitatea Cornu au fost completate cu mențiuni de tipul „SC VERTCON SA - obiectiv șantier Ploiești” sau „obiectiv Ploiești”.

Pe baza probatoriului testimonial administrat în cauză, a expertizei tehnice de specialitate și a celorlalte înscrisuri și documente contabile mai sus prezentate, acuzarea a concluzionat că **valoarea foloaselor necuvenite** primite de inculpatul Adrian Năstase de la inculpata Irina Paula Jianu, sub forma lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, **a fost de 2.027.844.822,27 ROL**, din care 620.309.022,27 ROL, costuri certe nefacturate și neîncasate de SC REGAL GLASS SRL Bacău și 1.407.535.800 ROL suportată din fondurile SC VERTCON SA Bacău.

În contravaloarea lucrărilor efectuate nu au fost inclusă și suma de 191.522.330,61 ROL stabilită de expertul contabil judiciar, apreciindu-se că respectiva diferență nu era susținută de existență unor cheltuieli cuvenite societății.

Contrar susținerilor acuzării, **prima instanță a constatat că materialul probator administrat în cauză nu dovedește ca valoarea lucrărilor cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, proprietatea soților Năstase, să fi fost superioară sumei de 60.000 USD achitată cu titlu de preț al lucrării.**

Ca punct de plecare în analiza efectuată, s-a reținut că lucrările executate la imobilul din localitatea Cornu au fost realizate cu aportul mai multor angajați ai SC REGAL GLASS SRL, persoane care s-au și deplasat la fața locului, având în vedere specificul lucrării.

Ca atare, era exclusă posibilitatea ascunderii identității beneficiarilor lucrării, în condițiile în care era de notorietate că imobilul la care se executau lucrările constituia proprietatea soților Năstase.

De altfel, toate persoanele implicate în executarea propriu-zisă a lucrării, cât și cele cu atribuții în organizarea și ținerea contabilității, au confirmat că le era cunoscută identitatea beneficiarilor lucrării însă acest fapt nu trebuia să se reflecte în înregistrările contabile ale societății.

Ca și în cazul importurilor din Republica Populară Chineză, inculpata Irina Paula Jianu i-a cerut martorei Popa Cristina și prin intermediul acesteia și martorului Bălănescu Bogdan ca lucrările

efectuate să nu fie înregistrate sub numele soților Năstase, aceeași solicitare formulându-se și în legătură cu suma de bani primită în contul lucrării de la inculpata Daniela Năstase.

Din acest motiv, lucrările efectuate nu au avut la bază un contract de prestări servicii sau un deviz estimativ de lucrări.

În același scop, și suma de 60.000 USD predată martorului Bălănescu Bogdan în contul lucrării la imobil a fost înregistrată în contabilitate pe numele inculpatei Irina Paula Jianu, deși nu ea avansase respectiva sumă de bani și nici măcar nu intermediase predarea banilor.

Plicul cu bani a fost înmănat administratorului Bălănescu Bogdan de către martora Smaranda Corbeanu, angajata inculpatei Daniela Năstase.

Ca urmare, spre deosebire de autorii rechizitoriului, instanța de fond a constatat că înregistrările incomplete sau nerezale din contabilitatea SC REGAL GLASS SRL nu au urmărit decât ascunderea în acte a beneficiarilor lucrării executate la imobilul din localitatea Cornu (care erau soții Năstase) și aceasta, nu în scopul disimulării unor foloase necuvenite care ar fi fost oferite și acceptate de inculpatul Adrian Năstase, ci pentru justificarea averii primului ministru, în ipoteza efectuării unui control, reținându-se totodată că suma de 60.000 USD achitată de inculpata Daniela Năstase acoperea integral costurile lucrării la imobil.

Astfel, în cursul cercetării judecătorești, la cererea inculpatului Adrian Năstase, care a contestat valoarea stabilită în cauză ca preț al lucrării, a fost încuviințată și efectuată o expertiză tehnică de specialitate, având ca obiectiv determinarea suprafeței de tâmplărie cu geam termopan montată la imobilul din localitatea Cornu, proprietatea soților Năstase.

Prin raportul de expertiză tehnică construcției întocmit în cauză de expert judiciar Bănică Neculai, s-a stabilit că tâmplăria din profile de aluminiu cu geam termopan montată la imobilul din comuna Cornu aparținând inculpatei Daniela Năstase (dobândit prin moștenire de la părinții săi) are o suprafață totală de **236,61 mp**, măsurătorile efectuate incluzând întreaga construcție alcătuită din P+E (casa mare) și extindere parter.

De asemenea, a rezultat că în imediata vecinătate a imobilului, la numărul poștal..., este amplasată și construcția numitei Dana Marina Barb, sora inculpatului Adrian Năstase, alcătuită dintr-un singur corp de clădire (casa mică din lemn), având regimul de înălțime parter și mansardă.

În raport de caracteristicile materialelor folosite la confecționarea tâmplăriei și a lucrărilor de montaj, expertul judiciar a concluzionat că tâmplăria din aluminiu cu geam termopan montată în cele două imobile

provine de la același executant, în speță, SC REGAL GLASS SRL Bacău.

De asemenea, s-a constatat caracterul eterogen al profilelor folosite la confecționarea tâmplăriei, cu referire la dimensiunile acestora, numărul camerelor profilate cu caracter termoizolator și la distanțele dintre foile de geam termopan, constatări pe baza cărora s-a concluzionat că **prețul mediu al panourilor de tâmplărie cu geam termopan este de 115 EURO/mp, exclusiv valoarea accesoriilor și a dotărilor.**

În plus, s-a constatat că unele panouri de tâmplărie prezintă multiple defecțiuni și abateri dimensionale din faza de confecționare și montaj, evidențiate ca atare în cuprinsul raportului de expertiză și ilustrate prin fotografii.

Având în vedere concluziile raportului de expertiză tehnică, Înalta Curte constată că valoarea lucrării de tâmplărie cu geam termopan executată la imobilul aparținând soților Năstase **a fost supraevaluată** de SC REGAL GLASS SRL, prețul stabilit la **3.984.338.822,27 ROL** (1.956.544.000 ROL încasată prin plata înregistrată pe numele inculpatei Irina Paula Jianu și 2.027.844.822,27 ROL rămasă neachitată, potrivit rechizitoriului) fiind vădit disproporționat față de cel rezultat din expertiza tehnică de specialitate, respectiv, **27.210,15 EURO** excluzând valoarea accesoriilor și a dotărilor.

Or, în condițiile în care s-a stabilit neechivoc că inculpata Daniela Năstase achitase în contul lucrării suma de **60.000 USD**, echivalentul a **52.668,45 EURO** (paritatea USD/ EURO la cursul valutar din 7.08.2003, când a avut loc predarea sumei de bani), rezultă că a fost plătită în întregime contravaloarea lucrării de tâmplărie cu geam termopan executată de SC REGAL GLASS.

Deși martorul Bălănescu Bogdan a invocat calitatea deosebită a materialelor utilizate la efectuarea lucrării, menționând în acest sens solicitările inculpatei Irina Paula Jianu privind achiziționarea de materiale de proveniență germană, instanța de fond a constatat că la dosarul cauzei nu au fost depuse facturi sau alte documente din care să rezulte că ar fi avut loc efectuarea unor asemenea importuri și care era prețul de achiziție al materialelor.

Ca atare, prima instanță a reținut că nu au fost furnizate elemente convingătoare care să înlăture evaluarea făcută de expertul judiciar Bănică Neculai în legătură cu prețul real al lucrării.

Dimpotrivă, constatarea efectuată cu ocazia identificării tâmplăriei la fața locului a stabilit că lucrarea executată nu respectă criteriile minime de calitate (spre exemplu, accesoriile de închidere și broaștele de la uși se blochează prin simpla apăsare, provocând autoînchideri de

persoane), defecțiuni și disfuncționalități explicate de modul în care a fost confecționată și montată tâmplăria, și nu de uzura în timp a acesteia.

Pe de altă parte, costurile menționate în cauză ca fiind suportate de SC REGAL GLASS la executarea lucrării nu au putut fi comparate cu costurile practicate de aceeași societate pentru lucrările executate în aceeași perioadă de timp în favoarea altor beneficiari.

Cu ocazia efectuării expertizei contabile (din faza de urmărire penală), s-a constatat că SC REGAL GLASS SRL Bacău nu a putut prezenta documentele întocmite în relațiile comerciale derulate până la data încetării activității - în prezent, societatea fiind dizolvată, deși conform art.25 din Legea nr.82/1991, toate documentele justificative care stau la baza înregistrărilor în contabilitatea financiară se păstrează timp de 10 ani, cu începere la de data încheierii exercițiului financiar în cursul căruia au fost întocmite.

Stabilirea costurilor suportate de SC REGAL GLASS și SC VERTCON SA în legătură cu efectuarea lucrării de la imobilul soților Năstase au fost determinate prin raportare la înregistrările contabile făcute sub codurile de lucrare atribuite imobilului în discuție.

Din aceeași expertiză contabilă rezultă însă că între cele două societăți comerciale existau transferuri permanente de bani justificate de efectuarea în comun a obiectivelor de lucrări, existând și situații când plățile între societăți s-au realizat înaintea emiterii facturilor justificative.

Cu această motivație, expertul contabil și, ulterior, procurorii de caz, au trecut cu ușurință peste neregularitatea rezultând din faptul că ordinele de plată cu nr.82/ 25.04.2003 și nr.97/ 14.05.2003 cu care s-a transferat suma de 1.407.535.800 ROL către SC REGAL GLASS au fost emise de SC VERTCON înainte de eliberarea facturilor fiscale nr.363053/ 30.04.2003 și nr.2388196/ 16.05.2003.

De asemenea, este de observat că valoarea totală a celor două facturi justificative este cu mult superioară sumei transferate de SC VERTCON SA cu motivația *contravaloare tâmplărie aluminiu și geam termopan*.

În plus, în conținutul facturilor fiscale nu se face nicio mențiune cu privire la cantitatea materialului facturat, deși aceasta era cunoscută SC REGAL GLASS, din moment ce plata materialelor fusese cerută de martorul Bălănescu Bogdan după efectuarea măsurătorilor și stabilirea necesarului de materiale pentru executarea lucrării.

Ca urmare, nu există niciun element obiectiv pe baza căruia să se stabilească că din banii primiți de la SC VERTCON SA au fost achiziționate materiale pentru lucrarea de tâmplărie executată la imobilul de la Cornu.

Prin declarația dată în cursul cercetării judecătorești, martora Coca Rodica care s-a ocupat de înregistrările contabile făcute pe cele două

coduri de lucrare atribuite imobilului de la Cornu, nu a fost în măsură să ofere nicio informație legată de prețul mediu practicat de SC REGAL GLASS SRL pe metru liniar sau pe metru pătrat de tâmplărie termopan, deși timp de 9 ani îndeplinise funcția de director economic la respectiva societate.

Aceeași martoră nu a putut furniza nici elementele pe baza cărora se stabilea valoarea prețului unitar pe metru liniar sau pe metru pătrat de tâmplărie termopan.

Ca atare, nu există nici un reper pe baza căruia să se poată stabili o altă valoare a lucrărilor decât cea indicată de expertul tehnic Bănică Neculai ca preț al tâmplăriei montate la Cornu, raportat la calitatea materialelor folosite.

Un alt element care pune sub semnul îndoielii concluziile expertizei contabile și ale actului de sesizare a instanței cu privire la valoarea lucrării de la Cornu îl reprezintă împrejurarea stabilită fără echivoc prin expertiza tehnică construcții că în perioada în care au avut lucrările la imobilul soților Năstase, SC REGAL GLASS SRL a montat tâmplărie cu geam termopan și la construcția aparținând Danei Barb, sora inculpatului Adrian Năstase.

Conform susținerilor martorei Dana Barb, pentru lucrările executate de SC REGAL GLASS SRL a achitat suma de 7.000 USD cu titlu de preț al lucrării.

În dovedirea afirmației, nu a fost prezentată nicio dovadă care să constate achitarea prețului lucrării.

Constatarea capătă însă importanță în contextul în care nu s-a verificat dacă costul lucrărilor efectuate pentru Dana Barb a fost inclus în costul total al lucrărilor efectuate pentru soții Năstase.

Un alt argument care pune la îndoială exactitatea consemnărilor făcute de SC REGAL GLASS SRL cu privire la ceea ce reprezintă înregistrările efectuate în contul celor două coduri de lucrare atribuite imobilului de la Cornu îl constituie includerea în același cod de lucrare L - 7170170 și a contravalorii lucrărilor executate în favoarea Universității George Bacovia din Bacău, așa cum rezultă din explicațiile date de expertul contabil Timofte Adriana cu ocazia audierii sale în instanță, la termenul de judecată din 10.02.2012.

În concluzie, instanța de fond a constatat că materialul probator administrat în cauză nu demonstrează neechivoc ca valoarea lucrărilor executate la imobilul aparținând soților Năstase să fi depășit suma de 60.000 USD achitată cu titlu de preț al lucrării.

Implicarea inculpatei Irina Paula Jianu în executarea lucrărilor de la Cornu a urmărit exclusiv ascunderea în acte a beneficiarilor lucrării, dar nu pentru a disimula pretinsele foloase necuvenite oferite inculpatului Adrian Năstase - care a achitat suma de 60.000 USD prin plata efectuată

către martorul Bălănescu Bogdan și care acoperea integral valoarea tâmplăriei cu geam termopan montată la imobil, ci pentru a justifica averea primului ministru, în ipoteza efectuării unui control al averii, similar importurilor de bunuri din Republica Populară Chineză.

3. În raport de considerațiile formulate, prima instanță a constatat că în sarcina inculpatului Adrian Năstase nu se poate reține săvârșirea infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal pentru niciuna din acțiunile descrise în rechizitoriu.

Așa cum s-a arătat pe larg în cuprinsul prezentei lucrări, primirea, respectiv, acceptarea foloaselor necuvenite de la inculpata Irina Paula Jianu și consulul Păun Ioan în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din Republica Populară Chineză nu au implicat în niciun fel atribuțiile de serviciu ale inculpatului Adrian Năstase.

Or, în absența unui act de serviciu care să fi fost îndeplinit de inculpat ca un contra echivalent al foloaselor necuvenite primite, nu există fapta de primire în sensul unei luări de mită prevăzută de art.254 Cod penal.

Cu alte cuvinte, legea penală nu incriminează primirea de foloase necuvenite din partea funcționarului dacă nu există nicio legătură între faptul primirii și îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu.

Ca urmare, în temeiul art.11 pct.2 lit.a) rap. la art.10 lit.a) Cod procedură penală, instanța de fond a dispus achitarea inculpatului Adrian Năstase pentru toate actele materiale circumscrise prin rechizitoriu infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal și art.6 din Legea nr.78/2000.

Pe cale de consecință, a dispus și achitarea inculpatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, cu reținerea aceluiași temei al achitării prevăzută de art.10 lit.a) Cod procedură penală, în lipsa unui autor al infracțiunii de luare de mită, neputându-se vorbi de complicitate la această infracțiune, așa cum au fost calificate prin rechizitoriu acțiunile inculpatei Daniela Năstase, ori de infracțiunea de dare de mită prevăzută de art.255 Cod penal reținută în sarcina inculpatei Irina Paula Jianu în corelație cu fapta cu luare de mită pretins săvârșită de inculpatul Adrian Năstase.

Trimiterea în judecată a inculpatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu a avut loc și sub acuzația de săvârșire a infracțiunii de spălare de bani în legătură cu fapte de corupție prevăzută de art.23 alin.1 din Legea nr.656/2002 cu referire la art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000.

Săvârșirea infracțiunii în modalitatea prevăzută de art.23 alin.1 lit.b) din Legea nr.656/2002 a fost reținută pentru inculpata Irina Paula Jianu în raport de contribuția avută în derularea activităților desfășurate în legătură cu importul de bunuri din Republica Populară Chineză și lucrările de construcție executate la imobilele din București (...)și

localitatea Cornu, județ Prahova, activități circumscrise următoarelor acțiuni:

- disimularea provenienței sumei de 2.628.000.000 RON oferită și primită ca mită de inculpatul Adrian Năstase prin introducerea sumei în fondurile SC REGAL GLASS SRL ca împrumut acordat societății și decontarea lucrărilor executate la imobilul din București, (...) aparținând soților Năstase din respectiva sumă de bani, cu întocmirea fictivă a unor dispoziții de restituire împrumut și, corelativ, a unor dispoziții de încasare pe numele lui Paul Opriș.

- disimularea provenienței sumelor de bani cu care a fost achitată contravaloarea bunurilor achiziționate de soții Năstase din Republica Populară Chineză și introducerea acestora în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA.

- ascunderea beneficiarului real al lucrărilor executate la imobilul din București (...), prin efectuarea de înregistrări fictive și facturarea contravalorii lucrării către Paul Opriș.

Pentru inculpata Daniela Năstase, infracțiunea de spălare de bani în varianta prevăzută de art.23 alin.1 lit.c) din lege a fost reținută în considerarea faptului că era beneficiara bunurilor obținute de inculpatul Adrian Năstase prin săvârșirea infracțiunii de luare de mită comisă în legătură cu importurile din Republica Populară Chineză și a lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate de SC REGAL GLASS SRL la imobilul proprietate comună din localitatea Cornu, județ Prahova, cunoscând proveniența ilicită a acestora.

Prima instanță a constatat însă că niciuna din activitățile susmenționate nu se circumscrise infracțiunii de spălare a banilor, așa cum este incriminată de Legea nr.656/2002, nefiind îndeplinită una din cerințele esențiale prevăzute pentru existența laturii obiective a infracțiunii.

Așa cum rezultă din conținutul dispozițiilor art.23 alin.1 din Legea nr.656/2002, infracțiunea de spălare a banilor este condiționată de originea ilicită a bunurilor cu privire la care se realizează acțiunile ce constituie elementul material al laturii obiective, legea definind caracterul ilicit al provenienței bunurilor, identificându-le numai ca bunuri provenite din săvârșirea unei infracțiuni.

Or, în condițiile în care s-a stabilit că bunurile achiziționate din Republica Populară Chineză au fost achitate din banii soților Năstase și nu din fondurile SC VERTCON SA sau cu contribuția inculpatei Irina Paula Jianu, aceeași concluzie fiind valabilă și în ceea ce privește lucrările executate de SC REGAL GLASS SRL la imobilul din localitatea Cornu, pentru lucrările de construcție efectuate la imobilul din București, (...) rezultând că soții Năstase nu puteau fi considerați ca beneficiari ai lucrării, Înalta Curte constată că infracțiunea de spălare a

banilor nu poate fi reținută în cauză, neexistând nicio dovadă din care să rezulte că respectivele sume de bani proveneau din săvârșirea unei infracțiuni comise de inculpatul Adrian Năstase.

Infracțiunea de spălare de bani presupune ca situație premisă existența unui bun provenit din săvârșirea unei infracțiuni.

Așa cum a fost concepută acuzația, infracțiunea premisă consta în foloasele necuvenite primite de inculpatul Adrian Năstase cu titlu de mită de la inculpata Irina Paula Jianu.

Infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 Cod penal nu a putut fi însă reținută în sarcina inculpatului Adrian Năstase și, ca atare, nu subzistă nici infracțiunea corelativă care ar fi fost săvârșită în scopul ascunderii sau disimulării produsului obținut din infracțiunea principală.

A rezultat că suma de circa **500.000 USD** folosită pentru achiziționarea bunurilor din China și **60.000 USD** aferentă lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu au fost achitate din banii personali ai soților Năstase, iar cu privire la aceste sume de bani, nu s-a făcut nicio dovadă că ar fi provenit din săvârșirea unei infracțiuni.

Ca urmare, în conformitate cu prevederile art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d) Cod procedură penală, instanța de fond a dispus achitarea inculpatelor Irina Paula Jianu și Daniela Năstase sub aspectul săvârșirii infracțiunii de spălare a banilor prevăzută de art.23 alin.1 lit.b) și, respectiv, art.23 alin.1 lit.c) din Legea nr.656/2002 ambele cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înlăturând din încadrarea juridică dată faptelor prin rechizitoriu reținerea dispozițiilor art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000, ca urmare a inexistenței faptei de corupție în legătură cu care să fi fost comisă pretinsa infracțiune de spălare a banilor.

Prima instanță nu a făcut în cauză aplicarea art.334 Cod procedură penală în ceea ce privește înlăturarea din încadrarea juridică a dispozițiilor art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000, reținând pe de o parte că referirea la această dispoziție legală nu definește conținutul constitutiv al infracțiunii de bază, pe care doar o completează în ceea ce privește majorarea limitelor de pedeapsă prevăzute de norma de incriminare, iar pe de altă parte, incidența sau nu a respectivei dispoziții legale nici nu putea fi anticipată și pusă în discuția părților înainte de închiderea dezbaterilor, constituind o chestiune legată de actul intrinsec al deliberării și subsecventă stabilirii prealabile a infracțiunii de corupție.

În schimb, s-a constatat că activitatea desfășurată de inculpatele Irina Paula Jianu și Daniela Năstase în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din Republica Populară Chineză se circumscrie infracțiunii de folosire la autoritatea vamală de documente falsificate prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.273 din Legea nr.86/2006

cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, săvârșită sub forma participației improprie și în formă continuată.

Așa cum s-a arătat în expunerea situației de fapt, importurile de bunuri din Republica Populară Chineză nu s-au efectuat din inițiativa SC VERTCON SA Bacău și nici în scopul de a asigura desfășurarea lucrărilor de execuție contractate de societate, ci la ordinul inculpatei Irina Paula Jianu - fost acționar și administrator al societății care, din funcția de inspector general al Inspectoratului de Stat în Construcții, continuase să coordoneze și să administreze în fapt întreaga activitate a SC VERTCON SA.

Această autoritate pe care inculpata a continuat să o aibă și după numirea în funcție la I.S.C. era justificată pe de o parte, de poziția actuală ocupată în cadrul celei mai înalte instituții de stat cu atribuții de reglementare și control în domeniul construcțiilor, sector în care își desfășurau activitatea și firmele din Bacău, dar mai ales de raporturile existente între inculpată și martora Popa Cristina și instrucțiunile primite de la fostul acționar majoritar al societăților, Sergiu Sechelariu, pe de altă parte.

A rezultat că, în considerarea acestei autorități și influențe, determinată în principal de motivația martorei, interesată în obținerea și menținerea unei relații cât mai apropiate cu inculpata Irina Paula Jianu, fiind evidente beneficiile decurgând din calitatea de acționar dobândită prin bunăvoința inculpatei (cesiunea de acțiuni având caracter fictiv), martora Popa Cristina a prezentat la autoritatea vamală documente de transport și documente comerciale falsificate, procurate în prealabil de martorul Păun Ioan, care atestau, în mod nereal, că beneficiara importurilor de bunuri din Republica Populară Chineză era SC VERTCON SA și nu soții Năstase.

Și inculpata Daniela Năstase, beneficiara directă a importurilor efectuate din China, a determinat prin intermediul coinculpatei Irina Paula Jianu folosirea de documente falsificate la autoritatea vamală, înlesnind activitatea martorei Popa Cristina prin procurarea de documente de transport și documente comerciale în alb, prin mijlocirea martorului Păun Ioan, în vederea completării acestora cu date nereale și utilizarea lor la autoritatea vamală.

Rezoluția infrațională a aparținut celor două inculpate, Irina Paula Jianu comunicând direct și explicit martorei Popa Cristina hotărârea luată cu privire la introducerea frauduloasă în țară a bunurilor importate din China, acceptul dat de martoră în sensul completării în fals a documentelor necesare importului și folosirea lor ulterioară la autoritatea vamală având la bază *constrângerea* decurgând din prefigurarea riscului de a pierde anumite avantaje personale procurate de poziția pe care o ocupa în cadrul firmei, prin bunăvoința inculpatei Irina Paula Jianu.

Cu toate acestea, având în vedere soluția de neurmărire penală adoptată în cauză față de martora Popa Cristina și temeiul reținut la adoptarea soluției (lipsa vinovăției penale), prima instanță a menținut încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu, în varianta săvârșirii sub forma participației improprie prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal (art.25 Cod penal în ipoteza participației propriie), cu precizarea că situația juridică a inculpatelor nu a fost cu nimic modificată, acestea păstrând calitatea de instigator la săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.273 din Legea nr.86/2006, indiferent de poziția subiectivă a autorului faptei.

Documentele comerciale și de transport internațional folosite la autoritatea vamală - facturile externe (comercial invoice), packing list of certificate of weight și certificatele de calitate și conformitate, toate cu antetul și ștampila firmei chinezești HUIAN IMPORT EXPORT TRADE CO. LTD, au fost completate cu mențiuni nereale de martorele Popa Cristina și Manolache Daniela, din dispoziția inculpatei Irina Paula Jianu.

De asemenea, au fost falsificate în aceeași modalitate și tot de martora Popa Cristina, ca reprezentant legal al SC VERTCON SA Bacău, și centralizatoarele de import și declarațiile de valoare în vamă pentru bunurile achiziționate din China de soții Năstase.

După parcurgerea formalităților de vămuire, bunurile importate din China au fost transportate pe calea ferată, pe ruta Constanța-Bacău, iar ulterior, pe ruta Depozit Izvoare Bacău - Depozit REMAT București, cu mijloace de transport auto, prin intermediul unei firme de transport specializate.

Pentru efectuarea transportului containerelor de la Bacău la București, au fost întocmite avize de expediție de către martora Popa Cristina personal, în cazul importurilor din anul 2002, și martorii Hofman Eugen și Oșel Alina Mihaela, pentru celelalte importuri.

Pe toate avizele de expediție a fost înscrisă mențiunea *nu se facturează* și destinația *Punct de lucru București*, urmărindu-se astfel crearea aparenței unui transport intern al societății.

Întreaga activitate desfășurată de inculpata Irina Paula Jianu în vederea întocmirii documentelor necesare introducerii în țară a bunurilor achiziționate din China sub aparența importurilor efectuate de SC VERTCON SA a fost calificată prin rechizitoriu și ca participație improprie la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată săvârșită în legătură cu fapte de corupție și în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.290 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000.

Deși în sarcina inculpatei Irina Paula Jianu, infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată a fost reținută și în legătură cu consemnările nereale cuprinse în ordinele de plată nr.82/ 25.04.2003 și nr.97/ 14.05.2003 care atestau plata sumei de 1.407.535.800 ROL din

fondurile SC VERTCON SA către SC REGAL GLASS SRL, Înalta Curte constată că aceste acte de executare nu pot fi incluse în conținutul unității legale de infracțiune, având în vedere că probatoriul administrat nu a demonstrat ca suma de bani prevăzută în cele două ordine de plată să fi fost folosită la achiziționarea materialelor încorporate în lucrarea de tâmplărie cu geam termopan executată de SC REGAL GLASS SRL la imobilul din localitatea Cornu.

De asemenea, nu vor fi reținute ca acte componente ale aceleiași infracțiuni nici falsurile constatate în legătură cu bonurile de consum eliberate în contul celor două coduri de lucrări sub care au fost înregistrate lucrările executate de SC REGAL GLASS SRL la imobilul de la Cornu, cu motivarea că niciunul dintre respectivele înscrisuri nu avea aptitudinea de a produce prin el însuși vreo consecință juridică.

Bonurile de consum conțineau mențiuni eronate sau incomplete numai în ceea ce privește obiectivul de lucrare în contul căreia erau decontate, fără nicio consecință însă sub aspectul volumului de cheltuieli înregistrate pe obiectiv de lucrare; or, tocmai acest fapt se cerea a fi constatat prin întocmirea respectivelor înscrisuri.

Aceeași concluzie este valabilă și în ceea ce privește ordinele de deplasare întocmite de SC REGAL GLASS SRL în timpul executării lucrărilor de la Cornu, mențiunile nereale făcute în conținutul respectivelor documente de transport referindu-se la neindicarea expresă și a localității Cornu ca parte a traseului parcurs, cu precizarea că respectiva localitate era cuprinsă în traseul deplasării efectuate la destinația înscrisă în acte – municipiul Ploiești sau București, așa cum au arătat martorii Năstase Adrian și Florea Dorin care au participat la efectuarea transporturilor.

Or, neindicarea expresă a punctelor de oprire pe traseu, în condițiile în care deplasarea în întregul ei corespundea destinației înscrise în documentul de transport, nu poate fi considerată ca reprezentând o atestare nereală, producătoare de consecințe juridice, în sensul art.290 Cod penal.

Infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată reținută în sarcina inculpatei Irina Paula Jianu prin rechizitoriu nu subzistă nici pentru actele de executare ce vizează consemnările nereale făcute de angajații SC CONIMPULS SA Bacău și SC REGAL GLASS SRL în evidențele și documentele emise în legătură cu lucrările de construcție executate la imobilul din București, (...), în condițiile în care nu s-a putut stabili că soții Năstase erau adevărații beneficiari ai lucrărilor, ceea ce ar fi justificat intervenția inculpatei Irina Paula Jianu pentru întocmirea necorespunzătoare a înscrisurilor care atestau înregistrările și plățile efectuate în contul lucrării la imobil.

În schimb, prima instanță a constatat că falsificarea înscrisurilor ce constată plata sumei de 60.000 USD în contul lucrării de tâmplărie cu geam termopan executată de SC REGAL GLASS SRL a fost determinată de inculpata Irina Paula Jianu, prin dispozițiile date în acest sens martorei Popa Cristina.

A rezultat că pentru suma de 60.000 USD primită de la inculpata Daniela Năstase, martorele Coca Rodica și Simion Marcela au întocmit în fals chitanțele de încasare nr.4385960/ 7.08.2003, nr.4385961/ 8.08.2003, nr.4385962/ 11.08.2003 și nr.4385963/ 12.08.2003, atestând în mod nereal că plata sumei de **1.397.084.000 ROL** (echivalentul sumei de 42.700 USD) fusese achitată de inculpata Irina Paula Jianu.

Emiterea chitanțelor de încasare era absolut necesară pentru introducerea sumei de 1.397.084.000 ROL în contabilitatea societății.

Tot pentru ascunderea adevăraților beneficiari ai lucrărilor, la data de 29.08.2003, martora Coca Rodica e emis pe numele inculpatei Irina Paula Jianu factura fiscală seria BC ACB nr.3656090, în valoare de 1.956.544.000 ROL, cu mențiunea *avans contravaloare lucrări tâmplărie cu geam termopan*.

În perioada 30.09.2003 - 31.12.2003, pe măsura executării lucrărilor la imobil, valoarea facturii menționate a fost stornată cu facturile fiscale seria BC ACB nr.3656158/ 30.09.2003, în valoare de 1.189.455.178 ROL, nr.3556177/ 31.10.2003, în valoare de 448.120.183 ROL, nr.3656191/ 30.11.2003, în valoare de 179.329.509 ROL și nr.4627806/ 31.12.2003, în valoare de 139.639.132 ROL, toate purtând mențiunea *contravaloare tâmplărie aluminiu storno avans*.

Emiterea facturilor de stornare eliberate pe numele inculpatei Irina Paula Jianu a avut ca rezultat trecerea valorii înregistrate ca avans la producție realizată.

În toate aceste cazuri, mențiunile nereale se referă la beneficiar, documentele fiind întocmite pe numele inculpatei Irina Paula Jianu și nu al Danielei Năstase.

Prin urmare, infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.290 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal reținută în sarcina inculpatei Irina Paula Jianu sub forma participației improprie se circumscrie actelor de executare săvârșite în perioada **1.10.2002 - 31.12.2003**, concretizate exclusiv în contrafacerea documentelor care au servit la efectuarea importurilor din China și a celor întocmite în vederea înregistrării sumei de 60.000 USD achitată în contul lucrării de executate de SC REGAL GLASS SRL la imobilul din localitatea Cornu, înlăturându-se din încadrarea juridică referirea la dispozițiile art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000, ca urmare a inexistenței faptei de corupție în legătură cu care să se fi săvârșit această infracțiune.

Prima instanță a constatat că pentru infracțiunea menționată s-a împlinit termenul de prescripție specială a răspunderii penale, cauză de încetare a procesului penal, conform art.10 lit.g) teza II - a din Codul de procedură penală.

Potrivit dispozițiilor art.122 alin.1 lit.d) Cod penal, termenul de prescripție a răspunderii penale este de 5 ani când legea prevede pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii mai mare de un an, dar care nu depășește 5 ani.

În cazul infracțiunii continuate, se arată în art.122 alin.2 Cod penal, acest termen începe să curgă de la data săvârșirii ultimului act de executare.

Cursul termenului de prescripție se întrerupe prin îndeplinirea oricărui act care, potrivit legii, trebuie comunicat inculpatului în desfășurarea procesului penal, dar - potrivit art.124 Cod penal - dacă termenul de prescripție este depășit cu încă jumătate, prescripția înlătură răspunderea penală oricâte întreruperi ar interveni.

În speță, infracțiunea prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.290 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal se consideră executată la data de 31.12.2003 - data întocmirii ultimei facturi fiscale eliberate în fals pe numele inculpatei Irina Paula Jianu.

Ca urmare, termenul de prescripție de 7 ani și 6 luni, calculat conform art.122 alin.1 lit.d) cu referire la art.124 Cod penal și art.128 alin.1 Cod penal, s-a împlinit la data de **21.10.2011**, prin adiționarea perioadei de timp cât cauza a fost suspendată în procedura derulată în fața Curții Constituționale, de la 27.03.2007 la 18.07.2007.

Distinct de aceasta, s-a constatat că activitatea infracțională desfășurată de inculpata Irina Paula Jianu în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din China de soții Năstase se încadrează și în dispozițiile art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990, republicată.

Așa cum s-a stabilit prin probatoriul administrat în cauză, pentru bunurile introduse în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA Bacău, din dispoziția inculpatei Irina Paula Jianu, societatea a suportat din fondurile proprii cheltuielile ocazionate de plata datoriei vamale, reprezentând taxe vamale, accize, comision vamal, TVA în vamă și taxă Asycuda, în valoare totală de **1.229.030.703 ROL**, precum și sumele facturate de prestatorii interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor, în valoare totală de **588.709.402 ROL**.

De asemenea, a rezultat că, în perioada 14.08.2002 - 9.08.2004, la ordinul inculpatei Irina Paula Jianu, a fost retrasă din fondurile SC VERTCON SA Bacău suma totală de **80.489 USD** și **5.000 EURO**, sumă

primită de inculpată și folosită în interes personal, așa cum s-a arătat în cuprinsul prezentei lucrări.

Și în cazul infracțiunii de folosire a bunurilor societății comerciale într-un scop contrar intereselor acesteia, prima instanță a înlăturat din conținutul unității legale de infracțiune actele de executare vizând prejudiciile cauzate în dauna SC CONIMPULS SA și SC REGAL GLASS prin executarea lucrărilor la imobilul din București, (...) și imobilul din localitatea Cornu.

Situația de fapt reținută în cauză nu susține acuzația din rechizitoriu privind pretinsul folos necuvenit primit de inculpatul Adrian Năstase sub forma lucrărilor de construcție efectuate de SC CONIMPULS SA la imobilul București, str. (...), neexistând probe certe sau măcar o prezumție solidă care să confirme că nu Paul Opriș, ci soții Năstase, erau proprietarii imobilului în discuție.

Ca atare, nu se poate reține în sarcina inculpatei Irina Paula Jianu fapta de a fi determinat reprezentanții legali ai SC CONIMPULS SA să folosească bunurile societății comerciale într-un scop contrar intereselor acesteia, adică în interesul și în folosul inculpatului Adrian Năstase, așa cum se menționează în rechizitoriu.

În ceea ce privește lucrările executate la imobilul din localitatea Cornu, a rezultat că soții Năstase au achitat integral contravaloarea lucrării executate de SC REGAL GLASS, neexistând astfel un prejudiciu real care să fi fost cauzat prin intervenția inculpatei Irina Paula Jianu în beneficiul inculpatului Adrian Năstase.

Ca urmare, în încadrarea juridică dată faptei prin rechizitoriu se păstrează numai actele de executare care materializează prejudiciile aduse SC VERTCON SA prin plata cheltuielilor ocazionate de introducerea în țară a bunurilor importate din China și sumele de bani în valută primite din fondurile societății de inculpata Irina Paula Jianu și folosite în interes personal.

Totodată, va fi înlăturată din încadrarea juridică a faptei referirea la art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000, ca urmare a inexistenței faptei de corupție în legătură cu care să se fi comis această infracțiune.

Având în vedere data săvârșirii ultimului act de executare - **9.08.2004**, instanța de fond a constatat că pentru infracțiunea prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 republicată cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, nu a intervenit prescripția specială a răspunderii penale, termenul de prescripție calculat conform art.122 alin.1 lit.d) cu referire la art.124 Cod penal și art.128 alin.1 Cod penal, urmând a se considera împlinit la data de **30.05.2012**, având în vedere și perioada cât judecata a fost suspendată în procedura derulată în fața Curții Constituționale.

Activitatea desfășurată de inculpata Irina Paula Jianu a fost calificată prin rechizitoriu și ca participație improprie la infracțiune de fals intelectual la legea contabilității comisă în legătură cu fapte de corupție și în formă continuată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.37 din Legea nr.82/1001 republicată (art.43 din Legea nr.82/1991 în redactarea actuală a legii) cu referire la art.289 Cod penal și art.17 lit.c) din Legea nr.78/2000, cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, reținându-se că, prin folosirea autorității pe care o avea asupra reprezentanților legali ai SC VERTCON SA, SC CONIMPULS SA și SC REGAL GLASS SRL, ar fi determinat persoanele cu atribuții în organizarea și ținerea contabilității celor 3 societăți comerciale să efectueze înregistrări inexacte în contabilitate, având ca rezultat denaturarea rezultatelor financiare pe anul 2003.

Prima instanță a reținut însă că niciunul din actele materiale componente ale infracțiunii susmenționate (indicate ca atare în cuprinsul rechizitoriului - filele 160-161) nu poate fi atribuit inculpatei Irina Paula Jianu, în condițiile în care se referă la înregistrări efectuate în legătură cu imobilul din București str. (...), imobil cu privire la care nu s-a putut stabili existența unui interes particular al inculpatei în a obține beneficii pentru soții Năstase, așa cum a fost construită acuzația prin rechizitoriu, precum și la imobilul din localitatea Cornu, cu privire la care a rezultat că intervenția inculpatei Irina Paula Jianu nu a vizat decât ascunderea în acte a beneficiarilor lucrării (care erau soții Năstase), faptă care nu implica în niciun caz și denaturarea rezultatelor financiare ale societății.

Ca urmare, în conformitate cu prevederile art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.a) Cod procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatei Irina Paula Jianu sub aspectul săvârșirii infracțiunii de fals intelectual la legea contabilității prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.43 din Legea nr.82/1001 republicată combinat cu art.289 Cod penal și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, înlăturând din încadrarea juridică dată faptelor prin rechizitoriu reținerea dispozițiilor art.17 lit.e) din Legea nr.78/2000, ca urmare a inexistenței faptei de corupție în legătură cu care să fi fost comisă pretinsa infracțiune de fals.

În consecință, răspunderea penală a inculpatei Irina Paula Jianu urmează a fi angajată pentru infracțiunile prevăzute de art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990, republicată cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.31 alin.2 Cod penal rap. la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, această ultimă infracțiune constituind temeiul legal și pentru condamnarea inculpatei Daniela Năstase.

4. Instanța de fond a reținut că trimiterea în judecată a inculpatului ADRIAN NĂSTASE a avut loc și pentru infracțiunea de șantaj prevăzută de art.13/1 din Legea nr.78/2000.

În esență, s-a reținut în sarcina inculpatului Adrian Năstase că pentru a ascunde fapta de corupție săvârșită în exercitarea funcției de prim ministru al României, în anul 2006, după declanșarea anchetei penale și în timp ce deținea calitatea de deputat în Parlamentul României, a transmis consilierului Păun Ioan amenințări, constând în darea în vileag a unor fapte imaginare - și anume, că acesta lucrează sub acoperire pentru anumite instituții ale statului, pentru a-l determina să-și retracteze declarațiile date în cauză și să nu predea organelor de urmărire penală documentele doveditoare în posesia cărora se afla cu privire la achiziționarea și importul bunurilor din Republica Populară Chineză.

Pe baza probelor administrate în cursul urmăririi penale și în etapa cercetării judecătorești, cu referire la declarațiile martorului Crețu Octavian coroborate cu declarațiile părții vătămate Păun Ioan și recunoașterea parțială a inculpatului Adrian Năstase, prima instanță a constatată că acuzația formulată prin rechizitoriu este dovedită în cauză și că aceasta constituie infracțiunea de șantaj prevăzută de art.13/1 din Legea nr.78/2000, având în vedere calitatea specială deținută de inculpat la momentul comiterii faptei.

Se reține astfel că cercetările din prezentul dosar au fost declanșate subsecvent înregistrării denunțului penal din 24.01.2006 formulat de martora Popa Cristina împotriva inculpatei Irina Paula Jianu, pe care o acuza de faptul că ordonase achiziționarea din fondurile SC VERTCON SA Bacău a unor bunuri din Republica Populară Chineză destinate soților Năstase.

În cadrul investigațiilor preliminare efectuate în baza acestui denunț penal, procurorul de caz a dispus citarea părții vătămate Păun Ioan în vederea audierii sale.

La acea dată, partea vătămată Păun Ioan îndeplinea funcția de consilier economic la Consulatul general al României la Shanghai.

În vederea prezentării la sediul DNA pentru audierea din 2.02.2006, conform citației primite prin fax la Consulatul general de la Shanghai, partea vătămată și-a întrerupt misiunea în străinătate, cu precizarea că, în intervalul cuprins între data primirii citației și data sosirii în țară, a încercat de mai multe ori să ia legătura cu soții Năstase, dar fără niciun rezultat.

După revenirea în țară, și în urma discuției telefonice avute cu numitul Dumitrescu Gabriel - consilierul personal al inculpatului Adrian Năstase, căruia îi comunicase că dorește să aibă o întrevedere cu Adrian Năstase, partea vătămată Păun Ioan a fost sunată de Smaranda Corbeanu - colaboratoare a Danielei Năstase, care i-a cerut să se deplaseze la locuința soților Năstase din str. (...)

În respectiva ocazie, atât partea vătămată, cât și soții Năstase, și-au exprimat bănuiala că obiectul dosarului de la DNA era în legătură cu importurile din China, stabilindu-se ca partea vătămată să nu declare adevărata proveniență a sumelor de bani folosite la achiziționarea bunurilor și nici cuantumul real al acesteia.

Conform celor stabilite, declarația părții vătămate trebuia formulată în sensul că banii proveneau de la inculpata Irina Paula Jianu și că valoarea sumei primite era de circa 100.000 USD.

O asemenea declarație ar fi îngreunat serios cercetarea penală, partea vătămată Păun Ioan dovedindu-se a fi un martor principal în stabilirea faptelor cauzei, având în vedere importanța relatărilor formulate și probele aduse în susținerea afirmațiilor sale.

O altă întâlnire dintre soții Năstase și partea vătămată Păun Ioan a avut loc cu o zi înaintea audierii la DNA din 2.02.2006 și tot la imobilul din (...)

De această dată, discuțiile au avut loc și în prezența avocatului Aurel Ciobanu, subsecvent unei discuții particulare purtate între soții Năstase și avocatul Diaconescu Gheorghe.

Cu acea ocazie, s-a stabilit ca partea vătămată să se prezinte fără avocat la audierea programată, considerându-se că astfel se asigură o mai mare credibilitate declarației formulate de partea vătămată.

Partea vătămată a fost audiată inițial în calitate de martor în dosarul DNA, calitate menținută și cu ocazia următoarei audieri, după care, pe baza indiciilor furnizate de actele de premergătoare efectuate în cauză, parte vătămată a fost pusă sub învinuire pentru propria contribuție avută la comiterea faptei.

După ce a dobândit calitatea de învinuit în cauză, partea vătămată a luat legătura cu avocatul Ciobanu Aurel, aducându-i la cunoștință schimbarea de calitate procesuală.

Deși avea încheiat un contract de asistență juridică cu avocatul Ciobanu Aurel, acesta nu părea preocupat să apere interesele părții vătămate, evitând contactele cu partea vătămată și chiar exprimându-se în cadrul unei întâlniri că dacă vor crește presiunile din partea DNA este bine ca partea vătămată să ia în calcul posibilitatea de a părăsi țara o anumită perioadă de timp.

În condițiile unei urmăririi penale începute și asistarea de un avocat care în realitate reprezenta interesele soților Năstase, partea vătămată a avut convingerea că ea trebuia să răspundă singură pentru consecințele decurgând din efectuarea importurilor.

Ca urmare, sfătuită și de martorul Crețu Octavian - un prieten apropiat, și de avocatul acestuia, Adrian Vilău, partea vătămată a luat hotărârea de a se prezenta la DNA și de a formula declarații complete în legătură cu importurile din China, declarații care, spre deosebire de cele

formulate inițial în calitate de martor, erau incriminatorii la adresa soților Năstase, așa cum s-a demonstrat ulterior în procesul penal.

Declarația părții vătămate Păun Ioan a fost consemnată în denunțul penal din 9.03.2006 înregistrat la DNA.

Sesizarea formulată conținea o serie de precizări în legătură cu suma totală de circa 700.000 USD primită de la soții Năstase, scopul remiterii sumei de bani, suma rămasă de restituit și procedeul folosit pentru introducerea în țară a bunurilor achiziționate din China sub aparența importurilor efectuate de SC VERTCON SA Bacău.

Totodată, în declarațiile ulterioare înregistrării denunțului, partea vătămată a făcut cunoscut organelor de anchetă că urmează să aducă din China și dovezi în sprijinul afirmațiilor sale, cu referire la suma de bani rămasă necheltuită din cea primită de la soții Năstase, corespondența purtată cu Daniela Năstase, listele de bunuri trimise în țară și celelalte documente de proveniență a mărfurilor eliberate de furnizorii chinezi.

Despre conținutul declarației și angajamentul părții vătămate privind aducerea înscrisurilor doveditoare a luat cunoștință și inculpatul Adrian Năstase, prin intermediul avocaților care au participat la audierea părții vătămate.

Înainte de plecarea părții vătămate în China, martorul Crețu Octavian (care asigura găzduire în țară părții vătămate) a fost contactat telefonic de inculpatul Adrian Năstase pentru o întrevedere la Palatul Parlamentului, în zilele imediat următoare.

Întrucât era evident interesul inculpatului Adrian Năstase ca organele de anchetă să nu intre în posesia înscrisurilor deținute de partea vătămată Păun Ioan, martorul Crețu Octavian a anunțat organele de poliție judiciară ale DNA cu privire la întâlnirea programată la Palatul Parlamentului pentru data de 13.03.2006.

Deși nu i s-a furnizat niciun amănunt legat de întâlnirea din 13.03.2006, martorul a realizat că obiectul discuției nu putea fi decât deplasarea lui Păun Ioan și a avocatului Adrian Vilău în China pentru aducerea dovezilor interesând ancheta DNA.

Pe baza denunțului din 10.03.2006 formulat de martorul Crețu Octavian, prin Ordonanța nr.8/P/2006 din 13.03.2006 emisă de procurorul de caz a fost autorizată cu titlu provizoriu interceptarea convorbirilor în mediu ambiantal purtate între inculpatul Adrian Năstase și martorul Crețu Octavian.

Ulterior, ordonanța procurorului a fost confirmată și autorizată pe mai departe efectuarea înregistrărilor ambientale, prin încheierea nr.6 / 13.03.2006 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Din respectiva înregistrare, prima instanță a reținut că inițiativa întâlnirii din 13.03.2006 a aparținut inculpatului Adrian Năstase și nu

martorului Crețu Octavian, din dialogul ce marchează debutul discuției rezultând că inculpatul inițiasse întâlnirea și tot el stabilise și coordonatele discuției.

Ca atare, nu se poate susține că martorul Crețu Octavian ar fi acționat ca un agent provocator al DNA, interesat în a obține incriminarea inculpatului Adrian Năstase în legătură cu acuzațiile formulate prin denunțul părții vătămate Păun Ioan.

Dimpotrivă, convorbirile înregistrate demonstrează că întreaga discuție a fost condusă de inculpatul Adrian Năstase, martorul Crețu Octavian având o poziție pur pasivă, ascultând și încercând să ofere răspunsuri la problemele pe care însuși inculpatul le aducea în atenție, evident în legătură cu consecințele decurgând din schimbarea de poziție a părții vătămate, după înregistrarea denunțului penal.

În timpul discuțiilor purtate, inculpatul Adrian Năstase și-a manifestat nemulțumirea față de ultimele declarații ale părții vătămate făcute în legătură cu cuantumul și provenința sumelor de bani din care au fost achiziționate bunurile din China, modalitatea de introducere în țară, corespondența purtată cu Daniela Năstase, dar mai ales în legătură cu angajamentul părții vătămate privind aducerea și prezentarea în anchetă a unor înscrisuri și alte dovezi în sprijinul acuzațiilor formulate.

Înregistrarea ambiantală evidențiază deopotrivă că inculpatul Adrian Năstase era profund îngrijorat de implicațiile produse în caz de declarațiile părții vătămate și dovezile promise organelor de urmărire penală, anticipând și evaluând comportamentul lui Păun Ioan ca un pericol pentru ceea ce însemna mersul anchetei din perspectiva apărărilor formulate până la acel moment.

Așa cum rezultă din conținutul convorbirii înregistrate, inculpatul Adrian Năstase a încercat să convingă martorul de inutilitatea demersului juridic inițiat de partea vătămată, prezentându-i și argumentele pentru care, în opinia sa, partea vătămată nu avea motive serioase să se simtă amenințată de declanșarea anchetei penale.

În continuare, inculpatul Adrian Năstase a cerut martorului Crețu Octavian să vorbească cu partea vătămată pentru a o determina să nu aducă dovezile promise în anchetă și să revină asupra declarațiilor incriminatoare formulate la adresa sa și a coacuzatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, sub amenințarea explicită că dacă comportamentului procesual al părții vătămate nu se va modifica conform celor precizate, inculpata Irina Paula Jianu va anunța public că partea vătămată era ofițer sub acoperire, ceea ce ar fi produs scandal public și grave prejudicii de imagine părții vătămate, având în vedere cariera diplomatică a acesteia.

Deși martorul Crețu Octavian a atenționat inculpatul asupra consecințelor produse de formularea unei asemenea acuzații la adresa părții vătămate, inculpatul nu a fost impresionat de cele spuse de martor,

reafirmând că aceasta va fi poziția inculpatei Irina Paula Jianu în cazul în care partea vătămată va insista în demersul juridic inițiat, subliniind, în cadrul dialogului, că ceea ce făcea Păun Ioan nu îi lăsa „**posibilitatea decât a unui atac care să meargă pe toate zonele**”.

Discuțiile dintre inculpatul Adrian Năstase și martorul Crețu Octavian au continuat și în ziua următoare și tot la cabinetul inculpatului din Palatul Parlamentului.

Conform celor stabilite la întâlnirea precedentă, martorul Crețu Octavian se angajase să transmită inculpatului Adrian Năstase punctul de vedere al părții vătămate în legătură cu ceea ce se discutase în ziua de 13.03.2006.

Și de această dată, discuția s-a concentrat pe ceea ce trebuia să declare partea vătămată Păun Ioan pentru a susține versiunea inculpatei Irina Paula Jianu în legătură cu efectuarea importurilor din China, necesitatea unei strategii comune din partea persoanelor implicate în anchetă, inclusiv prin stabilirea unor întâlniri între avocații din proces, relevanța scrisorii expediate de inculpata Daniela Năstase și prezentată deja organelor de urmărire penală, cât și o eventuală recompensă pentru partea vătămată, prin permisiunea acordată în vederea reținerii și folosirii în interes personal a sumei de bani rămasă de la soții Năstase.

În esență, din conținutul discuției purtate rezulta că partea vătămată era dispusă să susțină în anchetă interesele soților Năstase.

Cu toate acestea, inculpatul Adrian Năstase a formulat din nou amenințări la adresa părții vătămate Păun Ioan, afirmând că rezolvarea problemei are două variante: ” **Ori să găsec o soluție convenabilă cu el ori îl decredibilizez ca om. N-am altă variantă.**”

În raport de situația de fapt expusă, reținută pe baza declarațiilor martorului Crețu Octavian și ale părții vătămate Păun Ioan, prima instanță a constatat că inculpatul Adrian Năstase se face vinovat de săvârșirea infracțiunii de șantaj prevăzută de art.13/1 din Legea nr.78/2000.

Inculpatul și-a susținut nevinovăția, arătând că acțiunile sale nu au urmărit influențarea în anchetă a părții vătămate în scopul obținerii unui folos injust pentru sine sau pentru altul și că în orice caz afirmațiile făcute în fața martorului Crețu Octavian nu au constituit o amenințare pe care el să o fi formulat împotriva părții vătămate, declarațiile formulate referindu-se exclusiv la intenția declarată a inculpatei Irina Paula Jianu de a face publice informațiile pe care le știa chiar de la partea vătămată în legătură cu apartenența la anumite serviciile speciale.

Prima instanță a constatat însă că susținerile formulate în apărare sunt irelevante în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de existență ale infracțiunii de șantaj.

Astfel, este de necontestat că, în cadrul discuțiilor purtate cu martorul Crețu Octavian, inculpatul Adrian Năstase a proferat amenințări la adresa părții vătămate Păun Ioan, amenințări constând în afirmarea publică că partea vătămată era ofițer sub acoperire în serviciile speciale.

O asemenea declarație, făcută chiar prin intermediul inculpatei Irinei Paula Jianu, ar fi avut drept consecință compromiterea publică a părții vătămate Păun Ioan.

Cu ocazia audierii sale, partea vătămată a explicat consecințele decurgând din dezvăluirea publică a unei asemenea informații, pretinsa calitate de agent acoperit al serviciilor speciale deținută pe timpul mandatului oficial îndeplinit la misiune în străinătate constituind în plan personal o amenințare și un impediment real pentru continuarea activității în domeniul diplomatic și al relațiilor externe.

De asemenea, s-a menționat că formularea unei asemenea acuzații era de natură să producă grave prejudicii și în relațiile dintre cele două state, dar și altor persoane cu care partea vătămată intrase în contact pe timpul desfășurării activității în China.

Și în aprecierea Înaltei Curți, această dezvăluire era una compromițătoare pentru poziția și funcțiile oficiale îndeplinite de partea vătămată, constituind astfel o formă de constrângere morală exercitată asupra părții vătămate în scopul obținerii unui folos injust.

Împrejurarea că afirmațiile compromițătoare ar fi aparținut Irinei Paula Jianu nu înlătură constrângerea morală exercitată asupra părții vătămate, o asemenea dezvăluire având aceeași greutate și impact ca și când ar fi fost făcute publice de inculpatul Adrian Năstase, având în vedere că la data evenimentelor era deja declanșat scandalul privind importurile din China și era cunoscută apropierea inculpatei Irina Paula Jianu de soții Năstase.

Or, tocmai această legătură făcută între cei doi în rândul opiniei publice asigura succesul compromiterii publice a părții vătămate, calitatea și funcțiile exercitate de inculpatul Adrian Năstase - președintele în funcție al Camerei Deputaților, fost premier și ministru de externe, constituind o confirmare că informațiile dezvăluite erau reale.

Ca urmare, indiferent de ceea ce ar fi declarat public Irina Paula Jianu cu privire la sursa informației dezvăluite, acestea ar fi fost atribuite tot inculpatului Adrian Năstase, având în vedere că prin natura funcțiilor ocupate a avut acces la anumite informații, nedestinate publicului larg.

Cu alte cuvinte, Irina Paula Jianu era doar instrumentul prin intermediul căruia urma să se obțină compromiterea publică a părții vătămate, în ipoteza în care aceasta nu ar fi înțeles să-și conformeze conduita pretențiilor formulate de inculpatul Adrian Năstase în legătură cu schimbarea declarațiilor și ascunderea înscrisurilor incriminatoare

deținute împotriva sa și a celorlalte persoane implicate în ancheta DNA - Daniela Năstase și Irina Paula Jianu.

Îngreunarea urmăririi penale și zădărnicierea aflării adevărului în ancheta pornită de procurorii DNA, scop în vederea căruia a acționat inculpatul Adrian Năstase, constituie un folos injust în accepțiunea art.194 Cod penal, neinteresând pentru existența infracțiunii și dacă respectivul folos a fost sau nu obținut în final.

În contextul celor arătate, prima instanță a concluzionat că acțiunile săvârșite de inculpatul Adrian Năstase au fost de natură să producă o stare de puternică temere părții vătămate, aceasta având reprezentarea că prin dezvăluirea publică a afirmațiilor compromițătoare cu care era amenințat se va pune capăt definitiv carierei sale diplomatice.

Pe de altă parte, nu trebuie omisă nici împrejurarea că starea de temere produsă în psihicul părții vătămate putea fi obiectiv amplificată și de impactul cauzat de înregistrarea denunțului penal formulat împotriva inculpatului Adrian Năstase și întregul scandal mediatic generat de declanșarea investigației pornite împotriva fostului premier al României, scandal în care era implicată deopotrivă și partea vătămată Păun Ioan.

De asemenea, este de reținut că partea vătămată a ajuns în această situație prin disponibilitatea exagerată pe care a manifestat-o în a face un serviciu soților Năstase, acceptând fără rezerve rugămintea Danielei Năstase de a se implica în efectuarea importurilor din China, toate acestea pentru a-și asigura o eventuală protecție și accesione profesională, în alte condiții cele firești, normale.

Deși infracțiunea de șantaj subzistă, împrejurările menționate prezintă relevanță în stabilirea pericolului social concret al faptei săvârșite de inculpatul Adrian Năstase și, ca atare, vor fi avute în vedere la individualizarea judiciară a pedepsei.

Vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de șantaj a fost stabilită pe baza elementelor de fapt rezultate din conținutul dialogurilor purtate cu martorul Crețu Octavian.

Deși înregistrările în mediu ambiantal nu au putut fi folosite ca mijloace de probă în procesul penal, având în vedere nulitatea constatată în privința tuturor actelor de urmărire penală efectuate în cauză înainte de restituirea dosarului la procuror (actele premergătoare începerii urmăririi penale constituind tot acte de urmărire penală și, ca atare, supuse refacerii pentru cazul invocării în plan probator), elementele de fapt relevate de conținutul dialogurilor interceptate au fost valorificate în cauză, reținându-se că nulitatea afectează doar actul de procedură - mijlocul de probă, iar nu faptul probator în sine, care poate fi dovedit și prin alte mijloace, ceea ce în speță s-a și realizat prin declarațiile martorului Crețu Octavian.

În ședința publică de la 31.01.2012 s-a procedat la ascultarea înregistrărilor ambientale de la 13.03.2006 și 14.03.2006 în prezența martorului Crețu Octavian, acesta confirmând conținutului dialogurilor înregistrate ca reprezentând ceea ce se discutase în respectivele ocazii.

De altfel, nici inculpatul Adrian Năstase nu a contestat conținutul dialogurilor înregistrate în mediu ambiental.

Ca atare, având în vedere că înregistrările ambientale nu au fost acceptate ca mijloace de probă în dovedirea acuzației penale (considerațiile formulate în legătură imposibilitatea legală de folosire în proces a perchezițiilor domiciliare efectuate înainte de restituirea cauzei la procuror fiind deopotrivă valabile și cu privire la înregistrările în mediu ambiental) instanța de fond a constatat că nu este necesară o examinare separată a celorlalte obiecțiuni și neregularități invocate de apărare în susținerea cererii privind nulitatea acestor mijloace de probă.

5. În ceea ce privește individualizarea judiciară a pedepselor, cu observarea criteriilor generale prevăzute de art.72 Cod penal, instanța de fond a ținut seama de împrejurările în care s-a comis activitatea infracțională, cât și datele referitoare la persoana inculpaților.

S-a avut în vedere în acest sens natura și importanța valorilor sociale ocrotite și puse în pericol prin acțiunile ilicite, caracterul și gravitatea urmărilor, precum și forma și gradul de vinovăție.

De asemenea, s-a ținut seama de datele ce caracterizează persoana inculpaților și de intervalul mare de timp scurs de la momentul săvârșirii faptelor și până în prezent, împrejurare de natură a atenua impactul acțiunilor în conștiința socială și de a îndreptăți totodată inculpații, afectați de incertitudinea situației lor juridice o perioadă considerabilă de timp, să obțină un regim sancționator mai blând.

Analizând și apreciind felul de viață al inculpaților, atitudinea lor față de familie, îndatoririle sociale, precum și conduita manifestată pe parcursul procesului penal, inculpații prezentându-se la toate termenele de judecată acordate în cauză, cu excepția acelor situații care i-au pus în imposibilitate obiectivă de participare la proces, s-a constatat că acestea nu relevă persistența unor deprinderi și mentalități antisociale de natură a impune o reacție represivă prea severă, adecvată unor asemenea particularități, ci, dimpotrivă un potențial sporit de a reacționa pozitiv.

Nivelul de instrucție și buna conduită manifestată în general înainte de săvârșirea faptelor constituie elemente care prezumă că riscul de recidivă este exclus.

Toate aceste elemente sunt deosebit de relevante în operațiunea de individualizare a pedepsei, neputând fi ignorate în aprecierea pericolozității sociale pe care o prezintă fiecare inculpat în parte.

Pedeapsa trebuie să fie justă și echitabilă, corespunzătoare șansei de reeducare pe care o prezintă inculpatul, iar prevenirea generală, ca

scop al pedepsei, nu trebuie să impieteze asupra prevenției speciale, scop deopotrivă urmărit prin aplicarea sancțiunii penale.

În contextul celor arătate, prima instanță a constatat că aplicarea unor pedepse cu închisoarea în cuantumul și orientate spre minimul special prevăzut de lege pentru inculpatele Daniela Năstase și Irina Paula Jianu sunt apte să asigure reeducarea acestora.

Pentru inculpatul Adrian Năstase, împrejurările menționate în cadrul expunerii vizând elementele circumstanțiale ale infracțiunii de șantaj, cu referire expresă la gradul de afectare și impactul concret cauzat asupra părții vătămate prin amenințarea cu dezvăluirea publică a pretensei sale calități de ofițer sub acoperire în serviciile speciale, în contextul unui scandal public deja declanșat și în care era implicată și partea vătămată pentru propria contribuție avută la efectuarea importurilor, constituie elemente ce reduc semnificativ gravitatea faptei în sine și impune recunoașterea lor ca circumstanțe atenuante judiciare în sensul art.74 alin.2 Cod penal.

Ca urmare, reținând și toate celelalte elemente cu relevanță în evaluarea pericolozității sociale a inculpatului, astfel cum au fost mai sus menționate, prima instanță a apreciat că o pedeapsă de 3 ani închisoare, stabilită cu observarea dispozițiilor art.76 lit.b) Cod penal, este suficientă să asigure scopul și funcțiile sancțiunii penale.

Totodată, aceleași elemente constituie și temeiuri de individualizare a modalității de executare a pedepselor, apreciindu-se în cazul inculpaților Adrian Năstase și Daniela Năstase că reeducarea poate avea loc și fără privare de libertate, în condițiile art.86/1 Cod penal, scop asigurat și prin controlul judiciar instituit asupra inculpaților pe toată durata termenului de încercare a suspendării sub supraveghere a executării pedepsei, stabilit conform art.86/2 Cod penal.

Pentru inculpata Irina Paula Jianu, executarea pedepsei rezultante urmează să se facă în regim penitenciar, având în vedere că activitatea infracțională, așa cum a fost concepută și executată, nu ar fi fost posibilă fără intervenția inculpatei, dovedindu-se că a avut o contribuție esențială la introducerea bunurilor în țară ca importuri efectuate de SC VERTCON SA, iar acțiunile complementare derulate concomitent – retragerea unor sume importante de bani din fondurile societății comerciale, nu au urmărit decât crearea aparenței că importurile s-ar fi făcut în interesul societății, asigurându-se astfel anonimatul soților Năstase.

Ca pedeapsă accesorie s-a interzis fiecărui inculpat exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 alin.1 teza II-a și b) Cod penal.

Pentru inculpații Adrian Năstase și Daniela Năstase, pe durata suspendării sub supraveghere a pedepsei, s-a suspendat și executarea pedepselor accesorii, conform art.71 alin.5 Cod penal.

Complementar rezolvării laturii penale a cauzei, în conformitate cu prevederile art.118 lit.e) Cod penal, instanța de fond a dispus confiscarea în folosul statului de la inculpata Irina Paula Jianu a sumelor de bani obținute din săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 republicată, constatând că partea vătămată SC VERTCON SA nu s-a constituit parte civilă în procesul penal și nu a solicitat acoperirea prejudiciului cauzat prin fapta ilicită a inculpatei, prejudiciu constând în sumele de **80.489 USD și 5.000 EURO** ridicate din casieria societății și cheltuielile ocazionate de introducerea bunurilor în țară ca importuri efectuate de societate și reprezentate de plata taxelor vamale, accize, comision vamal, TVA în vamă și taxă Asycuda, în valoare totală de **1.229.030.703 ROL** și a sumelor achitate prestatorilor interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor, în valoare totală de **588.709.402 ROL**.

Totodată, în temeiul art.163 Cod procedură penală, s-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpatei Irina Paula Jianu până la concurența sumei ce formează obiectul confiscării speciale, urmând ca identificarea bunurilor ca atare să se facă de organele răspunzătoare cu aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii, conform dispozițiilor art.164 și urm. Cod procedură penală.

Referitor la acțiunea civilă exercitată în procesul penal de partea civilă SC CONIMPULS SA Bacău, aceasta a fost respinsă ca inadmisibilă, având în vedere dispozițiile art.346 alin 2 Cod procedură și soluția de achitare a inculpaților pronunțată pentru inexistența faptei indicate ca reprezentând sursa prejudiciului cauzat prin infracțiune.

S-a luat act că partea vătămată SC REGAL GLASS SRL Bacău nu a formulat pretenții civile în cauză.

Totodată, s-a făcut aplicarea dispozițiilor art.348 Cod procedură, urmând a fi anulate înscrisurile falsificate.

În ceea ce privește cheltuielile judiciare ocazionate de prezentul proces, instanța de fond a constatat că prin rechizitoriul emis în cauză nu au fost indicate elementele pe baza cărora au fost cuantificate cheltuielile stabilite la suma de 60.000 RON, situație în care, văzând volumul actelor de urmărire penale efectuate, se apreciază că respectivă sumă acoperă integral cheltuielile efectuate atât în cursul urmăririi penale, cât și în etapa cercetării judecătorești.

Prin urmare, văzând și dispozițiile art.191 alin.2 Cod procedură penală, dar și soluțiile pronunțate în cauză raportat la învinuirile aduse fiecărui inculpat în parte, prima instanță a dispus obligarea inculpaților Adrian Năstase la plata sumei de 15.000 RON, Daniela Năstase la

20.000 RON și Irina Paula Jianu la 25.000 RON, cu titlu de cheltuieli judiciare efectuate în procesul penal.

B. JUDECATA ÎN RECURS

I. Împotriva acestei sentințe au declarat recurs **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție**, inculpații **Năstase Adrian, Năstase Daniela și Jianu Irina Paula**, precum și partea civilă **S.C.Conimpuls S.A.**

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul de 5 judecători la data de 22 martie 2013 **sub nr.1919/1/2013**.

1. Prin **motivele scrise de recurs** (fil.4-25 vol.1 ds.recs.), **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție** a criticat hotărârea instanței de fond sub următoarele aspecte:

- greșita achitare a inculpaților **Năstase Adrian și Năstase Daniela** pentru autorat, respectiv complicitate la infracțiunii de luare de mită în formă continuată, precum și a inculpatei **Jianu Irina Paula** pentru infracțiunea de dare de mită în formă continuată.

Cu ocazia dezbaterilor, această critică s-a restrâns la inculpații **Năstase Adrian și Năstase Daniela**, în condițiile în care între timp s-a împlinit termenul de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunea de dare de mită imputate inculpatei **Jianu Irina Paula**.

- greșita achitare a inculpatelor **Năstase Daniela și Jianu Irina Paula** pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată;

- greșita achitare a inculpatei **Jianu Irina Paula** pentru participatie improprie la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual la legea contabilității;

- greșita înlăturare a prevederilor art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 (inclusiv în ce privește infracțiunea prev.de art. 31 alin.2 Cod penal raportat la art.272 pct.2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal);

- greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților.

Prin motivele scrise de recurs (fil.392-425 vol.1 ds.recs.) **inculpatul Năstase Adrian** a invocat următoarele cazuri de casare:

- art.385/9 pct.10 c.pr.pen., întrucât instanța de fond nu s-ar fi pronunțat nici cu ocazia verificării regularității actului de sesizare și nici prin sentința atacată asupra unor cereri esențiale, de natură să-i garanteze drepturile și să influențeze soluția procesului, cereri care vizau:

- ⌚ preluarea în cuprinsul prezentului dosar de urmărire penală a unor acte de urmărire penală din dosarele nr.10/P/2006 și 8/P/2006, deși prin sentința penală nr.611/2007 fusese constatată nulitatea acestora;

- ⊙ instanța de fond nu a cenzurat calitatea atribuită de Parchet acestor acte, respectiv aceea de “acte premergătoare”;
- ⊙ nulitatea înregistrării convorbirilor purtate în mediu ambiental în zilele de 13 și 14 martie 2006, ca urmare a lipsei unui temei legal (art.91/4 c.pr.pen. a fost introdus abia prin Legea nr.356/2006);
- ⊙ aplicarea art.64 alin.2 c.pr.pen. cu referire la aceiași înregistrări, în considerarea concluziilor Raportului de expertiză criminalistică efectuat în cauză;
- ⊙ nulitatea aceluiași mijloc de probă pentru neîntreținerea condițiilor prev.de art.91/2 alin.2 c.pr.pen.(lipsa urgenței) și pentru competența judecătorului care a emis autorizația (președintele Secției penale, iar nu al instanței supreme);
- ⊙ nulitatea aceluiași mijloc de probă ca urmare a inexistenței la data la care au fost făcute înregistrările a dosarului nr.8/P/2006;
- ⊙ imposibilitatea audierii în calitate de martor a lui Păun Ioan, în condițiile în care acesta era și parte vătămată (iar anterior, făptuitor și învinuit).

- art.385/9 pct.18 c.pr.pen., întrucât instanța de fond a comis o gravă eroare de fapt, având drept consecință pronunțarea unei greșite hotărâri de condamnare a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj;

- art.385/9 pct.17 c.pr.pen, întrucât în mod greșit instanța de fond a analizat acuzațiile care i-au fost aduse prin rechizitoriu prin prisma infracțiunii de șantaj, iar nu a infracțiunii de încercare de a determina mărturia mincinoasă;

- art.385/9 pct.14 c.pr.pen., criticându-se cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei stabilite de instanța de fond.

Prin motivele scrise de recurs (fil.370-390 vol.1 ds.recs.) *inculpata Năstase Daniela* a criticat sentința sub aspectul greșitei sale condamnări pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art. 31 alin.2 Cod penal raportat la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal.

De asemenea, aceeași inculpată a criticat încheierea din 24 noiembrie 2010 prin care instanța de fond a respins excepția nulității

prezentării materialului de urmărire penală și a procesului-verbal întocmit cu acest prilej.

Pe lângă aceste două critici, în motivarea scrisă a recursului inculpata a invocat și nelegalitatea și netemeinicia „unor considerente greșite” ale sentinței, care în opinia sa contrazic și/sau ignoră probele administrate, probe care dacă ar fi fost corect interpretate ori luate în considerare, „ar fi întărit soluția de achitare” dispusă cu privire la celelalte două infracțiuni și ar fi condus la o soluție de achitare pentru infracțiunea pentru care a fost condamnată.

Prin motivele scrise de recurs (fil.313-323 vol.1 ds.recs.) *inculpata Jianu Irina Paula* a criticat sentința instanței de fond sub mai multe aspecte:

- nulitatea unor dispoziții anterioare ale procurorului cu consecințe asupra rezolvării cauzei penale (a se vedea soluția dispusă față de mai multe persoane prin rechizitoriul emis în dosarul nr.8/P/2008 al D.N.A., audiate ulterior ca martor);

- încadrarea juridică greșită a unor fapte și aplicarea unor dispoziții legale inexistente la momentul săvârșirii infracțiunii prev.de art.273 din Legea nr.86/2006;

- necitarea în calitate de parte vătămată a Autorității Naționale a Vămirilor, în calitate de reprezentant al statului;

- ignorarea unor dispoziții legale în ceea ce privește infracțiunea prev.de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990;

- greșita condamnare a inculpatei pentru infracțiunile prev.de art.31 alin.2 c.pen. rap.la art.273 din legea nr.86/2006, respectiv prev.de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 cu aplic.art.41 alin.2 c.pen.;

- nelegala aplicare a măsurii confiscării și a sechestrului asigurator.

Partea civilă S.C.Conimpuls S.A. nu s-a prezentat în fața instanței de recurs și nu și-a motivat în scris calea de atac declarată.

2. Conform art.385/14 alin.1/1 c.pr.pen., luând act și de acordul exprimat în condițiile art.70 alin.2 c.pr.pen., instanța de recurs a procedat la **ascultarea inculpaților** Năstase Adrian (la termenul de judecată din 9 septembrie 2013, fil.510 vol.1 ds.recs.), Năstase Daniela (la termenul de judecată din 4 noiembrie 2013, fil.164 vol.2 ds.recs.) și Jianu Irina Paula (la termenul de judecată din 7 octombrie 2013, fil.80 vol.2 ds.recs.).

În privința inculpatului Năstase Adrian, la solicitarea sa acesta a fost ascultat și la termenul de judecată din 2 decembrie 2013, când a dorit să facă precizări suplimentare (fil.348 vol.2 ds.recs.).

3. Prin încheierea din 3 iunie 2013 Completul de 5 judecători s-a pronunțat asupra cererilor prealabile și excepțiilor formulate de inculpați, precum și asupra cererilor în probațiune (a se vedea fil.442-469 vol.1 ds.recs.).

În privința **probatoriilor administrate în faza recursului**, având în vedere considerentele care au stat la baza soluției pronunțate de instanța de fond cu privire la fiecare inculpat și la fiecare infracțiune dedusă judecătii, precum și motivele de recurs invocate de Parchet, precum și de inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela, Completul de 5 judecători a încuviințat:

- pentru inculpatul Năstase Adrian: ascultarea martorei Corbeanu Smaranda și depunerea unor opinii legale;

- pentru inculpata Năstase Daniela: depunerea unor înscrisuri referitoare la situația juridică a imobilului din str. (...) pe parcursul construirii acestuia, facturi care atestă achiziționarea din România a unor bunuri de proveniență China, precum și practică judiciară în materie;

- din oficiu, Completul de 5 judecători a dispus audierea martorilor Popa Cristina și Păun Ioan.

În privința probatoriilor solicitate de inculpata Jianu Irina Paula, Completul de 5 judecători le-a respins prin încheierea din 9 septembrie 2013, apreciind că acestea sunt inutile, nepertinente și neconcludente (fil.520-523 vol.1 ds.recs.).

Probatoriile admise în limitele menționate anterior au fost administrate după cum urmează:

- la termenul de judecată din 7 octombrie 2013 a fost audiată martora Corbeanu Smaranda (fil.86 și urm. vol.2 ds.recs.);

- la termenul de judecată din 4 noiembrie 2013 a fost audiat Păun Ioan, atât ca parte vătămată, cât și ca martor (fil.167 și urm. vol.2 ds.recs.);

- la termenul de judecată din 2 decembrie 2013 a fost audiată martora Popa Cristina (fil.343 și urm. vol.2 ds.recs.);

- înscrisurile încuviințate au fost depuse la dosar la 30 septembrie 2013 (fil.22 și urm. vol.2 ds.recs.), 2 decembrie 2013 (fil.216 și urm. vol.2 ds.recs.) și 19 decembrie 2013 (fil.16 și urm., fil.99 și urm. vol.2 ds.recs.).

4. Referitor la compunerea Completului de 5 judecători, în cauză au fost formulate mai multe **declarații de abținere și cereri de recuzare**, după cum urmează:

- *doamna judecător Cristina Rotaru* a formulat două declarații de abținere, întemeiate pe art. 48 lit.d c.pr.pen. și art.6 din CEDO și motivate în esență pe împrejurarea că este colegă la Facultatea de Drept cu inculpatul Năstase Adrian (ambii fiind cadre universitare), respectiv pe mediatizarea unor cauze anterioare care l-au privit pe același inculpat și la soluționarea cărora a fost desemnată să participe.

Ambele declarații de abținere au fost respinse (a se vedea încheierile din 2 aprilie 2013 pronunțate în dosarele asociate cu nr.1919/1/2013/a4 și 1919/1/2013/a1).

- *doamna judecător Angela Dragne* a formulat declarație de abținere întemeiată pe disp.art.47 alin.2 c.pr.pen și motivată pe împrejurarea că a făcut parte din completul de judecată care a dispus inițial restituirea cauzei la procuror pentru refacerea urmăririi penale și a actului de sesizare (a se vedea sentința penală nr.611/2007 a Secției penale a I.C.C.J.), iar ulterior, după retrimiteră în judecată a inculpaților în prezenta cauză, a făcut parte din completul de judecată care s-a pronunțat asupra cererilor și excepțiilor formulate de inculpați vizând regularitatea actului de sesizare a instanței și restituirea cauzei la procuror (a se vedea încheierea de ședință din 24 noiembrie 2010 pronunțată de instanța de fond).

Declarația de abținere a fost respinsă (a se vedea încheierea din 27 martie 2013 pronunțată în dosarul asociat cu nr.1919/ 1/2013/a3).

- în privința *doamnei judecător Ioana Bogdan*, aceasta a formulat inițial o declarație de abținere întemeiată pe disp.art.6 din CEDO și motivată în esență pe mediatizarea unor cauze anterioare l-au privit pe inculpatul Năstase Adrian și la soluționarea cărora a fost desemnată să participe, dar și pe împrejurarea că la data trimiterii în judecată a inculpaților din prezenta cauză a avut calitatea de consilier al procurorului șef al D.N.A.

Declarația de abținere a fost respinsă (a se vedea încheierea din 2 aprilie 2013 pronunțată în dosarul asociat cu nr.1919/ 1/2013/a2).

Ulterior, inculpatul Năstase Adrian a formulat o cerere de recuzare a doamnei judecător Ioana Bogdan, întemeiată pe disp.art.47 alin.2 c.pr.pen și art.6 din CEDO și motivată pe o parte din considerentele unei sentințe pronunțate de doamna judecător într-o altă cauză privindu-l pe același inculpat, dar și pe calitatea pe care aceasta a avut-o într-o perioadă anterioară, aceea de consilieră a procurorului șef al D.N.A.

Același inculpat, alături de inculpata Năstase Daniela a mai formulat o cerere de recuzare a doamnei judecător Ioana Bogdan, întemeiată pe disp.art.48 lit.d c.pr.pen. și art.6 din CEDO, motivată de cererile și excepțiile formulate de inculpați în faza recursului și care în parte pun în discuție calitatea de judecător a doamnei Ioana Bogdan.

Ambele cereri de recuzare au fost respinse (a se vedea încheierea din 3 iunie 2013 pronunțată în dosarul asociat cu nr.1919/ 1/2013/a5 și încheierea din 3 iunie 2013 pronunțată în dosarul asociat cu nr.1919/ 1/2013/a6).

- în privința *domnului judecător Ionuț Mihai Matei*, care după numirea sa ca vicepreședinte al Înaltei Curți de Casație și Justiție, a condus Completul de 5 judecători conform art.32 alin.5 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela au formulat o cerere de recuzare, întemeiată pe disp.art.6 din CEDO și motivată în esență pe o parte din considerentele

unei sentințe pronunțate de domnul judecător într-o altă cauză privind-l pe inculpatul Năstase Adrian, pe sancțiunile dispuse împotriva unui alt coinculpat, respectiv avocaților din acea cauză, precum și pe aprecierile făcute de președintele României într-o emisiune televizată ca urmare a numirii domnului judecător în funcția de vicepreședinte al instanței supreme, în contextul existenței unei dușmăanii între președintele României și inculpatul Năstase Adrian.

Cererea de recuzare a fost respinsă (a se vedea încheierea din 2 decembrie 2013 pronunțată în dosarul asociat cu nr.1919/ 1/2013/a7).

II. Examinând hotărârea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate, dar și din oficiu conform art.385/6 alin.3 c.pr.pen., Înalta Curte Completul de 5 judecători reține următoarele:

1. În ce privește recursul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție

1.1. în ce privește critica vizând soluția de achitare a inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela pentru autorat, respectiv complicitate la infracțiunea de luare de mită în formă continuată, precum și a inculpatei Jianu Irina Paula pentru infracțiunea de dare de mită în formă continuată.

a. Potrivit rechizitoriului, infracțiunea de luare de mită în formă continuată reținută în sarcina inculpatului Năstase Adrian a constat în aceea că, în perioada 2002-2004, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim-ministru al României:

- a primit în mod repetat foloase necuvenite de la inculpata Jianu Irina Paula (inspector general de stat și șef al Inspectoratului de Stat în Construcții) în valoare totală de 22.155.985.853,08 ROL, în scopul menținerii, iar apoi a numirii ei în această funcție, precum și pentru a-i asigura un statut care să îi confere autoritate deplină în cadrul instituției la conducerea căreia se afla.

Această sumă se compune din:

- 3.702.843.845 ROL reprezentând contravaloarea unor bunuri achiziționate din Republica Populară Chineză și a cheltuielilor ocazionate de introducerea acestora în țară și transportul intern;
- 2.027.844.822,27 ROL reprezentând contravaloarea lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan executate de S.C.Regal Glass S.R.L.Bacău la imobilul situat în localitatea Cornu aparținând inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela (din care 1.407.535.800 ROL suportate din fondurile S.C.Vertcon S.A.Bacău și 620.309.022,27 ROL suportate din fondurile S.C.Regal Glass S.R.L.Bacău);
- 16.425.297.185,81 ROL reprezentând contravaloarea unor lucrări de construcții și renovare executate la imobilul situat în București, (...), ce aparține în realitate inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela (din care 12.610.443.157 ROL suportate din fondurile S.C.Conimpuls S.A. Bacău, 1.186.854.028,81 ROL suportate din fondurile S.C.Vertcon S.A.Bacău și 2.628.000.000 ROL suportate din banii personali ai inculpatei Jianu Irina Paula);

- a primit de la numitul Păun Ioan prestarea serviciilor de achiziționare a unor bunuri din Republica Populară Chineză, depozitarea lor temporară la sediul ambasadei României din aceeași țară, ambalarea, supravegherea încărcării lor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern, în scopul numirii și menținerii acestuia în funcțiile de consul general, șef al Consulatului General al României la Hong Kong, precum și pentru menținerea permanentă la misiune în străinătate.

În privința inculpatei Năstase Daniela a fost reținută săvârșirea aceleiași infracțiuni de luare de mită, însă sub forma complicității, constând în aceea că, în perioada 2002-2004, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale i-a înlesnit inculpatului Năstase Adrian primirea de foloase necuvenite de la inculpata Jianu Irina Paula în sumă totală de 5.730.688.667,27 ROL, în scopul arătat anterior.

În privința inculpatei Jianu Irina Paula, aceasta a fost trimisă în judecată, între altele, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită în formă continuată, reținându-se că în perioada 2002-2004, în mod repetat și în baza unei rezoluții infracționale unice, i-a remis inculpatului Năstase Adrian, prim-ministru al României, foloase necuvenite în valoare totală de 22.155.985.853,08 ROL, în scopul numirii ei în funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții (I.S.C.), după ce această instituție a trecut în subordinea Guvernului condus de inculpat, precum și pentru asigurarea unui statut care să îi confere autoritate deplină în cadrul instituției la conducerea căreia se afla.

b. Prin sentința pronunțată de instanța de fond, inculpații Năstase Adrian, Năstase Daniela, respectiv Jianu Irina Paula au fost achitați pentru săvârșirea infracțiunilor de luare, respectiv dare de mită, soluția întemeiată pe disp.art.10 lit.a (fapta nu există).

Din **considerentele care au stat la baza soluției de achitare** pentru cele două infracțiuni se rețin în esență următoarele:

- „În raport de situația de fapt expusă rezultă cu evidență că inculpatul Adrian Năstase a primit foloase necuvenite de la inculpata Irina Paula Jianu în valoare totală de 1.229.030.703 ROL reprezentând cheltuieli ocazionate de introducerea în țară a bunurilor cumpărate din China ca importuri efectuate de SC VERTCON SA și de 588.709.402 ROL reprezentând sumele facturate de prestatorii interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor, precum și de la martorul Păun Ioan, foloase necuvenite constând în prestarea serviciilor de achiziționare a unor bunuri din China, depozitarea lor temporară la sediul Ambasadei României din China, supravegherea încărcării bunurilor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern” ;

- este „total lipsită de justificare acuzația din rechizitoriu privind achiziționarea unor bunuri ale soților Năstase din banii provenind din fondurile SC VERTCON SA, din probele mai sus analizate rezultând că banii retrași din societate au fost folosiți în interes personal de către inculpata Irina Paula Jianu”;

- „oferirea foloaselor necuvenite inculpatului Adrian Năstase și primite/ acceptate de acesta nu au avut legătură cu un act al inculpatului Adrian Năstase în cadrul sau în contra îndatoririlor sale de serviciu, ci a reprezentat doar o acțiune a inculpatei Irina Paula Jianu făcută benevol, cel mai probabil, cu motivația obținerii și prezervării unei relații cât mai bune cu unul dintre cei mai importanți oameni din stat”;

- „activitatea desfășurată de inculpata Irina Paula Jianu în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din China a reprezentat un ajutor benevol acordat inculpatului Adrian Năstase pentru justificarea averii primului ministru, în ipoteza unui control, fără a condiționa acest ajutor de o contraprestație, ci doar în speranța unei relații apropiate cu șeful guvernului”;

- în privința martorului Păun Ioan, „procurarea acestor servicii soților Năstase a fost acceptată de martor din considerente personale vizând oportunități viitoare și neprecizate în carieră, oportunități având un caracter pur subiectiv, a căror existență a fost prefigurată, estimată și speculată doar în conștiința martorului”;

- „Păun Ioan a înțeles să își urmărească un interes propriu, subiectiv, prevăzut de el ca oportunitate în momentul în care i s-a solicitat sprijinul de către inculpata Daniela Năstase și a acționat benevol, venind singur în întâmpinarea rugăminții Danielei Năstase, rugămintă care presupunea deopotrivă și alternativa unui refuz, eventualele consecințe nefavorabile - pierderea postului, reprezentând temeri pur subiective ale martorului, fără a se fi și dovedit existența vreunui temei obiectiv pentru acestea”;

- în privința lucrărilor executate la imobilul din București, str. (...) „interpretarea acuzații nu este neapărat corectă și în niciun caz nu suplinește inexistența unor probe certe care să ateste că inculpatul Adrian Năstase era adevăratul proprietar al imobilului din București str. (...) și beneficiarul real al lucrărilor executate la imobil, în perioada iunie 2002-martie 2004”;

- în privința lucrărilor executate la imobilul din comuna Cornu, „materialul probator administrat în cauză nu dovedește ca valoarea lucrărilor cu geam termopan executate la imobilul din localitatea Cornu, proprietatea soților Năstase, să fi fost superioară sumei de 60.000 USD achitată cu titlu de preț al lucrării”;

- „înregistrările incomplete sau nereale din contabilitatea SC REGAL GLASS SRL nu au urmărit decât ascunderea în acte a

beneficiarilor lucrării executate la imobilul din localitatea Cornu (care erau soții Năstase) și aceasta, nu în scopul disimulării unor foloasele necuvenite care ar fi fost oferite și acceptate de inculpatul Adrian Năstase, ci pentru justificarea averii primului ministru, în ipoteza efectuării unui control, reținându-se totodată că suma de 60.000 USD achitată de inculpata Daniela Năstase acoperea integral costurile lucrării la imobil”;

- „nu există niciun element obiectiv pe baza căruia să se stabilească că din banii primiți de la SC VERTCON SA au fost achiziționate materiale pentru lucrarea de tâmplărie executată la imobilul de la Cornu”;

- „implicarea inculpatei Irina Paula Jianu în executarea lucrărilor de la Cornu a urmărit exclusiv ascunderea în acte a beneficiarilor lucrării, dar nu pentru a disimula pretinsele foloasele necuvenite oferite inculpatului Adrian Năstase - care a achitat suma de 60.000 USD prin plata efectuată către martorul Bălănescu Bogdan și care acoperea integral valoarea tâmplăriei cu geam termopan montată la imobil, ci pentru a justifica averea primului ministru, în ipoteza efectuării unui control al averii, similar importurilor de bunuri din Republica Populară Chineză”;

- **în concluzie**, prima instanță a reținut că „primirea, respectiv, acceptarea foloaselor necuvenite de la inculpata Irina Paula Jianu și consulul Păun Ioan în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din Republica Populară Chineză nu au implicat în niciun fel atribuțiile de serviciu ale inculpatului Adrian Năstase.

Or, în absența unui act de serviciu care să fi fost îndeplinit de inculpat ca un contra echivalent al foloaselor necuvenite primite, nu există fapta de primire în sensul unei luări de mită prevăzută de art.254 Cod penal.

Cu alte cuvinte, legea penală nu incriminează primirea de foloase necuvenite din partea funcționarului dacă nu există nicio legătură între faptul primirii și îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu”;

- în privința inculpatelor Daniela Năstase și Irina Paula Jianu, soluția de achitare întemeiată de asemenea pe disp.art. de art.10 lit.a c.pr.pen. a decurs ca o consecință din achitarea inculpatului Năstase Adrian, întrucât „în lipsa unui autor al infracțiunii de luare de mită, neputându-se vorbi de complicitate la această infracțiune, așa cum au fost calificate prin rechizitoriu acțiunile inculpatei Daniela Năstase, ori de infracțiunea de dare de mită prevăzută de art.255 Cod penal reținută în sarcina inculpatei Irina Paula Jianu în corelație cu fapta cu luare de mită pretins săvârșită de inculpatul Adrian Năstase”.

c. Prealabil analizării pe fond a criticii vizând soluția de achitare a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor de luare, respectiv dare de

mită, Completul de 5 judecători reține neconcordanța (cel puțin parțială) între considerentele care au stat la baza acestei soluții și temeiul legal al soluției pronunțate.

Astfel, din aceste considerente rezultă că analiza actelor materiale ce au intrat în conținutul respectivelor infracțiuni a condus instanța de fond la un unic temei al achitării (anume acela că faptele nu au existat, în materialitatea lor), deși situația de fapt reținută de instanță nu susținea pe deplin o asemenea constatare.

Este astfel de observat că, în privința importurilor din China (și a foloaselor primite de la inculpata Jianu și martorul Păun Ioan), instanța de fond nu a contestat faptul material al remiterii, respectiv primirii acestora și nici caracterul lor necuvenit, însă a considerat că aceste foloase nu au avut legătură cu un act al inculpatului Adrian Năstase în cadrul sau în contra îndatoririlor sale de serviciu.

Or, scopul pentru care foloasele necuvenite sunt remise, respectiv primite reprezintă o cerință esențială a laturii subiective a infracțiunilor de dare, respectiv luare de mită, astfel încât în măsura în care o asemenea finalitate a activității infracționale nu a fost probată, concluzia care se poate trage este aceea a neîntrunirii elementelor constitutive ale infracțiunilor analizate, cu consecința pronunțării unei soluții de achitare întemeiate însă pe disp.art.10 lit d c.pr.pen.

Această primă eroare a instanței de fond nu este lipsită de relevanță și nu constituie doar un aspect formal, de acuratețe juridică, căci ea marchează practic limitele în care urmează a fi analizat acest prim motiv de recurs formulat de Parchet.

Cu alte cuvinte, ceea ce trebuie reexaminat cu referire la importurile din China este strict latura subiectivă a celor două infracțiuni, plecându-se astfel de la premisa, dovedită de probatoriului administrat în cauză și regăsită explicit în considerentele hotărârii atacate, că faptul material al remiterii unor foloase necuvenite de către inculpata Jianu și martorul Păun, respectiv al primirii lor de către inculpatul Năstase Adrian, cu complicitatea parțială a soției sale, inculpata Năstase Daniela, nu este contestat.

În privința actului material vizând lucrările efectuate la imobilul situat în strada (...), soluția de achitare a fost justificată de către instanța de fond sub două aspecte: unul explicit și principal (constând în esență în aceea că nu s-a probat împrejurarea că imobilul în cauză aparține inculpaților Năstase și, deci, nici faptul că aceștia au fost beneficiarii lucrărilor de renovare prestate și neachitate), iar altul implicit și subsidiar (în realitate, comun în cazul tuturor actelor materiale și deja menționat anterior, constând în lipsa unei legături între faptul primirii foloaselor de către inculpatul Năstase Adrian și îndeplinirea atribuțiilor sale de serviciu).

În consecință, analiza soluției de achitare în privința acestui act material va trebui să poarte în principal asupra calității de proprietar al imobilului și beneficiar al lucrărilor, cu referire la persoana inculpaților Năstase, în condițiile în care este de asemenea de necontestat faptul că lucrările prestate la acest imobil nu au fost achitate decât într-o mică măsură.

În fine, în privința lucrărilor de la imobilul din comuna Cornu, instanța de fond nu a negat efectuarea acestora și nici implicarea inculpatei Jianu (însă doar în sensul ascunderii în acte a beneficiarilor, în ipoteza în care s-ar fi ajuns la un control al averii inculpatului Năstase Adrian), ci a reținut că valoarea acestor lucrări nu a depășit suma de 60.000 de dolari achitată de inculpații Năstase cu titlu de preț.

Prin urmare, pe lângă existența unei legături între presupusele foloase și atribuțiile de serviciu ale inculpatului Năstase, analiza soluției de achitare presupune stabilirea circumstanțelor faptice în care această lucrare a fost efectuată și achitată.

d. în privința **importurilor din China**

Așa cum corect a reținut și instanța de fond, probatoriul testimonial (a se vedea declarațiile martorei Popa Cristina, administrator al S.C.Vertcon S.A. în perioada de referință, audiată nemijlocit de către instanța de recurs, precum și declarațiile altor martori audiați în cauză de către instanța de fond, angajați sau nu ai aceleiași societăți), expertiza contabilă efectuată în cauză, precum și înscrisurile aflate la dosar demonstrează în esență următoarele:

- societatea S.C.Vertcon S.A.Bacău, coordonată și administrată în fapt de către inculpata Jianu Irina, a fost implicată din inițiativa acestei inculpate în efectuarea mai multor importuri de bunuri din China, care nu erau necesare și nici destinate activității societății;

- în realitate, cu foarte mici excepții, aceste bunuri au fost achiziționate pentru inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela, fiind vorba în general despre materiale de construcții și diverse alte obiecte care au ajuns în final, fie încorporate în construcții, fie în dotarea acestora, la cele trei imobile aparținând familiei Năstase din București (...) și comuna Cornu;

- de achiziționarea, depozitarea și expedierea bunurilor din China către România s-a ocupat martorul Păun Ioan, consilier economic la ambasada României din Beijing, care a primit în acest scop de la familia Năstase în perioada aprilie 2002-februarie 2004, direct sau prin intermediari, în mai multe rânduri, suma totală de 687.500 de dolari;

- după sosirea în România, S.C.Vertcon S.A. s-a ocupat de toate formalitățile vamale și de transportul intern, achitând din fonduri proprii, pentru întreaga perioadă și pentru toate bunurile primite suma de 1.229.030.703 ROL cu titlu de datorie vamală (taxe vamale, accize,

comision vamal, T.V.A. și taxă asycuda) și 588.709.402 ROL cu titlu de cheltuieli de transport intern, pază, manipulare;

- toate aceste importuri au fost înregistrate în contabilitatea S.C.Vertcon S.A., având la bază facturi externe și alte documente procurate „în alb” de martorul Păun Ioan din China, transmise și completate ulterior în România de către martora Popa Cristina și o altă persoană, din dispoziția inculpatei Jianu și prezentate ulterior la autoritățile vamale.

În acest context, este adevărat că în actul de sesizare s-a reținut ca fiind suportată de S.C.Vertcon S.A. și contravaloarea bunurilor importate, respectiv suma totală de 2.583.362.732 ROL, calculată prin adăugarea sumelor menționate în declarațiile vamale de import aferente fiecărui transport efectuat în perioada 2002-2004, însă în mod corect aceasta nu a fost avută în vedere de către instanța de fond, în condițiile în care probatoriul administrat în cauză a demonstrat că bunurile au fost achiziționate din China din banii familiei Năstase (care nu se regăsesc în declarațiile de avere ale fostului prim-ministru al României).

Este necontestat faptul că în aceeași perioadă din contul S.C.Vertcon S.A. au fost retrase diverse sume de bani, care au fost înmânate cu dispoziție de plată inculpatei Jianu Irina, însă probele aflate la dosar nu au condus la concluzia că aceștia au fost folosiți de inculpată pentru plata bunurilor achiziționate pentru familia Năstase.

În acest sens, corect a reținut instanța de fond că suma totală aflată la dispoziția inculpatei Jianu în perioada de referință, provenind din contul S.C.Vertcon S.A., de 80.489 dolari și 5000 de euro, a fost mult inferioară celor aproximativ 700.000 de dolari avansată de familia Năstase, ajunsă în posesia martorului Păun și gestionată de acesta.

În plus, așa cum a rezultat din evidențele (deconturile) ținute de martorul Păun, acesta din urmă a achiziționat bunuri nu doar pentru familia Năstase, ci și pentru inculpata Jianu, iar acest lucru a fost posibil tocmai pentru că inculpata i-a avansat martorului diverse sume de bani (fiind menționat chiar la un moment dat că pentru achiziționarea anumitor bunuri au fost folosiți bani din cei primiți de la familia Năstase, care trebuiau recuperați de la inculpata Jianu).

Prin urmare, cu referire la importurile din China, eronat s-a susținut că nu a existat o faptă în materialitatea ei, câtă vreme chiar și instanța de fond a constatat că suntem în prezența remiterii unor foloase din partea inculpatei Jianu (chiar dacă mediat, prin intermediul unei societăți pe care o controla în realitate) și a martorului Păun, respectiv a primirii lor de către inculpatul Năstase, în condițiile în care inculpata Jianu (prin societatea menționată anterior) și martorul Păun au suportat cheltuieli sau au prestat servicii în legătură cu bunurile aparținând familiei

Năstase, fără a exista vreun temei legal, fiind vorba așadar despre foloase necuvenite.

În ce privește legătura dintre foloasele necuvenite primite de inculpatul Năstase, în calitatea sa de prim-ministru al României și exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, instanța de recurs constată mai întâi că atât inculpata Jianu Irina Paula, cât și inculpatul Păun Ioan și-au desfășurat activitatea în cadrul unor instituții publice guvernamentale, după cum urmează:

- în cazul inculpatei Jianu Irina Paula (a se vedea fil.29 și urm., vol.17 dup):

- începând cu data de 22.01.2001 a fost numită în funcția de inspector de stat șef adjunct la Inspectoratul de Stat în Construcții (I.S.C.), instituție subordonată Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței conform Hotărârii Guvernului (H.G.) nr.3/2001;
- începând cu data de 1.10.2001, prin ordinul ministrului de resort Mitrea Tudor Miron, a fost numită în funcția de inspector general de stat la I.S.C., instituție reorganizată și subordonată Ministerului Lucrărilor Publice conform Ordonanței Guvernului (O.G.) nr.63/2001;
- începând cu data de 3.11.2003, prin ordin al ministrului delegat pentru coordonarea autorității de control Blănculescu Ionel, a fost numită în funcția de președinte al consiliului de conducere al I.S.C.- inspector general de stat, ca urmare a preluării acestei instituții în subordinea Autorității Naționale de Control conform O.G.nr.64/2003;
- începând cu data de 15.07.2004 prin decizia nr.149 a inculpatului Năstase Adrian a fost numită în funcția de președinte al consiliului de conducere al I.S.C.- inspector general de stat, ca urmare a trecerii acestei instituții în coordonarea primului-ministru prin cancelaria sa conform modificărilor aduse O.G.11/2004 prin Legea nr.228/2004.

- în cazul martorului Păun Ioan (a se vedea fil.8 și urm., vol.17 dup):

- începând cu data de 26.04.1998, prin ordin al ministrului industriei și comerțului, a fost numit consilier economic la Ambasada României din China (Beijing);

- prin Hotărârea Guvernului (H.G.) nr.357 din 27 martie 2003 a fost numit în funcția de consul general, șef al Consulatului General al României la Hong Kong, Regiunea Administrativă Specială Hong Kong;
- prin Hotărârea Guvernului (H.G.) nr.1098 din 18 septembrie 2003 a fost numit în funcția de consul general, șef al Consulatului General al României la Shanghai, Republica Populară Chineză.

În privința numirii inițiale a inculpatei Jianu Irina Paula în cadrul I.S.C., condițiile în care aceasta s-a făcut sunt cel puțin neclare.

Astfel, potrivit declarației date în faza de urmărire penală de martorul Sechelariu Sergiu, acționar majoritar al S.C.Conimpuls S.A. până în decembrie 2000 și secretar de stat în cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței de la aceeași dată, la începutul anului 2001, întâlnindu-se cu inculpata Jianu pe holurile ministerului, a aflat cu surprindere despre numirea ei la conducerea I.S.C., deși aceasta fusese acționar și vicepreședinte la aceeași societate.

În contextul în care în anul 1999 inculpata Jianu participase împreună cu martorul Sechelariu din partea S.C.Conimpuls S.A. la negocierea unui contract de asociere cu familia Năstase pentru construirea imobilului din strada (...), iar mai apoi fusese desemnată de martorul Sechelariu pentru a supraveghea edificarea propriu-zisă a construcției, acesta a presupus atunci că a fost numită în această funcție (inspector general la I.S.C.) urmare a apropierii ei de familia Năstase, care era beneficiara asocierii privind imobilul din str. (...)" (fil.117 vol.2 dup).

În faza de judecată, deși martorul a arătat că își menține declarația inițială, totuși el a retractat afirmațiile privind legătura dintre numirea inculpatei Jianu și familia Năstase, oferind ca explicație faptul că, „stând atâtea ore la audieri, probabil a fost în eroare cu privire la cele declarate, având în vedere volumul audierilor și multitudinea problemelor dezbătute” (fil.284 vol.2 ds.fond).

O asemenea explicație nu poate fi primită, în condițiile în care așa cum s-a consemnat în declarația dată în faza de urmărire penală, audierea martorului, efectuată de altfel în prezența apărătorului ales al inculpatului Năstase Adrian, a durat o oră și jumătate, iar problematica discutată, regăsită în cele 3 pagini de declarație, nu a vizat decât implicarea S.C.Conimpuls S.A. în lucrările de la imobilele din str. (...) și str.C.(...).

Tot în legătură cu numirea inculpatei Jianu la conducerea I.S.C. a fost audiat în faza de judecată martorul Mitrea Miron, care a susținut în esență că nu s-a consultat cu inculpatul Năstase Adrian anterior acestei numiri și că ea s-a făcut în baza a două întâlniri anterioare pe care le avusese cu inculpata Jianu (în perioada 1998-2000), când aceasta l-a impresionat pe viitorul ministru prin „claritatea expunerii” și prin faptul că „este un om hotărât” (fil.408 vol.5 ds.fond).

Dincolo de împrejurarea că la momentul audierii sale martorul Mitrea făcea la rândul său obiectul cercetării într-un dosar de corupție similar, în ce privește numirea inculpatei Jianu la conducerea I.S.C. (fiind acuzat de primirea unor foloase de 3,5 miliarde ROL de la aceeași inculpată reprezentând contravaloarea unor lucrări efectuate la imobilul aflat în proprietatea mamei martorului de aceleași 3 societăți implicate și în prezenta cauză), dincolo de circumstanțele și motivația numirii inculpatei într-o funcție de asemenea importanță, ca și de notorietatea faptului că astfel de numiri se fac în România mai puțin pe criteriile profesionale, rămâne constatarea că numirea inculpatei Jianu Irina la conducerea Inspectoratului de Stat în Construcții, instituție subordonată la acel moment unui ministru din guvernul condus de inculpatul Năstase Adrian, s-a făcut exact în perioada în care aceasta supraveghea edificarea construcției din str. (...) aparținând aceluiași inculpat și soției sale, inculpata Năstase Daniela.

În privința inculpatului Năstase Adrian, acesta a ocupat funcția de prim-ministru al României începând cu data de 28.12.2000.

Potrivit art.106 alin.1 din Constituția României din 1991 (devenit art.107 alin.1 după republicarea din anul 2003), precum și a art.13 din Legea nr.90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, primul-ministru este cel care conduce Guvernul și coordonează activitatea membrilor acestuia, cu respectarea atribuțiilor legale care le revin.

În privința Guvernului, acesta exercită conducerea generală a administrației publice (art.11 lit.a din aceeași lege) și, între altele, conduce și controlează activitatea ministerelor și a celorlalte organe de specialitate din subordinea sa (art.11 lit.l din aceeași lege).

Aceasta înseamnă că, aflându-se în fruntea Guvernului, prim-ministrul exercită, prin intermediul acestuia, conducerea generală a administrației publice, inclusiv a organelor de specialitate, indiferent că acestea se află în subordonarea directă a Guvernului sau a ministerelor.

Cu alte cuvinte, între prim-ministru, ca șef al Guvernului și conducătorii organelor centrale de specialitate, există un raport de subordonare administrativă, de autoritate care nu este în nici un fel afectat de împrejurarea că numirea sau revocarea lor din funcție este făcută de alte persoane (cum ar fi de pildă un ministru), în condițiile în

care activitatea acestora din urmă este coordonată tot de către prim-ministru.

În baza acestui raport de subordonare, conducătorul unui organism central de specialitate este obligat să îndeplinească dispozițiile prim-ministrului, care poate controla și evalua modul în care acestea au fost respectate, cu consecințe inclusiv în planul menținerii sau revocării din funcție a persoanei respective.

Prin urmare, chiar dacă nu-l numește și revocă direct (din punct de vedere formal) pe conducătorul unui organ central de specialitate, este greu de acceptat că prim-ministrul nu este (măcar) consultat la luarea unor asemenea decizii; mai mult, este evident că revocarea din funcție, ca sancțiune pentru neîndeplinirea atribuțiilor care-i revin unui asemenea conducător, va putea fi dispusă inclusiv de către prim-ministru, fiind fără relevanță că formal aducerea la îndeplinire a unei asemenea decizii va aparține unei alte persoane (cele care are ca atribuție nemijlocită numirea și revocarea din funcție).

În caz contrar, s-ar ajunge la golirea de conținut a dreptului de supraveghere și control ce aparține prim-ministrului și care se exercită în legătură cu activitatea unui organ de specialitate care i se subordonează; este absurd, de pildă, să se susțină că, în situația în care prim-ministrul ar constata deficiențe în activitatea conducătorului unui asemenea organ, de natură a atrage revocarea sa din funcție și ar cere o asemenea sancțiune, aceasta nu ar fi aplicată de către persoana îndrituită, căci într-o asemenea ipoteză ar fi pusă în discuție însăși autoritatea prim-ministrului asupra unui ministru din guvernul pe care-l conduce.

Din această perspectivă, referitor la numirile și eliberările din funcție, atribuțiile de serviciu ale unui prim-ministru, ca funcționar public în înțelesul legii penale, nu trebuie analizate simplist (în sensul că s-ar exercita numai cu privire la persoanele anume indicate în cuprinsul diferitelor acte normative).

Prin „îndatorire de serviciu” se înțelege tot ceea ce cade în sarcina unui funcționar potrivit normelor care reglementează serviciul respectiv ori care sunt inerente naturii aceluși serviciu; îndatoririle de serviciu trebuie respectate în egală măsură, fie că sunt specifice, fie că sunt generice, căci legea nu face vreo distincție, ci are în vedere în cazul infracțiunilor de corupție un act al unui funcționar „privitor la îndatoririle sale de serviciu”, fără altă circumstanțiere.

Or, menținerea sau eliberarea din funcție a conducătorului unui organ central de specialitate este condiționată de modul în care acesta își îndeplinește atribuțiile de serviciu, iar evaluarea activității acestui conducător aparține inclusiv prim-ministrului, fiind o îndatorire de serviciu inerentă funcției ocupate, de șef al Guvernului (a se vedea în acest sens dispozițiile Legii nr.90/2001 menționate anterior).

Particularizând aceste considerente la situația din speță, Completul de 5 judecători reține că Inspectoratului de Stat în Construcții era un organism tehnic specializat desemnat să exercite potrivit legii controlul de stat cu privire la respectarea disciplinei în urbanism și a regimului de autorizare a construcțiilor, precum și la aplicarea unitară a prevederilor legale în domeniul calității în construcții (a se vedea art.1 alin.2 din O.G. nr.63/2001 privind înființarea I.S.C., în vigoare în perioada de referință).

Având în vedere atribuțiile care-i reveneau, este indubitabil că I.S.C. era un organ central de specialitate, iar potrivit celor expuse anterior conducătorul instituției se afla într-un raport de subordonare administrativă față de primul-ministru.

Prin urmare, chiar dacă inculpata Jianu Irina Paula nu a fost numită în funcție de inculpatul Năstase Adrian, acesta, în calitatea sa de prim-ministru avea dreptul și obligația de a controla modul în care aceasta își desfășura activitatea, putând decide asupra menținerii sau eliberării sale din funcție.

Împrejurarea că această din urmă problemă s-a pus sau nu efectiv, este lipsită de importanță pentru stabilirea raporturilor reale dintre cei doi inculpați, căci ceea ce interesează este doar posibilitatea, vocația pe care inculpatul Năstase o avea în calitatea sa de prim-ministru de a decide la un moment dat asupra menținerii sau, dimpotrivă, eliberării din funcția deținută în cadrul I.S.C. a inculpatei Jianu.

Este evident faptul că acest drept al inculpatului Năstase nu era unul discreționar (decât în măsura în care acceptăm ideea că numirea într-o asemenea funcție are o importantă conotație politică), însă nici această împrejurare nu are relevanță în prezenta analiză, căci pentru consumarea (existența) infracțiunii de luare de mită nu este necesar să se fi realizat efectiv scopul prevăzut de textul de lege incriminator, ci doar ca acesta să fi fost urmărit.

În acest context, prerogativele prim-ministrului rezultă și din mențiunile pe care martorul Mitrea Miron, fost ministru în guvernul condus de inculpatul Năstase și cel care a numit-o inițial în funcție pe inculpata Jianu, le-a făcut în cuprinsul declarației pe care a dat-o în fața instanței de fond; fiind întrebat cu privire la circumstanțele numirii inculpatei Jianu ca șef al I.S.C., martorul a susținut în esență că nu s-a consultat cu inculpatul Năstase Adrian cu privire la această numire, arătând totodată că acesta „nu mi-a cerut niciodată să numesc sau să mențin pe cineva în funcție, *mi-a cerut poate să dau afară vreun angajat*” (fil.409 vol.5 ds.fond).

Dincolo de aceste considerații de ordin teoretic, așa cum demonstrează actele aflate la dosar, instituția condusă de inculpata Jianu a trecut de-a lungul timpului în subordinea mai multor autorități (Ministerul Lucrărilor Publice, Autoritatea Națională de Control și prim-

ministrul României, prin cancelaria sa); fiecare asemenea trecere a însemnat totodată și o reconfirmare expresă în funcție a inculpatei Jianu, emițându-se în acest sens acte cu caracter administrativ (ordine sau decizii), ultimul chiar de către inculpatul Năstase Adrian.

Menținerea în funcție a inculpatei Jianu nu s-a făcut așadar automat, ci a presupus de fiecare dată o nouă numire a acesteia, ceea ce înseamnă că cel puțin teoretic exista posibilitatea înlocuirii ei din funcție cu prilejul schimbării raportului de subordonare directă, neexistând vreo dispoziție legală care să impună reconfirmarea din oficiu a conducătorului instituției.

Concluzionând, este cert că între inculpata Jianu, în calitate de șef al I.S.C. și inculpatul Năstase Adrian, în calitate de prim-ministru exista un raport de subordonare, iar acesta din urmă putea dispune asupra menținerii, respectiv înlocuirii ei din funcție în baza unor atribuții de serviciu inerente funcției de prim-ministru, fiind astfel îndeplinită situația premisă a infracțiunilor de dare, respectiv luare de mită.

În cazul martorului Păun Ioan, situația este și mai evidentă.

Potrivit înscrisurilor aflate la dosar la data învestirii Guvernului condus de inculpatul Năstase Adrian (28.12.2000), martorul Păun Ioan se afla în misiune în străinătate la ambasada României din China, unde își desfășura activitatea ca și consilier economic încă din anul 1998, fiind angajat al Ministerului Industriei și Comerțului.

Prin Memorandumul Interior din 15 martie 2002 al Ministerului Afacerilor Externe, Direcția Asia-Pacific, aprobat de ministrul în funcție, s-a propus prelungirea mandatului martorului Păun, care urma să-și încheie activitatea în cursul lunii aprilie 2002, până la sfârșitul lunii iulie 2002, propunere motivată între altele de vizita pe care inculpatul Năstase Adrian urma să o efectueze în China în calitate sa de prim-ministru, în luna iunie 2002 și de cunoștințele martorului în privința realităților politico-economice din China.

Cu toate acestea, misiunea martorului în străinătate și, în particular, în China nu s-a încheiat la noua dată aprobată (sfârșitul lunii iulie 2002), ci a continuat și după acest moment, fără a mai exista vreun nou Memorandum sau vreun alt înscris în acest sens.

Este însă de observat că începând cu 1 iulie 2002 martorul a fost încadrat prin transfer la Departamentul Comerțului Exterior, structură preluată din subordinea M.A.E. și trecută în subordinea prim-ministrului (adică a inculpatului Năstase Adrian), ca efect al O.U.G. nr.75/2002.

Mai mult, nu doar că martorul nu și-a încheiat mandatul (contrar Programului de rotare a cadrelor aprobat de conducerea M.A.E.), ci acesta a fost „promovat”, fiind numit succesiv în funcția de consul general, șef al Consulatului General al României la Hong Kong, Regiunea Administrativă Specială Hong Kong (în 5 aprilie 2003), iar mai

apoi în funcția de consul general, șef al Consulatului General al României la Shanghai, Republica Populară Chineză (din 18 septembrie 2003), în condițiile în care nu era diplomat de carieră și nici măcar angajat al M.A.E. (fiind detașat în acest minister abia începând cu data de 12 ianuarie 2004, așadar ulterior ambelor numiri în funcția de consul general).

Numirea în funcția de consul general s-a făcut prin Hotărâri ale Guvernului condus de inculpatul Năstase Adrian, semnate de acesta în calitate de prim-ministru și contrasemnate de ministrul afacerilor externe.

Este de observat că potrivit art.27 alin.1 din aceeași Lege nr.90/2001, hotărârile de Guvern se aprobau prin consens, iar în cazul în care nu se realiza consensul, decizia finală aparținea prim-ministrului.

Concluzionând, același raport de subordonare a existat și în cazul martorului Păun Ioan față de inculpatul Năstase Adrian, în condițiile în care cariera martorului în străinătate a continuat și după expirarea mandatului inițial (inclusiv a prelungirii acordate de M.A.E.), fiind apoi numit succesiv în două funcții de consul general prin hotărâri ale guvernului condus de inculpat, astfel încât și în acest caz este întrunită situația premisă a infracțiunii de luare de mită.

Odată lămurită existența unor raporturi de subordonare, de autoritate între inculpatul Năstase Adrian, ca prim-ministru al României, pe de o parte și inculpata Jianu, inspector general de stat în cadrul I.S.C., respectiv martorul Păun Ioan, angajat al unui minister, consilier economic în cadrul ambasadei României în China și mai apoi consul general al României la Hong Kong și Shanghai, pe de altă parte, raporturi care presupun anumite îndatoriri de serviciu ale celui dintâi în legătură cu numirea și/sau menținerea în funcție a celor din urmă, analiza trebuie să poarte în continuare asupra titlului cu care foloasele reținute chiar în hotărârea primei instanțe au fost date sau prestate de către inculpata Jianu și de martorul Păun, respectiv primite de inculpatul Năstase Adrian, parte din ele cu complicitatea inculpatei Năstase Daniela.

Și această parte a analizei urmează a fi făcută mai întâi pentru inculpata Jianu, iar apoi pentru martorul Păun Ioan.

În privința **inculpatei Jianu**, Completul de 5 judecători constată mai întâi că justificarea soluției de achitare cuprinsă în considerentele hotărârii instanței de fond este străină de apărările pe care cei trei inculpați și le-au făcut pe parcursul procesului.

În concret, deși inculpații au negat în mod constant darea, respectiv primirea unor foloase necuvenite în legătură cu importurile din China, prima instanță a reținut că acestea au existat, însă au reprezentat în realitate un act benevol al inculpatei Jianu în beneficiul inculpaților Năstase pentru a avea o relație cât mai bună (mai apropiată) cu aceștia,

respectiv un ajutor acordat pentru justificarea averii inculpatului Năstase Adrian și a familiei sale, în ipoteza unui control.

Concluzionând astfel, instanța de fond a „valorificat” o apărare pe care în realitate nu a susținut-o nimeni.

În condițiile în care inculpații nu au recunoscut existența unor foloase în materialitatea lor, stabilirea titlului cu care acestea au fost remise, respectiv primite presupune o analiză a circumstanțelor în care faptele au fost comise, cu referire mai ales la natura relațiilor dintre inculpați și la valoarea foloaselor date de inculpata Jianu, respectiv primite de inculpatul Năstase Adrian, cu complicitatea soției sale, inculpata Năstase Daniela.

Potrivit propriilor declarații ale inculpaților, relațiile dintre aceștia nu au fost unele apropiate sau de prietenie.

Astfel, inculpatul Năstase Adrian a arătat că nu a avut o relație apropiată cu inculpata Jianu și nu a discutat cu aceasta nici măcar în legătură cu construcția din strada (...), problemă pe care a tratat-o doar cu martorul Sechelariu Sergiu (fil.260 și urm., vol.6 ds.fond).

Inculpata Năstase Daniela a arătat că după anul 2001 inculpata Jianu a venit să lucreze la București și s-a văzut cu aceasta de câteva ori, fără a se stabili între ele relații de prietenie, în sensul propriu al termenului.

Aceeași inculpată a recunoscut că în două dintre deplasările în China făcute începând cu anul 2002 a fost însoțită de inculpata Jianu, însă a arătat că acest aspect nu a reprezentat un semn de prietenie, astfel de vizite efectuându-le și cu alte persoane cu care nu era neapărat în relații apropiate (fil.264,265, vol.6 ds.fond).

La rândul său, inculpata Jianu a arătat că nu poate caracteriza relația sa cu inculpata Năstase Daniela ca fiind una de prietenie, că a stat de vorbă cu aceasta de mai multe ori, dar nu au fost prieteni niciodată (deși poate i-ar fi plăcut).

Totodată, inculpata a arătat că, dacă ar fi avut o relație apropiată cu familia Năstase, aceasta ar fi presupus vizite între familii sau confidențe, ceea ce nu s-a întâmplat (fil.272 și urm., vol.6 ds.fond).

Din aceste mijloace de probă rezultă pe de o parte că între inculpați nu s-au stabilit relații de prietenie sau măcar apropiate, iar pe de altă parte că, deși inculpata Jianu se afla din punct de vedere profesional într-un raport de subordonare față de inculpatul Năstase Adrian, acest lucru nu a împiedicat-o să o însoțească pe soția acestuia, inculpata Năstase Daniela, în unele vizite private pe care aceasta din urmă le-a făcut în China.

În egală măsură, probatoriul administrat în cauză a demonstrat că scopul acestor vizite a constat în achiziționarea unor materiale și obiecte folosite ulterior la lucrările de construcții și la decorarea celor trei imobile

care aparțineau familiei Năstase din str. (...), strada (...)și comuna Cornu).

Mai mult, deși inculpata Jianu nu a participat la toate vizitele efectuate de familia Năstase în China în perioada 2002-2004, ea s-a implicat direct în suportarea cheltuielilor legate de introducerea și transportul în România a tuturor bunurilor aduse din China, care apoi au fost disimulate din dispoziția sa sub forma unor cheltuieli presupus efectuate de societatea care în fapt le-a suportat (și asupra căreia inculpata Jianu deținea controlul).

În privința valorii respectivelor cheltuieli, acestea au însumat în perioada de referință 1.817.740.105 ROL, adică aproape 50.000 de euro (la un curs mediu pentru perioada 2002-2004 de 36.447,74 lei/euro conform datelor oferite de Banca Națională a României pe site-ul său oficial).

Această sumă se adaugă altor cheltuieli suportate în același mod de societăți controlate de inculpata Jianu în legătură cu renovarea unui imobil aparținând familiei Năstase (cel din str.(...), care va forma obiectul unei analize distincte), rezultând o sumă totală de 18.243.037.290,81ROL (circa 500.000 de euro), care reprezintă valoarea foloaselor materiale de care a beneficiat familia Năstase din partea inculpatei Jianu Irina.

Din cele expuse anterior rezultă în esență următoarele:

- un funcționar public „inferior” (în persoana inculpatei Jianu, conducător al unui organ public central de specialitate) a însoțit în vizite private în străinătate pe soția unui funcționar public „superior” (în persoana inculpatului Năstase Adrian, prim-ministru), în subordinea căruia își desfășura activitatea și care putea dispune asupra menținerii sau eliberării sale din funcție;

- funcționarul public inferior a suportat, prin intermediul unor societăți pe care le controlează în fapt, toate cheltuielile legate de introducerea în țară și transportul intern al bunurilor achiziționate din străinătate de către funcționarul public superior, precum și cheltuielile ocazionate de renovarea unui imobil care îi aparținea acestuia;

- valoarea totală a acestor foloase a fost de aproximativ 500.000 de euro;

- între cei doi funcționari sau familiile acestora nu au existat relații apropiate sau de prietenie;

- în perioada în care aceste foloase sunt remise, respectiv primite funcționarul public inferior a fost reconfirmat (numit din nou) în funcție atunci când instituția pe care o conducea a fost trecută în subordinea directă a altei autorități publice din structura guvernului condus de către funcționarul public superior; mai mult, una dintre aceste reconfirmări în

funcție a fost dispusă în mod nemijlocit chiar de funcționarul public superior căruia îi fuseseră remise foloasele în condițiile arătate mai sus.

Toate aceste împrejurări de fapt nu pot conduce la concluzia că întreaga conduită a inculpatei Jianu și, corelativ, a inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela a fost una lipsită de conotație penală, așa cum greșit a constatat instanța de fond prin hotărârea atacată.

Dincolo de împrejurarea că inculpații nu au oferit nicio explicație cu privire la titlul cu care au fost date, respectiv primite aceste foloase (negând contrar evidenței însăși existența acestora), Completul de 5 judecători nu a găsit nici un argument în favoarea caracterului gratuit al demersului inculpatei Jianu, de a suporta personal sau prin intermediul unor societăți controlate de ea, cheltuieli importante care în mod normal incumbau familiei Năstase și pe care aceasta nu și le putea permite în limitele averii declarate potrivit legislației în vigoare.

În realitate, valoarea foloaselor de care au beneficiat inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela exclude caracterul lor gratuit nu doar în situația din speță (în care acestea vin din partea unui funcționar aflat sub autoritatea și în subordinea celui dintâi inculpat), ci chiar și în ipoteza în care între cel care le-a dat și cel care le-a primit ar fi existat relații apropiate, de rudenie sau prietenie.

Este greu de susținut și acceptat că în schimbul unei sume de aproximativ 500.000 de euro, cel care asigură un asemenea folos nu pretinde nimic în schimb, cu excepția unei „relații cât mai bune” cu persoana care beneficiază de ele (și de care depinde, întâmplător sau nu, perpetuarea sa într-o funcție publică importantă), așa cum a considerat instanța de fond.

În realitate, atât cel care remite foloase de o asemenea valoare, cât și cel care le primește au conștiința unei prestații viitoare în schimbul acestor foloase necuvenite, prefigurându-se chiar și tacit o conduită viitoare favorabilă a celui din urmă în raport cu cel dintâi ca „preț” al acestor foloase, fiind fără relevanță dacă această conduită va fi adoptată imediat sau după un interval de timp în raport cu remiterea foloaselor.

Cu alte cuvinte, persoana care remite foloase necuvenite de o asemenea valoare o face în considerarea unui interes propriu, actual sau viitor, iar nu dezinteresat.

Acest interes nu poate decât să fie în legătură pe de o parte cu funcția ocupată de cel care a remis foloasele, iar pe de altă parte cu funcția ocupată de persoana care le primește, în condițiile în care așa cum a rezultat din probatoriul cauzei, relațiile dintre inculpați nu au fost unele apropiate, amicale, de prietenie, ci s-au grefat pe funcția publică de conducere ocupată de inculpata Jianu aflată în subordinea inculpatului Năstase Adrian, chiar și indirectă (prin intermediul guvernului pe care acesta îl conducea).

Prin urmare, titlul și, implicit, scopul urmărit prin remiterea, respectiv primirea foloaselor necuvenite ce fac obiectul analizei, au avut un caracter oneros și au privit menținerea în funcție a inculpatei Jianu, iar, colateral, și prezervarea unui statut aparte pentru aceasta care a depășit limitele corespunzătoare funcției respective.

Autoritatea inculpatei Jianu și „trecerea” pe care aceasta și-a asigurat-o pe lângă familia Năstase (prin implicarea sa în construcția imobilului din str. (...), dar mai ales prin foloasele pe care le-a remis acesteia) rezultă implicit din declarația pe care martorul Blănculescu Ionel a dat-o în fața instanței de fond relativ la circumstanțele în care instituția condusă de inculpata Jianu a trecut din subordinea Autorității Naționale de Control în subordinea inculpatului Năstase Adrian (prin cancelaria sa).

Astfel, întrucât martorul s-a opus unei finanțări din fonduri publice a unor obiective din județul Vrancea, așa cum solicitase inculpata Jianu, aceasta l-a „reclamat” pe martor prim-ministrului Năstase Adrian, care a decis în favoarea inculpatei (pe baza unui raport comun al Ministerelor de Finanțe și al Justiției); ceea ce interesează nu este faptul că i s-a dat câștig inculpatei în defavoarea șefului său ierarhic (deși acesta și-a menținut opoziția chiar și după redactarea raportului menționat anterior, considerând că aprobarea unei asemenea finanțări este o deturnare de fonduri), ci consecința imediată a conflictului dintre cei doi, exprimată explicit de către martor: trecerea I.S.C. condus de inculpata Jianu din subordinea A.N.C. în subordinea guvernului (în realitate, a prim-ministrului, prin cancelaria sa).

Este adevărat că această trecere a fost decisă de Parlament, odată cu aprobarea cu modificări a unei ordonanțe emise de guvernul condus de inculpat, însă tot atât de adevărat este faptul că singura schimbare de substanță a ordonanței respective a vizat trecerea I.S.C. în coordonarea prim-ministrului Năstase Adrian, prin cancelaria acestuia, fără a exista vreo motivație pentru acest demers (a se vedea Raportul Comisiei pentru Administrație Publică și Organizarea Teritoriului și stenograma ședinței Senatului din 19.05.2004), în condițiile în care majoritatea parlamentară în perioada de referință aparținea partidului al cărui lider era inculpatul Năstase Adrian.

Invocarea în sprijinul acestei treceri a unor pretinse cerințe impuse de integrarea României în U.E. și eficientizarea activității unor instituții și structuri publice, este discutabilă, în condițiile în care, prin ipoteză, aceste „cerințe și necesități” au existat și la momentul emiterii ordonanței și nu au impus atunci trecerea Inspectoratului de Stat în Construcții în coordonarea primului-ministru (așa cum s-a întâmplat cu alte instituții publice).

Deși este evident că foloasele remise de inculpata Jianu nu au avut în vedere trecerea I.S.C. în subordinea directă a inculpatului Năstase Adrian (ci doar menținerea sa în funcția respectivă, inclusiv în situația schimbării autorității care tutela I.S.C.), aspectele menționate anterior, chiar dacă reprezintă o chestiune colaterală, ilustrează statutul „de facto” pe care inculpata l-a obținut prin conduita sa infracțională.

În susținerea soluției de achitare a inculpaților pentru infracțiunile de dare și luare de mită, instanța de fond a mai avut în vedere faptul că activitatea inculpatei Jianu în legătură cu introducerea în țară a bunurilor achiziționate din China ar fi reprezentat „un ajutor benevol acordat inculpatului Adrian Năstase pentru justificarea averii primului ministru, în ipoteza unui control, fără a condiționa acest ajutor de o contraprestație, ci doar în speranța unei relații apropiate cu șeful guvernului”.

O asemenea concluzie este contrazisă chiar de situația de fapt reținută de prima instanță, făcându-se o confuzie între sumele de bani cheltuite cu achiziționarea bunurilor din China (și cele legate de expedierea lor în România) și sumele de bani plătite în România, ocazionate de introducerea bunurilor în țară (datoria vamală) și de transportul lor intern.

Astfel, așa cum a reținut instanța de fond pe baza probatoriului administrat în cauză, inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela au pus la dispoziția martorului Păun Ioan circa 700.000 de dolari în vederea achiziționării de bunuri din China, sumă care nu a fost cheltuită în totalitate (rămânând o diferență de 118.000 dolari pe care martorul a pus-o la dispoziția organelor judiciare).

Din suma avansată de inculpații Năstase au fost achitate doar bunurile achiziționate din China și transportul extern, în timp ce după sosirea bunurilor în România, toate celelalte cheltuieli (datoria vamală, transportul intern etc.) au fost suportate de S.C.Vertcon S.A., la solicitarea inculpatei Jianu, societate controlată în fapt de aceasta din urmă.

Consecutiv, toate operațiunile legate de achiziționarea, introducerea în țară și transportul intern al bunurilor respective au fost menționate în contabilitatea societății menționate anterior, ca și cum acestea ar fi fost legal achiziționate și importate din China și ar fi fost destinate activității curente a societății, deși în realitate S.C.Vertcon S.A. nu a avut vreo relație comercială cu societățile chinezești care apar ca și furnizoare ale bunurilor în cauză.

Prin urmare, ceea ce s-a disimulat în contabilitatea S.C.Vertcon S.A.a fost:

- pe de o parte valoarea bunurilor importate (care în realitate fuseseră plătite de inculpații Năstase, din fonduri care nu fuseseră menționate în declarația de avere a inculpatului Năstase Adrian);

- pe de altă parte valoarea taxelor vamale și a serviciilor prestate în România în legătură cu aceste bunuri, potrivit celor menționate anterior (care în realitate au reprezentat foloase remise inculpatului Năstase Adrian din fondurile societății, la solicitarea inculpatei Jianu).

Cu alte cuvinte, activitatea inculpatei Jianu nu s-a rezumat la un ajutor dat inculpatului Năstase sub forma disimulării unor cheltuieli pe care acesta nu le-ar fi putut justifica din fondurile de care dispunea potrivit declarației de avere; într-o asemenea situație ne-am fi aflat doar dacă inculpatul ar fi achitat din sume proprii toate cheltuielile legate de bunurile importate din China (achiziționare, transport intern, datorie vamală, transport intern și alte servicii), iar pentru a „masca” identitatea persoanei care a făcut-o (și implicit veniturile acesteia) s-ar fi apelat la o societate comercială, care și-ar fi însușit doar scriptic toate aceste cheltuieli (în contabilitate), fără a achita în fapt vreo o sumă din fondurile proprii.

Or, așa cum a reținut chiar instanța de fond, o parte din cheltuieli au fost efectiv suportate din fondurile S.C.Vertcon S.A., iar acestea au reprezentat foloasele remise inculpatului Năstase Adrian de către inculpata Jianu.

De fapt, prin asumarea de către S.C.Vertcon S.A. a cheltuielilor efectuate atât de către inculpatul Năstase, cât și de către societate în legătură cu bunurile din China, acesta din urmă a beneficiat de două tipuri de foloase:

- pe de o parte cele patrimoniale, constând în acele cheltuieli suportate efectiv de societate din fondurile proprii, în locul inculpatului;
- pe de altă parte cele nepatrimoniale, constând în ajutorul dat inculpatului Năstase pentru a disimula cheltuielile efectuate din fonduri proprii și pe care ar fi trebuit să le justifice în situația în care i s-ar fi verificat averea declarată public.

Această situație de fapt conturează în realitate nu doar săvârșirea infracțiunii de dare de mită de către inculpata Jianu, respectiv a celei de luare de mită sub forma autoratului, respectiv complicității de către inculpații Năstase Adrian, respectiv Năstase Daniela, ci și a altor infracțiuni, lucru care însă va fi detaliat ulterior.

În privința **martorului Păun Ioan**, prima instanță a reținut, ca și în cazul inculpatei Jianu Irina, că acesta a prestat în favoarea inculpatului Năstase Adrian mai multe servicii în legătură cu bunurile din China (constând în achiziționarea lor, depozitarea temporară la sediul ambasadei, supravegherea încărcării bunurilor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern), ce reprezintă foloase necuvenite.

Cu toate acestea, ca și în cazul inculpatei Jianu instanța de fond a reținut că martorul Păun a acționat benevol, din considerente ce țin de

„oportunități viitoare și neprecizate în carieră”, iar eventualele consecințe negative în cazul în care ar fi refuzat să presteze serviciile în favoarea familiei Năstase (cum ar fi pierderea postului) au fost în realitate temeri nejustificate, pur subiective.

Spre deosebire de inculpata Jianu, care a negat însăși existența foloaselor și nu a oferit vreo explicația cu privire la scopul pentru care acestea au fost remise inculpatului Năstase, martorul Păun Ioan a arătat în declarațiile date în cauză (urmărire penală, fond și recurs) care au fost circumstanțele în care a prestat servicii pentru inculpatul Năstase Adrian.

Ceea ce interesează din aceste declarații, dincolo de amănunțele faptice, este motivația care a stat la baza foloaselor necuvenite prestate în favoarea inculpatului Năstase.

Astfel, din declarațiile martorului Păun Ioan rezultă că:

- în aprilie 2002 se apropia sfârșitul misiunii sale în China și era interesat să rămână în continuare la post;

- cariera profesională a oricărui diplomat și a oricărui lucrător din consulat sau ambasadă depinde 100% de instituțiile guvernamentale, ca și de conducerea politică;

- în ce privește posibilitatea de a nu da curs solicitărilor venite din partea inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela, aceasta exista doar în condițiile în care pleca din China (consecința unui refuz era încheierea misiunii în străinătate);

- de regulă, orice rugămintă a unui prim-ministru este de fapt un ordin pentru funcționarul public ce este în subordine directă;

- pe perioada cât lucrezi într-un minister, ești subordonat direct ministrului și prim-ministrului, cu atât mai mult când ești în misiune externă, când intri în contact direct cu ei și când orice greșeală sau părere de ofensă te costă postul;

- nu și-a pus problema că serviciile procurate familiei Năstase ar fi ilicite, dar chiar dacă și-ar fi pus această problemă, ce ar fi putut face? (alternativa era riscul de a-și pierde slujba, deși acest lucru nu i s-a spus expres);

- deși martorul a arătat că nu poate spune că a încercat să cumpere influența inculpatei Năstase Daniela pentru a fi menținut în străinătate, totuși acesta a menționat că și-a dorit să aibă o relație cât mai bună cu inculpata, pentru a avea la cine apela în situația în care va avea o problemă;

- deși nu i s-a spus că ar putea avansa în funcție, era clar însă că fiind într-o relație bună cu o persoană importantă, ești protejat;

- numirile în funcțiile de consul general se fac prin hotărâre de guvern, propunerea putând să vină fie de la Ministerul Afacerilor Externe, fie poate să fie o decizie politică;

- revocarea dintr-o funcție de consul este practic inatacabilă, întrucât orice încercare ar fi fără efect, cu atât mai mult cu cât încetarea misiunii nu este motivată;

- avansarea sa în funcția de consul general ar putea fi interpretată ca o răsplată pentru serviciile făcute familiei Năstase.

Din înscrisurile aflate la dosar, rezultă că misiunea în străinătate a martorului Păun la ambasada României din China, trebuia să se încheie în luna aprilie 2002, în baza Programului de rotare a cadrelor aprobat de conducerea M.A.E..

Ca urmare a Memorandumului Interior din 15 martie 2002 al Ministerului Afacerilor Externe, Direcția Asia-Pacific, s-a aprobat de către ministrul în funcție prelungirea misiunii martorului până la sfârșitul lunii iulie 2002, motivată între altele de vizita pe care inculpatul Năstase Adrian urma să o efectueze în China în calitate sa de prim-ministru, în luna iunie 2002 și de cunoștințele martorului în privința realităților politico-economice din China.

În aceste condiții, interesul martorului de a rămâne în continuare la post și după această dată, afirmat de el în declarațiile date în cauză, era unul real și actual, iar oportunitatea ivită pentru atingerea acestuia a fost tocmai contactul cu prim-ministrul României și soția acestuia, precum și interesul acestora de a achiziționa în condiții de clandestinitate (cu importante sume de bani nedeclarate public, fără încheierea unor documente legale, prezentând în fața autorităților vamale documente false), într-o perioadă îndelungată și în mod repetat diverse bunuri din China.

Acceptul martorului Păun de a se implica, la solicitarea inculpatei Năstase Daniela, în achiziționarea, depozitarea și expedierea bunurilor în România a bunurilor din China, a fost exprimat tocmai într-un asemenea context, martorul neavând posibilitatea de a adopta o altă conduită cel puțin din două motive.

Astfel, misiunea sa în străinătate se încheiase, iar continuarea acesteia nu mai era posibilă decât cu încălcarea Programului de rotire a cadrelor aprobat de conducerea M.A.E.; prestarea unor servicii în favoarea prim-ministrului putea fi calea de urmat pentru atingerea obiectivului de a rămâne în continuare în străinătate.

În egală măsură, nu se poate face abstracție de specificul activității desfășurate de martor și nici de relația de subordonare în care se afla față de prim-ministru; o misiune în străinătate poate fi întreruptă oricând, chiar înaintea termenelor prevăzute sau recomandate în diverse acte normative sau reglementări de uz intern, fără vreo motivație și fără posibilitatea de contestare a unei asemenea măsuri, ceea ce înseamnă că, chiar dacă martorul s-ar fi aflat într-o altă situație (adică misiunea sa nu ar fi fost pe punctul de a se încheia), este puțin probabil că acesta

(sau oricare altă persoană care s-ar fi aflat în aceeași ipoteză) s-ar fi opus unei cereri a prim-ministrului sau a soției sale de a se implica în activități care depășeau atribuțiile de serviciu și chiar limitele legii, temerea de pierdere a postului în cazul exprimării unui refuz fiind astfel pe deplin justificată.

Prin urmare, nu poate fi vorba despre „oportunități viitoare și neprecizate în carieră” și nici despre temeri nejustificate, pur subiective, ale martorului privind pierderea postului în cazul în care nu ar fi dat curs solicitării familiei Năstase de a se implica în achiziționarea, depozitarea și expedierea în România a bunurilor din China.

Dimpotrivă, conduita martorului a fost una adaptată contextului dat și a fost singura care putea fi urmată pentru a-și atinge propriul interes, acut și actual, de a-și continua misiunea în străinătate contrar normelor și/sau uzanțelor din acest domeniu de activitate.

Evoluția ulterioară a evenimentelor a demonstrat faptul că, în condițiile în care martorul a răspuns pozitiv solicitărilor familiei Năstase, cariera martorului în străinătate nu doar că a continuat, ci a cunoscut chiar un progres.

Astfel, în prima fază martorul și-a continuat misiunea în străinătate la același post și după luna iulie 2002 menționată în Memorandum.

Este de observat că prin ordinul ministrului pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului, urmare a adoptării O.U.G. nr.75/2002, începând cu data de 1 iulie 2002 martorul Păun a fost transferat în cadrul Departamentului de Comerț Exterior, structură fără personalitate juridică în aparatul de lucru al Guvernului, subordonată prim-ministrului, adică inculpatului Năstase Adrian.

Ulterior, martorul a fost numit consul general, în următoarele condiții:

- prin Hotărârea Guvernului condus de inculpatul Năstase Adrian nr.357 din 27 martie 2003, martorul Păun Ioan a fost numit în funcția de consul general, șef al Consulatului general al României la Hong Kong, Regiunea Administrativă Specială Hong Kong.

Acest consulat fusese înființat în luna ianuarie a aceluiași an, prin Decretul nr.49 din 23 ianuarie 2003, conducerea acestuia fiind așadar încredințată martorului, deși el nu mai ocupase o asemenea funcție până atunci.

- după aproximativ 6 luni, prin Hotărârea Guvernului condus de inculpatul Năstase Adrian nr.1098 din 18 septembrie 2003, martorul Păun Ioan a fost numit în funcția de consul general, șef al Consulatului general al României la Shanghai, Republica Populară Chineză.

Este de precizat că respectiva funcție fusese ocupată până la acest moment de Ion Scumpieru, numit prin Hotărârea Guvernului nr.468 din 9 iunie 2000.

La data la care s-a hotărât rechemarea lui Ion Scumpieru (în aceeași ședință de guvern în care fusese numit martorul Păun) era în vigoare Legea nr.269/2003, care în art.35 alin.5 prevedea că durata misiunii în străinătate este, de regulă, de 4 ani (doar în țările cu climă dificilă este de 3 ani).

Or, așa cum se poate vedea, rechemarea consulului general în funcție la Consulatul general al României la Shanghai s-a făcut mai înainte de expirarea duratei de 4 ani menționate anterior.

Că acest lucru s-a produs intempestiv, rezultă și din infogramele emise de Ministerul Afacerilor Externe, respectiv de ambasada României la Beijing.

Astfel, prin infograma M.A.E. din 22 septembrie 2003, consulului general Ion Scumpieru i s-a adus la cunoștință că în ședința de guvern din 17 septembrie 2003 s-a hotărât rechemarea sa din calitate de consul general la Shanghai, fiind rugat să ia măsuri în vederea încheierii misiunii sale (fil.11 vol.10 dup). Așa cum se poate observa, hotărârea de rechemare nu este motivată în vreun fel (de altfel, nici nu există un act normativ publicat care să prevadă aceasta, contrar principiului simetriei actelor juridice), ceea ce confirmă afirmațiile martorului Păun în această privință, menționate anterior.

Prin infograma ambasadei României la Beijing din 16 decembrie 2003 s-au solicitat detalii privind încadrarea lui Ion Scumpieru în cadrul acestei ambasade (fil.10 vol.10 dup).

Este evident astfel că schimbarea consulului general la Shanghai nu a fost una programată, la termen, în condițiile în care după trei luni de la luarea acestei hotărâri încă nu se comunicaseră detalii privind încadrarea sa la noul loc de muncă (în cadrul ambasadei din Beijing).

Pe de altă parte, chiar dacă la data numirii în funcția de consul general, șef al Consulatului general al României la Hong Kong, respectiv în funcția de consul general, șef al Consulatului general al României la Shanghai, martorul Păun Ioan era membru (prin asimilare) al Corpului diplomatic și consular al României, el nu era totuși un diplomat de carieră și nu avusese până atunci vreun grad diplomatic sau consular, fiind angajat al Ministerului Afacerilor Externe doar pe perioada în care Departamentul de Comerț Exterior a funcționat în subordinea acestui minister.

Bunăoară, la data numirii în funcția de consul general, șef al Consulatului general al României la Shanghai, martorul nu era angajat al M.A.E., fiind detașat în cadrul acestui minister abia ulterior, începând cu 12 ianuarie 2004, când și-a luat efectiv în primire funcția menționată.

Dincolo de aspectele legale, circumstanțele numirii martorului în cele două funcții de consul general conduc la concluzia că aceasta a fost mai degrabă o chestiune „intuituu personae”, iar nu o consecință

naturală, firească a unei cariere diplomatice sau consulare solide, care să-l îndreptățească pe martor să aspire la o asemenea funcție.

În acest context, probatoriul administrat în cauză demonstrează că numirea martorului în funcția de consul general nu a fost una lipsită de dificultăți, fiind urmarea directă a intervenției inculpatului Năstase Adrian, ca prim-ministru, în această privință.

Că așa au stat lucrurile, rezultă cu claritate chiar din replicile inculpatului în cadrul dialogului ambiental purtat cu martorul Crețu Octavian în ziua de 13.03.2006, în contextul presiunilor exercitate de inculpat asupra martorului Păun pentru ca acesta să-l ajute, prin conduita sa procesuală, să scape de acuzațiile de corupție ce fac obiectul prezentei cauze (fil.124 și 127 vol.7 dup):

- „...**eu m-am bătut pentru el și știe foarte bine**”;

- „...iar eu în perioada în care el a avut nevoie de sprijin, el l-a avut! Și când trebuia să fie consul în Hong Kong și consul la Shanghai, și **m-am bătut împotriva tuturor ca să meargă acolo!**”.

Prin urmare, este cert faptul că inculpatul Năstase a avut rolul decisiv în numirea martorului în cele două funcții de consul general, fiind astfel justificate susținerile acestuia potrivit cărora el nu ar fi putut ocupa niciuna din respectivele funcții fără acordul și bunăvoința inculpatului, în calitate sa de prim-ministru, după cum acesta din urmă putea să decidă oricând încheierea mandatului unei persoane aflate la post în străinătate, chiar înainte de expirarea celor 4 ani (lucru care de altfel s-a confirmat în cazul lui Ion Scumpieru, predecesorul martorului la conducerea consulatului din Shanghai).

De altfel, așa cum s-a menționat anterior, în cazul hotărârilor de guvern (actul prin care se numește un consul general), ultimul cuvânt aparține prim-ministrului, atunci când nu se poate realiza consensul cerut de lege (art.27 alin. 1 din Legea nr.90/2001).

În consecință, indiferent de cadrul în care s-a purtat controversa privind numirea martorului ca și consul general (anterior sau chiar în ședința de guvern corespunzătoare) și aspectele vizate de această controversă (lipsa calităților necesare ori existența altor candidați la respectivele funcții, mai potriviți sau mai îndreptățiți), este cert că inculpatul Năstase a susținut cauza martorului („s-a bătut pentru el”) și a obținut în final numirea sa în aceste funcții.

Sintetizând cele expuse anterior și rezultate din probatoriul cauzei cu privire la situația martorului Păun Ioan, Completul de 5 judecători reține următoarele:

- printr-un memorandum interior al Ministerului Afacerilor Externe din luna martie 2002 a fost aprobată prelungirea misiunii în străinătate a martorului Păun Ioan (consilier economic la ambasada României la Beijing) până la sfârșitul lunii iulie 2002, motivată între altele de vizita pe

care inculpatul Năstase Adrian urma să o efectueze în China în calitatea sa de prim-ministru, în luna iunie 2002 și de cunoștințele martorului în privința realităților politico-economice din China;

- așa cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, prima vizită privată a inculpatei Năstase Daniela în China a avut loc în luna aprilie 2002, urmată de vizita oficială a inculpatului Năstase Adrian (însoțit de inculpata Năstase Daniela), care a avut loc la sfârșitul lunii iunie 2002;

- începând cu această dată și până în februarie 2004, cu diferite ocazii, familia Năstase i-a înmănat martorului, direct sau prin intermediar, diverse sume de bani, totalizând aproximativ 700.000 de dolari, pe care să-i folosească în achiziționarea de materiale de construcții și alte bunuri destinate lucrărilor efectuate la imobilele inculpaților Năstase din România (din str. (...), strada (...) și comuna Cornu);

- martorul a acceptat solicitarea familiei Năstase și s-a implicat în toată această perioadă în achiziționarea pentru inculpați a unor bunuri din China, depozitarea lor temporară la sediul Ambasadei României din China, supravegherea încărcării bunurilor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern;

- totodată, martorul a ținut o evidență strictă a sumelor de bani primite, cheltuite și rămase, a purtat o corespondență electronică cu inculpata Năstase Daniela în legătură cu serviciile prestate și a transmis în România, la solicitarea acestora și a inculpatei Jianu listele cuprinzând bunurile încărcate în fiecare container, precum și facturi în alb, care au fost apoi folosite la operațiunile de vânzare;

- după prima vizită oficială a inculpatului Năstase Adrian în China (24-29 iunie 2002), începând cu data de 1 iulie 2002 martorul Păun Ioan a fost încadrat prin transfer la Departamentul de Comerț Exterior, structură fără personalitate juridică în aparatul de lucru al Guvernului, subordonată prim-ministrului, adică inculpatului Năstase Adrian;

- fără a exista vreun alt înscris, misiunea martorului la ambasada din Beijing s-a prelungit sine die și după data limită menționată în memorandumul din martie 2002;

- în perioada ianuarie - mai 2003 familia Năstase i-a înmănat martorului Păun cea mai mare parte din cei aproximativ 700.000 de dolari, respectiv 406.500 dolari;

- în aceeași perioadă, martorul a fost numit consul general, șef al Consulatului nou-înființat de la Hong Kong;

- în luna septembrie 2003 a fost rechemat înainte de termen consulul general de la Consulatul din Shanghai și numit în această funcție martorul Păun Ioan, pe care a început să o exercite efectiv din ianuarie 2004.

Simplificând și mai mult, din materialul probator administrat în cauză rezultă în mod cert două aspecte esențiale:

- pe de o parte că martorul Păun Ioan, a cărui misiune în străinătate trebuia să se încheie în luna iulie 2002, a acceptat solicitarea familiei Năstase și a prestat în favoarea acesteia mai multe servicii necuvenite, constând în esență în achiziționarea pentru inculpați a unor bunuri din China, depozitarea lor temporară la sediul Ambasadei României din China, supravegherea încărcării bunurilor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern, servicii care depășeau atribuțiile sale de serviciu;

- pe de altă parte că, în condițiile în care martorul a prestat serviciile respective, misiunea sa în străinătate (în particular, în China) a continuat și după luna iulie 2002, el fiind inițial transferat într-un departament guvernamental aflat în subordinea directă a inculpatului Năstase Adrian, iar ulterior numit succesiv în funcția de consul general la Hong Kong și Shanghai, cu contribuția directă a aceluiași inculpat atât legală (prin hotărâre a guvernului condus de acesta, în adoptarea căreia prim-ministrul are rolul decisiv), cât și faptică (inculpatul Năstase „bătându-se împotriva tuturor” pentru ca martorul să fie numit în aceste funcții).

Completul de 5 judecători reține că în cazul infracțiunii de luare de mită, făptuitorul știe că banii sau foloasele pretinse/ primite/ acceptate/ nerefuzate sunt necuvenite și au drept scop îndeplinirea de către el a unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau, dimpotrivă, efectuarea unui act contrar acestor îndatoriri.

Pentru existența infracțiunii este suficient să se constate că finalitatea prevăzută de lege a fost urmărită de făptuitor, indiferent dacă ea s-a realizat sau nu.

În speță, este cert faptul că martorul Păun a prestat servicii necuvenite în favoarea familiei Năstase, conștient fiind că de conduita sa în raport cu aceasta depindea prelungirea misiunii sale în străinătate, în condițiile în care potrivit reglementărilor interne ea trebuia să se încheie.

În egală măsură, inculpatul Năstase Adrian, prin intermediul soției sale, inculpata Năstase Daniela, a pretins și primit aceste foloase necuvenite din partea martorului Păun, conștient la rândul său că în schimbul acestora, el trebuie să acționeze în sensul dorit de către martor (menținerea sa în misiune în străinătate), făcând în acest sens uz de prerogativele funcției de prim-ministru.

Așa cum o dovedește probatoriul administrat în cauză, scopul pentru care foloasele au fost remise/primite s-a realizat efectiv, căci martorul și-a continuat misiunea în străinătate, fiind la un moment dat chiar „promovat”, odată cu numirea sa de două ori la un interval de 6 luni în funcția de consul general.

Prin urmare, în speță există o legătură indisolubilă între serviciile necuvenite prestate de martor în favoarea inculpatului Năstase Adrian și

menținerea martorului în misiune în străinătate (inclusiv numirea sa ca și consul general), ca act îndeplinit de inculpat și care a ținut atât în drept, cât și în fapt de funcția pe care a ocupat-o, scopul activității infracționale nefiind doar urmărit, ci și atins.

În privința foloaselor procurate de martorul Păun, este indiscutabil că activitățile prestate de acesta în favoarea familiei Năstase depășeau atribuțiile care îi reveneau potrivit postului ocupat în cadrul ambasadei României la Beijing.

Aceste foloase au fost importante pentru familia Năstase nu doar în sine (ca activități prestate de un terț neremunerate în bani), ci și pentru aspectele colaterale pe care acestea le-au implicat.

Nu trebuie omis faptul că martorul a primit de la familia Năstase o importantă sumă de bani (circa 700.000 de dolari) pentru achiziționarea bunurilor, iar acest fapt a impus stabilirea unei relații de încredere între inculpați și martor sub două aspecte: pe de o parte că suma de bani va fi gestionată corespunzător de către martor, iar pe de altă parte că acesta din urmă va păstra confidențialitatea în legătură cu persoanele de la care provin banii și destinația respectivelor sume.

Implicarea martorului Păun în achiziționarea bunurilor din China reprezenta o vulnerabilitate pentru familia Năstase, prezentă și viitoare, oferindu-i practic martorului informații compromițătoare cu privire la averea lor reală, ce ar fi putut declanșa sau susține un posibil demers vizând verificarea acestei averi, cu consecințe pentru inculpatul Năstase Adrian atât în plan legal (constând în antrenarea răspunderii sale penale pentru fals în declarații și confiscarea averii dobândite ilicit), dar și moral (constând în afectarea imaginii sale publice).

Confidențialitatea martorului era necesară nu numai în legătură cu banii în posesia cărora a intrat (și modalitatea în care s-a făcut, cu încălcarea de către inculpații Năstase a reglementărilor referitoare la plafonul maxim de valută care putea fi scos în numerar din România), ci și vis-a-vis de punerea la dispoziție inculpatelor Năstase Daniela și Jianu Irina a documentelor în alb care au făcut posibilă vămuirea bunurilor pe numele S.C.Vertcon S.A. și ocultarea adevăraților destinatari ai acestora, pentru a nu fi devoalată adevărata situație materială a familiei Năstase.

Importanța foloaselor prestate de martorul Păun a avut un corespondent pe măsură în conduita inculpatului Năstase Adrian vis-a-vis de cariera martorului, în condițiile în care acesta nu doar că și-a prelungit misiunea în străinătate, dar a și fost „promovat” în funcția de consul general, fapt interpretat de martor ca o „recompensă”.

Din păcate însă pentru familia Năstase, menținerea martorului în misiune în străinătate (având ca bonus numirea acestuia în funcția de consul general) nu a rezolvat pe deplin problema vulnerabilității creată de implicarea sa în achiziționarea bunurilor din China.

După declanșarea cercetărilor penale în prezenta cauză, martorul a înțeles să contribuie la aflarea adevărului, iar acest lucru nu s-a rezumat la declarații coerente și complete, acuzatoare la adresa inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela, ci și la punerea la dispoziția organelor judiciare a unor mijloace de probă în susținerea acestor acuzații (suma de bani rămasă nefolosită, corespondența cu inculpata Năstase Daniela, evidența ținută cu toate sumele primite și cheltuite, listele cu bunurile din containerele expediate, alte înscrisuri).

Așa se explică și comportamentul ulterior adoptat de inculpatul Năstase Adrian, care a încercat pe diverse căi (incluzând oferirea de bani sau șantaj) să-l determine pe martor să abandoneze conduita de cooperare cu organele judiciare în vederea aflării adevărului.

În acest sens, inculpatul Năstase Adrian a catalogat atitudinea martorului drept „trădare” (spre deosebire de inculpata Jianu Irina, care a rămas alături de familia Năstase), intuind problemele pe care ar putea să le aibă din cauza martorului în situația în care cercetările penale în prezenta cauză ar fi fost dublate de declanșarea procedurii de verificare a averii sale (lucru care, în mod inexplicabil, nu s-a întâmplat).

Relevante sunt dialogurile ambientale purtate în biroul său de președinte al Camerei Deputaților cu martorul Crețu Octavian în zilele de 13 și 14 martie 2006, din care esențiale sunt următoarele susțineri ale inculpatului Năstase Adrian:

- „...Păun și-a schimbat declarația și a spus că de fapt soția mea i-a dat banii, este vorba de o sumă mai mare, că are inventar complet pe fiecare obiect din fiecare container, schimbând complet linia de anchetă și chestiunea asta...ă...cum să spun?- **îmi creează o problemă, îmi creează o problemă de tip juridic**”;

- „**El a introdus o sumă care-mi creează numai probleme:patru sute cincizeci de mii de dolari, cin'sute de mii de dolari...**”;

- „...el dacă avea o anumită strategie, trebuia s-o discute și cu mine (...)Ceea ce-a făcut el îmi creează o mare problemă (...) Suma aceea, și...ă...și inventaru' pe care l-a promis, și faptul că el a dat de bună...El a venit și a anunțat că o să vină și o să dea tot cu toate documentele, scrise de mână de soția mea și...ă...comenzi și nu știu mai ce”;

- „Dar eu vă spun numai că și ea (inculpata Jianu) se simte în aceeași situație tot cu „ori-ori”. Pentru că **ea a făcut niște declarații, și-a asumat niște lucruri...Ea și le-a asumat, că erau banii ei, că a făcut niște lucruri.Pentru ce trebuia să vină el să spună: „ Dom'le sunt, nu sunt..?” Deci, el trebuia să...Nimeni n-a spu...El nu știa nimic de documente, le le-a pus într-un plic și le-a trimis. Asta era declarația lui și n-avea nici un fel de problemă!Deci, ea-și asumase această chestiune, însă a fost ideea lui. E o idee tâmpită, de-altfel, cu...Și erau acolo**

obiecte de construcții destul de multe...Ori, el vine acuma și spune :”Nu, domn’e! Uite pe fiecare container ce este și vă aduc eu notițele mele.Și vă aduc și scris de DANA NĂSTASE și vă spun că și bani...veniți...ă..dați de ...DANA și de ADRIAN NĂSTASE”. De, asta a fost declarația lui, ultima! Deci, **el a ...a introdus niște elemente noi de foarte mare dificultate și la un alt nivel, pentru că până acum se discuta de o sută de mii materiale din containere, îi pune într-o situație delicată pe cei de la vamă, de la BACĂU...Ăștia spuneau: „Domn’e, asta am primit, asta există aici”! Deci, nu era nici un fel de problemă!”;**

- „...pentru astfel de chestiuni sunt câteva semne de întrebare! Prima chestiune: cum dovedești că banii erau în CHINA rămași unde? Îngropați în curte?Doi: **ăă...suma ...Deci, planu’ de atac împotriva mea este pe de o parte pe luare de mită, pe de altă parte pe controlul averii!**Trei: **ă...chestiunea legată de...ăă..Toată povestea asta aruncă-n aer declarația de vamă, de la BACĂU.Pe containere.Ă...Iar patru: povestea asta-nseamnă de fapt...ă...evaziune fiscală și...ăă...și plata taxelor vamale de către cei de la BACĂU...ăă...pentru niște bunuri personale!”;**

- „Iar aici el practic nu a făcut...el era... a fost chemat să spună cei cu plicurile alea, că le-au găsit!Și trebuia doar atât să spună:”Domn’e, le-am pus într-un alt plic, le-am trimis acolo, nu știu despre ce e vorba! IRINA JIANU...” **Trebuie să spună:”IRINA JIANU s-a ocupat de toată povestea...” și atât!**

- „Vorbiți cu ei dacă ar... **Îi spui că sunt un bun prieten și...Deci, am nevoie de un anumit sprijin în perioada asta, pentru că dacă nu vorbiți...pierd și una și alta”;**

- „Și de-asta eu cred că este foarte periculos jocu’! Ori asta...Cum să spun? Mie nu-mi lasă posibilitatea decât a unui atac care să meargă pe toate zonele. (...) Deci, dacă el merge în continuare cu...**Pentru că mie mi se pare din partea lui o trădare! Deci, ceea ce-a făcut, este o trădare!”;**

- „Deci, el ...ăă...în ceea ce privește chestiunile de, **dacă lucrurile merg bine...Păi are niște bani, la el, care pot să rămână la el, ca să-și acopere problemele...!Vă spun asta ca să...(..)Deci, asta este strict între noi și puteți...”;**

- „Imediat când vine, să organizăm această întâlnire! (...) Iar ei să pregătească chestiunile care să fie...să nu fie nocive pentru nimeni! (...) O singură dată, ne sună...dusă în zona IRINEI JIANU. IRINA JIANU își asumă toate lucrurile astea..”;

- „Ce vreau să vă rog, deci...ă...ă...eu încerc să evit scandalurile pe toate ...inclusiv pe zona lui, inclusiv...pentru că, vă repet, **rămân decât două variante: „Ori să găesc o soluția convenabilă cu el, ori să îl decredibilizez ca om”. N-am altă variantă.”**

e. în privința lucrărilor la imobilul din strada (...) (...).

Instanța de fond a reținut că nu există probe certe care să ateste că inculpatul Năstase Adrian era adevăratul proprietar al imobilului din strada (...) și beneficiarul real al lucrărilor executate la acest imobil în perioada iunie 2002-martie 2004; prin urmare, contravaloarea lucrărilor de construcție efectuate nu poate fi considerată ca reprezentând un folos material care să fi fost oferit de inculpata Jianu și acceptat de inculpatul Năstase Adrian.

Argumentele instanței de fond au avut în vedere următoarele:

- nu există probe care să susțină că tranzacția dintre Tamara Cernășov, mătușa inculpatei Năstase Daniela și Paul Opreș ar fi fost una fictivă, respectiv că Tamara Cernășov nu ar fi avut la origine suma de bani necesară achiziționării inițiale a imobilului, după cum ulterior, Paul Opreș nu ar fi avut posibilități materiale și/sau nu ar fi achitat prețul imobilului către vânzătoarea Tamara Cernășov;

- este lipsit de relevanță că lucrările la imobil s-au desfășurat în lipsa unui contract între constructor și beneficiar, că nu au existat un deviz estimativ, situații de lucrări confirmate de beneficiar și că nu a fost facturată contravaloarea acestora;

- implicându-se în executarea lucrărilor de către S.C.Conimpuls S.A. la acest imobil, inculpata Jianu Irina a acționat ca un garant al bonității beneficiarului Paul Opreș, iar nu al inculpatului Năstase Adrian;

- implicarea soților Năstase în supravegherea lucrărilor executate la imobilul din strada (...) s-a făcut în baza relației de prietenie în care se găseau cu Paul Opreș, în condițiile în care acesta avea o stare de sănătate precară;

- moștenitorii lui Paul Opreș (care a decedat la scurt timp după declanșarea anchetei penale și nu a putut fi audiat în cauză) au avut cunoștință de existența imobilului și au intrat în stăpânirea lui după deces, folosindu-l și în prezent.

Spre deosebire de instanța de fond, Completul de 5 judecători apreciază că probatoriul administrat în cauză demonstrează în esență că:

- tranzacția prin care Tamara Cernășov i-a vândut imobilul din strada (...) (...) lui Paul Opreș a fost una simulată, nereală;

- inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela s-au comportat în fapt ca adevărații proprietari ai acestui imobil;

- contravaloarea lucrărilor executate la acest imobil și neachitate de inculpatul Năstase Adrian, în sumă de 16.425.297.185,81 ROL reprezintă foloase necuvenite remise acestuia de inculpata Jianu Irina Paula, în același scop menționat anterior, respectiv menținerea sa în

funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții.

Din înscrisurile aflate la dosar rezultă că la data de 10.09.2001 numita Cernășov Tamara a cumpărat imobilul din strada (...)cu suma de 8 miliarde lei vechi (293.309 euro la cursul BNR 1 EURO=27.275 ROL).

După numai patru luni de la data încheierii contactului prin care a devenit proprietara imobilului din strada (...), la data de 29 ianuarie 2002, numita Cernășov Tamara a înstrăinat același imobil către numitul Paul Opriș cu suma de 9,5 miliarde lei vechi (342.071 euro la cursul BNR 1 EURO=27.772 ROL).

În privința numitei Cernășov Tamara, la data încheierii celor două contracte de vânzare-cumpărare, aceasta avea 93 de ani, fiind născută la 25.08.1908 (fil.293 vol.7 ds.fond).

Anterior, printr-un testament autentificat la data de 1.11.1999, numita Cernășov Tamara a instituit-o legatară universală pe inculpata Năstase Daniela, lăsându-i toate bunurile mobile și imobile ce se vor fi aflat în proprietatea sa la data decesului (fil.290 vol.7 ds.fond).

Este de remarcat că potrivit constatărilor notarului cuprinse în încheierea de autentificare a testamentului, numita Cernășov Tamara (atunci, în vârstă de 91 de ani), era în vârstă și nu se putea deplasa, fiind însă conștientă și în deplinătatea facultăților psihice (fil.291 vol.7 ds.fond).

Din cele menționate anterior rezultă că, deși era o persoană în vârstă și nedeplasabilă (circumstanțe care cu atât mai mult existau și la 93 de ani), numita Cernășov Tamara părea interesată de speculații imobiliare, cumpărând și vânzând același imobil, într-o perioadă de 4 luni, contra unui profit de 1,5 miliarde lei (48.762 euro).

De altfel, consultând declarațiile de avere ale inculpatului Năstase Adrian (accesibile publicului prin accesarea site-ului Camerei deputaților www.cdep.ro), dar și înscrisurile aflate la dosar (a se vedea vol.6 ds.fond) rezultă că această tranzacție afacere nu este singura pe care Tamara Cernășov a făcut-o, în ciuda vârstei sale înaintate.

Astfel, în urma decesului său, inculpata Năstase Daniela a moștenit de la mătușa Tamara 3 apartamente, un teren de 2.500 metri pătrați în comuna Voluntari, obiecte de artă și de cult în valoare de 40.000 de euro, lucrări de pictură și grafică de 85.000 de euro, precum și 281.669,59 RON, 60.000 de euro și 602.735 dolari.

În timpul vieții, așa cum rezultă din considerentele unei alte sentințe penale care l-a vizat pe inculpatul Năstase (favorabilă acestuia și rămasă definitivă), la 91 de ani aceeași mătușă (care locuia într-un apartament la bloc) a vândut printr-un contract autentic încheiat la 19.11.1999 unui alt apropiat al familiei Năstase (numitul Bittner Alexandru) obiecte de artă și bijuterii contra sumei de 400.000 de dolari (

a se vedea s.pen.1743/2011 def. prin dec. Completului de 5 judecători nr.176/2012), după cum la aproape 95 de ani (12.05.2003) aceeași mătușă a achitat 3.226.000.000 RON către S.C.Vertcon S.A. reprezentând contravaloare mobilier în baza unei facturi al cărei beneficiar era inculpata Năstase Daniela.

În privința numitului Paul Opreș, potrivit actelor aflate la dosar, acesta a fost diagnosticat în anul 2003 cu ciroză hepatică și cancer hepatic, suferind după această dată mai multe intervenții chirurgicale, tratamente specifice și internări în spital și decedând la data de 1.05.2006 (fil.174 vol.15 dup și fil.51 vol.7 ds.fond).

După decesul acestuia, au fost emise un certificat de moștenitor și două suplimente (8.06.2006, 11.12.2006 și 21.11.2007, fil.274 și urm.vol.2 dup).

Din cuprinsul acestor acte, completate cu hotărârea judecătorească de partaj succesoral, rezultă că averea sus-numitului era compusă din bunuri mobile (3 arme, un autoturism BMW din anul 1996 și unul LAND ROVER din 2004), bani (66.628 euro), acțiuni la 18 societăți comerciale (doar în 3 cazuri reprezentând capital majoritar) și 8 imobile (terenuri și case, dobândite prin uzucapiune, reconstituirea dreptului de proprietate, moștenire și cumpărare).

Dintre bunurile imobile dobândite cu titlu oneros, două au fost cumpărate în 1994 și 1996 (fiind vorba de un apartament în București și un teren plus construcție în comuna Păuliș, jud.Arad), trei au fost dobândite, respectiv construite în perioada 1994-1998 (cu contribuția egală a fostei soții, înaintea căsătoriei sau în timpul acesteia) iar cel de-al șaselea este imobilul din strada (...) (...) (600 mp teren și construcție formată din subsol, parter, etaj, mansardă, terasă și garaj).

Din cele expuse până în prezent rezultă caracterul cel puțin atipic al tranzacției privitoare la imobilul sus-arătat, fiind vorba despre o speculație imobiliară din partea unei persoane în vârstă de 93 de ani care, în ciuda vârstei și a faptului că nu se putea deplasa, era interesată de obținerea de profit din tranzacții imobiliare efectuate într-un interval scurt de timp.

În privința cumpărătorului, nu există date relevante pentru situația sa materială la data efectuării tranzacției, însă din examinarea actelor notariale întocmite post-mortem rezultă că Paul Opreș deținea acțiuni la mai multe societăți comerciale, fără ca acestea să reprezinte neapărat o sursă certă de venituri, în condițiile în care nu rezultă dacă ele erau profitabile și în ce măsură, ținând seama și de participația numitului Paul Opreș la capitalul fiecărei societăți în parte. Nu rezultă că acesta avea la dispoziție mari sume de bani, iar în privința investițiilor imobiliare, tranzacția din strada (...) se deosebește de celelalte două nu doar prin

ampliare, ci mai ales prin epoca în care s-au desfășurat (2002, față de 1994-1996).

Prin urmare, nu se poate susține cu temei că „Paul Opreș era o persoană cu largi posibilități materiale (...) și cu diverse afaceri în domeniul tranzacțiilor imobiliare”, așa cum a reținut instanța de fond în considerentele sentinței recurate.

Spre deosebire de prima instanță, Completul de 5 judecători nu consideră ca având o valoare absolută analiza posibilităților materiale ale vânzătorului, respectiv cumpărătorului, în stabilirea caracterului simulat sau nu a tranzacției încheiate între ei.

Ceea ce interesează este dacă elementele de fapt rezultate din probatoriul administrat în cauză conduc la concluzia că adevărații beneficiari ai lucrărilor de renovare la imobilul din strada (...) (...) au fost inculpații Năstase și, prin aceasta, dacă numitul Paul Opreș era sau nu proprietarul real al acestui imobil.

În acest context, instanța de recurs constată că în cauză au fost audiate în calitate de martor: mai multe persoane care au lucrat efectiv sau au fost implicate sub o altă formă la imobilul din strada (...) (...), fiind vorba în esență despre angajați ai firmei care a executat lucrările; apropiați ai familiei Năstase; moștenitorii numitului Paul Opreș.

Din aceste depoziții rezultă că:

- *materialele folosite la lucrările efectuate au provenit din importurile din China analizate anterior.*

A rezultat astfel că bunurile importate în China au ajuns la un depozit din Chitila, unde inculpatele Năstase Daniela și Jianu Irina, împreună cu martora Jora Magdalena le-au sortat, scriind pe ambalaje una dintre cele destinații finale: (...), Cristian (...) și Cornu.

Bunurile necesare lucrărilor din strada (...) (...) au fost preluate de la acest depozit, după cum au fost și situații în care ele au fost aduse din str. (...).

Astfel, martora Jora Magdalena, arhitect aflat în relații de amiciție cu familia Năstase, a arătat că o mare parte din materialele de construcții folosite la imobilele din str. (...) și str.C.(...) au fost cumpărate din China (obiecte sanitare, parchet, corpuri de iluminat), după cum a remarcat în cele două imobile și alte obiecte de decorațiune (mobilier, perdele, lenjerii) sau aparate electrocasnice.

Este important de precizat că martora le-a însoțit pe inculpatele Năstase Daniela și Jianu Irina într-una dintre vizitele din China, ocazie cu care a consiliat-o pe inculpata Năstase asupra lucrurilor și materialelor de construcție văzute.

Aceeași martoră a arătat că în România bunurile au fost depozitate pentru o perioadă de timp în localitatea Chitila, unde martora s-a deplasat de asemenea împreună cu ambele inculpate pentru a identifica

și verifica bunurile sosite din China, sortând împreună cu cele două obiectele care urmau a fi folosite în principal la imobilele din (...) și C.(...) și mai puțin la cel din Cornu.

Trierea obiectelor era coordonată de inculpata Năstase, care stabilea la care dintre cele trei imobile urmau a fi duse obiectele și puse în operă; sortarea se concretiza în însemnarea cu carioca făcută pe fiecare ambalaj a simbolului corespunzător imobilului de destinație: Z (pentru (...)), CT (pentru Cristian (...)) și C (pentru Cornu).

Depozitarea bunurilor sosite din China într-un depozit din Chitila este confirmată de martorii Rocsin Valentina și Rocsin Sever (ultimul fiind prieten apropiat cu inculpata Năstase Daniela și consilier al inculpatului Năstase Adrian), cărora le aparținea incinta respectivă (în fapt, fiind vorba despre o hală a S.C.Remat Nord S.A., societate pe care o conduceau).

Martorul Rocsin Sever a arătat chiar că a discutat cu inculpatul Năstase Adrian despre depozitarea bunurilor, iar acesta era la curent cu conținutul containerelor, susținând că nu este vorba despre bunuri perisabile, ci despre materiale de construcții, pietre etc.

Martorul Simion Gheorghe, șofer în cadrul S.C.Conimpuls S.A., a arătat că a efectuat transporturi de materiale de la depozitul Remat la cele trei puncte de lucru ale societății, din (...), C.(...) și com.Cornu. În acest sens, martorul a arătat că o parte din paleții transportați în str. (...) au fost ulterior transportați în str.C.(...).

Martorul Țibu Mihai, director în cadrul S.C.Conimpuls S.A. a confirmat că materialele de construcție pentru lucrarea din str.C.(...) erau depozitate în str. (...), amintind în acest sens parchetul care era identic pentru ambele imobile, exotic, de origine chinezească.

Martorul Chirilă Ionel, maistru la S.C. Conimpuls S.A., a arătat că pentru unele din materialele folosite la lucrarea din str.C.(...) s-a deplasat la un depozit din Chitila al Remat, fiind solicitat în acest sens de către inculpata Jianu. De aici a transportat atât în str.C.(...), cât și în str. (...) mai multe materiale (parchet, obiecte sanitare, fotolii), în funcție de însemnările făcute cu carioca pe aceste obiecte: Z pentru (...) și CT pentru Cristian (...).

Obiectele sanitare montate la acest din urmă imobil erau împachetate în cutii de carton și purtau caractere chinezești.

Martorul Hriban Ioan, electrician la S.C. Conimpuls S.A, care s-a ocupat de instalația electrică atât la imobilul din str. (...), cât și la cel din str.C.(...) a arătat că a montat corpuri de iluminat identice în ambele imobile.

Martorul Micu Adrian, instalator la aceeași societate, a arătat că a transportat obiecte sanitare de la un depozit din Chitila în str. (...), unde

acestea erau depozitate și de unde se aprovizionau și pentru imobilul din str.C.(...).

Martorul Miha Nicolae, director de șantier pentru lucrările executate de la S.C. Conimpuls S.A în str.C.(...), a arătat că pentru realizarea lucrărilor de instalații sanitare și electrice materialele utilizate erau de proveniență din China, fiind aduse de la un depozit din București.

Martora Popa Cristina, implicată în efectuarea formalităților vamale pentru bunurile aduse din China, precum și în asigurarea transportului intern, a arătat că din dispoziția inculpatei Jianu, containerele au fost trimise la un depozit Remat din Chitila.

Martora Dornea Dacica, director economic la la S.C. Conimpuls S.A., a arătat că bunurile aduse din China pe filiera S.C.Vertcon S.A. au fost depozitate într-o locație comună și au fost puse în operă la cele două imobile din Cristian (...) și (...), arătând de pildă că prin firmă a circulat o poveste legată de faptul că parchetul din C.(...), de proveniență chinezească, era asemănător cu cel din (...), fiind montat de aceleași echipe de muncitori care aparțineau la S.C. Conimpuls S.A., fapt confirmat și de martorul Proca Ioan, tâmplar implicat în ambele lucrări.

În fine, martorul Urducea Ion, angajat al Serviciului de Protecție și Pază, care a asigurat serviciile de transport ale familiei Năstase în perioada 1997-2005, a arătat că a transportat-o pe inculpata Năstase de 2-3 ori la depozitul Remat din Chitila, iar la solicitarea acesteia s-a deplasat cu maistrul Chirilă de 4-5 ori la același depozit, de unde a încărcat mai multe materiale de construcții (obiecte sanitare) pe care le-a transportat în garajul imobilului din strada (...) și saci cu piatră albă sau colorată pe care i-a transportat la imobilul familiei Năstase din localitatea Cornu.

În legătură cu imobilul din strada (...), martorul a arătat că a transportat-o acolo de mai multe ori pe inculpata Năstase Daniela.

- inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela au fost văzuți de mai multe ori la imobilul din strada (...), iar prin conduita manifestată la fața locului au fost percepuți ca adevărați beneficiari ai lucrărilor efectuate.

În acest sens, inculpații au fost văzuți dând indicații cu privire la diferite soluții tehnice sau chiar arhitectonice care trebuiau adoptate ori cu privire la destinația unor încăperi, solicitând chiar un grafic de lucrări.

Pe de altă parte, lucrările din str.C.(...) nu s-au rezumat la consolidarea sau renovarea imobilului, ci au inclus și dotarea cu elemente de mobilier.

De asemenea, în subsolul imobilului se afla un atelier de recondiționat mobilier.

Astfel, martora Jora Magdalena, arhitect aflat în relații de prietenie cu familia Năstase, a recunoscut că a acordat consultanță pentru

imobilele din str. (...) și C.(...), atât în legătură cu amenajările exterioare, cât și la cele interioare.

În acest sens, martora s-a deplasat periodic (săptămânal, lunar sau bilunar) la aceste imobile, de fiecare dată la solicitarea expresă a inculpatei Năstase Daniela, apreciind că a efectuat 20 asemenea vizite împreună cu inculpata la imobilul din str.C.(...).

De asemenea, într-o împrejurare martora l-a întâlnit la fața locului și pe inculpatul Năstase Adrian, ocazie cu care acesta a recomandat ca destinația de birou să fie dată unei alte încăperi decât cea aleasă de martoră și de inculpata Năstase Daniela.

În fine, relevant este și faptul că după începerea cercetărilor, inculpata Năstase i-a cerut martorei să nu spună nimic în legătură cu bunurile din China, precizându-i abia cu acea ocazie că proprietarul imobilului din str.C.(...) este Paul Opriș.

Implicarea martorei Jora în lucrările din str.C.(...) este confirmată și de martorul Țibu Mihai, directorul lucrării din partea S.C.Conimpuls S.A., care a arătat că martora a coordonat lucrările de compartimentare ale imobilului, cele de finisaje, tot ea fiind cea care comunica inculpatei Năstase Daniela stadiul lucrărilor și o consulta asupra materialelor folosite la finisaje.

Deși martorul nu i-a întâlnit pe inculpații Năstase la fața locului, acesta a asistat la mai multe convorbiri telefonice, purtate inclusiv de la telefonul său, între martora Jora și inculpata Năstase Daniela despre lucrările din C.(...).

În plus, remarcând că nu există o autorizație de construcție pentru imobil, martorul a sunat-o pe inculpata Jianu, care i-a răspuns că nu are nevoie de autorizație, întrucât lucrează pentru prim-ministrul Adrian Năstase și nu-i va cere nimeni autorizație.

Despre prezența inculpaților la imobil, martorul Țibu a făcut trimitere la martorul Chirilă, care ar fi avut asemenea întâlniri cu inculpații.

În fine, martorul Țibu a arătat că de supravegherea lucrărilor s-a mai ocupat o persoană numită Grigore, care spunea tot timpul că a discutat cu șeful sau șefa, înțelegând că este vorba despre inculpații Năstase.

Martorul Deju Vasile, președinte la S.C. Conimpuls S.A. a arătat că în perioada 2002-2003 a văzut-o personal în vizită la imobilul din Cristian (...) pe inculpata Năstase Daniela de 2-3 ori, deși de la colegii săi a aflat că ea a venit în control de mai multe ori.

Întrucât inculpata venea în vizite de control, lucru pe care îl făcea și la imobilul din (...), martorul a perceput că beneficiarul lucrărilor la ambele imobile era familia Năstase. Mai mult, martorul a arătat că nu l-a văzut niciodată pe Paul Opriș, singura persoană cu care comunica fiind

inculpata Năstase Daniela, care de cele mai multe ori venea însoțită de martora Jora.

În aceste vizite, ambele dădeau indicații sau făceau observații cu privire la soluțiile arhitecturale ale lucrării, precum și alte aspecte legate de continuarea acestora. De asemenea, inculpata a atras atenția asupra faptului că martora Jora va supraveghea lucrările și că trebuie să i se asculte sfaturile.

Martorul Șopu Marian, aghiotant al inculpatului Năstase Adrian, a relatat că l-a însoțit pe acesta într-o vizită la imobilul din Cristian (...), ocazie cu care o persoană pe nume Grigore i-a predat un pistol găsit în podul casei, pe care l-a predat ulterior unui secretar de stat din Ministerul de Interne.

Martora Grigoraș Constanța, inginer de instalații în cadrul S.C. Conimpuls S.A. a arătat că nu l-a cunoscut pe beneficiarul lucrărilor din strada (...), însă printre muncitori circula un zvon că proprietarul imobilului este inculpatul Năstase Adrian.

Martorul Amâiei Constantin, cel care a întocmit proiectul privind amenajarea interioară a imobilului din strada (...), a arătat că nu l-a cunoscut niciodată pe Paul Opriș, iar documentația a făcut-o pe baza datelor transmise de inculpata Jianu și a unor măsurători făcute la imobil.

De asemenea, martorul a arătat că a primit niște schițe de la martorii Țibu sau Deju, iar din modul în care erau concepute, a dedus că sunt ale aceluiași designer italian Roberto, cu care discutase și pentru imobilul familiei Năstase din str. (...).

În acest sens, este de reținut că același martor a întocmit o documentație similară și pentru imobilul din strada (...), care aparținea familiei Năstase.

Martorul Chirilă Ionel, maistru la S.C. Conimpuls S.A, a lucrat atât la imobilul din strada (...), cât și la cel din strada (...).

Martorul a arătat că i-a văzut personal la acest imobil atât pe inculpata Năstase Daniela (însoțită de inculpata Jianu și de martora Jora), cât și pe inculpatul Năstase Adrian (de 3-4 ori).

În legătură cu prezența acestuia, martorul a arătat că în luna octombrie 2003 cu ocazia uneia dintre vizite, inculpatul Năstase Adrian i-a solicitat șefului de șantier, Miha Nicolae, un grafic de lucrări, din care să rezulte termenele de finalizare a acestora.

Cu ocazia altei vizite, inculpatul i-a solicitat martorului și numitului Grigore (care locuia în imobil și îndruma muncitorii), să întoarcă o piesă de mobilier (prevăzută cu vitralii) pentru a o analiza.

Același martor a arătat că în subsolul imobilului, s-a recondiționat mobilă veche de către niște muncitori aduși de numitul Grigore, iar după recondiționare mobila a fost transportată de Grigore către o destinație necunoscută.

Martorul Miha Nicolae, director în cadrul S.C. Conimpuls S.A, care a supravegheat lucrările la imobilul din Cristian (...), a arătat că stadiul și calitatea acestora erau verificate periodic de martora Jora, care de mai multe ori a venit însoțită de inculpata Năstase Daniela.

Discuțiile purtate cu ele vizau soluțiile tehnice pentru efectuarea lucrărilor solicitate, dar și refacerea unora dintre acestea, inclusiv probleme de design.

Totodată, martorul a precizat că o dată sau de două ori imobilul a fost vizitat și de către inculpat (însoțit de soția sa și de martora Jora), ocazie cu care s-a solicitat întocmirea unui grafic cu finalizarea lucrărilor (martorul a arătat că inculpata ar fi făcut această solicitare), lucru care s-a și întâmplat (graficul a fost depus de martor la imobilul din (...) sau la biroul de avocatură al inculpatului Năstase Adrian).

Martorul Deju Ștefan, inginer în cadrul S.C. Conimpuls S.A., a executat la imobilul din strada (...) lucrări de montaj instalație aer condiționat.

Acesta a relatat despre o vizită a inculpaților Năstase, ocazie cu care martorul Chirilă le-a prezentat stadiul lucrărilor, iar martorul Deju și-a spus părerea cu privire la amplasarea unui aparat de aer condiționat într-un dulap de haine, arătând că montajul nu era corespunzător și nu va fi eficient.

Martorul Micu Adrian a arătat că a montat la imobilul din strada C. (...) nu doar obiecte sanitare și centrale termice, ci și bucătăria (aragaz, mașină de spălat vase, chiuvetă).

Martorul Gabăr Ioan, angajat la S.C.Regal Glass S.R.L., a arătat că a montat la imobilul din strada (...) cinci ferestre cu tâmplărie de aluminiu și geam mat și niște măști la contoarele de gaz, executând și o ușă de garaj.

Martorul a arătat că a văzut-o pe inculpata Năstase Daniela venind în vizită o dată sau de două ori, însoțită de o femeie despre care știa că este arhitect; cu aceste ocazii inculpata purta discuții cu martorii Chirilă sau Miha care reprezentau S.C. Conimpuls S.A.

- atât pe durata lucrărilor, cât și după finalizarea acestora s-a remarcat implicarea unor persoane de încredere ale familiei Năstase.

Martorii audiați în cauză, implicați în lucrările la imobilul din strada (...) (...), au confirmat prezența permanentă în imobil a unei persoane numite Grigore, care supraveghea lucrările și echipele de muncitori, precum și prezența periodică a numitei Jora Magdalena, care o însoțea pe inculpata Năstase Daniela și care coordona lucrările de la imobil.

Pe de altă parte, probatoriul administrat în cauză a demonstrat faptul că în cursul anului 2005 la sediul S.C.Conimpuls S.A. a avut loc o întâlnire la care a participat numita Anastasescu Marieta, apropiată a familiei Năstase și deținătoarea unuia dintre cele 4 apartamente situate

în imobilul din strada (...), ocazie cu care aceasta a cerut lămuriri atât cu privire la acest imobil, cât și cu privire la cel din strada (...) (...).

Astfel, implicarea numitei Jora Magdalena, arhitect, în coordonarea lucrărilor de la imobilul din strada (...) (...), este recunoscută inclusiv de aceasta în declarațiile de martor date în cauză.

Martora a arătat că între ea și inculpatul Năstase Adrian s-au stabilit relații de colaborare de pe vremea când acesta a ocupat funcția de ministru de externe, iar ulterior relația a evoluat într-una de amiciție.

În privința implicării sale la imobilul din strada (...) (...), martora a susținut că a fost vorba despre o consultanță cu privire la amenajările interioare și exterioare, acordată familiei Năstase, recunoscând că a mers periodic la imobil (în total de circa 20 de ori), însoțind-o pe inculpata Năstase Daniela, iar într-o împrejurare și pe inculpatul Năstase Adrian.

Gradul său de apropiere față de familia Năstase dar și de implicare în toate cele trei imobile aparținând acesteia (Cornu, (...) și (...)) este demonstrat de faptul că martora a însoțit-o pe inculpata Năstase într-una dintre deplasările din China, că a participat ulterior în România la sortarea bunurilor pentru cele trei imobile, iar după declanșarea cercetărilor a fost contactată de aceeași inculpată pentru a i se sugera anumite amănunte în legătură cu declarațiile pe care urma să le dea la Parchet.

Din declarațiile altor martor audiați în cauză (Țibu Mihai, Deju Vasile, Chirilă Ionel, Hriban Ioan, Micu Adrian, Mișu Nicolae, Proca Ioan) rezultă că martora Jora Magdalena era cea care controla stadiul și calitatea lucrărilor la imobil, dând indicații sau făcând observații cu privire la soluțiile arhitecturale și la alte aspecte legate de continuarea lucrărilor ori solicitând refacerea unora dintre ele.

Conduita acesteia, ca și împrejurarea că o însoțea pe inculpata Năstase Daniela a contribuit la perceperea martorei Jora (alături de numitul Grigore) ca fiind reprezentant al beneficiarului.

În privința numitului Grigore Gheorghe, audiat de asemenea ca martor în prezenta cauză, prezența sa permanentă la imobilul din strada (...) (...) și implicarea sa în supravegherea lucrărilor este dovedită de asemenea de martorii audiați în cauză (Țibu Mihai, Deju Vasile, Oțel Emilia, Jora Magdalena, Șopu Marian, Chirilă Ionel, Hriban Ioan, Micu Adrian, Mișu Nicolae, Focșa Cezar, Denis Petrică, Gavriliuț Constantin, Proca Ioan, Gabăr Ioan, Deju Ștefan).

Spre deosebire de martora Jora, a cărei prezență este atestată doar începând cu anul 2002, în privința martorului Grigore Gheorghe acesta se afla în imobilul din strada (...) (...) încă din toamna anului 2001, adică în perioada în care proprietar în acte era Tamara Cernășov

(imobilul a fost dobândit în septembrie 2001 și „înstrăinat” în ianuarie 2002).

În acest sens, din declarațiile martorilor Deju Vasile și Deju Ștefan a rezultat că, la solicitarea telefonică a inculpatei Jianu, aceștia împreună cu alte două persoane s-au deplasat la imobilul din strada (...) (...) pentru a verifica și porni instalația de încălzire, ocazie cu care au fost întâmpinați (așa cum inculpata Jianu le spusese) de numitul Grigore.

După începerea lucrărilor de renovare, același Grigore a fost cel care a supravegheat inițial lucrările de demolare, decapare și turnări betoane, iar ulterior a supravegheat executarea tuturor celorlalte lucrări (instalații sanitare și electrice) și a asigurat paza clădirii, în condițiile în care pe perioada lucrărilor a locuit în imobil.

De asemenea, numitul Grigore a supravegheat și lucrările de recondiționare a unor piese de mobilier, desfășurate în subsolul imobilului, iar după finalizarea acestora, a transportat mobila către o altă destinație.

Ca și în cazul martorei Jora, și numitul Grigore a fost perceput de muncitori ca fiind un reprezentant al beneficiarului sau se afla în relații foarte apropiate cu acesta.

Mai mult, așa cum a relatat unul dintre martori, numitul Grigore spunea tot timpul că „a discutat cu șeful sau șefa”, în persoana inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela.

Fiind audiat în cauză în calitate de martor, numitul Grigore Gheorghe nu a negat că este un apropiat al familiei Năstase, în condițiile în care a lucrat în Ministerul de Externe în perioada în care inculpatul a ocupat funcția de ministru.

În legătură cu prezența sa în imobilul din strada (...) (...), martorul a susținut că a avut acceptul numitului Paul Opriș de a locui în imobil, fiindu-i prezentat de inculpata Năstase Daniela.

Martorul nu a dat însă vreo explicație pentru prezența sa în imobil încă din toamna anului 2001 (când imobilul aparținea Tamarei Cernășov), deși a recunoscut explicit acest lucru în fața instanței de fond.

La rugămintea inculpatei, ar fi supravegheat lucrările la imobil și l-ar fi ajutat Paul Opriș să transfere utilitățile de pe numele fostului proprietar (Dudaș Maria, de la care ar fi primit și cheile, deși în realitate aceasta fusese unul dintre proprietarii de la care cumpăraseră imobilul Tamara Cernășov!).

Martorul a negat prezența inculpatului Năstase Adrian la imobil, dar a recunoscut prezența inculpatei Năstase Daniela și a martorei Jora, precum și faptul că Paul Opriș nu a venit să supravegheze lucrările; de asemenea, martorul a recunoscut implicarea sa în recondiționarea unor piese de mobilier.

Deși cunoștea cine este titularul imobilului (în persoana numitului Opriș Paul), nu a făcut cunoscut acest lucru muncitorilor, pe care nu i-ar fi auzit spunând că imobilul din (...) aparține familiei Năstase.

În fine, demn de reținut pentru relația în care se găsea cu familia Năstase este împrejurarea, recunoscută de martor, că la rugămintea inculpatei Năstase Daniela a luat un plic destinat martorului Păun Ioan aflat la ambasada din Beijing și l-a înmânat unei persoane din serviciul de curieri diplomatici, iar subsecvent a primit pe aceeași filieră un plic de la martorul Păun, pe care l-a înmânat inculpatei.

Prezența martorului Grigore și activitățile desfășurate de acesta la imobilul din strada (...) (...) sunt confirmate și de șoferul familiei Năstase, martorul Urducea Ion.

Acesta l-a ajutat pe numitul Grigore (pe care l-a prezentat ca fiind „omul bun la toate” al familiei Năstase) să se mute în strada (...) (...) și a dat detalii despre activitatea de recondiționare a mobilierului care avea loc în această locație.

Astfel, martorul a arătat că la solicitarea inculpatei Năstase, împreună cu Grigore a transportat obiecte de mobilier vechi de la Cornu în strada (...) (...), iar după recondiționare mobilierul a fost dus în cea mai mare parte la imobilul din strada (...) și în mică măsură la Cornu.

În privința numitei Anastasescu Mariana, avocat al familiei Năstase și deținător al unuia dintre apartamentele din imobilul din strada (...) (preluat prin cesiune de la S.C.Vertcon S.A.), aceasta a participat în anul 2005 la Bacău la o întâlnire cu reprezentanții S.C.Conimpuls S.A., care reclama datoriile ale familiei Năstase în legătură cu imobilele din str. (...) și C.(...).

Deși prezența sa la discuții a fost doar în legătură cu primul imobil (căci potrivit martorei Anastasescu, inculpata Năstase Daniela i-a comunicat că imobilul din str.C.(...) nu o interesează, întrucât este al lui Paul Opriș), martora „din proprie inițiativă și din curiozitate” a solicitat detalii și cu privire la acest imobil, întrucât a apreciat că valoarea lucrărilor (despre care se presupune că nu știa totuși mare lucru...) este foarte mare față de ce se spunea că s-a efectuat.

Participarea martorei Anastasescu la întâlnirea cu reprezentanții S.C.Conimpuls S.A. rezultă din declarațiile martorilor Deju Vasile, Alexe Alice, Irimia Dorin, Popa Cristina și Dornea Dacica.

Din declarațiile acestor martori a rezultat că întâlnirea de la Bacău a avut loc din inițiativa martorei Anastasescu, care s-a arătat surprinsă de valoarea mare a lucrărilor executate la (...), spunând că acolo „nu s-a efectuat decât o igienizare”. Martora a solicitat detalii tehnice și a întrebat dacă s-au întocmit situații de lucrări și dacă acestea au fost semnate de beneficiar.

Deși nu s-a prezentat ca reprezentant al beneficiarului lucrărilor din strada (...) (...), este cert că martora Anastasescu a solicitat relații și cu privire la acest imobil, iar prezența sa ca avocat al familiei Năstase a întărit convingerea că beneficiarul era familia Năstase.

- nimeni nu l-a văzut vreodată pe numitul Paul Opreș la imobilul din strada (...) (...).

Probatoriul administrat în cauză demonstrează că lucrările la imobilul din strada (...) (...) au fost executate fără să existe vreun contract încheiat între beneficiar și antreprenor.

Deși potrivit contractului de vânzare-cumpărare numitul Paul Opreș a devenit proprietar al acestui imobil, el nu a avut nici un contact cu societatea care a efectuat lucrările, nu a discutat cu persoana care a întocmit proiectul tehnic pentru aceste lucrări, nu a fost văzut niciodată la imobil în perioada executării acestora, nu a semnat nici un înscris în legătură cu aceste lucrări (contract, situații de lucrări), nu a făcut nicio plată în nume propriu pentru lucrările executate (cu excepția sumei de 146.337.800 ROL achitată post-factum (în anul 2005) prin transfer bancar, urmare a discuției purtate la Bacău între reprezentanții S.C.Conimpuls S.A. și martora Anastasescu).

Așa cum rezultă din înscrisurile aflate la dosar, numitul Paul Opreș nu a fost audiat în cauză datorită stării sale precare de sănătate, decedând la 1.05.2006; fiind vizitat la spital de organele judiciare pentru a i se comunica faptul că în imobilul din strada (...) (...) urma să aibă loc o percheziție, acesta a precizat : „Eu am de spus doar 2-3 propoziții. Restul, să răspundă cine trebuie” (proces-verbal, fil.163 vol.15 dup).

În privința probatoriului testimonial, din declarațiile angajaților S.C.Conimpuls S.A. rezultă în mod invariabil că numitul Paul Opreș nu a fost văzut vreodată la imobilul din strada (...) și nu a semnat vreun act în legătură cu lucrările la acest imobil (a se vedea declarațiile martorilor Deju Vasile, Grigoraș Constanța, Alexe Alice, Miha Nicolae, Dornea Dacica).

De asemenea, martora Jora Magdalena a aflat de la inculpata Năstase Daniela abia după declanșarea cercetărilor în cauză că proprietarul imobilului din strada (...) (...) este Paul Opreș.

Este relevant totodată și faptul că nici măcar persoana care a întocmit proiectul pentru lucrările care urmau a fi executate la imobil, martorul Amăiei Constantin, nu l-a cunoscut pe „beneficiarul” documentației întocmite și nu l-a văzut vreodată pe Paul Opreș, realizând proiectul la solicitarea inculpatei Jianu, care i-a transmis toate datele de care avea nevoie.

Persoanele care au dat declarații relevante în legătură cu numitul Paul Opreș și care au încercat să acrediteze o altă situație de fapt (îmbrățișată de prima instanță) au fost fie apropiați ai familiei Năstase

(Corbeanu Smaranda, Grigore Gheorghe, Urducea Ion), fie soția, respectiv copiii numitului Paul Opreș (Ardelean Florica, Opreș Andra și Opreș Vladimir).

În legătură cu aceste persoane, Completul de 5 judecători constată că asupra lor planează ab initio o prezumție de subiectivism, în condițiile în care fie se află într-o anumită legătură cu persoanele cercetate, fie tind să-și valorifice un interes material propriu (ca moștenitori legali ai defunctului Paul Opreș, în patrimoniul căruia se găsea de jure imobilul la data decesului).

Pe de altă parte, aceste persoane nu neagă împrejurările atestate de angajații S.C.Conimpuls S.A., în sensul că Paul Opreș nu a fost văzut la imobil și nu a fost perceput ca adevăratul beneficiar al lucrărilor, ci încearcă să explice această situație (și, prin aceasta, implicarea inculpaților Năstase) prin starea de boală, care l-ar fi împiedicat pe respectivul să acționeze ca un adevărat proprietar.

Martora Corbeanu Smaranda a susținut că numitul Paul Opreș călătorea mult și avea probleme de sănătate, însă discuta cu inculpata Năstase Daniela, iar atunci când era foarte ocupat, îi lăsa diverse sume de bani pentru achitarea facturilor la utilități, care erau aduse de numitul Grigore (persoana care se ocupa de „regia” imobilului din strada (...) (...)). Acesta din urmă primea sumele de bani de la inculpată sau martoră și achita respectivele facturi.

Martorul Grigore Gheorghe nu a confirmat implicarea sa în plata utilităților pentru imobilul din strada (...) (...) (ci doar în transferarea acestora pe numele noului proprietar), ci a afirmat că a locuit în imobil cu acordul lui Paul Opreș din toamna anului 2001 și până în septembrie 2003.

În această perioadă a supravegheat lucrările și calitatea acestora, fiind rugat în acest sens nu de Paul Opreș, ci de inculpata Năstase Daniela.

Martorul Urducea Ion, șofer al familiei Năstase, a susținut că mai înainte de începerea lucrărilor, a transportat-o pe inculpata Năstase la imobilul din strada (...) (...), unde aceasta s-a întâlnit cu Paul Opreș.

Cu această ocazie, Paul Opreș i-ar fi explicat martorului unde se află biroul său, în ideea că în perioada următoare trebuia să-l transporte acolo pe numitul Grigore, lucru care s-a și întâmplat.

La câteva zile de la vizita lui Grigore la Paul Opreș, l-a ajutat pe primul să se mute în strada (...) (...).

Din declarația soției lui Paul Opreș, martora Ardelean Florica a rezultat că acesta ar fi manifestat un interes pentru imobilul din strada (...) (...) încă din anul 1998, însă achiziționarea s-ar fi realizat prin 2001-2002, lucru despre care martora a aflat întâmplător de la contabila sa

(fiind în acea perioadă deja separată în fapt de soțul său), în contextul în care acesta ar fi avut nevoie de bani pentru a investi în imobil.

Martora nu cunoaște amănunte despre renovarea imobilului și nici dacă soțul său a primit vreo notificare pentru investițiile făcute în imobil, dar știe despre faptul că a fost vizitat în spital de niște persoane în acest sens.

Din declarațiile martorei a mai rezultat că Paul Opreș i-a interzis să discute despre imobil, dar i-a spus înainte de a muri că acesta trebuie să rămână fiului său, Codruț.

De asemenea, martora a afirmat că toate actele de proprietate ale lui Paul Opreș s-au găsit într-o geantă diplomat, pe care a observat-o asupra fiului acestuia la spital, dar în legătură cu care Paul Opreș a interzis orice discuție.

În ce privește relația cu familia Năstase, martora s-a întâlnit cu inculpații doar de 3 ori, ultima dată la înmormântarea soțului său.

Din declarațiile copiilor lui Paul Opreș (dintr-o căsătorie anterioară), martorii Opreș Vladimir Codruț și Opreș Andra-Lavinia, a rezultat că acesta le-ar fi spus despre achiziționarea imobilului încă din timpul vieții, însă doar fiul a făcut mai multe vizite în strada (...) (...) împreună cu tatăl său mai înainte de decesul acestuia.

În privința actelor de proprietate, nu se știe cine le-a adus la notariat pentru dezbaterea succesiunii, însă ele nu au rămas în posesia moștenitorilor (cel puțin la data audierii lor în faza de urmărire penală).

Niciunul dintre copii nu a cunoscut amănunte despre renovarea imobilului și nici despre natura relațiilor tatălui lor cu familia Năstase.

Ambii și-au stabilit domiciliul în strada (...), însă potrivit celor doi martori doar fiica lui Paul Opreș locuiește efectiv în imobil.

Examinând declarațiile martorilor sus-menționați (Corbeanu Smaranda, Grigore Gheorghe, Urducea Ion, Ardelean Florica, Opreș Andra și Opreș Vladimir), Completul de 5 judecători constată că acestea nu exprimă adevărul în legătură cu numitul Paul Opreș, întrucât nu se coroborează cu alte mijloace de probă obiective, existând totodată contradicții chiar în conținutul acestor declarații sau între ele.

În acest sens, între declarațiile martorilor Corbeanu Smaranda, Grigore Gheorghe și Urducea Ion rezultă contradicții cu privire la circumstanțele în care martorul Grigore a ajuns să locuiască în imobil.

Astfel, așa cum s-a văzut, acesta a arătat în mod expres că a început să locuiască în strada (...) (...) începând cu toamna anului 2001, susținând că a avut acordul lui Paul Opreș în acest sens.

Or, în acea perioadă imobilul se afla încă în proprietatea de jure a Tamarei Cernășov, astfel încât Paul Opreș nu putea dispune în nici un fel asupra imobilului.

Prin urmare, susținerile martorului Grigore sunt neadevărate.

Tot astfel sunt și afirmațiile martorului Urducea, potrivit cărora după ce l-a dus pe martorul Grigore la Paul Opreș, l-a ajutat să se mute în strada (...) (...). Este evident că acest lucru nu s-a întâmplat, câtă vreme martorul Grigore locuia în imobil încă din toamna anului 2001, fapt confirmat de altfel și de angajații S.C.Conimpuls S.A. care fuseseră trimiși în aceeași perioadă de inculpata Jianu pentru a pune în funcțiune instalația de încălzire.

Altă contradicție există în legătură cu implicarea martorului Grigore în plata utilităților pentru imobilul din strada (...) (...): acest lucru este afirmat doar de martora Corbeanu, în timp ce martorul Grigore a făcut referire la un alt aspect, respectiv la demersurile pe care le-ar fi făcut pentru trecerea utilităților pe numele lui Paul Opreș.

În acest context, este de remarcat că, potrivit martorului Grigore, el ar fi primit cheile de la imobil de la numita Dudaș Maria, deși aceasta fusese unul dintre coproprietarii care vânduseră imobilul Tamarei Cernășov, nicidecum lui Paul Opreș.

În privința vizitelor făcute de Paul Opreș la imobilul din strada (...) (...) (afirmate de fiul acestuia), este greu de acceptat că acestea ar fi avut loc, câtă vreme niciuna dintre persoanele care au lucrat la imobil nu l-a văzut vreodată acolo pe Paul Opreș, nici măcar martorul Grigore care a locuit în imobil pe toată durata lucrărilor.

În altă ordine de idei, declarațiile acestor martori ridică un semn de întrebare cu privire la posibilitățile financiare ale lui Paul Opreș, în considerarea cărora instanța de fond a apreciat că acesta dobândise cu adevărat imobilul.

Astfel, potrivit soției sale, Paul Opreș avea nevoie de bani pentru a investi în imobil, după cumpărarea acestuia, prin urmare situația sa financiară nu era una extraordinară.

Pe de altă parte, potrivit martorei Corbeanu, Paul Opreș lăsa bani pentru plata utilităților, dar nu și pentru lucrările propriu-zise, ceea ce ridică din nou un semn de întrebare asupra potenței sale financiare.

Mai mult, deși în perioada în care se găsea în spital ar fi primit vizita unor persoane în legătură cu lucrările executate (și demult finalizate) la imobilul din strada (...) (...), el nu a achitat contravaloarea acestora.

Prin urmare, dacă era o persoană care și-a permis să cumpere un imobil cu peste 300.000 de euro, cum de nu a avut resursele necesare pentru plata lucrărilor de renovare? Sau, presupunând că nu le-a avut, cum de a acceptat ca acestea să se desfășoare (prezumându-se în mod absolut că aceasta este o decizie care aparține întotdeauna proprietarului, iar nu prietenilor, oricât ar fi ei de apropiați...)?

Declarațiile persoanelor apropiate lui Paul Opreș ridică un semn de întrebare și cu privire la actele de proprietate ale imobilului.

Astfel, pe de o parte, soția sa arată că ele s-ar fi aflat (alături de toate actele de proprietate ale lui Paul Opreș) într-o geantă diplomat aflată în posesia fiului său, fapt pe care l-a constatat personal cu ocazia unei vizite la spital în anul 2006. Fiind chestionat în legătură cu aceasta, Paul Opreș i-a interzis să mai pună întrebări pe acest subiect.

Pe de altă parte, fiind întrebat de procuror dacă a intrat în posesia actului de proprietate pentru imobilul din strada (...) (...) (când și în ce împrejurări), acesta a arătat că nu este în posesia lor, că le-a văzut la dezbaterea succesiunii și că singurul înscris pe care îl deține este hotărârea judecătorească prin care s-a realizat partajul succesoral.

De altfel, în mod inexplicabil, imobilul din strada (...) (...) nu a fost menționat în certificatul de moștenitor emis la scurt timp după deces (8 iunie 2006), ci abia în primul supliment, încheiat după 7 luni de la deces (11 decembrie 2006).

Or, câtă vreme ești moștenitorul unui bun, nu este evident că deții toate actele în legătură cu acesta, inclusiv cel prin care autorul tău a dobândit bunul?

Mai mult, dacă era de notorietate că defunctul avea în patrimoniu acest imobil (așa cum a rezultat din declarațiile celor trei moștenitori), cum se explică faptul că acesta nu a fost menționat în primul certificat de moștenitor, ci abia după 6 luni de la emiterea acestuia?

În ce privește imobilul din strada (...) (...), din declarațiile martorilor Opreș Vladimir și Opreș Andra rezultă că după moartea lui Paul Opreș ambii și-au schimbat domiciliul la această adresă, însă numai fiica defunctului ar locui efectiv în imobil (în timp ce fiul a preferat să locuiască în continuare la bloc, într-o zonă de la periferia Bucureștiului).

Fără ca titularul folosinței în prezent a imobilului să aibă o deosebită relevanță pentru stabilirea adevăratei situații de fapt, este totuși de remarcat faptul că, fiind emise mandate de aducere de către instanța de fond la adresa din strada (...) (...) în vederea audierii celor doi martori, din procesul-verbal întocmit cu ocazia executării unuia din ele a rezultat că, potrivit jandarmului care asigură paza ambasadei Franței (ce este situată vis-a-vis de imobilul în cauză), de la numărul 15 nu intră și nu iese nimeni.

În realitate, declarațiile celor 6 martori menționați anterior nu reflectă adevărul în privința presupusei achiziționări a imobilului din strada (...) (...) de către Paul Opreș și tind la stabilirea unei situații de fapt nereale, favorabile inculpaților Năstase și Jianu, fiind fără relevanță rațiunile pe care le-au avut martorii pentru depozitiile mincinoase făcute (servilismul față de inculpații Năstase - cum este cazul martorilor Corbeanu, Grigore sau Urducea - ori speranța că pot valorifica în propriul lor interes o situație care s-a precipitat prin decesul lui Paul Opreș - cum este cazul martorilor Ardelean Florica, Opreș Andra și Opreș Vladimir).

- *lucrările au fost executate de societăți asupra cărora inculpata Jianu Irina Paula deținea controlul (în principal, S.C.Conimpuls S.A., dar și S.C.Vertcon S.A. și S.C.Regal Glass S.R.L.), iar o parte din contravaloarea acestor lucrări a fost achitată de către această inculpată.*

Din probatoriul administrat în cauză a rezultat că inculpata Jianu a fost cea care a dispus ca lucrarea din strada (...) (...) să fie executată de către S.C.Conimpuls S.A., societate pe care inculpata a continuat să o coordoneze și să o controleze chiar și după ce a fost numită ca inspector general de stat în cadrul Inspectoratului de Stat în Construcții.

Astfel, martorul Deju Vasile, a arătat că în anul 2002 a fost numit în funcția de președinte al S.C.Conimpuls S.A. chiar de către inculpata Jianu, deși aceasta era deja plecată la București, la I.S.C. În acest sens, întrebându-l pe martorul Sechelariu Sergiu, acționarul majoritar al societății, cine îi este șef și de ordinele cui trebuie să asculte în ce privește activitatea firmei, acesta a indicat-o pe inculpata Jianu.

În ce privește modul în care inculpata continua să coordoneze activitatea societății, din declarațiile aceluiași martor a rezultat că o dată sau de două ori pe lună, de regulă sâmbata, inculpata se deplasa la Bacău și le cerea martorilor Deju Vasile și Popa Cristina un raport verbal cu privire la situația economică a firmei, proiectele aflate în lucru, încasări, punându-i-se la dispoziție inclusiv documentele financiar-contabile. Mai mult, inculpata putea cere schimbarea unor persoane, dacă aprecia că acestea nu corespundeau profesional.

Afirmațiile martorului Deju în legătură cu implicarea inculpatei Jianu în activitatea S.C.Conimpuls S.A. a fost confirmată și de martorii Sechelariu Sergiu, acționar majoritar al societății, Miha Nicolae, director executiv, Popa Cristina, membru al Consiliului de Administrație, Dornea Dacica, director economic, Țibu Mihai, director în cadrul societății, Chirilă Ionel, maistru constructor.

În ce privește implicarea S.C.Conimpuls S.A. în executarea lucrărilor la imobilul din strada (...) (...), aceasta a fost decisă în mod expres de către inculpata Jianu, care a susținut că societatea va primi bani din această lucrare.

Mai mult, fiind întrebată cu privire la existența unui contract cu beneficiarul și a autorizației de construcție necesară desfășurării acesteia, inculpata a afirmat în fața martorului Țibu Mihai că lucrează pentru prim-ministrul Adrian Năstase și că nu-i va cere nimeni vreo autorizație.

Este de remarcat că tot inculpata Jianu s-a implicat și în întocmirea proiectul tehnic al lucrării de către martorul Amîiei Constantin. Potrivit acestuia, inculpata a fost cea care l-a contactat pentru întocmirea documentației, transmițându-i toate datele de care avea nevoie, inclusiv

identitatea beneficiarului (pe care de altfel martorul nu l-a cunoscut personal).

Martora Dornea Dacica a confirmat faptul că lucrările de la imobilul din strada (...) (...) au fost aduse pentru firmă de inculpata Jianu și că pe perioada desfășurării lor, aceasta a fost cea care a coordonat și controlat toate activitățile specifice pentru derularea acestora lucrări. Beneficiarul a fost ținut secret de către inculpata Jianu, nu s-a încheiat vreun contract, însă atât muncitorii, cât și persoanele care coordonau lucrările la fața locului (martorii Miha Nicolae, Chirilă Ionel și Țibu Mihai) nu se fereau să spună că adevăratul beneficiar era familia Năstase, cu atât mai mult cu cât o serie de materiale se regăseau puse în operă atât la imobilul din strada (...) (care aparținea oficial inculpaților Năstase), cât și la cel din strada (...) (...).

Potrivit martorului Țibu Mihai, inculpata Jianu dirija și ordona plățile către toți furnizorii de materiale de finisaj aferente lucrărilor din Cristian (...). În acest sens, martora Popa Cristina a precizat că din dispoziția inculpatei Jianu a achitat o factură emisă de către S.C.Titan Mar S.A. reprezentând contravaloarea unor lucrări de placaj din piatră efectuate la imobilul din strada (...), beneficiarul menționat pe factură fiind S.C.Vertcon S.A., deși această societate nu avea vreo legătură cu imobilul din strada (...) (...). Totodată, potrivit martorului Bălănescu Bogdan, administrator la S.C.Regal Glass S.R.L., această societate a efectuat pentru imobilul din strada (...) (...) o ușă de garaj, o ușă din aluminiu tot la garaj și o ramă la o centrală termică, lucrările fiind facturate către S.C.Vertcon S.A.

În legătură cu plata lucrărilor, în lunile februarie-martie 2003 martorul Deju i-a comunicat inculpatei că s-au adunat cheltuieli mari neachitate pentru imobilul din strada (...) (...).

În aceste condiții, inculpata Jianu a adus personal mai întâi suma de 978.000.000 ROL (pentru care a solicitat eliberarea mai multor chitanțe în numele lui Paul Opreș), iar mai apoi 1.650.000.000 ROL, cerând să se mascheze această sumă sub forma unui împrumut acordat firmei de către inculpată, urmat de restituirea acestuia și de emiterea unor noi dispoziții de încasare a aceleiași sume (de asemenea în tranșe) de la Paul Opreș, ca și cum acesta ar fi plătit-o în numerar (a se vedea și declarația martorei Dornea Dacica).

Sintetizând cele expuse anterior, rezultă că inculpata Jianu Irina Paula a fost cea care a decis implicarea tuturor societăților pe care le controla în fapt în executarea lucrărilor de la imobilul din strada (...) (...), a furnizat toate datele necesare întocmirii proiectului tehnic, a dispus asupra plății furnizorilor externi și a achitat personal o parte din contravaloarea lucrărilor executate de S.C.Conimpuls S.A.

Completul de 5 judecători constată că soluția de achitare a inculpaților Năstase Adrian și Jianu Irina Paula pentru acele acte materiale ale infracțiunilor de luare, respectiv dare de mită care vizează imobilul din strada (...) (...) este netemeinică și nelegală, fiind consecința neluării în considerare a întregului probatoriu administrat în faza de urmărire penală și readministrat direct și nemijlocit în cursul judecății.

Practic, fără a face vreo referire la amplul material probatoriu aflat la dosar, inclusiv la cel administrat în faza de judecată, prima instanță și-a însușit apărarea inculpaților, reținând că nu s-a făcut dovada caracterului simulat al tranzacției privind imobilul din strada (...) (...) și, implicit, a faptului că adevărații beneficiari ai lucrărilor executate și neachitate la acest imobil este inculpatul Năstase Adrian.

Apărarea inculpaților, valorificată de instanța de fond în motivarea soluției de achitare, a încercat să acrediteze ideea că adevăratul proprietar la imobilul din strada (...) (...) și beneficiar al lucrărilor de renovare a fost Paul Opriș, iar implicarea inculpaților Năstase, respectiv Jianu în efectuarea acestora s-a datorat fie stării grave de sănătate a susnumitului (în cazul inculpaților Năstase), fie dorinței de a garanta pentru bonitatea beneficiarului (în cazul inculpatei Jianu).

Această apărare nu poate fi primită decât cu neluarea în considerare a întregului material probatoriu administrat în cauză.

Astfel, așa cum instanța de recurs a reținut anterior, dovedirea actelor materiale de dare și luare de mită în legătură cu imobilul din strada (...) (...), nu poate fi redusă la analiza posibilităților materiale ale Tamarei Cernășov, respectiv Paul Opriș de a dobândi succesiv același imobil.

Dincolo de aspectele deja analizate, care ridică serioase semne de întrebare asupra circumstanțelor în care s-a realizat dobândirea și înstrăinarea imobilului, caracterul simulat al actului încheiat între Tamara Cernășov și Paul Opriș a fost dovedit implicit, prin împrejurări ulterioare și care au vizat circumstanțele în care s-au realizat lucrările de renovare la acest imobil.

Aceste circumstanțe, neavute în vedere de prima instanță, vizează în esență următoarele aspecte:

- deși prin ipoteză imobilul nu a aparținut familiei Năstase, este cert că o bună parte din materialele folosite la imobilul din strada (...) (...) (incluzând parchet, obiecte sanitare, obiecte de iluminat, piese de decorațiune) au provenit din importurile din China efectuate prin S.C.Vertcon S.A., deja analizate și asupra cărora chiar și instanța de fond a reținut că au fost achitate cu banii familiei Năstase.

Această împrejurare a fost reținută chiar de instanța de fond, ca situație de fapt, atunci când a analizat importurile din China, însă ea a fost omisă ulterior, cu ocazia analizei situației imobilului din strada (...)

(...) (a se vedea fil.17 paragraful 3 din sentința recurată): „*Ulterior, bunurile aflate în containerele depozitate în incinta REMAT Chitila au fost preluate și transportate la imobilul din București, str. (...) nr.16 și folosite la amenajarea respectivei construcții, precum și la imobilul din București, str.(...)și imobilul din localitatea Cornu, județ Prahova, aflat în proprietatea soților Năstase*”.

Prin urmare, implicarea soților Năstase în lucrările din strada (...) (...) nu s-a rezumat la un ajutor nepatrimonial acordat prietenului Paul Opriș, constând în supravegherea executării acestora, ci a implicat cheltuieli efective în legătură cu acest imobil, constând în contravaloarea unei părți însemnate a materialelor folosite, inclusiv obiecte de decorațiune.

Posibila apărare a inculpaților (pe care aceștia nu și-au făcut-o, dar pe care instanța de recurs o analizează strict ipotetic) în sensul că și această conduită a lor s-ar explica prin aceeași relație de prietenie cu Paul Opriș, nu poate fi primită, în condițiile în care inculpații Năstase au negat implicarea lor în importurile din China (nu poți susține mai întâi că bunurile nu-ți aparțin, pentru ca apoi să invoci o situație contrară).

În consecință, implicarea patrimonială a inculpaților Năstase în lucrările la imobilul din strada (...) (...), dovedește că în fapt acesta le aparținea (în condițiile în care inculpata Năstase Daniela fusese desemnată de Tamara Cernășov prin testament legatară universală).

- perceperea inculpaților Năstase ca adevărații beneficiari ai lucrărilor din strada (...) (...) s-a datorat atât conduitei adoptate de ei la fața locului, cât și implicării unor persoane apropiate de familia Năstase în aceste lucrări, inclusiv în probleme legate de costul acestora.

Așa cum a rezultat din probatoriul administrat în cauză, este de necontestat faptul că inculpații Năstase au fost văzuți în mai multe rânduri la imobilul din strada (...) (...), iar conduita adoptată de ei a fost una specifică beneficiarilor lucrărilor, dând indicații cu privire la diferite soluții tehnice sau chiar arhitectonice care trebuiau adoptate, cu privire la destinația unor încăperi ori solicitând chiar un grafic de lucrări.

Mai mult, în același imobil s-au desfășurat și lucrări de recondiționare a unor piese de mobilier care în mod cert aparțineau familiei Năstase, provenind din imobilul inculpaților din localitatea Cornu și fiind destinate după recondiționare decorării imobilelor inculpaților din strada (...) și, parțial, din localitatea Cornu.

Întreaga conduită a inculpaților manifestată la fața locului a depășit limitele unui ajutor dezinteresat acordat unui prieten aflat în dificultate, fiind greu de explicat de pildă cum un prim-ministru care, așa cum însuși inculpatul Năstase Adrian a afirmat-o, este extrem de ocupat cu problemele țării, își găsește totuși timp să vină într-un imobil aparținând unui prieten și să dea indicații cu privire la destinația de birou a unei

încăperi, contrazicându-și în acest sens nu doar soția, ci și arhitectul care se ocupa de lucrare.

Mai mult, este greu de înțeles implicarea atât de activă a inculpatei Năstase Daniela în supravegherea lucrărilor, în condițiile în care chiar ea a recunoscut în declarația dată în fața instanței de fond că Paul Opriș avea o relație mai apropiată cu inculpatul Năstase Adrian decât cu ea.

Emiterea unor opinii cu privire la soluții arhitectonice sau privitoare la finisaje, refacerea unor lucrări în acord cu propriile gusturi și dorințe, nu pot fi justificate prin prisma relației de prietenie cu beneficiarul lucrărilor.

Implicarea familiei Năstase în această lucrare nu s-a rezumat la aportul celor doi inculpați (patrimonial și nepatrimonial), ci a inclus și persoane percepute ca apropiați ori „oameni de casă” ai inculpaților (cum este cazul arhitectului care a coordonat lucrările ori a numitului Grigore care a locuit pe perioada desfășurării acestora în imobil și i-a supravegheat la rândul său pe muncitori, implicându-se totodată în recondiționarea elementelor de mobilier, în condițiile arătate mai sus).

Pe de altă parte, interesul manifestat de inculpați prin intermediar (avocatul familiei) după finalizarea lucrărilor în legătură cu valoarea acestora, este inexplicabil doar prin prisma relației de prietenie cu numitul Paul Opriș, cu atât mai mult cu cât în perioada în care acest demers a fost făcut, respectivul era încă în viață.

În ce privește relația de prietenie dintre familia Năstase și Paul Opriș, aceasta nu a apărut suficient de bine conturată astfel încât să justifice un asemenea grad de implicare a inculpaților în lucrările din strada (...) (...).

Astfel, se observă că nu toți membrii familiei lui Paul Opriș au fost la curent cu prietenia acestuia cu familia Năstase (a se vedea mărturiile copiilor), după cum argumentele invocate în sprijinul unei relații apropiate nu sunt convingătoare (a se vedea mărturia soției supraviețuitoare cu privire la cele trei ipostaze în care s-a văzut cu familia Năstase ori chiar declarația inculpatei Năstase Daniela evocată anterior).

Însă, dincolo de existența unei relații de prietenie care ar fi stat la baza conduitei inculpaților Năstase vis-a-vis de lucrările din strada (...) (...), esențială este o altă împrejurare rezultată din probatoriul cauzei și ignorată de instanța de fond.

Așa cum rezultă din actele medicale aflate la dosar, diagnosticarea lui Paul Opriș cu boala gravă care i-a fost în final fatală s-a petrecut în anul 2003, acesta suferind ulterior mai multe intervenții chirurgicale, tratamente specifice și internări în spital și decedând la data de 1.05.2006 (fil.174 vol.15 dup și fil.51 vol.7 ds.fond).

Or, așa cum o probează declarațiile angajaților S.C.Conimpuls S.A. implicați în lucrările din strada (...) (...), acestea au demarat în primăvară anului 2002, situație în care se ridică în mod firesc întrebarea: ce l-a împiedicat pe Paul Opreș să se implice personal în lucrările de renovare a imobilului care, prin ipoteză, îi aparținea, măcar în perioada 2002-2003, înțelegând prin aceasta contactarea și încheierea unui contract cu firma care le-a executat, respectiv cu proiectantul lucrărilor, semnarea situațiilor de lucrări și plata celor efectuate în această perioadă, prezența sa la fața locului și perceperea ca adevărat beneficiar al lucrărilor?

De asemenea, ulterior diagnosticării sale cu o boală gravă, de ce a preferat să-i implice pe inculpații Năstase în aceste lucrări, în condițiile în care avea doi copii majori și o soție (care, chiar dacă era separată în fapt, avea o relație de afaceri cu Paul Opreș)? Acceptând că inculpații Năstase aveau o experiență mai mare în privința lucrărilor de construcții (având în vedere situația imobilului din strada (...), de ce nu și-a mandatat persoanele apropiate să efectueze măcar plățile pentru lucrările deja efectuate? Mai mult, cum se explică plata unei sume infime (și aceea, efectuată de inculpata Jianu) în contul lucrărilor, deși acestea fuseseră finalizate? Cum se explică interesul inculpatului Năstase Adrian pentru un grafic de execuție, în condițiile în care beneficiarul nu-și îndeplinise obligația corelativă de plată a lucrărilor deja executate?

În realitate, motivația implicării inculpaților Năstase în lucrările din strada (...) (...), cu trimitere la starea de sănătate a lui Paul Opreș, nu a existat, în condițiile în care inculpații s-au implicat de la bun început în aceste lucrări, inclusiv în perioada în care problemele de sănătate invocate nu s-au manifestat.

Mai mult, așa cum a dovedit-o probatoriul cauzei, deși lucrările de renovare au început în anul 2002 (după luna ianuarie, când formal imobilul a fost dobândit de Paul Opreș), implicarea S.C.Conimpuls S.A. în legătură cu acest imobil datează din toamna anului 2001 (prin punerea în funcțiune a instalației de încălzire), perioadă în care imobilul aparținea încă Tamarei Cernășov (și, implicit, familiei Năstase).

Concluzionând, nu simpla implicare a familiei Năstase în lucrările de renovare a imobilului din strada (...) (...), ci maniera în care aceasta s-a făcut a condus la perceperea inculpaților Năstase ca fiind adevărații beneficiari ai lucrărilor executate, ceea ce pune în discuție realitatea operațiunii de vânzare-cumpărare a imobilului între Tamara Cernășov și Paul Opreș.

- lucrările la imobilul din strada (...) (...) au fost executate de societăți controlate de inculpata Jianu Irina Paula, aceleași care au fost implicate și la imobilul din strada (...) aparținând familiei Năstase (în principal, S.C.Conimpuls S.A.), și nu au fost achitate.

Pronunțând soluția de achitare și pentru actele materiale legate de imobilul din strada (...) (...), instanța de fond a omis să analizeze contribuția inculpatei Jianu în demararea și desfășurarea lucrărilor, fiind vorba de aceeași persoană care a procurat foloase necuvenite familiei Năstase cu ocazia importurilor din China.

Instanța de fond a reținut că inculpata Jianu a acționat doar ca un garant al bonității beneficiarului Paul Opriș, deși chiar inculpata a declarat în fața instanței că „nu l-am cunoscut niciodată pe Paul Opriș”. (fil.274 verso, vol.6 ds.fond).

În aceste condiții, se pune firesc întrebarea: cum poate garanta cineva pentru bonitatea unei persoane pe care nu o cunoaște?

Probatoriul administrat în cauză, ignorat de instanța de fond, demonstrează în mod cert nu doar implicarea familiei Năstase în lucrările din strada (...) (...), ci și a inculpatei Jianu Irina, ea fiind cea care a decis ca aceste lucrări să fie executate de S.C.Conimpuls S.A. chiar în lipsa unui contract și a unei autorizații de construire. Mai mult, deși inculpata nu a recunoscut acest aspect, ea a făcut și o plată parțială în contul lucrărilor executate, solicitând ca aceasta să apară ca fiind făcută de Paul Opriș, persoană pe care inculpata nu a cunoscut-o vreodată.

De altfel, nu este de omis faptul că o bună parte din materialele folosite la lucrarea din strada (...) (...) au provenit din importurile din China, destinate familiei Năstase și în care inculpata Jianu a fost de asemenea implicată, prin suportarea unor cheltuieli de către o altă societate asupra căreia își exercita autoritatea, respectiv S.C.Vertcon S.A. (a se vedea anterior).

Prin urmare, și în cazul inculpatei Jianu implicarea nu a fost doar de ordin nepatrimonial (deși fără dispoziția ei lucrarea din strada (...) (...)) nu ar fi fost executată de S.C.Conimpuls S.A.), ci a implicat și resursele ei financiare, în condițiile în care acestea nu puteau proveni nici de la inculpații Năstase (care au negat explicit că ar fi făcut vreo plată în contul lucrării) și nici de la Paul Opriș (pe care inculpata Jianu nu l-a cunoscut).

Este cert astfel că inculpata Jianu a procurat foloase materiale (constând în lucrări neachitate și sume de bani avansate în nume propriu) beneficiarului construcției din strada (...) (...), fiind evident că acest lucru nu era posibil decât dacă acesta ar fi fost cunoscut de către inculpată.

Or, câte vreme pe Paul Opriș, ca beneficiar „de jure” inculpata nu l-a văzut vreodată, în discuție nu mai rămân decât inculpații Năstase, ca beneficiari „de facto” ai foloaselor necuvenite menționate anterior.

Pe de altă parte, valoarea ridicată a acestor foloase (de ordinul miliardelor de lei vechi) conduce nu doar la concluzia că era vorba

despre un beneficiar cunoscut, ci și la ideea că ele nu au avut un caracter gratuit, ci au urmărit o contraprestație din partea beneficiarului.

Or, o asemenea contraprestație nu putea proveni din partea lui Paul Opriș (persoană necunoscută inculpatei și cu care aceasta nu avea nici un fel de relație), ci doar din partea inculpatului Năstase (căreia inculpata îi era subordonată și de care depindea menținerea statutului său, dat de funcția publică ocupată de inculpată).

Preocuparea de a ascunde adevăratul beneficiar al lucrărilor din strada (...) (...) nu a avut drept scop doar ocultarea averii reale a prim-ministrului României, ci și disimularea foloaselor necuvenite de care acesta a beneficiat din partea inculpatei Jianu, reprezentate de contravaloarea lucrărilor efectuate.

Prin urmare, implicarea inculpatei Jianu în lucrările din strada (...) (...), coroborată cu valoarea foloaselor necuvenite prestate și cu împrejurarea că nu l-a cunoscut pe Paul Opriș, demonstrează că beneficiarul real al acestor lucrări a fost inculpatul Năstase Adrian.

Concluzionând, toate cele trei aspecte analizate anterior (folosirea la lucrări a unor bunuri provenite din China și plătite de familia Năstase; implicarea inculpaților Năstase și a apropiaților acestora în desfășurarea lucrărilor; implicarea inculpatei Jianu și suportarea de către aceasta a unei părți din cheltuieli, restul rămânând neachitate) reprezintă suficiente argumente care demonstrează că nu Paul Opriș, ci inculpații Năstase au fost beneficiarii reali ai acestor lucrări.

Simplul fapt că există un act autentic de vânzare-cumpărare, ca și împrejurarea că după moartea lui Paul Opriș imobilul a intrat în masa succesorală și a fost stăpânit de către moștenitorii acestuia, nu sunt suficiente pentru a proba adevărata stare de fapt.

În realitate, din perspectiva legii penale atât actul autentic, cât și împrejurarea (reală sau nu) a posesiei imobilului de către alte persoane decât inculpații Năstase creează doar o prezumție relativă (aparență) în legătură cu beneficiarul lucrărilor de renovare.

În acest context, nu este de neglijat interesul propriu al moștenitorilor defunctului Paul Opriș de a susține că imobilul a aparținut cu adevărat acestuia, chiar dacă situația de fapt este alta, câtă vreme o asemenea conduită le-a adus un avantaj patrimonial (întrucât, în condițiile decesului susnumitului și a declanșării cercetărilor penale în legătură cu acest imobil, de conivență sau nu cu inculpații Năstase, au înțeles să profite de situația „de jure” creată de existența actului autentic și de lipsa de interes a acestora de a o contesta, dată fiind situația în care cei din urmă se aflau).

Or, așa cum s-a arătat, probatoriul cauzei a răsturnat această prezumție, demonstrând că starea de fapt nu s-a suprapus peste starea

de drept, iar beneficiarii reali ai foloaselor necuvenite au fost inculpații Năstase, iar nu Paul Opriș.

În ce privește persoana care a asigurat aceste foloase, ca și scopul pentru care ele au fost date, considerentele expuse anterior își găsesc deplină aplicabilitate și în situația imobilului din strada (...) (...), astfel încât ele nu vor fi reluate (a se vedea pct.II.1.1.d).

f. în privința lucrărilor de tâmplărie prestate la **imobilul din localitatea Cornu.**

Potrivit actului de sesizare, în conținutul infracțiunii continuate de dare/luare de mită săvârșite de inculpații Jianu Irina, Năstase Adrian și Năstase Daniela a fost reținut ca și act material remiterea/primirea sumei de 2.027.844.822,27 ROL reprezentând contravaloarea unor lucrări de tâmplărie cu geam termopan executate de S.C.Regal Glass S.R.L. Bacău, societate controlată în fapt de către inculpata Jianu Irina.

În justificarea soluției de achitare a inculpaților și pentru acest act material, instanța de fond a reținut în esență că probatoriul administrat în cauză nu a demonstrat fără echivoc că valoarea lucrărilor susmenționate ar fi depășit suma de 60.000 de dolari achitată de aceștia cu titlu de preț, iar implicarea inculpatei Jianu a urmărit ascunderea în acte a adevăratului beneficiar (inculpatul Năstase Adrian), ajutându-l astfel în cazul unui eventual control al averii (ocazie cu care s-ar fi putut pune problema justificării sumei precizate anterior).

Completul de 5 judecători reține că din probatoriul administrat în cauză a rezultat cu certitudine următoarele:

- implicarea S.C.Regal Glass S.R.L. în efectuarea lucrărilor de tâmplărie cu geam termopan la imobilul familiei Năstase din localitatea Cornu a fost decisă de către inculpata Jianu, care exercita în fapt controlul asupra acestei societăți;

- lucrările au fost efectuate în două etape: în primăvara anului 2003 (vizând casa propriu-zisă și o cabană din lemn, aflată în apropiere) și în vara anului 2003 (vizând o extindere a clădirii și terasei);

- din dispoziția inculpatei Jianu, S.C.Vertcon S.A. a achitat către S.C.Regal Glass S.R.L. prin ordinele de plată nr.82 din 25.04.2003 și nr.97 din 14.05.2003 suma totală de 2.300.000.000 ROL reprezentând contravaloarea facturilor nr.3656053 din 30.04.2003 și 2388196 din 16.05.2003, cu mențiunea „contravaloare tâmplărie aluminiu, geam termopan”;

- în aceeași perioadă S.C.Regal Glass S.R.L. a efectuat lucrări de montaj tâmplărie atât la imobilul din strada (...), cât și la cel din localitatea Cornu;

- în vara anului 2003, inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela au achitat suma de 60.000 de dolari în contul lucrărilor efectuate pentru

imobilul din Cornu, sumă ce a fost schimbată în lei de către un angajat al S.C.Regal Glass S.R.L., rezultând suma totală de 1.956.544.000 ROL.

Spre deosebire de situația importurilor din China (în cazul cărora inculpații Năstase au achitat contravaloarea bunurilor, dar nu și datoria vamală și cheltuielile interne legate de acestea) și de cea a imobilului din strada (...) (...) (în cazul căruia inculpații nu au achitat nicio o sumă de bani, întrucât au pretins că imobilul nu le aparținea), în cazul lucrărilor de tâmplărie executate de S.C.Regal Glass S.R.L. la imobilul din localitatea Cornu este cert că inculpații Năstase au achitat o importantă sumă de bani.

Întrucât și în acest caz acuzația adusă inculpaților este aceea de dare (inculpata Jianu), respectiv luare de mită (inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela), probatoriul administrat în cauză trebuia să lămurească în primul rând dacă în urma lucrărilor efectuate la acest imobil aparținând familiei Năstase, aceasta a beneficiat de un folos necuvenit, concretizat în diferența dintre valoarea lucrărilor și suma achitată de inculpați în condițiile menționate anterior.

Din acest probatoriu rezultă că lucrările de tâmplărie la imobilul din localitatea Cornu au fost executate de S.C.Regal Glass S.R.L. în două etape, cele inițiale fiind mai ample decât cele ulterioare (a se vedea declarația martorului Bălănescu Bogdan, administrator al societății). Cu toate acestea, valoarea lucrărilor executate în cea de-a doua etapă, astfel cum rezultă din înregistrările contabile, este superioară celei din prima fază.

Din același probatoriu rezultă că lucrările la imobilul din localitatea Cornu s-au desfășurat în paralel cu cele de la imobilul din strada (...), situație care s-a repercutat asupra plăților efectuate de S.C.Verton S.A. în baza facturilor emise de S.C.Regal Glass S.R.L.

Astfel, din suma totală de 2,3 miliarde lei vechi achitată de S.C.Vertcon S.A. către S.C.Regal Glass S.R.L. cu mențiunea „cumpărare-vânzare prestări servicii”, o parte a vizat materialele pentru imobilul din strada (...), iar o parte cele achiziționate pentru lucrările la imobilul din localitatea Cornu, materialele fiind însă facturate împreună.

Pe de altă parte, așa cum a rezultat și din expertiza contabilă întocmită în faza de urmărire penală, pentru lucrările efectuate de S.C.Regal Glass S.R.L. la imobilul din Cornu nu s-a încheiat un contract și nu au existat devize de lucrări, astfel încât expertiza nu a putut preciza dacă există eventuale diferențe între valorile înregistrate în contabilitatea societății și devizele de lucrări cu privire la cheltuielile cu materialele, manopera, transportul și chiriile utilaje.

În privința materiilor prime și materialelor, din expertiza contabilă rezultă că acestea au fost date în consum pe baza unor bonuri de consum, însă acestea prezintă multe ștersături cu pastă albă și diferențe

între cele două exemplare cu privire la codul și denumirea obiectivului pentru care s-au utilizat.

Mai mult, în faza de judecată a fost efectuată o expertiză tehnică în domeniul construcțiilor care a determinat suprafața totală a tâmplăriei din aluminiu existentă în cele două corpuri de clădire, rezultând astfel o valoare a lucrării inferioară sumei achitate de inculpații Năstase.

În cauză nu s-au formulat obiecțiuni la acest raport de expertiză, fiind depusă o notă din partea Parchetului cu privire la conținutul raportului prin care însă au fost contestate diferite aspecte în legătură cu expertiza efectuată și, mai ales, cu valoarea lucrărilor prin raportare la prețul/metru pătrat al materialului utilizat.

În acest context, trebuie reținut și faptul că expertiza contabilă efectuată în faza de urmărire penală nu s-a putut pronunța cu privire la structura costurilor practicate de S.C.Regal Glass S.R.L. pentru lucrări executate în aceeași perioadă și facturate altor beneficiari, întrucât nu au putut fi puse la dispoziție documente relevante (contracte, devize de lucrări, facturi), societatea fiind desființată la momentul efectuării expertizei.

Având în vedere toate aceste aspecte, Completul de 5 judecători apreciază că probatoriului administrat în cauză cu privire la acest act material al infracțiunilor de dare și luare de mită nu este unul concludent pentru a reține vinovăția inculpaților, existând dubii cu privire la valoarea reală a lucrărilor și, implicit, la folosul necuvenit de care ar fi beneficiat inculpații Năstase din partea inculpatei Jianu, dincolo de cel nepatrimonial reprezentat de neîntocmirea unor înscrisuri pe numele acestora (contract, factură, chitanțe), ajutor fără de care inculpații ar fi fost în dificultate în situația în care, în eventualitatea unui control al averii, ar fi trebuit să justifice suma achitată pentru lucrare, de 60.000 de dolari.

Este cert că și în acest caz S.C.Vertcon S.A. a efectuat plăți în favoarea S.C.Regal Glass S.R.L., deși între aceste societăți nu existau relații contractuale, însă ținând seama de circumstanțele în care lucrările de tâmplărie au fost efectuate de cea din urmă societate (în același timp la ambele imobile ale familiei Năstase), de faptul că nu au existat devize de lucrări, dar și de împrejurarea că inculpații au achitat o sumă de bani în contul lucrării, nu se poate stabili în mod cert dacă partea din suma achitată pentru lucrarea din localitatea Cornu a fost un folos destinat familiei Năstase sau doar un avans pentru achiziționarea materialelor (mai ales că potrivit declarației martorei Popa Cristina, inculpata Jianu i-a spus inițial că ulterior S.C.Vertcon S.A. va primi sumele aferente acestor lucrări), în contextul în care nu au fost administrate probe concludente cu privire la valoarea reală a lucrărilor, distinct de mențiunile aflate în contabilitatea S.C.Regal Glass S.R.L.

Această concluzie este justificată în contextul în care, deși lucrările din cea de-a doua etapă (când a fost primită suma de bani de la familia Năstase) au fost mai reduse, valoarea lor în contabilitate a fost mai ridicată. În ce privește această sumă, ea a fost achitată din proprie inițiativă de inculpații Năstase (prin intermediar), fără a exista vreo discuție prealabilă cu privire la cuantumul ei (pentru a se putea stabili dacă ea a reprezentat în concepția inculpaților plata pentru întreaga lucrare sau doar pentru ceea ce urma să se execute în faza a doua).

Prin urmare, cu privire la acest act material al infracțiunilor de dare și luare de mită, soluția de achitare dispusă de instanța de fond este fundamentată pe probatoriul administrat în cauză, astfel încât în aceste limite critica Parchetului nu este întemeiată.

Concluzionând, în urma readministrării probatoriului esențial pentru soluționarea cauzei, a valorificării unor mijloace de probă ignorate de instanța de fond, dar și al coroborării întregului material aflat la dosar, Completul de 5 judecători a ajuns la o altă concluzie cu privire la existența faptelor și vinovăția inculpaților Năstase Adrian, Năstase Daniela și Jianu Irina Paula din perspectiva infracțiunilor de luare și dare de mită imputate acestora prin actul de sesizare, în sensul că:

- în perioada 2002-2004, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim-ministru al României inculpatul Adrian Năstase a primit foloase necuvenite de la inculpata Irina Paula Jianu în valoare totală de **1.824.303, 72 RON (18.243.037.290, 81 ROL), din care 181.774,01 RON (1.817.740.105 ROL)** reprezentând cheltuieli ocazionate de introducerea în țară a bunurilor cumpărate din China ca importuri efectuate de SC VERTCON SA, precum și sume facturate de prestatorii interni pentru operațiunile de vămuire, transport pe calea ferată și cu mijloace auto, manipulare și pază a containerelor cu aceste bunuri aparținând familiei soților Năstase Adrian și Năstase Daniela și **1.642.529,71 RON (16.425.297.185,81 ROL)** reprezentând contravaloarea unor lucrări de construcții și renovare executate la imobilul situat în București, str. (...) (...) (...), ce aparține în realitate inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela, toate acestea în scopul menținerii în funcție a inculpatei Jianu (lucru care s-a și realizat, inclusiv în condițiile în care în anul 2004 instituția condusă de aceasta a trecut în subordinea inculpatului Năstase Adrian);

- în aceeași perioadă, în baza aceleiași rezoluții infracționale, inculpatul Năstase Adrian a primit de la martorul Păun Ioan, foloase necuvenite constând în **prestarea serviciilor** de achiziționare a unor bunuri din China, depozitarea lor temporară la sediul Ambasadei României din China, supravegherea încărcării bunurilor în containere și organizarea transportului pe parcurs extern, toate acestea în scopul menținerii martorului în misiune în străinătate (lucru care s-a și întâmplat,

inclusiv prin numirea acestuia în funcțiile de consul general, șef al Consulatului General al României la Hong Kong și Shanghai);

- parte din foloasele obținute de inculpatul Năstase Adrian au fost primite în perioada 2002-2004, în mod repetat și în baza aceleiași rezoluții infracționale cu ajutorul soției sale, inculpata Năstase Daniela, în scopul arătat anterior;

- în mod corespunzător, în perioada 2002-2004, în mod repetat și în baza unei rezoluții infracționale unice, inculpata Jianu Irina Paula i-a remis inculpatului Năstase Adrian, prim-ministru al României, foloase necuvenite în valoare totală de **1.824.303, 72 RON (18.243.037.290, 81 ROL)**, în scopul menținerii sale în funcția de inspector general de stat la Inspectoratul de Stat în Construcții (I.S.C.), inclusiv după ce această instituție a trecut în subordinea inculpatului Năstase Adrian.

În raport de cele reținute anterior, rezultă că faptele comise de inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită în formă continuată, săvârșite în calitate de autor, respectiv complice, în timp ce faptele comise de inculpata Jianu Irina Paula Daniela întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de dare de mită în formă continuată.

În privința acesteia din urmă, în raport de momentul la care se consideră săvârșită infracțiunea (anul 2004), Completul de 5 judecători constată că sunt incidente dispozițiile legale privind prescripția răspunderii penale, în condițiile în care s-a împlinit termenul special de prescripție, de 7 ani și 6 luni calculat conform art.122 alin.1 lit.d și art.124 c.pen. (anterior modificării intervenite prin Legea nr.63/2012), majorat cu durata de 3 luni și 13 zile, în care judecata în dosarul nr.15083/1/2006 (cel în care faptele ce fac obiectul prezentei cauze au fost cercetate în primul ciclu procesual, finalizat cu restituirea cauzei la Parchet) a fost suspendată, ca efect al sesizării Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate.

În aceste condiții, în baza art.385/15 pct.2 lit.d c.pr.pen. va fi admis recursul Parchetului, casată în parte sentința și condamnați inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită prev. de art. 254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal (cu reținerea formei de participație a complicității prev.de art.26 c.pen. în cazul inculpatei Năstase Daniela).

În cazul inculpatei Jianu Irina Paula, în baza art. 11 pct.2 lit. b raportat la art.10 lit. g Cod procedură penală va fi încetat procesul penal pornit sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită prevăzută de art.255 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale.

Consecutiv soluției de condamnare a inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela pentru infracțiunea de luare de mită, urmează ca în baza art.118 alin.1 lit.e Cod penal să se confişte de la inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela, în părți egale, **suma de 1.824.303, 72 RON (18.243.037.290, 81 ROL)**, dobândită prin infracțiunea de luare de mită și de care ambii inculpați au beneficiat.

De asemenea, în vederea aducerii la îndeplinire a măsurii confiscării speciale, va fi menținut sechestrul asigurator instituit prin Ordonanța nr.68/P/2008 din 25 ianuarie 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela.

1.2. În ce privește critica vizând soluția de achitare a inculpatelor Năstase Daniela și Jianu Irina Paula pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată;

Instanța de fond a dispus achitarea ambelor inculpate pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani, ca urmare a inexistenței faptelor de corupție imputate inculpatului Năstase Adrian, reținându-se în esență că, de vreme ce acest inculpat nu a săvârșit infracțiunea de luare de mită, nu subzistă nici infracțiunea corelativă, care ar fi fost comisă în scopul ascunderii sau disimulării produsului obținut din infracțiunea principală.

În privința inculpatei Năstase Daniela, Completul de 5 judecători constată că prin rechizitoriu aceasta a fost trimisă în judecată, între altele, pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prev.de art.23 alin.1 lit.c din Legea nr.656/2002 rap.la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 și cu aplic.art.41 alin.2 c.pen., constând în aceea că a fost beneficiara bunurilor obținute de inculpatul Năstase Adrian ca urmare a săvârșirii infracțiunii de luare de mită (respectiv a bunurilor importate din China și a lucrărilor de tâmplărie executate la imobilul proprietate comună din localitatea Cornu), în condițiile în care a cunoscut de la început proveniența lor.

Chiar dacă instanța de recurs a ajuns la o altă concluzie cu privire la infracțiunea de luare de mită săvârșită de inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela, condamnarea lor pentru săvârșirea acestei infracțiuni nu schimbă soluția instanței de fond cu privire la infracțiunea de spălare de bani imputată inculpatei Năstase Daniela, în condițiile în care achiziționarea bunurilor din China s-a făcut cu banii inculpaților Năstase, iar lucrările de tâmplărie la imobilul din localitatea Cornu nu pot fi reținute ca un act material al infracțiunii de luare de mită.

Este real faptul că sumele cheltuite din fonduri proprii de către inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela pentru importurile din China (peste 500.000 de dolari) și pentru lucrările de tâmplărie din localitatea Cornu (60.000 de dolari) nu par a fi justificate prin prisma averii declarate de inculpat în condițiile legii, însă acest aspect nu face obiectul analizei prezentei cauze și nu dă conținut infracțiunii de spălare de bani imputate inculpatei Năstase Daniela, în varianta reținută în rechizitoriu.

Pe de altă parte, este de observat că în același act de sesizare s-a menționat faptul că această infracțiune nu a fost reținută și în sarcina inculpatului Năstase Adrian, întrucât acesta nu poate fi subiect activ atât al infracțiunii de luare de mită, cât și al infracțiunii de spălare de bani.

Or, același raționament este valabil și în cazul inculpatei Năstase Daniela, în condițiile în care aceasta ar fi comis infracțiunea de luare de mită în varianta menționată în rechizitoriu (adică incluzând, pe lângă foloasele reprezentând sumele achitate de S.C.Vertcon S.A. în legătură cu importurile din China, și valoarea propriu-zisă a acestora, ca și contravaloarea lucrărilor la imobilul din localitatea Cornu).

Cu alte cuvinte, nu doar împrejurarea că anumite bunuri imputate cu titlu de mită, nu s-au dovedit a fi avut această natură, ci însăși modalitatea în care a fost concepută acuzația de spălare de bani conduce la imposibilitatea reținerii infracțiunii de spălare de bani în sarcina inculpatei Năstase Daniela.

Este adevărat că inculpata s-a implicat activ nu doar în privința importurilor din China, ci și în cazul lucrărilor de renovare a imobilului din strada (...) (...), fiind în egală măsură un beneficiar al prestațiilor primite de inculpatul Năstase Adrian cu titlu de mită, însă aceste aspecte nu sunt suficiente pentru reținerea infracțiunii de spălare de bani în sarcina inculpatei Năstase Daniela, întrucât acuzarea în legătură cu această infracțiune a fost strict circumstanțiată (referindu-se doar la bunurile importate din China - iar nu și sumele plătite de S.C.Vertcon S.A. cu privire la acestea -, precum și lucrările la imobilul din localitatea Cornu - iar nu și cele la imobilul din strada (...) (...)).

Prin urmare, ținând seama de limitele acuzații formulate împotriva inculpatei Năstase Daniela ce au dat conținut infracțiunii de spălare de bani, Completul de 5 judecători constată că soluția instanței de fond cu privire la aceasta este legală și temeinică, astfel încât sub acest aspect critica Parchetului este neîntemeiată.

În privința inculpatei Jianu Irina Paula, în sarcina acesteia s-a reținut prin actul de sesizare infracțiunea de spălare de bani prev. de art.23 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 rap.la art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 și cu aplic.art.41 alin.2 c.pen. constând în:

- disimularea sumei de 2.628.000.000 ROL reprezentând mita dată inculpatului Năstase Adrian, disimulată ca împrumut acordat S.C.Conimpuls S.A., din care în realitate s-au decontat lucrări la imobilul din strada (...) (...), întocmindu-se fictiv dispoziții de restituire a împrumutului către inculpata Jianu și apoi de încasare de la Paul Opriș;

- disimularea provenienței sumelor din care au fost achitate bunurile achiziționate de inculpații Năstase din China, prin introducerea lor în țară ca și importuri efectuate de S.C.Vertcon S.A., urmată de înregistrarea bunurilor ca fiind transferate la un punct de lucru al societății din București;

- ascunderea beneficiarului real al lucrărilor la imobilul din strada (...) (...), prin înregistrarea și facturarea lor pe un beneficiar fictiv, respectiv Paul Opriș.

Prin urmare, acuzațiile aduse inculpatei Jianu au vizat în esență disimularea sumelor primite de inculpatul Năstase Adrian cu titlu de mită, fie că este vorba despre importurile din China, fie că este vorba despre lucrările efectuate la imobilul din strada (...) (...).

Așa cum s-a văzut, probatoriul administrat în cauză a dovedit că inculpatul Năstase Adrian, ajutat de soția sa, inculpata Năstase Daniela, a primit foloase necuvenite din partea inculpatei Jianu Irina Paula pentru menținerea acesteia în funcția publică deținută, constând pe de o parte în valoarea datoriei vamale și a altor cheltuieli interne (transport, pază) pentru bunurile achiziționate din China, iar pe de altă parte în contravaloarea lucrărilor efectuate la imobilul din strada (...) (...), al căror beneficiar real a fost tot inculpatul Năstase Adrian.

În ambele situații, foloasele necuvenite primite de inculpatul Năstase Adrian au fost disimulate pentru a se ascunde originea lor ilicită, respectiv faptul că provin din săvârșirea unei infracțiuni de corupție.

Astfel, în cazul bunurilor din China, chiar dacă acestea au fost achiziționate cu banii inculpaților Năstase, datoria vamală și cheltuielile interne în legătură cu aceste bunuri au fost suportate de către S.C.Vertcon S.A., societate controlată de către inculpata Jianu.

Suma achitată cu acest titlu, reprezentând mită pentru inculpatul Năstase Adrian, a fost mascată ca și cheltuieli aferente unor importuri efectuate de către S.C.Vertcon S.A., deși această societate nu a avut nicio relație comercială cu vreun partener chinez, iar bunurile aduse din China nu erau destinate activității sale, ci au fost folosite la cele trei imobile ale familiei Năstase din (...),(...) (...) și Cornu.

Așa cum a rezultat din probatoriul cauzei (a se vedea în primul rând declarațiile martorei Popa Cristina și documentele comerciale, vamale și de transport), prin asumarea de către S.C.Vertcon S.A. a acestor cheltuieli, inculpata Jianu a disimulat adevărata natură a sumelor plătite de respectiva societate, acestea reprezentând în realitate o mită primită de inculpatul Năstase Adrian, cu sprijinul inculpatei Năstase Daniela (a se vedea implicarea acesteia în importurile din China, inclusiv sub aspectul folosirii de documente false la introducerea acestora în România).

În privința lucrărilor la imobilul din strada (...) (...), ceea ce s-a ascuns nu a fost doar natura sumei reprezentând contravaloarea acestora primită de inculpatul Năstase Adrian, ci și adevăratul beneficiar al lucrărilor efectuate și neachitate ori a celor achitate de inculpata Jianu.

În acest sens, modul în care s-au disimulat sumele plătite efectiv de către inculpata Jianu pentru inculpatul Năstase Adrian, este unul specific operațiunilor de spălare de bani, fiind vorba mai întâi despre un așa-zis împrumut acordat societății constructoare de către inculpata Jianu, urmat de restituirea acestuia, paralel cu încasarea din nou a aceleiași sume ca și când ar fi reprezentat o plată parțială a lucrărilor efectuată de proprietarul din acte al imobilului, numitul Paul Opreș.

Pe lângă această sumă plătită efectiv de inculpata Jianu în contul lucrărilor la imobilul din strada (...) (...), contravaloarea sumei rămase neachitate, ce a reprezentat de asemenea un folos asigurat inculpatului Năstase Adrian, a fost disimulată prin ocultarea adevăratului beneficiar al lucrărilor, creându-se în final aparența că în situația imobilului din strada (...) (...) ar fi vorba doar despre neachitarea unor lucrări de către proprietarul din acte Paul Opreș, iar nu despre o mită dată inculpatului Năstase Adrian.

Modul în care inculpata Jianu a acționat, direct sau prin intermediul celor trei societăți comerciale pe care le controla (S.C.Vertcon S.A. - în cazul importurilor din China-, S.C.Conimplus S.A.- în cazul lucrărilor din strada (...)(...) - și S.C.Regal Glass S.R.L. - în cazul lucrărilor de tâmplărie la imobilul din Cornu), a urmărit nu doar ascunderea faptului că inculpații Năstase au achitat din fonduri proprii (pe care probabil nu le puteau justifica legal) diverse bunuri sau lucrări (a se vedea bunurile cumpărate din China sau banii dați pentru lucrarea de tâmplărie de la Cornu), ceea ce putea avea relevanță doar din perspectiva justificării averii, însă nu face obiectul prezentei cauze.

În realitate, acest „ajutor” acordat de inculpata Jianu a fost însoțit de alte acte de disimulare, de această dată cu referire la foloasele materiale asigurate inculpatului Năstase Adrian de către aceeași inculpată, intenția sa fiind aceea de a ascunde natura și proveniența reală a sumelor de care inculpatul Năstase a beneficiat din partea inculpatei Jianu.

Prin urmare, în cazul inculpatei Jianu Irina Completul de 5 judecători constată că faptele acesteia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de spălare de bani prev.de art. 23 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.e din Legea nr.78/2000, texte în baza cărora inculpata va fi condamnată.

În raport de aceste considerente, Completul de 5 judecători constată că și acest motiv de recurs formulat de Parchet este întemeiat, însă doar în parte, respectiv doar în privința soluției de achitare dispusă cu privire la inculpata Jianu Irina Paula, sens în care aceasta va fi condamnată și pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani prev.de art. 23 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.e din Legea nr.78/2000.

1.3. în ce privește critica vizând soluția de achitare a inculpatei Jianu Irina Paula pentru **participație improprie la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual la legea contabilității**

Prin actul de sesizare s-a reținut că inculpata Jianu a dispus efectuarea de înregistrări inexacte în contabilitatea S.C.Conimpuls S.A., S.C.Vertcon S.A. și S.C.Regal Glass S.R.L. cu consecința denaturării rezultatelor financiare ale acestor societăți reflectate în bilanțul contabil, în scopul ascunderii infracțiunii de luare de mită săvârșită de inculpatul Năstase Adrian.

În acest sens, s-au reținut cinci acte materiale ce intră în conținutul unei infracțiuni continuate unice, din care trei au vizat înregistrarea în contabilitatea S.C.Vertcon S.A. a unor cheltuieli efectuate în legătură cu imobilul din strada (...)(...), iar celelalte două au avut în vedere înregistrări în contabilitatea aceleiași societăți, dar și a S.C.Regal Glass S.R.L. a unor cheltuieli în legătură cu imobilul din localitatea Cornu.

Instanța de fond a achitat-o pe inculpată și pentru această infracțiune, în condițiile în care actele materiale ce intră în conținutul acestei infracțiuni au avut în vedere înregistrări în contabilitate în legătură cu imobilul din strada (...) (...) (cu privire la care prima instanță a reținut că nu a aparținut familiei Năstase) și din localitatea Cornu (cu privire la care intervenția inculpatei nu a vizat decât ascunderea în acte a soților Năstase, ca beneficiari ai lucrărilor).

Prin urmare, soluția de achitare a inculpatei Jianu pentru participație improprie la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual la legea contabilității, a fost pusă de instanța de fond în directă legătură cu soluția de achitare pentru infracțiunile de corupție, decurgând în mod natural din aceasta.

Ținând seama de considerentele expuse anterior cu privire la săvârșirea de către inculpați (și) a infracțiunilor de corupție ce li s-au reținut în sarcină, în limitele arătate, este cert faptul că în contabilitatea S.C.Vetcon S.A. au fost înregistrate anumite cheltuieli în legătură cu imobilul din strada (...) (...), pe baza facturilor emise de alte societăți, respectiv S.C.Regal Glass S.R.L (pentru o ușă metalică montată la acest imobil) și S.C.Titan Mar S.A.(pentru lucrări de placaje piatră executate la același imobil).

Așa cum a rezultat din probatoriul administrat în cauză, suportarea de către S.C.Vertcon S.A. a acestor cheltuieli s-a făcut fără ca societatea să fie beneficiara bunurilor sau lucrărilor achitate, menționate în facturile nr.3656175 din 12.11.2003 emisă de S.C.Regal Glass S.R.L. și nr.0821428 din 9.10.2003 emisă de S.C.Titan Mar S.A.

În realitate, implicarea S.C.Vertcon S.A. sub această formă în lucrările la imobilul din strada (...) (...) a fost decisă de către inculpata Jianu, care a dat dispoziții de plată a acestor facturi (a se vedea declarațiile martorilor Popa Cristina, Bălănescu Bogdan și Oțel Alina).

Ulterior, aceste facturi au fost înregistrate în contabilitatea S.C.Vertcon S.A., deși ele nu reflectau niște operațiuni comerciale reale, denaturând cheltuielile efectuate de societate în anul 2003 și, prin aceasta, rezultatele financiare aferente acestui an, cu consecințe asupra profitului realizat de firmă, dar și asupra impozitelor datorate statului.

Suportarea de către S.C.Vertcon S.A. a acestor cheltuieli în legătură cu imobilul din strada (...) (...) a constituit un folos necuvenit de care a beneficiat inculpatul Năstase Adrian din partea inculpatei Jianu Irina, iar evidențierea în contabilitatea societății a facturilor aferente a avut drept scop ascunderea acestui folos și, prin aceasta, a infracțiunilor de dare și luare de mită săvârșite de inculpații Jianu și Năstase.

Prin urmare, Completul de 5 judecători constată că faptele inculpatei Jianu de a-i determina pe martorii Popa Cristina și Oțel Alina să efectueze înregistrări inexacte în contabilitatea S.C.Vertcon S.A. în legătură cu imobilul din strada (...) (...), cu privire la cheltuieli suportate de societate în baza unor operațiuni comerciale inexistente (S.C.Vertcon S.A. nefiind adevăratul beneficiar al bunurilor și lucrărilor menționate în facturi), constituie participație improprie la săvârșirea infracțiunii de fals intelectual la legea contabilității în formă continuată prev.de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.37 din Legea nr.82/1991 cu referire la art.289 Cod penal și cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. și art.17 lit.c din Legea nr.78/2000, sens în care și acest motiv de recurs al Parchetului este întemeiat.

În consecință, inculpata Jianu va fi condamnată și pentru săvârșirea acestei infracțiuni.

1.4. În ce privește critica vizând înlăturarea prevederilor art.17 din Legea nr.78/2000

Așa cum a rezultat din sentința recurată, nereținerea în încadrarea juridică a dispozițiilor art.17 lit.c, e sau, după caz, h din Legea nr.78/2000, s-a datorat soluției de achitare a inculpaților pentru săvârșirea infracțiunilor de corupție ce le-au fost imputate (luare/dare de mită).

Or, în condițiile în care Completul de 5 judecători a ajuns la o altă concluzie cu privire la vinovăția inculpaților în legătură cu aceste infracțiuni, este evident că se impune păstrarea în încadrarea juridică a referirilor la art.17 din Legea nr.78/2000 în privința infracțiunilor de spălare de bani, fals în înscrisuri sub semnătură privată, fals intelectual la legea contabilității și infracțiunea prev. de art.272 pct.2 din Legea nr. 31/1990 reținute în sarcina inculpatei Jianu Irina, fiind vorba despre infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție săvârșite de ea și de inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela.

Prin urmare, și acest motiv de recurs al Parchetului este întemeiat.

1.5. În ce privește greșita individualizare a pedepselor aplicate inculpaților, fiind vorba despre o critică regăsită atât în recursul Parchetului, cât și în cel al inculpatului Năstase Adrian, aceasta va fi tratată distinct, după examinarea motivelor de recurs formulate de inculpați.

2. În ce privește recursul declarat de inculpatul Năstase Adrian

Din examinarea motivelor de recurs formulate de inculpatul Năstase Adrian rezultă că acesta a formulat mai multe critici, care pot fi grupate în două categorii: pe de o parte cele prin care sunt puse în discuție chestiuni procedurale (în esență, aspecte ce țin de faza de urmărire penală), iar pe de altă parte cele prin care sunt puse în discuție chestiuni ce vizează modul în care prima instanță a soluționat fondul cauzei (cu referire la soluția de condamnare pentru infracțiunea de șantaj, încadrarea juridică și individualizarea pedepsei).

Prealabil analizării motivelor de recurs formulate de inculpat, Completul de 5 judecători precizează că acestea vor fi cenzurate prin prisma soluției pronunțate de instanța de fond cu privire la fiecare dintre acuzațiile aduse inculpatului prin actul de sesizare.

Astfel, spre deosebire de soluția de condamnare, care poate fi analizată sub toate aspectele (așadar, inclusiv sub aspectul motivelor care au stat la baza pronunțării acesteia), în cazul soluției de achitare, fiind vorba despre o rezolvare a acțiunii penale favorabile inculpatului, acesta nu mai poate pune în discuție starea de fapt reținută de instanța inferioară după cum nu poate critica modul în care această instanță a analizat probatoriul administrat în cauză, decât în măsura în care s-ar contesta temeiul procedural al soluției de achitare.

Cu alte cuvinte, în lipsa unui motiv de recurs vizând temeiul soluției de achitare, nu pot fi formulate critici ce ar viza exclusiv motivele care au stat la baza adoptării acesteia, căci motivarea unei hotărâri judecătorești face corp comun cu soluția pronunțată cu privire la fiecare dintre faptele deduse judecării.

Prin urmare, este inadmisibil ca inculpatul să fie de acord cu soluția de achitare și temeiul ei procedural, dar în același timp să critice situația de fapt și analiza probatoriului avute în vedere la pronunțarea soluției.

2.1. În privința criticilor vizând aspecte de procedură, acestea au fost circumscrise de inculpat cazului de casare prev.de art.385/9 pct.10 c.pr.pen., întrucât instanța de fond nu s-ar fi pronunțat nici cu ocazia verificării regularității actului de sesizare și nici prin sentința atacată asupra unor cereri esențiale, de natură să-i garanteze drepturile și să influențeze soluția procesului.

Contrar susținerilor inculpatului, Completul de 5 judecători constată că prin încheierea din 24 noiembrie 2010 instanța de fond a analizat și a răspuns motivat tuturor excepțiilor formulate atât de către acesta, cât și de către ceilalți coinculpați din prezenta cauză, în condițiile art.300 și 332 c.pr.pen.

De asemenea, prin hotărârea pronunțată pe fondul cauzei, prima instanță a analizat și alte critici procedurale vizând probatoriul administrat în cauză (problema înregistrărilor convorbirilor purtate în mediu ambiental și cea a calității de martor a lui Păun Ioan), nefiind astfel incident cazul de casare invocat de inculpat.

Dincolo de acest aspect, reexaminând în condițiile art.385/6 alin.3 c.pr.pen. cererile și excepțiile la care s-a făcut referire în motivele de recurs, Completul de 5 judecători constată că acestea sunt nefondate pentru următoarele considerente:

a. în ce privește *modul în care au fost respectate dispozițiile cuprinse în sentința penală nr.611 din 18 octombrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție privind refacerea urmăririi penale și a actului de*

sesizare a instanței, Completul de 5 judecători constată că organul de urmărire penală s-a conformat acestor dispoziții în condițiile în care au fost refăcute toate actele de urmărire penală cu privire la care această activitate era posibilă, valorificându-se însă ca atare documentele financiar - contabile sau de altă natură, ridicate cu ocazia cercetărilor inițiale de la diferite entități, precum și înscrisuri, bunuri și valori predate de diferite persoane și care, având o existență de sine stătătoare, independentă de orice act de cercetare penală, în mod obiectiv nu puteau fi refăcute.

Așa cum se poate constata din examinarea dosarului de urmărire penală, după restituirea cauzei la procuror au fost reaudiați toți martorii și s-a dispus efectuarea mai multor constatări tehnico-științifice grafice, a unei expertize contabile, precum și a unor percheziții informatice.

Pe de altă parte, dispoziția de refacere a urmăririi penale nu a privit actele premergătoare care au avut această calitate și în dosarul inițial nr.8/P/2006, căci refacerea a avut în vedere exclusiv actele de urmărire penală, adică cele efectuate în dosarul de mai sus după ce s-a început urmărirea penală.

Prin urmare, actele premergătoare, ca și procesul-verbal care le-a constat au rămas câștigate cauzei și au putut fi valorificate ca atare în condițiile 224 c.pr.pen.

b. în privința *înregistrării convorbirilor purtate în mediu ambiental de inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian în zilele de 13 și 14.03.2006*, Completul de 5 judecători constată că acestea au fost autorizate în condiții legale, astfel încât criticile inculpatului sunt nefondate.

În acest sens, instanța de recurs reține că, chiar dacă formularea actuală a art.91/4 c.pr.pen. a fost introdusă prin Legea nr.356/2006 (care a intrat în vigoare abia la 7.09.2006), această împrejurare nu conduce la concluzia că la 13.03.2006 nu era posibilă înregistrarea convorbirilor purtate în mediu ambiental.

Așa cum se poate constata, odată cu intrarea în vigoare a Legii nr.356/2006, art.91/1 c.pr.pen. și-a modificat atât denumirea marginală, cât și conținutul, făcându-se astfel referire la „condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor prin telefon sau prin orice alt mijloc electronic de comunicare”.

În aceste condiții, rațiunea noii reglementări a art.91/4 c.pr.pen., este aceea de a preciza că dispozițiile art.91/1 și urm. referitoare la înregistrările convorbirilor sau comunicărilor prin telefon sau prin orice alt mijloc electronic de comunicare, sunt aplicabile și în alte cazuri, cum ar fi înregistrările unor convorbiri purtate în mediu ambiental.

Este de observat că, anterior modificărilor aduse prin Legea nr.356/2006, art.91/1 c.pr.pen. nu era circumstanțiat la convorbiri sau

comunicări prin telefon sau prin orice alt mijloc electronic de comunicare, ci referirea era generică, la „convorbiri sau comunicări”, ceea ce înseamnă că și în acea perioadă era posibilă înregistrarea unor convorbiri purtate în alt mod decât prin telefon.

Acest lucru se deduce și din alte dispoziții legale, cum ar fi art.91/1 alin.7, care menționau între dispozițiile obligatorii ale încheierii de autorizare și „persoana, mijlocul de comunicare sau *locul supus supravegherii*”. Or, această din urmă mențiune nu s-ar fi justificat decât în situația în care ar fi interesat locul, iar nu mijlocul prin care se purta convorbirea a cărei înregistrare se autoriza, ceea ce conduce la concluzia posibilității de a fi înregistrate convorbiri purtate într-un anumit loc, adică în mediu ambiental.

Prin urmare, prin adoptarea Legii nr.356/2006 legiuitorul a dorit să introducă mai multă rigoare în reglementarea interceptărilor și înregistrărilor audio-video, făcându-se referire atât la convorbiri sau comunicări (efectuate prin telefon, prin orice mijloc electronic de comunicare sau în mediu ambiental) a căror interceptare și înregistrare era posibilă și potrivit legislației anterioare, cât și la mijloace și tehnici noi (cum ar fi localizarea sau urmărirea prin GPS, mijloace electronice de supraveghere).

În privința valorificării acestui mijloc de probă, așa cum a rezultat din considerentele sentinței atacate, instanța de fond a reținut nulitatea actului de procedură (ca efect al soluției de restituire a cauzei la procuror), dar nu și a faptului probator, care a putut fi dovedit și prin alte mijloace, în principal declarațiile martorului Crețu Octavian, care a confirmat conținutul dialogurilor purtate cu inculpatul Năstase.

Completul de 5 judecători constată că înregistrarea ambientală din 13.03.2006 a fost autorizată cu titlu provizoriu de către procuror la aceeași dată pentru 24 de ore (de la 13.03.2006 ora 9,30 la 14.03.2006 ora 9,30) și tot în aceeași zi (13.03.2006 ora 17,30) instanța competentă a confirmat ordonanța procurorului și a autorizat pe mai departe, pentru o perioadă de 29 de zile efectuarea de înregistrări ambientale a convorbirilor purtate între aceleași persoane (inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian).

Contrar opiniei instanței de fond, Completul de 5 judecători constată că soluția de restituire a cauzei la procuror dispusă prin sentința penală nr.611 din 18 octombrie 2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a afectat înregistrările convorbirilor purtate în mediu ambiental de inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian în zilele de 13 și 14.03.2006.

Astfel, din actele existente la dosar rezultă că la data la care aceste convorbiri au fost înregistrate nu începuse urmărirea penală pentru infracțiunea de șantaj, în dovedirea căreia ele au fost ulterior invocate.

Este adevărat că fața de inculpatul Năstase Adrian se începuse urmărirea penală încă din 7.02.2006, însă această măsură a fost dispusă cu privire la alte două infracțiuni (art.254 c.pen. și art.13 din Legea nr.78/2000); abia la data de 26.06.2006 s-au extins cercetările și s-a început urmărirea penală și pentru infracțiunea de șantaj prev.de art.13/1 din Legea nr.78/2000, ceea ce înseamnă că actele întocmite anterior acestei date, dar strict cu privire la infracțiunea de șantaj au valoarea unor acte premergătoare.

Potrivit legislației în vigoare la acea dată (ca de altfel, și la data soluționării prezentei cauze), interceptarea și înregistrarea convorbirilor era posibilă și în situația „pregătirii unei infracțiuni” dintre cele prevăzute de lege (inclusiv cele din Legea nr.78/2000), adică anterior săvârșirii acesteia și, implicit, începerii procesului penal (în particular, a urmăririi penale).

Or, toate actele întocmite anterior începerii urmăririi penale sunt acte premergătoare, iar potrivit celor expuse anterior valabilitatea acestora nu a fost afectată prin hotărârea de restituire a cauzei la procuror.

Prin urmare, valorificarea înregistrărilor convorbirilor purtate în mediu ambiental de inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian în zilele de 13 și 14.03.2006 este perfect legală, cu atât mai mult cu cât ulterior, la data de 23.06.2006, a fost întocmit și procesul-verbal prin care s-a constatat efectuarea actelor premergătoare, conform art.224 c.pr.pen.

În privința condițiilor în care aceste înregistrări au fost autorizate, Completul de 5 judecători constată că au fost respectate condițiile prevăzute de art.91/1 și 91/2 c.pr.pen.

Astfel, ca urmare a sesizării olografe a martorului Crețu Octavian formulate vineri 10.03.2006 ora 18,00 și înregistrate la DN.A. luni 13.03.2006, privind solicitarea inculpatului Năstase Adrian de a se întâlni cu acesta în ziua de 13.03.2006 ora 10,00, procurorul a dispus printr-o ordonanță emisă în aceeași zi autorizarea cu titlu provizoriu a efectuării de înregistrări ambientale pentru înregistrarea discuțiilor purtate între cei doi la întâlnirea ce urma să aibă loc.

Autorizarea provizorie a fost dată pentru 24 de ore (de la 13.03.2006 ora 9,30 la 14.03.2006 ora 9,30).

În aceeași zi, (13.03.2006 ora 17,30) instanța competentă a confirmat ordonanța procurorului și a autorizat pe mai departe, pentru o perioadă de 29 de zile efectuarea de înregistrări ambientale a convorbirilor purtate între aceleași persoane (inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian).

În privința judecătorului care a pronunțat încheierea din 13.03.2006, acesta a fost președintele secției penale a instanței căreia i-ar fi revenit competența să judece cauza în fond.

Instanța a constatat astfel că sunt întrunite condițiile prev. de art.91/2 alin.2 și 3 c.pr.pen., întrucât emiterea ordonanței a fost justificată de celeritatea activității care urma să se desfășoare, fiind vorba despre un caz de urgență în care întârzierea obținerii autorizației de la instanță în condițiile art.91/1 alin.1 c.pr.pen. ar fi adus prejudicii activității de urmărire penală.

Mai mult, prin încheierea din 25 iulie 2006 pronunțată în baza art.91/3 alin.3 c.pr.pen., instanța competentă a constatat că informațiile aflate pe suportii digitali, notele de redare a conținutului celor două convorbiri ambientale și procesele-verbale întocmite în cauză prezintă interes în cercetarea și soluționarea dosarului inițial (nr.8/P/2006).

Prin urmare, Completul de 5 judecători constată că măsura provizorie dispusă de procuror a produs efecte limitate în timp și a fost supusă cenzurii instanței competente de îndată (chiar în aceeași zi); mai mult, instanța nu doar că a confirmat ordonanța procurorului (după ce a analizat dacă sunt întrunite condițiile legale pentru aceasta), ci a admis autorizarea pe mai departe (pentru încă 29 de zile) a efectuării de înregistrări ambientale vizând convorbirile purtate de inculpatul Năstase Adrian și martorul Crețu Octavian, iar ulterior a reținut că rezultatele activităților desfășurate prezintă interes pentru soluționarea cauzei.

În aceste condiții au fost înregistrate convorbirile purtate în mediu ambiental în incinta Palatului Parlamentului (mai precis, biroul inculpatului Năstase Adrian) între acesta și martorul Crețu în zilele de 13.03.2006 (în baza autorizației provizorii emise de procuror) și 14.03.2006 (în baza autorizației emise de instanța competentă).

În ce privește autenticitatea înregistrărilor, în cauză a fost efectuată o expertiză criminalistică, care a statuat că acestea nu sunt autentice, întrucât suporturile optice prezentate pentru expertizare nu erau unele originale, ci niște copii.

Din conținutul raportului de expertiză rezultă că lipsa de autenticitate a înregistrărilor a fost dedusă din faptul că ele nu au fost regăsite la data examinării în memoria volatilă echipamentului pus la dispoziție (și cu care acestea au fost efectuate), considerându-se că suportul original al înregistrărilor a fost respectivul echipament.

În același timp însă, expertul a arătat că nu se poate stabili cu certitudine dacă aceste înregistrări conțin eventuale intervenții (ștersături, inserări, intercalări de cuvinte, fraze sau alte elemente de contrafacere), întrucât la examinarea acestora nu au fost găsite indicii utile în acest sens.

Completul de 5 judecători reține că autenticitatea înregistrărilor convorbirilor purtate între două persoane presupune stabilirea realității conținutului acestora, adică lipsa unor elemente de contrafacere (în sens de intervenție post-factum asupra acestui conținut).

Împrejurarea că suporturile pe care se găsesc înregistrările nu sunt cele pe care acestea au fost imprimate la momentul la care convorbirile au avut loc, nu poate conduce la relativizarea ori chiar excluderea acestui mijloc de probă; conservarea în toate cazurile a suportului tehnic original (server, memoria calculatorului sau a echipamentelor folosite în înregistrările ambientale) nici nu ar fi posibilă, căci activitățile de acest gen sunt uzuale și reclamă cu necesitate ștergerea periodică a respectivelor suporturi sau suprascrierea acestora.

Pe de altă parte, concluzia că înregistrările nu sunt autentice este în contradicție cu constatarea lipsei unor indicii de contrafacere a acestora, situație în care utilitatea expertizei dispuse în cauză este mai mult decât discutabilă.

În acest context, este de observat că nici una dintre persoanele care apare în înregistrare nu a contestat că vocea i-ar aparține și doar una dintre ele (inculpatul Năstase) a pus sub semnul întrebării conținutul înregistrărilor, susținând fără exemple concrete că este vorba despre colaje sau despre redări trunchiate ale convorbirilor care au avut loc .

În privința martorului Crețu, după ascultarea în ședință nepublică și în mod nemijlocit a înregistrărilor, acesta a confirmat și recunoscut în întregime conținutul acestora (fil.1 vol.6 ds.fond).

Or, în lipsa unor elemente concrete care să contureze măcar indicii ale unor asemenea operațiuni frauduloase, nu se justifică expertizarea înregistrărilor, cu atât mai mult cu cât concluziile obținute în urma unui asemenea demers sunt lipsite de concludență.

De altfel, deși inculpatul Năstase a contestat în principiu conținutul convorbirilor redade (fără însă a depăși stadiul unor simple alegații), în cuprinsul declarațiilor sale acesta a făcut referiri și a dat explicații cu privire la sensul discuțiilor purtate cu martorul Crețu și a termenilor folosiți cu acest prilej, ceea ce înseamnă că implicit acesta și-a însușit și conținutul acestor convorbiri.

Prin urmare, solicitarea de excludere a acestui mijloc de probă în considerarea concluziilor raportului de expertiză criminalistică efectuat în cauză nu este întemeiată.

În fine, în ce privește susținerea potrivit căreia la data la care au fost făcute înregistrările nu exista dosarul de urmărire penală nr.8/P/2006, aceasta este nefondată.

Așa cum se poate constata din înscrisurile aflate la dosar, împotriva inculpaților Năstase Adrian, Năstase Daniela și Jianu Irina Paula fusese începută urmărirea penală pentru mai multe infracțiuni

(art.254 și 255 c.pen., art.13 din legea nr.78/2000, art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990, art.273 din Legea nr.86/2006) prin rezoluții emise la data de 7.02.2006 în dosarul nr.8/P/2006.

Prin urmare, la data la care a fost formulată sesizarea de către martorul Crețu Octavian (10.03.2006), ce a stat la baza autorizării înregistrărilor convorbirilor purtate de acesta cu inculpatul Năstase Adrian, dosarul de urmărire penală în care sesizarea a fost înregistrată (nr.8/P/2006) exista.

c. în ce privește *calitatea de martor a numitului Păun Ioan*, aceasta a fost contestată de inculpat prin raportare la alte calități pe care aceeași persoană le-a avut în cauză (făptuitor, învinuit și parte vătămată), punându-se astfel în discuție credibilitatea afirmațiilor pe care el le-a făcut în declarațiile date în cauză.

Examinând actele aflate la dosar, instanța de recurs constată că în dosarul nr.8/P/2006 numitul Păun Ioan a avut inițial calitatea de învinuit, fiind cercetat ca și complice la infracțiunile prev. de art.290 c.pen. și 273 din Legea nr.86/2006 comise de inculpatele Năstase Daniela și Jianu Irina Paula în legătură cu bunurile importate din China.

Prin rechizitoriul întocmit în acel dosar de urmărire penală s-a dispus însă scoaterea de sub urmărire penală pentru săvârșirea celor două infracțiuni (întrucât s-a apreciat că Păun Ioan nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege), precum și neînceperea urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită (întrucât a denunțat această faptă mai înainte ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat).

Dubla sa calitate, de parte vătămată și martor, a fost reținută prin același act de sesizare și menținută apoi în noul rechizitoriu întocmit în prezenta cauză în urma restituirii dispusă de instanță în primul ciclu procesual.

Această dublă calitate s-a justificat prin raportare la obiectul judecății stabilit prin actul de sesizare, fiind parte vătămată în legătură cu una dintre infracțiunile imputate inculpatului Năstase Adrian (respectiv cea de șantaj) și martor pentru celelalte infracțiuni imputate aceluiași inculpat, dar și inculpatelor Năstase Daniela și Jianu Irina Paula (luare/dare de mită, folosirea la autoritatea vamală a unor documente false și fals în înscrisuri sub semnătură privată, toate în legătură cu bunurile achiziționate din China).

Așa cum a reținut și instanța de fond, nu există un impediment legal ca o persoană să cumuleze cele două calități în aceeași cauză, în măsura în care ele se referă la infracțiuni distincte, fiind fără relevanță dacă între infracțiunile care atrag această calitate există sau nu vreo legătură.

Singura incompatibilitate legală este cea dedusă din dispozițiile art.82 c.pr.pen., însă aceasta are în vedere opțiunea pe care o are persoana care a suferit o vătămare prin fapta penală ce face obiectul cercetărilor, în sensul de a participa la procesul penal fie ca parte (caz în care va fi citată și audiată ca parte vătămată sau, după caz, parte civilă), fie ca martor (situație în care va figura în cauză exclusiv în această calitate).

Or, așa cum se poate observa, Păun Ioan a avut o dublă calitate și a fost audiat ca parte vătămată, respectiv martor în legătură cu infracțiuni distincte, care au o existență de sine stătătoare, chiar dacă între ele există o legătură (una fiind comisă de unul dintre inculpați pentru a ascunde săvârșirea de către el, dar și de alții a altor infracțiuni).

Pe de altă parte, dincolo de împrejurarea că prin critica adusă (ce pune în discuție calitatea de martor a numitului Păun Ioan), inculpatul Năstase Adrian depășește limitele în care putea ataca sentința instanței de fond (a fost condamnat pentru o singură infracțiune, iar pentru cealaltă - în legătură cu care a fost audiat ca martor Păun Ioan - a fost achitat, fără a se contesta temeiul soluției), Completul de 5 judecători își însușește considerentele pentru care prima instanță a înlăturat suspiciunea inculpatului privind lipsa de obiectivitate a martorului.

Astfel, afirmațiile pe care martorul le-a făcut în declarațiile date în cauză au fost dovedite și prin alte mijloace de probă, în principal înscrisuri și valori predate de acesta organelor de urmărire penală, ca și declarațiile martorei Popa Cristina, care au relevat scopul pentru care inculpata Năstase Daniela, în calitate de soție a inculpatului Năstase Adrian, s-a deplasat de 6 ori în China, cuantumul sumelor predate martorului de familia Năstase și modul în care acestea au fost cheltuite, completarea post-factum a facturilor externe pe baza documentelor în alb și a listelor cu bunurile transmise în țară de către martor, acte ce au fost ulterior folosite în fața organelor vamale la efectuarea importurilor.

Concordanța stabilită între bunurile achiziționate (conform documentelor provenite de la furnizorii chinezi), evidențele ținute de către martor și declarațiile vamale de import exclude suspiciunea privind întocmirea pro causa a documentelor puse la dispoziția organelor judiciare de către martor.

De altfel, ținerea unor evidențe a bunurilor achiziționate și expediate din China era absolut necesară, ținând seama de clandestinitatea care a însoțit aceste operațiuni.

Scrupulozitatea de care a dat dovadă martorul, care a păstrat toate aceste evidențe (inclusiv cele privind sumele de bani primite de la familia Năstase și cheltuite în interesul acestora) i-a vulnerabilizat pe inculpați, fapt pe care ei l-au sesizat și care a determinat de altfel conduita

infracțională ulterioară a inculpatului Năstase Adrian, materializată în șantajarea martorului.

În privința sumei de bani predate organelor judiciare, ca fiind un rest din suma totală de aproximativ 700.000 de dolari primită de martor de la familia Năstase în perioada 2002-2004, este lipsită de relevanță apărarea pe care inculpații au susținut-o în mod constant, referitor la data emisiunii ori punerii în circulație a unora dintre bancnotele predate de martorul Păun organelor judiciare.

Dincolo de posibilitatea ca bancnotele inițiale să fi fost înlocuite de-a lungul timpului cu altele de valoare echivalentă (în condițiile în care martorul a ținut o evidență strictă a banilor primiți de la familia Năstase, fără a însemna că aceștia erau și depozitați într-un loc distinct de celelalte sume aflate în posesia martorului, care îi aparțineau lui sau proveneau de la alte persoane), Completul de 5 judecători constată că însuși inculpatul Năstase a confirmat implicit că suma de bani predată de martorul Păun provenea de la familia Năstase.

Astfel, cu ocazia dialogului avut cu martorul Crețu Octavian în ziua de 14.03.2006 (înregistrat în baza autorizației emise de judecător), în contextul încercării de a obține schimbarea conduitei procesuale adoptate de martorul Păun, inculpatul Năstase a afirmat următoarele, cu referire la martor: *„Deci, el ...ăă...în ceea ce privește chestiunile de, dacă lucrurile merg bine...Păi are niște bani, la el, care pot să rămână la el, ca să-și acopere problemele...!Vă spun asta ca să...(...)Deci, asta este strict între noi și puteți...”*

Pe de altă parte, suma de 118.650 USD predată de martor a fost inițial indisponibilizată de către organul de urmărire penală ca aparținând inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela, iar aceștia nu au înțeles să conteste în vreun fel ordonanța procurorului prin care s-a instituit sechestrul asigurator, ceea ce înseamnă că aceștia au acceptat ideea că suma respectivă este a lor.

Același lucru s-a întâmplat și ulterior, când după restituirea cauzei la Parchet și disjungerea cercetărilor cu privire la una dintre infracțiuni (art.13 din Legea nr.78/2000, comisă de inculpatul Năstase Adrian în legătură cu finanțarea ilegală a campaniei sale electorale prezidențiale din anul 2004), suma respectivă a fost din nou sechestrată (lucru posibil, întrucât măsura sechestrului instituită în dosarul inițial nr.8/P/2006 a fost ridicată prin hotărârea de restituire a cauzei la procuror).

Mai mult, prin hotărârea de condamnare a inculpatului Năstase pentru infracțiunea menționată anterior (a se vedea sentința penală nr.176/2012 a Secției penale a I.C.C.J. rămasă definitivă prin decizia Completului de 5 judecători nr.160/2012), acesta a fost obligat la plata unor despăgubiri civile în cuantum de 33.374.525.258 ROL, fiindu-i de asemenea confiscată suma de 383.172.020 ROL, iar parte din aceste

sume au fost acoperite chiar prin suma sechestrată, de 118.650 USD (măsura sechestrului fiind menținută prin hotărârea de condamnare).

Prin urmare, inculpatul a beneficiat implicit de pe urma sechestrării sumei în litigiu (având de plată efectiv o sumă mai mică decât cea menționată în hotărâre), lucru care nu ar fi fost posibil decât dacă aceasta îi aparținea.

Față de toate aceste considerente, Completul de 5 judecători constată că susținerile inculpatului Năstase Adrian ce pun în discuție calitatea de martor a numitului Păun Ioan, ca și credibilitatea acestuia sunt neîntemeiate.

2.1. În privința criticilor vizând aspectele de fond, acestea au fost circumscrise de inculpat următoarelor cazuri de casare:

a. *art.385/9 pct.18 c.pr.pen.*, întrucât instanța de fond ar fi comis o gravă eroare de fapt, având drept consecință pronunțarea unei greșite hotărâri de condamnare a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

Deși inculpatul a invocat acest caz de casare, el a solicitat achitarea sa pentru neîntrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj conform art.10 lit.d c.pr.pen., situație în care criticile sale urmează a fi analizate prin prisma altui caz de casare decât cel invocat, respectiv art.385/9 pct.12 c.pr.pen.

Prealabil analizării criticii propriu-zise, Completul de 5 judecători va cenzura susținerea inculpatului în sensul că Parchetul l-a folosit pe martorul Crețu Octavian pentru a încerca să-l determine pe acesta să recunoască săvârșirea unor pretinse fapte penale cu privire la sumele de bani date martorului Păun Ioan pentru achiziționarea bunurilor din China, conduita martorului Crețu având în opinia inculpatului Năstase Adrian un caracter provocator.

Atât din declarațiile martorului Crețu, cât și din înregistrarea discuției avute cu inculpatul Năstase în 13.03.2006 rezultă în mod cert că inițiativa acestei întâlniri a aparținut inculpatului, iar nu martorului.

Este evident că persoana care avea interesul ca o asemenea întâlnire să aibă loc era inculpatul Năstase, întrucât el aflase de la avocatul său prezent la audierea martorului Păun că acesta se hotărâse să spună adevărul cu privire la relația cu familia Năstase și, mai mult, să pună la dispoziția organelor de anchetă probele pe care le deținea în sprijinul afirmațiilor sale.

Mai mult, nu trebuie omis faptul că inițiativa unei asemenea întâlniri s-a manifestat pe 10.03.2006, adică a doua zi după audierea lui Păun Ioan, iar graba cu care această întâlnire trebuia să aibă loc demonstrează încă o dată că în cauză nu poate fi vorba despre o provocare din partea martorului Crețu, așa cum a susținut inculpatul prin motivele de recurs.

Dincolo de faptul că nu martorul Crețu a fost cel care a avut inițiativa întâlnirilor din 13 și 14.03.2006, este de observat și conduita adoptată de acesta pe parcursul celor două întrevederi, astfel cum aceasta a fost surprinsă în înregistrările discuțiilor purtate cu inculpatul Năstase.

Astfel, așa cum și instanța de fond a constatat, martorul Crețu a avut o poziție pasivă cu ocazia acelor discuții, acestea fiind deschise și apoi orientate de către inculpatul Năstase, fără vreo contribuție din partea martorului, care s-a rezumat să dea un răspuns problemelor ridicate de inculpat.

În acest sens, inculpatul i-a explicat martorului Crețu că a apelat la el datorită „autorității” pe care acesta o avea asupra martorului Păun, iar din întreaga discuție purtată a rezultat că rolul martorului Crețu era acela de a-l determina pe martorul Păun să-și schimbe conduita procesuală într-un sens favorabil inculpatului Năstase (prin modificarea declarațiilor și neaducerea dovezilor la care făcuse referire la 9.03.2006), sub amenințarea că, în caz contrar, martorul Păun va suferi consecințele negative ale dezvăluirii faptului (real sau imaginar) că este ofițer sub acoperire al unui serviciu de informații din România, dezvăluire care avea să se facă prin intermediul inculpatei Jianu.

Sunt relevante următoarele pasaje din discuțiile purtate între inculpat și martorul Crețu:

*Crețu Octavian: Pe de...pe de altă parte nu vreau...ă...să știu pentru că știți și dumneavoastră, sunt implicate și alte...ă...proces, alte structuri și nu vreau să mă...să mă amestec. **Nu vreau să mă amestec.***

*Năstase Adrian: Am înțeles. Domnu Crețu, **am nevoie de sprijinul dumneavoastră, totuși, în chestiunea asta și am să vă spun...ă...de ce.***

C.O.: Da. Da.

*N.A.: **Știu că aveți o anumită autoritate asupra lui și...știu că și domnu Rotaru...ă...are o anumită autoritate asupra lui.Ă...el dacă avea o anumită strategie, trebuia să o discute și cu mine.***

C.O.: Nu a avut cum, domnu Președinte!

*N.A.: Putea! (...) **Ceea ce-a făcut el îmi creează o mare problemă. Suma aceea și...ă...și inventaru pe care l-a promis și faptul că el a dat de bună...El a venit și a anunțat că o să vină și o să dea tot cu toate documentele, scrise de mână de soția mea și...ă...comenzi și nu știu mai ce.***

*N.A.: (...)Deci, din acest moment...Deci, **Irina Jianu vrea să...vrea să anunțe să el i-a spus că era ofițer sub acoperire, să ceară nu știu mai ce...Deci, iese un scandal și iese o mizerie...***

C.O.: (...) Dacă ea spune asta...ă...își pune o bombă sub fund.

N.A.:Deci, ea spune că el i-a spus chestia asta. Deci...Bun, eu vă spun!Deci, eu vă s...

C.O.:Domnu Președinte, e bine să nu spună lucrul acesta!

A.N.:E-n ordine!Eu...

C.O.:Dacă face asta deschide Cutie Pandorei și absolut nimeni și nimic nu o va putea închide.

.....
N.A: Pentru că el a depus...Și-atunci aş avea nevoie **pentru că ea merge, Irina...ă...Jianu, va merge miercuri la ...ă...la...la Parchet. Ş până miercuri ar trebui să ştim cum stau lucrurile.**

C.O.:Păi, ăsta a plecat acasă!

N.A.:**A plecat, e în China, acuma?**

C.O.:Sigur.

N.A.:Păi, nu, **el s-a dus acolo, să ia acuma...ă...ce le-au dat, ce-a declarat pe documente. Deci, asta este! Deci, a... Deci, a dat un document...**

C.O.:Da așa ...așa e...credeți?

N.A.:Păi, sigur.

C.O.:Așa a zis el acolo?

N.A.:Da. A...Deci , în declarație, el a spus: Domne, vă dau un document...Nu știu ce le-a dat...Și-a dat, deja, un document acolo...**Iar acum când vine , el vrea să aducă de acasă tot ce are.(...)Da..Da... Deci, problema este că dacă el acum...Eu cred...ăă...c-ar spune că nu-l mai are, n-a găsit, nu sunt datele...Că nu ...nici nu știu cum poate fi oprit acest lucru!**

C.O.:Nu știu să vă spun!

N.A.:Pentru ce...?Pentru ce este necesar să aducă el..ă...nu știu ce notițe făcute pe container...Deci, vă dați seama că **este practic o colaborare cu ei, dincolo de ceea ce era...Ori, în condițiile astea, sigur că Irina Jianu...**

.....
N.A.:(...)Nu știu, da...**dacă trimiteți pe cineva la el, în China sau...?**

C.O.:Nu, o să vorbesc cu el pe telefon,am cumpărat o cartelă de reîncărcare...

N.A: Da..Da...Spuneți-i lucrurile astea... (...)pentru că vreau ...Ă... Irina Jianu se duce...(..)Cred c-ar fi foarte important să vorbiți cu el pentru că...și să vorbiți astăzi sau mâine în așa fel încât, în așa fel încât să știu și eu cum vorbesc, cu ce-i transmit Irinei Jianu. Pentru că trebuie...(..)Îți spui că sunt un prieten și...Deci, am nevoie de un anumit sprijin în perioada asta, pentru că dacă nu vorbiți...pierd și una și alta

.....

N.A.: (...)Deci, ei vor face o operațiune, preiau acum toate hârțiile, tot ce au, tot ce nu mai știu ce și lor le lasă totul la...când vin aici la ...la Parchet.

C.O: Am înțeles.

N.A: Și de-asta eu cred că este foarte periculos jocu!Ori asta... Cum să spun?**Mie nu-mi lasă posibilitatea decât a unui atac care să meargă pe toate zonele.**

C.O.:am înțeles!

N.A: **De la acuzațiile care s-au făcut cu el în legătură cu anumite lucruri pe care le știți, de la celelalte chestiuni pe care le spune Irina și pe care le știu și-alele.** Deci, asta, cum să spun?Chiar ajungem de...de..Inclusiv pe..pe...

C.O.:Am înțeles!

N.A.:**Eu nu mai am decât posibilitatea decât cu autoritatea dumneavoastră.**Deci, dacă el merge în continuare cu..Pentru că mie mi se pare din partea lui trădare!Deci, ceea ce-a făcut, este o trădare!

.....
N.A.:**Ă..vă rog să vorbiți cu...cum se poate face și dați-mi un semn mâine sau luni, ar trebui, da?**

.....
N.A.: Ce vreau să vă rog, deci, ...ă...ă... eu încerc să evit scandalurile pe toate...inclusiv pe zona lui, inclusiv...pentru că, vă repet, **rămân decât două variante: ori găsesc o soluție convenabilă cu el, ori îl decredibilizez ca om.N-am altă variantă.**

În privința elementelor constitutive ale infracțiunii, Completul de 5 judecători constată că inculpatul Năstase Adrian a fost trimis în judecată și condamnat de prima instanță pentru varianta agravată a infracțiunii de șantaj, comisă de o persoană menționată în art.1 din Legea nr.78/2000.

Analizând elementele constitutive ale acestei infracțiuni prin raportare la circumstanțele reale ale cauzei, instanța de recurs reține următoarele:

a.1.Elementul material al infracțiunii deduse judecății a constat într-o acțiune de constrângere, prin amenințarea părții vătămate cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru victimă (faptul că, în paralel cu calitatea sa de consilier economic numit la diferite misiuni ale României în străinătate, aceasta a fost și este (și) agent sub acoperire al unui serviciu de informații) .

În acest context, inculpatul Năstase a susținut în esență că amenințarea reținută în cauză nu a fost proferată de el, ci eventual de o altă persoană (coinculpata Jianu) și că această amenințare nu a fost adresată de el părții vătămate, ci a ajuns la cunoștința părții vătămate prin intermediul unei terțe persoane (martorul Crețu), nefiind așadar îndeplinite condițiile privind elementul material al infracțiunii de șantaj.

Completul de 5 judecători reține pe de o parte că atunci când elementul material al infracțiunii de șantaj constă într-o acțiune de amenințare, aceasta poate fi adresată victimei atât nemijlocit, cât și printr-un intermediar (o terță persoană).

Pe de altă parte, se face o confuzie între acțiunea de amenințare (care trebuie să aibă întotdeauna ca punct de plecare persoana făptuitorului) și fapta păgubitoare viitoare la care se referă amenințarea (și care va putea fi comisă de un terț, aflat în legătură cu cel care a exercitat constrângerea morală a victimei).

În cauză, acțiunea de amenințare a fost exercitată de inculpatul Năstase, chiar dacă mediat (prin intermediul martorului Crețu, care trebuia să-i transmită părții vătămate Păun „mesajul” inculpatului cu privire la conduita pe care martorul trebuia să o adopte) și s-a referit la o faptă păgubitoare care urma să fie pusă în practică de asemenea printr-o terță persoană (respectiv inculpata Jianu, în cazul în care Păun Ioan nu s-ar fi conformat cerințelor inculpatului Năstase).

În acest context, este nefondată susținerea că inculpatul Năstase ar putea să aibă cel mult calitatea de complice, căci acesta nu s-a rezumat să facă trimitere la amenințarea lansată de o altă persoană (inculpata Jianu), ci a făcut vorbire despre acțiuni proprii („**nu-mi lasă posibilitatea decât a unui atac**”, „**ori găsesc o soluție convenabilă cu el, ori îl decredibilizez ca om**”), fiind vorba despre o conduită activă a inculpatului.

Așa cum rezultă din conținutul înregistrărilor în mediul ambiental, inculpatul Năstase a fost cel care l-a convocat la biroul său de la Camera Deputaților pe martorul Crețu Octavian. Unicul scop al convocării a fost acela de a ajunge prin intermediul acestuia la o înțelegere cu partea vătămată Păun, despre care aflase de la avocații săi (prezenți la audierea acestuia ca învinuit în data de 9.03.2006) că dăduse declarații care îl incriminau și în plus era gata să pună la dispoziția organelor judiciare documente în sprijinul afirmațiilor sale.

Amenințările proferate de inculpat au fost unele explicite atât la prima întâlnire cu martorul Crețu din 13.03.2006 („**Mie nu-mi lasă posibilitatea decât a unui atac care să meargă pe toate zonele (...) De la acuzațiile care s-au făcut cu el în legătură cu anumite lucruri pe care le știți, de la celelalte chestiuni pe care le spune Irina și pe care le știu și-altele**”), cât și la cea de a doua, din 14.03.2006 („**eu încerc să evit scandalurile pe toate...inclusiv pe zona lui, inclusiv... pentru că, vă repet, rămân decât două variante: ori găsesc o soluție convenabilă cu el, ori îl decredibilizez ca om. N-am altă variantă.**”)

Din conținutul discuțiilor purtate în mediul ambiental rezultă că inculpatul Năstase nu a avut o comunicare directă cu martorul Păun tocmai pentru că a realizat că, dată fiind poziția procesuală a acestuia, ar

fi putut fi acuzat de săvârșirea unei noi infracțiuni. Martorul Crețu nu a fost ales însă întâmplător, inculpatul Năstase cunoscând că cei doi sunt prieteni și având încredere că acesta va trimite mesajul său martorului Păun.

În ce privește aptitudinea amenințării proferate de a constrânge voința victimei (de a o alarma, de a-i insufla o stare de temere serioasă, suficient de puternică pentru a leza libertatea psihică a acesteia), Completul de 5 judecători constată că această condiție necesară pentru existența elementului material este îndeplinită în cauză.

Acțiunea de amenințare trebuie să fie susceptibilă de a alarma victima, prin conținutul sau modul de realizare, să fie virtual aptă să producă victimei o temere, chiar dacă aceasta nu a avut efectiv sentimentul temerii. Analizând însă contextul în care s-au petrecut faptele, amenințările lansate erau nu doar susceptibile de a produce virtual o alarmare, ci erau îndeplinite toate condițiile ca martorul să resimtă o stare de temere.

Pe de o parte această stare era determinată de faptul că știrea conform căreia martorul Păun era ofițer sub acoperire (indiferent că era reală sau nu) ar fi determinat decizia autorităților române de a-l retrage pe acesta din diplomație (pentru că o asemenea informație ar fi trezit suspiciunea partenerilor externi cu privire la scopul activităților desfășurate de personalul consular), ceea ce însemna implicit pierderea locului de muncă de către numitul Păun Ioan, tatăl a trei copii și unic întreținător al familiei.

Împrejurarea că la acel moment raporturile de muncă ale părții vătămate erau temporar suspendate, în condițiile Legii nr.269 din 2003 privind Statutul corpului diplomatic și consular al României, ca efect al dobândirii calității de învinuit, nu sunt relevante în aprecierea caracterului compromițător al dezvăluirilor ce urmau a fi făcute, căci în cazul în care asemenea afirmații ar fi fost lansate în spațiul public, ele ar fi avut efecte definitive, iar nu temporare în ceea ce privește cariera părții vătămate, spre deosebire de prima ipoteză (pentru care ar fi existat un remediu, în situația în care în final nu s-ar fi dispus trimiterea în judecată a persoanei cercetate).

De asemenea lipsit de relevanță este dacă partea vătămată a avut sau nu calitatea de agent sub acoperire al unui serviciu de informații din România, căci ceea ce interesează este efectul compromițător al unei asemenea dezvăluiri (inducerea unei suspiciuni cu privire la partea vătămată era suficientă pentru ca aceasta să nu mai fie trimisă în misiuni în străinătate, cu consecințe nefaste, patrimoniale și nu numai, pentru victimă).

Chiar dacă am accepta varianta că partea vătămată le-ar fi dezvăluit anterior inculpatelor Năstase Daniela și Jianu Irina, precum și

martorei Corbeanu Smaranda faptul că este ofițer acoperit, este o deosebire între dezvăluirea într-un cerc restrâns a unei astfel de informații și aducerea ei la cunoștința opiniei publice, căci numai din acest moment afirmarea apartenenței la un serviciu secret se poate transforma într-o faptă compromițătoare. Este evident că la momentul proferării amenințării, informația respectivă nu era încă una publică, dar avea să devină astfel (cu toate consecințele de rigoare) dacă partea vătămată nu ar fi abandonat conduita pe care și-o asumase.

S-a mai argumentat că modalitatea concretă, specifică amenințării prevăzută în varianta agravată, *respectiv darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare*, ridică probleme deoarece trebuie să fie vorba de o faptă și nu de o calitate profesională, iar această faptă trebuie să fie compromițătoare; or, calitatea de ofițer acoperit nu poate fi socotită compromițătoare.

Instanța de recurs constată că amenințarea a privit darea în vileag a unei fapte, și anume că numitul Păun Ioan era membru al corpului diplomatic, dar în fapt și ofițer al unui serviciu de informații, și ca atare atribuțiile sale nu se mărgineau la însărcinările strict diplomatice. Când se apreciază natura compromițătoare a acestor *fapte reale sau imaginare* (de apartenență la un serviciu de informații), nu trebuie analizat în general, *in abstracto*, caracterul compromițător, ci cu aplicabilitate la speța respectivă, pentru a se verifica dacă amenințarea lansată reprezenta o faptă „păgubitoare pentru victimă”. Or, așa cum s-a arătat anterior, este cert că prin darea în vileag a apartenenței la un serviciu de informații ar fi fost afectată cariera diplomatică a victimei, cu consecințe patrimoniale evidente pentru aceasta și familia ei (fiind de notorietate că veniturile persoanelor aflate la misiune în străinătate sunt sensibil mai mari decât cele obținute în țară).

Contrar celor susținute de inculpat, acțiunea îndreptată împotriva victimei nu a urmărit decredibilizarea acesteia ca făptuitor, denunțator sau martor prin raportare la acuzațiile aduse de acesta inculpatei Jianu, ci, așa cum însuși inculpatul a afirmat-o explicit în dialogul cu martorul Crețu, el urma să-l „decredibilizeze ca om” pe Păun Ioan, în situația în care „nu ar fi găsit o soluție convenabilă” cu acesta.

De altfel, este greu de acceptat că inculpatul Năstase l-ar fi convocat în două zile consecutive pe martorul Crețu doar pentru a-i comunica despre cât de lezată era inculpata Jianu de presupusele acuzații mincinoase pe care Păun Ioan le-ar fi făcut la adresa sa, precum și despre intenția acesteia de a face public faptul că partea vătămată este ofițer acoperit al unui serviciu de informații.

În realitate, inculpatul a acționat potrivit propriului său interes, iar acesta impunea măsuri pentru „aducerea la ordine” a părții vătămate,

care spre deosebire de inculpata Jianu, alesese să-l „trădeze” pe inculpat (așa cum chiar acesta din urmă a afirmat).

Împrejurarea că inculpatul a „introdus-o în ecuație” pe inculpata Jianu, ca persoană care urma să pună efectiv în practică amenințarea proferată de inculpatul Năstase, nu este decât o altă fațetă a conduitei constante pe care acesta a adoptat-o pentru a-și disimula propriile fapte ilegale (a se vedea situația bunurile aduse din China ca importuri realizate de S.C.Vertcon S.A. sau lucrările la imobilul din strada (...) (...)) al căror beneficiar aparent era Paul Opriș).

Pe de altă parte, starea de temere a fost alimentată și de faptul că unul din avocații pe care chiar inculpatul Năstase îl angajase pentru a-l asista pe Păun Ioan, îi sugerase acestuia că s-ar putea să fie nevoie să lipsească o perioadă mai lungă din țară pentru a se sustrage chemării organelor de anchetă. Este adevărat că această abordare a apărătorului nu poate fi automat imputată inculpatului Năstase, care poate nu a avut cunoștință de inițiativa avocatului respectiv (deși este puțin probabil că strategia apărării nu se discută cu clientul), dar având în vedere faptul că acesta fusese ales de familia Năstase, că inculpatul avusese funcții importante în statul român și se bucura încă de multă influență (fiind în acel moment al treilea om în stat, prin calitatea sa de președinte al Camerei Deputaților, din care a demisionat abia pe 15.03.2006, adică după cea de-a doua discuție cu martorul Crețu), este verosimilă starea de temere pe care a resimțit-o martorul Păun atunci când inculpatul Năstase i-a transmis că dacă nu se conformează va fi decredibilizat ca om, astfel încât nici din această perspectivă nu se poate pune sub semnul îndoielii aptitudinea amenințării proferate de inculpat de a aduce atingere libertății psihice a victimei.

a.2. Această constrângere exercitată de către inculpatul Năstase Adrian a urmărit obținerea unei anumite conduite din partea victimei, respectiv ca aceasta să facă ceva (să-și retracteze declarațiile acuzatoare la adresa sa), dar și să nu facă ceva (să nu predea organelor de anchetă documentele și valorile aflate în posesia sa, invocate în susținerea afirmațiilor făcute în declarațiile menționate anterior).

Așa cum rezultă din dialogurile purtate cu martorul Crețu, inculpatul Năstase avea nevoie de „un anumit sprijin” din partea lui Păun Ioan, iar atunci când a aflat de la martor că partea vătămată plecase deja în China pentru a aduce probele pe care le-a invocat în cuprinsul declarației din 9.03.2006, inculpatul și-a pus problema „cum poate fi oprit acest lucru”, care era practic „o colaborare” cu organele de anchetă.

De asemenea, inculpatul a arătat că trebuia găsită „o coordonare” între declarațiile inculpatei Jianu, care era dispusă „să-și asume lucrurile astea” și conduita procesuală a părții vătămate, eventual prin intermediul noului avocat al acesteia, Adrian Vilău.

a.3.În fine, prin faptele comise inculpatul Năstase Adrian a urmărit obținerea unui folos nepatrimonial atât pentru sine, cât și pentru soția sa, inculpata Năstase Daniela, constând în îngreunarea probațiunii cu privire la infracțiunea de luare de mită pentru care se începuse urmărirea penală față de ambii inculpați la data de 7.02.2006.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii de șantaj inculpatul Năstase a arătat că nu s-a dovedit scopul dobândirii în mod injust a unui folos pentru sine sau pentru altul.

Instanța de recurs constată mai întâi că pentru existența infracțiunii de șantaj nu este necesar ca folosul urmărit de făptuitor prin conduita sa ilicită să fie neapărat unul material.

În speță, scopul urmărit de inculpat a vizat absolvirea sa de vinovăție, demonstrarea faptului că nu a săvârșit nicio faptă de corupție, lucru care devenea improbabil în situația în care partea vătămată ar fi persistat în conduita procesuală pe care a adoptat-o începând cu declarația din 9.03.2006.

Este indubitabil că inculpatul Năstase a acționat conform propriului interes, acela de blocare a dosarului de corupție în care era cercetat și în care partea vătămată Păun Ioan, speriată inclusiv de perspectiva de a suporta rigorile legii penale pentru a-l ajuta pe inculpatul Năstase Adrian, a luat hotărârea de a spune adevărul și de a pune la dispoziția organelor statului probele pe care le deținea împotriva acestuia.

Ca atare, și din punct de vedere subiectiv condițiile de existență ale infracțiunii de șantaj sunt îndeplinite.

b. *art.385/9 pct.17 c.pr.pen.*, întrucât în mod greșit instanța de fond a analizat acuzațiile care i-au fost aduse prin rechizitoriu prin prisma infracțiunii de șantaj prev.de art.194 alin.1 c.pen. rap.la art.13/1 din Legea nr.78/2000, iar nu a infracțiunii de încercare de a determina mărturia mincinoasă prev.de art.261 c.pen.

Sușinerile inculpatului nu sunt întemeiate din următoarele perspective:

- obiectul juridic diferit al celor două infracțiuni.

În timp ce în cazul infracțiunii de șantaj valoarea socială ocrotită este libertatea psihică a persoanei, în cazul infracțiunii de încercare de a determina mărturia mincinoasă valoarea socială căreia i se aduce atingere prin conduita făptuitorului este înfăptuirea justiției.

În speță, valoarea socială afectată prin acțiunea inculpatului Năstase Adrian este în primul rând libertatea victimei și doar în subsidiar normala înfăptuire a justiției, căci prin constrângerea exercitată asupra părții vătămate inculpatul a urmărit obținerea unei anumite conduite din partea acesteia, ce ar fi contribuit la absolvirea de vinovăție a inculpatului Năstase Adrian, însă ar fi putut echivala și cu o asumare a

responsabilității de către victimă, astfel încât și din această perspectivă atingerea adusă libertății personale este mai pregnantă.

- calitatea de martor a persoanei împotriva căreia se exercită încercarea de a determina mărturia mincinoasă.

Așa cum rezultă din actele dosarului, la momentul exercitării constrângerii de către inculpatul Năstase, numitul Păun Ioan nu mai avea calitatea de martor, ci pe aceea de învinuit, aspect cunoscut de către inculpat, câtă vreme audierea în calitate de învinuit a lui Păun Ioan a avut loc la 9.03.2006 inclusiv în prezența apărătorului ales al inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela (avocat Diaconescu Gheorghe).

Prin urmare, inculpatul Năstase nu a constrâns la mărturie mincinoasă o persoană care avea calitatea procesuală de martor în cauză și nici măcar una despre care se putea presupune că va dobândi această calitate (ipoteză deloc plauzibilă la acel moment, în condițiile în care față de Păun Ioan tocmai se începuse urmărirea penală în aceeași cauză).

- conduita pe care făptuitorul dorește să o obțină din partea victimei
În cazul infracțiunii prev.de art.261 c.pen., constrângerea pe care făptuitorul o exercită vizează exclusiv determinarea martorului de a da declarații mincinoase în cauza în care este audiat.

În speță, constrângerea exercitată de inculpatul Năstase Adrian nu s-a limitat la o amenințare lansată pentru a-l determina pe numitul Păun Ioan să dea anumite declarații în cauză favorabile inculpatului, ci a urmărit schimbarea conduitei pe care acesta a înțeles să o adopte odată cu dobândirea calității de învinuit.

Această conduită asumată de Păun Ioan cu ocazia audierii sale din 9.03.2006 a depășit limitele unei declarații incriminatoare la adresa inculpatului Năstase Adrian și a inclus obligația pe care și-a asumat-o din proprie inițiativă cu privire la punerea la dispoziția organelor de urmărire penală a unor documente în sprijinul afirmațiilor sale (însemnări personale în care a consemnat mărfurile achiziționate, valoarea lor, cantitatea aproximativă și valoarea transportului extern), precum și a sumei de aproximativ 120.000 de USD rămasă din sumele date de familia Năstase pentru cumpărăturile din China în perioada 2002-2004.

Prin urmare, prin constrângerea exercitată asupra părții vătămate, inculpatul Năstase Adrian nu avut în vedere doar schimbarea declarației, ci a însăși conduitei de cooperare cu organele judiciare adoptate de Păun Ioan, încercând să-l determine pe acesta să nu facă ceva (să nu predea organelor judiciare documentele și sumele de bani la care a făcut referire în declarație).

Or, câtă vreme finalitatea urmărită de inculpatul Năstase a fost alta decât cea avută în vedere prin incriminarea din art.261 c.pen., este

evident că și din această perspectivă activitatea sa infracțională nu poate fi circumscrisă infracțiunii de încercare de a determina mărturia mincinoasă.

În concluzie, faptele comise de inculpatul Năstase Adrian întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj prev.de art.194 alin.1 c.pen. rap.la art.13/1 din Legea nr.78/2000, iar nu pe cele ale infracțiunii de încercare de a determina mărturia mincinoasă prev.de art.261 c.pen., astfel încât critica inculpatului este nefondată.

c. art.385/9 pct.14 c.pr.pen., criticându-se cuantumul și modalitatea de executare a pedepsei stabilite de instanța de fond.

Fiind vorba despre o critică regăsită atât în recursul Parchetului, cât și în cel al inculpatului Năstase Adrian, aceasta va fi tratată distinct, după examinarea motivelor de recurs formulate de inculpați.

3. În ce privește **recursul declarat de inculpata Năstase Daniela**

Criticile formulate în recurs de către inculpata Năstase Daniela au vizat următoarele aspecte:

a. greșita soluționare a *excepției privind nulitatea prezentării materialului de urmărire penală*.

Așa cum însăși inculpata a arătat-o în motivarea scrisă a recursului, nerespectarea procedurii de prezentare a materialului de urmărire penală nu este prevăzută sub sancțiunea nulității absolute prev.de art.197 alin.2 c.pr.pen., ci a celei relative prev.de art.197 alin.1 și 4 c.pr.pen.

Aceasta înseamnă că în toate cazurile în care este pusă în discuție nulitatea prezentării materialului de urmărire penală, partea care o invocă trebuie să dovedească nu doar neregularitatea comisă în această procedură, ci și vătămarea care i s-a adus prin nerespectarea dispozițiilor procedurale în materie.

În speță, inculpata Năstase Daniela a contestat procedura de prezentare a materialului de urmărire penală cu referire la mai multe suporturi în format CD, DVD și harddisk-uri, pretinzând că acestea nu i-au fost puse la dispoziție de către organul de urmărire penală.

În realitate, aceste suporturi stocau informații deja aduse la cunoștința inculpaților (perchezițiile domiciliare, perchezițiile informatice, fotografiile judiciare, anexe la raportul de constatare) și regăsite în conținutul dosarului de urmărire penală pus la dispoziție cu ocazia prezentării materialului de urmărire penală, nefiind vorba așadar despre probe noi.

Dincolo de faptul că inculpata nu a putut dovedi neregularitatea procedurii de prezentare a materialului de urmărire penală, ea nu a putut demonstra nici vătămarea adusă în cazul în care suporturile optice

respective (ce stocau mijloace de probă regăsite în dosarul cauzei și pe suport de hârtie), nu i s-ar fi pus la dispoziție, în condițiile în care așa cum se poate constata din dosarul de fond, prima instanță a dat curs solicitărilor formulate de inculpată și a permis copierea informațiilor aflate pe toți suportii în discuție, rezolvând inclusiv problemele tehnice sau de altă natură ivite în această procedură (a se vedea încheierile de ședință din 13.01.2011, 28.02.2011, 10.03.2011 și 13.04.2011)..

Prin urmare, reiterarea aceleiași susțineri ca și motiv de recurs (după ce ea a fost cenzurată de instanța de fond prin încheierea din 24.11.2010) este lipsită de un interes procesual real (altul decât acela de a se tergiversa soluționarea cauzei, ca efect al restituirii ei la Parchet), fiind vorba în cel mai bun caz despre o chestiune pur formală, fără vreo finalitate practică și care nu a produs vreo vătămare dreptului la apărare al inculpatei Năstase Daniela.

În consecință, critica formulată este nefondată.

b. greșita *condamnare pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.31 alin.2 c.pen. rap. la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplic. art.41 alin.2 c.pen.*

În susținerea acestui motiv de recurs, inculpata a contestat faptul că inculpații Năstase ar fi fost beneficiarii bunurilor importate din China, dar și calitatea de martor a lui Păun Ioan și Popa Cristina.

În ce privește prima critică formulată de inculpată, instanța de recurs constată că probatoriul administrat în cauză demonstrează fără putință de tăgadă că bunurile importate din China au aparținut în cvasitotalitatea lor inculpaților Năstase (doar foarte puține din acestea fiind achiziționate pentru persoanele care au însoțit-o pe inculpată în aceste deplasări), fiind destinate și regăsindu-se în cele trei imobile care le aparțineau în drept sau în fapt, din București (strada (...) și strada (...)) și Cornu.

Vastul probatoriu testimonial aflat la dosar, completat cu înscrisurile ridicate de organele de urmărire penală ori puse la dispoziție de martorii Păun și Popa, dovedește că implicarea S.C.Vertcon S.A. în importurile din China nu a avut vreo legătură cu activitatea acestei societăți și nu a avut la bază relații comerciale stabilite între societatea respectivă și furnizori de bunuri din China.

Susținerile inculpatei potrivit cărora bunurile importate din China nu ar fi aparținut familiei Năstase, ci S.C.Vertcon S.A. ori S.C.Conimplus S.A. care le-ar fi utilizat la diferite obiective aflate în construcție, altele decât imobilele inculpaților Năstase, sunt contrazise de întregul material probatoriu afla la dosar.

În acest sens, folosirea materialelor importate din China la lucrările executate la un hotel din Neptun, susținută de inculpați în apărare, este infirmată nu doar de martora Popa Cristina, ci și de martorii Țibu Mihai și

Sechelariu Sergiu, din depozițiile cărora a rezultat că lucrările de renovare la acel hotel s-au efectuat după anul 2005, aşadar într-o altă perioadă decât cea în care s-au realizat importurile (2002-2004), iar materialele necesare au fost cumpărate de martorul Ţibu.

Dincolo de aceste aspecte, la dosar există un amplu probatoriu testimonial deja analizat care demonstrează că achiziţionarea bunurilor din China s-a făcut la solicitarea şi cu banii inculpaţilor Năstase, ceea ce exclude posibilitatea ca bunurile să fi aparţinut societăţilor menţionate.

Mai mult, acelaşi probatoriu dovedeşte că inculpata Năstase Daniela s-a implicat activ în sortarea bunurilor ajunse în România şi depozitate într-un spaţiu aparţinând unui prieten de familie, scriind împreună cu alte persoane (inculpata Jianu şi martora Jora) iniţialele corespunzătoare celor trei locaţii în care bunurile trebuiau să ajungă: (...) (Z), (...) (CT) şi Cornu (C).

De asemenea, aşa cum s-a văzut, materialele şi bunurile din containerele sosite din China au fost ulterior transportate şi folosite la lucrările de construcţii efectuate la cele trei imobile ori la decorarea acestora.

Această stare de fapt justifică activitatea infracţională contestată de inculpata Năstase şi pentru care aceasta a fost condamnată în primă instanţă, ce are în vedere formalităţile efectuate cu ocazia introducerii în ţară a bunurilor achiziţionate din China.

În condiţiile în care inculpaţii Năstase au avansat o importantă sumă de bani pentru aceste achiziţii, care nu îşi găsea acoperire în veniturile obţinute legal şi declarate conform legislaţiei în vigoare, era evident interesul acestora ca operaţiunea de cumpărare a bunurilor din China şi de aducere a acestora în România să aibă un caracter clandestin, acesta fiind asigurat prin implicarea S.C.Vertcon S.A., care a fost menţionată în actele folosite la autorităţile vamale ca beneficiară a importurilor în locul familiei Năstase.

În acest sens, este de observat că martorul Păun Ioan a transmis documente în alb atât inculpatei Năstase Daniela, cât şi pe adresa S.C.Vertcon S.A., acestea fiind completate ulterior de reprezentanţii societăţii şi folosite la autorităţi pentru operaţiunile de vamuire.

Acest fapt dovedeşte implicarea inculpatei Năstase Daniela, alături de inculpata Jianu Irina Paula, în folosirea documentelor falsificate, în condiţiile în care toate înscrisurile primite de inculpata Năstase de la martorul Păun au fost apoi date celeilalte inculpate, care a determinat la rândul său alte persoane să completeze şi să utilizeze aceste înscrisuri la autorităţile vamale.

Prin urmare, inculpata Năstase Daniela s-a implicat nu doar în procesul de achiziţionare a bunurilor din China (ea fiind cea care a înmănat personal martorului Păun o parte din banii necesari cumpărării

acestora și a purtat o corespondență cu el, inclusiv olografă, cu privire la aceste achiziții), ci și în formalitățile de vămuire (prin determinarea martorului să transmită documente în alb și alte înscrisuri, atât ei, cât și S.C.Vertcon S.A., pentru a se asigura că identitatea familiei Năstase, ca beneficiari reali ai importurilor, nu va fi cunoscută).

În ce privește cea de-a doua critică, ce pune în discuție calitatea de martor a numiților Păun Ioan și Popa Cristina, instanța de recurs constată că aceasta a fost deja analizată anterior, cel puțin cu privire la primul martor, considerentele expuse fiind pe deplin valabile și în cazul martorei Popa.

c. greșite considerente ale sentinței atacate, care contrazic sau ignoră probele administrate în cauză și din care rezultă o altă situație de fapt decât cea reținută de instanță, probe care dacă ar fi fost corect interpretate ori luate în considerare, ar fi întărit soluția de achitare deja dispusă cu privire la două infracțiuni și ar fi condus la aceeași soluție și cu privire la infracțiunea pentru care a fost condamnată.

În legătură cu această critică, Completul de 5 judecători reiterează faptul că de esența unei căi de atac este cenzurarea unei soluții, iar nu a considerentelor care au stat la baza adoptării acesteia.

Instanța de control judiciar nu poate admite o cale de atac doar pentru a modifica sau completa motivarea unei soluții care nu a fost contestată pe fondul ei, căci rejudecarea unei cauze ca efect al admitterii căii de atac presupune o reformare în tot sau în parte a soluției pronunțate de instanța superioară (dându-se o nouă rezolvare laturii penale și/sau celei civile), ceea ce nu s-ar întâmpla în cazul în care s-ar pune în discuție doar considerentele hotărârii.

În situația în care prin hotărârea atacată s-a pronunțat o soluție de achitare a inculpatului, nu pot fi formulate critici ce ar viza exclusiv motivele care au stat la baza adoptării acesteia, în lipsa unui motiv de recurs vizând temeiul soluției de achitare, căci motivarea unei hotărâri judecătorești face corp comun cu soluția pronunțată cu privire la fiecare dintre faptele deduse judecării.

Prin urmare, este inadmisibil ca inculpatul să fie de acord cu soluția de achitare și temeiul ei procedural, dar în același timp să critice situația de fapt și analiza probatoriei avute în vedere la pronunțarea soluției.

În speță, așa cum rezultă din motivarea scrisă a recursului, inculpata Năstase Daniela a solicitat în mod expres menținerea soluției de achitare pentru complicitate la infracțiunea de luare de mită și pentru infracțiunea de spălare de bani, fără a formula vreo critică vizând temeiul soluției de achitare.

În aceste condiții, în raport de cele expuse anterior, Completul de 5 judecători este în imposibilitate de a analiza exclusiv considerentele care

au stat la baza soluției de achitare, așa cum a solicitat inculpata în dezvoltarea motivelor de recurs.

În consecință, recursul inculpatei Năstase Daniela este nefondat și va fi respins conform art.385/15 pct.1 lit.b c.pr.pen.

4. În ce privește **recursul declarat de inculpata Jianu Irina Paula**

Criticile formulate în recurs de către inculpata Jianu Irina Paula au vizat următoarele aspecte:

a. *nulitatea absolută a unor dispoziții anterioare ale procurorului* cu consecințe asupra rezolvării cauzei penale (a se vedea soluția dispusă față de mai multe persoane prin rechizitoriul emis în dosarul nr.8/P/2008 al D.N.A., audiate ulterior ca martor).

În esență, prin acest motiv de recurs se critică faptul că, ulterior restituirii cauzei la procuror, acesta nu s-a pronunțat din nou și cu privire la persoanele care au avut calitatea de autori ai infracțiunilor pentru care au fost trimiși în judecată inculpații din prezenta cauză.

Critica este neîntemeiată.

Completul de 5 judecători constată mai întâi că această critică nu s-a regăsit ca atare printre excepțiile formulate de inculpata Jianu ori de ceilalți inculpați în condițiile art.300 sau 332 c.pr.pen., soluționate de instanța de fond prin încheierea din 24 noiembrie 2010, după cum ea nu a fost susținută nici cu ocazia dezbaterilor ce au avut loc în fața primei instanțe la data de 20 martie 2012.

Rolul instanței de recurs este acela de a cenzura hotărârea instanței de fond, dar și modul în care aceasta a soluționat diferitele cereri și excepții formulate în cauză; în acest sens, este inadmisibil să se ceară instanței de recurs să se pronunțe pentru prima dată asupra unei excepții vizând faza de urmărire penală, căci într-o asemenea situație nu se mai poate vorbi despre un control judiciar asupra actelor instanței de fond, care este de fapt esența căii de atac.

Dincolo de aceste aspecte, așa cum se poate constata atât din dispozitivul, cât și din considerentele sentinței penale nr.611 din 18.10.2007 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, restituirea cauzei la Parchet s-a dispus pentru a se reface urmărirea penală și actul de sesizare a instanței în cauza privindu-i pe inculpații Năstase Adrian, Năstase Daniela, Jianu Irina Paula și Vasile Mihail Cristian ce fuseseră trimiși în judecată prin rechizitoriul emis în dosarul nr.8/P/2006 din 13.11.2006 al D.N.A., în condițiile în care urmărirea penală se desfășurase în acea cauză fără a fi îndeplinită cerința prevăzută de Legea nr.115/1999.

Nulitatea constatată de instanța de judecată a privit doar actele de urmărire penală și actul de sesizare efectuate/întocmite față de inculpații din prezenta cauză (precum și față de inculpatul Vasile Mihail Cristian),

fără a se extinde asupra celorlalte soluții dispuse prin rechizitoriul inițial nr.8/P/2006 cu privire la alte persoane decât cele trimise în judecată.

Prin urmare, soluția dispusă inițial de Înalta Curte a vizat doar persoanele trimise în judecată prin acel rechizitoriu, iar nu și pe cele față de care s-a dispus o altă soluție (neîncepere a urmăririi penale, scoatere de sub urmărire penală sau chiar disjungere), căci numai în privința celor dintâi se prezumă absolut că au fost vătămate prin modul în care s-a desfășurat urmărirea penală, cu trimitere la dispozițiile Legii nr.115/1999.

De altfel, critica formulată este contrară chiar intereselor inculpatei Jianu, căci dacă s-ar adopta punctul de vedere exprimat de aceasta, ar însemna că nici soluția de disjungere dispusă față de ea pentru alte fapte (a se vedea pct.5 din rechizitoriul menționat anterior) nu mai este în ființă, iar una dintre consecințe ar putea fi reluarea cercetărilor inclusiv cu privire la acestea.

În realitate, prin acest motiv de recurs inculpata Jianu a încercat să relativizeze valoarea probatorie a depozițiilor unora dintre persoanele față de care s-au dispus soluții de neurmărire sau netrimitere în judecată, făcându-se probabil trimitere la aceeași susținere făcută în fața primei instanțe, în sensul că declarațiile acestor persoane ar fi fost influențate de faptul că „sunt ținute de Parchet sub presiune până la întocmirea rechizitoriului, fără a ști cu exactitate calitatea pe care o au în dosar”, că „respectivul persoane nu sunt nici în prezent libere de orice constrângeri, întrucât asupra soluției de scoatere de sub urmărire penală (...)se poate reveni oricând înăuntrul termenului de prescripție a răspunderii penale” (a se vedea încheierea de dezbateri din dosarul de fond, pag.187 vol.8).

Din conținutul dosarului de urmărire penală rezultă că toate persoanele față de care inițial s-a dispus o soluție de neurmărire sau netrimitere în judecată au fost audiate după restituirea cauzei în calitate de martor (sau parte vătămată, în cazul lui Păun Ioan), situație explicată chiar de procuror în cuprinsul rechizitoriului nr.68/P/2008, care a arătat că soluțiile de netrimitere în judecată au rămas valabile, iar probatoriul care a inclus și audierea persoanelor respective a fost refăcut doar pentru a respecta dreptul la apărare al inculpaților din prezenta cauză (fil.171 rechizitoriu).

În ce privește termenul de prescripție a răspunderii penale, este de observat că acesta s-a împlinit pentru toate infracțiunile pentru care s-au dat soluții față de autorii faptelor la care au instigat parte din inculpații cercetați în prezenta cauză (art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990, art.290 c.pen., art.37 din Legea nr.82/1991, în acest ultim caz fiind vorba doar despre făptuitori, iar nu și de învinuiți).

Prin urmare, nu există nici un temei pentru a susține că depozițiile martorilor audiați în cauză, care au sprijinit acuzațiile formulate împotriva

inculpaților din prezenta cauză, au fost în vreun fel determinate sau influențate de soluțiile date cu privire la acești martori în rechizitoriul nr.8/P/2006 și care nu au mai fost reluate în noul rechizitoriu întocmit în cauză.

Mai mult, aceste declarații au contribuit la aflarea adevărului, însă nu au fost singurele probe pe baza cărora s-a stabilit vinovăția inculpaților, existând în acest sens și alte declarații sau înscrisuri care fac pe deplin dovada celor susținute de martorii contestați de către inculpata Jianu.

b. încadrarea juridică greșită a unor fapte și *aplicarea unor dispoziții legale inexistente la momentul săvârșirii infracțiunii* prev.de art.273 din Legea nr.86/2006

În acest sens, s-a susținut că la momentul săvârșirii faptelor era în vigoare Legea nr.141/1997, iar nu Legea nr.86/2006, care a fost publicată la 19.04.2006 și a intrat în vigoare la 60 de zile de la publicare.

Este real că faptele deduse judecării au fost comise sub imperiul vechiului Cod vamal aprobat prin Legea nr.141/1997, însă este de observat că atât sub legea anterioară, cât și sub legea nouă nr.86/2006 incriminarea a rămas neschimbată atât din perspectiva elementelor constitutive, cât și a tratamentului sancționator (a se vedea infracțiunea prev.de art.178 din vechiul Cod vamal și cea prev.de art.273 din noul Cod vamal).

În condițiile în care la data trimiterii în judecată legea sub imperiul căreia faptele au fost comise nu mai era în vigoare, fără a fi însă vorba despre o dezincriminare de vreme ce infracțiunea a fost preluată ca atare și în noua reglementare, în mod corect încadrarea juridică s-a făcut prin raportare la aceasta din urmă, nefiind un caz de aplicare retroactivă a legii penale.

Prin urmare, critica este nefondată.

c. *necitarea în calitate de parte vătămată a Autorității Naționale a Vănilor*, în calitate de reprezentant al statului, prin raportare la infracțiunea prev.de art.273 din Legea nr.86/2006.

Potrivit textului de lege menționat, folosirea la autoritatea vamală a documentelor vamale de transport sau comerciale falsificate constituie infracțiunea de folosire de acte falsificate.

Prin urmare, infracțiunea prev.de art.273 din Legea nr.86/2006 este o variantă de specie a infracțiunii de uz de fals, care are în vedere natura distinctă a actelor falsificate folosite.

Fiind vorba despre o infracțiune de fals, ea nu este susceptibilă de latură civilă, întrucât urmarea imediată a acțiunii de folosire a înscrisului falsificat este o stare de pericol, iar nu o pagubă, nepunându-se în cauză problema stabilirii unei alte valori a drepturilor vamale, ci a realității documentelor comerciale și de transport folosite la autoritatea vamală.

Dincolo de fondul criticii formulate, instanța de recurs reține că aceasta tinde în realitate la agravarea situației părții care a susținut-o, căci consecința citării în cauză a Autorității Naționale a Vămirilor este posibilitatea formulării de pretenții civile, care prin ipoteză vor trebui suportate inclusiv de inculpata Jianu.

În consecință, nici această critică nu este întemeiată.

d. ignorarea unor dispoziții legale în ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990

În esență, această critică a vizat lipsa plângerii prealabile în cazul infracțiunii prev. de art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990, susținându-se că această plângere era necesară prin raportare la perioada în care s-a desfășurat activitatea infracțională (2002-2004); art. 282/1 care stabilește că acțiunea penală se exercită din oficiu, a fost introdus abia prin Legea nr. 441/2006, așadar după epuizarea activității infracționale.

Instanța de recurs reține că practica judiciară a Înaltei Curți de Casație și Justiție este în sens contrar celui susținut de inculpata Jianu.

Astfel, prin decizia penală nr. 3332/2007 s-au reținut următoarele, cu referire la necesitatea unei plângeri prealabile în cazul infracțiunii prev. de art. 272 pct. 2 din Legea nr. 31/1990:

„Este adevărat că termenii generali în care este redactat art. 155 din Legea nr. 31/1990 proclamă că acțiunea în răspundere contra administratorilor aparține adunării generale. Dar, dispoziția amintită nu poate avea în vedere acțiunea penală care se exercită din oficiu, și aceasta din considerente de rațiune și de text.

Astfel, procesul penal are la bază, între alte principii, și principiul oficialității înscris în art. 2 C. proc. pen.

În acest sens, art. 2 alin. (2) C. proc. pen. prevede că actele necesare desfășurării procesului penal se îndeplinesc din oficiu, afară de cazul când prin lege se dispune altfel. Cu alte cuvinte, acțiunea penală va putea fi exercitată întotdeauna de Ministerul Public, cu excepția situațiilor în care legea prevede că ea se pune în mișcare la plângerea prealabilă.

Infracțiunile reglementate în Legea nr. 31/1990 și care se referă la administratori (între care și cea în discuție) nu fac parte din categoria celor pentru care acțiunea penală se pornește la plângerea prealabilă și când adunarea generală este în măsură să decidă promovarea plângerii împotriva administratorilor, situație în care numai aceasta poate aprecia dacă este cazul să se tulbure activitatea socială prin urmărirea administratorilor sau este de preferat ca problemele să fie soluționate în cadrul intern.

Cât privește infracțiunea în discuție, acțiunea penală se pornește și se exercită din oficiu de Ministerul Public, fără a avea nevoie de autorizarea adunării generale.

Prin prisma prevederilor art. 223 C. proc. pen., adunarea generală poate sesiza organul de urmărire penală cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, dar această posibilitate legală nu echivalează cu o condiție de sesizare sau de autorizare obligatorie pentru punerea în mișcare a acțiunii penale și în lipsa căreia urmărirea penală să nu poată începe.

De altfel, prin dispozițiile ulterioare ale art. 282¹ din Legea nr. 31/1990 (text introdus prin art. 1 pct. 189 din Legea nr. 441/2006) se precizează expres că pentru infracțiunile cuprinse în Titlul VIII acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu.

În consecință, nefiind încălcate dispoziții imperative privind sesizarea, autorizarea organului competent ori alte condiții necesare pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, nu se poate discuta despre un caz de împiedicare a exercitării acțiunii penale, care să conducă la o soluție de încetare a procesului penal în temeiul art. 11 pct. 2 lit. b) combinat cu art. 10 alin. (1) lit. f) C. proc. pen.” (a se vedea decizia penală nr.3332/2007 publicată pe www.scj.ro).

Prin urmare, nici această critică nu este fondată.

e. *greșita condamnare* a inculpatei pentru infracțiunile prev.de art.31 alin.2 c.pen. rap.la art.273 din legea nr.86/2006, respectiv prev.de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 cu aplic.art.41 alin.2 c.pen.

În acest sens, inculpata a contestat faptul că ar fi condus S.C.Vertcon S.A., că declarațiile vamale ar fi conținut date nereale, precum și faptul că acestea ar face parte dintre actele falsificate avute în vedere de art.177 și 178 din vechiul Cod vamal.

Implicarea inculpatei Jianu în activitatea S.C.Vertcon S.A. și după numirea sa la Inspectoratul de Stat în Construcții este dovedită de probatoriul testimonial administrat în cauză, respectiv declarațiile martorilor Popa Cristina, Hofman Eugen, Oțel Alina și Manolache Daniela.

Astfel, deși din luna februarie 2001 inculpata Jianu nu a mai avut nicio calitate în S.C.Vertcon S.A., ea a continuat să coordoneze activitatea acesteia, ca de altfel și a celorlalte două societăți, S.C.Conimpuls S.A. și S.C.Regal Glass S.R.L., implicându-se activ mai ales în legătură cu lucrările efectuate de acestea la cele trei imobile aparținând familiei Năstase.

Autoritatea pe care inculpata a continuat să o exercite asupra celor trei societăți a derivat atât din poziția ocupată de inculpată în administrația publică (având atribuții de reglementare și control chiar în domeniul în care își desfășurau activitatea societățile în cauză), cât și din apropierea sa de familia unuia dintre cei mai puternici oameni din România.

În aceste condiții, solicitările făcute de inculpata Jianu reprezentanților celor trei societăți erau practic de nerefuzat, neexistând posibilitatea de a nu aduce la îndeplinire dispozițiile date de aceasta.

Așa cum a reținut și prima instanță, cesiunea acțiunilor deținute de inculpată în societățile menționate a fost una fictivă, doar pentru a evita crearea unei situații de incompatibilitate cu funcția publică în care fusese numită, astfel încât și după această dată inculpata și-a păstrat în fapt toate atributele specifice funcțiilor anterior deținute în societățile amintite.

Acestea au fost circumstanțele în care inculpata Jianu a impus implicarea S.C.Vertcon S.A. în importurile de bunuri din China pentru familia Năstase, activitatea manifestându-se pe două planuri, ambele cu conotație penală: pe de o parte suportarea unor cheltuieli în legătură cu aceste bunuri (datoria vamală și prestări de servicii interne), iar pe de altă parte acoperirea adevăraților proprietari ai bunurilor și, prin aceasta, a beneficiarilor importurilor.

Astfel, cheltuielile suportate de societate au reprezentat o mită dată inculpatului Năstase Adrian de către inculpata Jianu, prin intermediul societății pe care aceasta o controla în fapt, în timp ce ocultarea inculpaților Năstase, ca beneficiari ai importurilor, dar și a mitei date în condițiile menționate anterior au îmbrăcat forma mai multor infracțiuni comise fie de inculpata Jianu (a se vedea spălarea de bani), fie de alte persoane fără vinovăție, dar la instigarea aceleiași inculpate (fals în contabilitate și folosire la autoritățile vamale a unor acte falsificate).

În ce privește cea din urmă infracțiune, nu interesează declarațiile vamale întocmite de comisionarii vamali și eventuala conformitate a acestora cu conținutul containerelor, ci fapte anterioare, constând în folosirea unor documente false la autoritățile vamale.

Or, așa cum a rezultat din probatoriul administrat în cauză, inculpata Năstase Daniela a obținut prin intermediul martorului Păun Ioan documente comerciale și de transport în alb (cu antet și ștampilă), ce proveneau de la comercianții chinezi; aceste documente, însoțite de listele întocmite de martor pentru fiecare container în parte, au fost date apoi inculpatei Jianu care, în baza autorității pe care a continuat să o exercite asupra S.C.Vertcon S.A., i-a solicitat martorei Popa Cristina, administratorul de jure al societății, să completeze aceste documente cu datele cuprinse în listing-urile transmise de martorul Păun, creând astfel aparența unor importuri efectuate din China de către S.C.Vertcon S.A., deși societatea nu avusese nicio legătură cu acestea și nici un contact cu comercianții chinezi.

Prin urmare, câtă vreme documentele comerciale și de transport utilizate la autoritățile vamale au fost completate post-factum și s-au referit la operațiuni comerciale și de import care nu au implicat în realitate societatea menționată în aceste documente, ci familia Năstase,

este evident că sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de folosire de acte falsificate sub forma participației improprie, în condițiile în care inculpata Jianu a determinat săvârșirea faptelor de către martora Popa Cristina fără vinovăție, sub imperiul constrângerii morale, cauză care înlătură caracterul penal al faptei conform art.46 alin.2 c.pen.

În consecință, critica ce pune în discuție soluția de condamnare a inculpatei Jianu pentru săvârșirea infracțiunii prev.de art. art.31 alin.2 c.pen. rap.la art.273 din legea nr.86/2006 cu aplic.art.41 alin.2 c.pen. este nefondată.

În ce privește infracțiunea prev.de art. art.31 alin.2 c.pen. rap.la art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 cu aplic.art.41 alin.2 c.pen., deși s-a solicitat achitarea inculpatei, aceasta a recunoscut chiar prin motivele de recurs că banii retrași din societate au fost folosiți în interes personal, contestându-se doar cuantumul sumei (17.000 USD, iar nu 80.489 USD , 5000 euro și 1.817.740.105 ROL, așa cum s-a reținut în sentință.)

Aceeași inculpată a mai susținut în motivarea recursului că nu mai avea nicio calitate în S.C.Vertcon S.A., situație în care apare cu atât mai nejustificată însușirea unor sume de bani din conturile societății, în condițiile în care aceste sume nu erau legal datorate inculpatei nici pentru perioada anterioară când aceasta activase în cadrul societății.

Cu toate acestea, chiar dacă vinovăția inculpatei Jianu este dovedită, Completul de 5 judecători constată că în cauză sunt incidente dispozițiile legale privind prescripția răspunderii penale, în condițiile în care s-a împlinit termenul special de prescripție, de 7 ani și 6 luni calculat conform art.122 alin.1 lit.d și art.124 c.pen. (anterior modificării intervenite prin Legea nr.63/2012), majorat cu durata de 3 luni și 13 zile, în care judecata în dosarul nr.15083/1/2006 (cel în care faptele ce fac obiectul prezentei cauze au fost cercetate în primul ciclu procesual, finalizat cu restituirea cauzei la Parchet) a fost suspendată, ca efect al sesizării Curții Constituționale cu soluționarea unei excepții de neconstituționalitate.

Sub acest aspect, recursul inculpatei Jianu va fi admis, iar cauza rejudecată conform art.385/15 pct.2 lit.d c.pr.pen., cu consecința încetării procesului penal pornit împotriva inculpatei pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.272 pct.2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.h din Legea nr.78/2000, având în vedere disp.art. 10 lit.g Cod procedură penală.

f. nelegala aplicare a *măsurii confiscării și a sechestrului asigurator.*

Prin sentința atacată s-a dispus confiscarea de la inculpata Jianu a sumelor ridicate din casieria S.C.Vertcon S.A. (80.489 USD și 5000 euro), dar și a celor achitate de aceeași societate pentru importurile din China (în total 1.817.740.105 ROL), ca sume obținute din săvârșirea

infracțiunii prev.de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990 și pentru care societatea în cauză nu s-a constituit parte civilă.

Sub aspectul sumelor confiscate, inculpata Jianu a contestat atât cuantumul acestora, cât și titlul cu care au fost confiscate, în condițiile în care inculpata a fost achitată pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită.

În privința sumelor în valută, cuantumul acestora a fost stabilit prin coroborarea probelor testimoniale (a se vedea declarațiile martorilor Popa Cristina, Hoffman Eugen și Oțel Alina) și a dispozițiilor de plată existente la dosar și semnate de inculpata Jianu (a se vedea raportul de constatare tehnico-științifică întocmit în cauză).

În privința sumelor în lei suportate de S.C.Vertcon S.A. în legătură cu importurile din China, acestea au fost stabilite pe baza expertizei contabile efectuate în faza de urmărire penală și au inclus datoria vamală achitată de societate, precum și alte cheltuieli facturate de prestatorii interni pentru aceleași bunuri.

Măsura confiscării a fost întemeiată pe disp.art.118 lit.e c.pen., ca bunuri dobândite prin săvârșirea infracțiunii prev.de art.272 pct.2 din Legea nr.31/1990, considerându-se că aceste sume nu au format și obiectul infracțiunilor de corupție imputate inculpaților Jianu Irina Paula, Năstase Adrian și Năstase Daniela, în condițiile în care faptele nici nu au existat în materialitatea lor.

Așa cum s-a reținut în considerentele prezentei decizii, instanța de recurs a ajuns la o altă concluzie decât instanța de fond cu privire la existența infracțiunilor de dare și luare de mită imputate celor trei inculpați, iar noua soluție pe care urmează să o pronunțe instanța de control judiciar se repercutează și asupra măsurii de siguranță a confiscării.

În acest sens, potrivit celor expuse anterior, sumele în lei plătite de S.C.Vertcon S.A. cu titlu de datorie vamală și alte cheltuieli datorate prestatorilor interni au reprezentat în realitate o mită dată de inculpata Jianu Irina Paula și primită de inculpatul Năstase Adrian, cu complicitatea soției sale, inculpata Năstase Daniela.

Prin urmare, deși temeiul de drept este același, respectiv art.118 lit.e c.pen., suma de 1.817.740.105 ROL urmează să fie confiscată de la persoanele care au primit-o cu titlu de mită, respectiv inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela.

În privința sumei în valută, aceasta nu a format obiectul mitei date de inculpata Jianu, în condițiile în care probatoriul administrat în cauză a demonstrat că bunurile din China achiziționate pentru inculpații Năstase au fost achitate din banii acestora lăsați în acest scop martorului Păun Ioan, iar nu din sumele în valută ridicate de inculpata Jianu din casieria S.C.Vertcon S.A.

Cu toate acestea, sumele de bani respective au tot o proveniență ilicită, fiind rezultatul unor acte de dispoziție contrare intereselor societății, fără vreo legătură cu activitatea acesteia, săvârșite la instigarea și în beneficiul inculpatei Jianu.

Chiar dacă răspunderea penală a inculpatei nu va mai putea fi angajată și pentru această infracțiune, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale, ea nu trebuie să rămână cu beneficiul activității sale infracționale, astfel încât în baza art.118 lit.e c.pen. va fi confiscată de la inculpata Jianu suma de 80.489 USD și 5.000 euro.

Prin urmare, în condițiile în care suma confiscată de la inculpata Jianu va fi limitată la cea menționată anterior, critica formulată de aceasta în recurs este întemeiată, însă pentru alte motive decât cele invocate.

În ce privește măsura sechestrului, aceasta a fost instituită de instanța de fond în condițiile art.353 c.pr.pen. prin raportare la scopul măsurilor asigurătorii menționat în art.163 alin.1 c.pr.pen.

În aceste limite, recursul inculpatei Jianu va fi admis, iar cauza rejudecată conform art.385/15 pct.2 lit.d c.pr.pen.

5. În ce privește recursul declarat de partea civilă S.C. Conimpuls S.A., Completul de 5 judecători constată că acesta nu a fost motivat, iar din oficiu nu există nici un motiv de casare care să afecteze hotărârea atacată referitor la modul în care a fost soluționată acțiunea civilă exercitată de această parte civilă, chiar dacă motivarea instanței de fond este greșită.

În acest sens, instanța de recurs reține că pretențiile civile formulate de S.C.Conimpuls S.A. au în vedere în realitate contravaloarea lucrărilor executate de această societate la imobilul familiei Năstase din strada (...) (...).

Or, potrivit celor expus anterior, această sumă este parte din mita primită de inculpatul Năstase Adrian de la inculpata Jianu Irina Paula și face obiectul confiscării, în condițiile art.254 alin.3 c.pen., iar nu plății către partea civilă.

Prin urmare, formularea de pretenții civile în legătură cu această sumă excede cadrul procesual de față, ținând seama de obiectul cauzei cu care instanța a fost investită, astfel încât recursul declarat de partea civilă este nefondat și va fi respins conform art.385/15 pct.1 lit.b c.pr.pen.

6. În ce privește individualizarea pedepselor, aceasta a fost criticată deopotrivă de Parchet și inculpatul Năstase Adrian, dar evident în sens contrar.

Astfel, Parchetul tinde la agravarea situației inculpaților, susținând în esență că la stabilirea cuantumului, dar și a modalității de executare a pedepselor nu s-au avut în vedere în mod corespunzător toate criteriile

de individualizare prevăzute de lege, astfel încât pedepsele aplicate inculpaților nu sunt în concordanță cu scopul definit în art.52 c.pen.

Dimpotrivă, inculpatul Năstase Adrian a criticat atât cuantumul pedepsei aplicate de prima instanță, cât și modalitatea de executare, solicitând a se avea în vedere persoana și personalitatea sa, faptul că până la debutul „calvarului” reprezentat de cercetarea sa penală, a „sarabandei” de plângeri penale cu o evidentă tentă politică, a ocupat importante funcții publice, lucru care nu ar fi fost posibil dacă nu ar fi avut statura profesională și morală adecvată.

A invocat de asemenea prezența aproape zilnică în fața organelor de anchetă de-a lungul a 2500 de zile și că timp de peste 7 ani a trebuit să facă față anchetelor și proceselor penale, în cel de față fiind angrenată și soția sa.

A arătat de asemenea că în această perioadă și-a continuat activitatea didactică, publicistică și politică.

Completul de 5 judecători va analiza individualizarea pedepselor nu doar în limitele criticilor formulate de cei doi recurenți, ci și în contextul noilor condamnări decise de instanța de control judiciar prin prezenta hotărâre cu privire la infracțiunea de luare de mită (în cazul inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela), respectiv la infracțiunile de spălare de bani și fals în contabilitate (în cazul inculpatei Jianu Irina Paula).

Potrivit art.52 c.pen., pedeapsa este o măsură de constrângere și un mijloc de reeducare a condamnatului. Scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Criteriile ce trebuie avute în vedere la individualizarea pedepsei sunt, potrivit art.72 c.pen., dispozițiile părții generale a Codului penal, limitele de pedeapsă fixate în partea specială, gradul de pericol social al faptei săvârșite, persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală.

În speță, instanța de recurs reține că faptele deduse judecății se circumscriu corupției la cel mai înalt nivel, implicând persoana unui prim-ministru care și-a folosit funcția deținută în statul român pentru obținerea unor foloase, patrimoniale și nu numai, din partea unor funcționari care au ales această cale (mai mult sau mai puțin liber) pentru a se asigura că vor ocupa în continuare funcțiile deținute.

Activitatea infracțională dedusă judecății nu s-a rezumat la corupția clasică (dare și luare de mită), ci a inclus și alte infracțiuni, asimilate celor de corupție (șantaj) sau în legătură directă cu acestea (spălare de bani, fals în contabilitate) ori prevăzute în legi speciale (folosirea de acte falsificate la autoritățile vamale).

Această multitudine de acte infracționale, majoritatea derulate într-o lungă perioadă de timp (de circa 2 ani), se explică prin dorința inculpaților care le-au săvârșit de a ascunde faptele grave de corupție

comise de inculpatul Năstase Adrian, în calitate de prim-ministru, ajutat de soția sa, iar mai apoi, după devoalarea acestora, de a îngreuna sau chiar zădărnici probarea lor.

În egală măsură, activitatea infracțională desfășurată de inculpați s-a suprapus peste interesul inculpaților Năstase de a-și ascunde adevărata situație materială și de a se asigura că nu vor întâmpina dificultăți în cazul (improbabil în acea epocă) în care s-ar fi declanșat un control al averii. Sunt astfel de reținut sumele considerabile de bani vehiculate de inculpați și nerecunoscute de ei (circa 700.000 USD numai pentru importurile din China) ori recunoscute pentru a-și susține nevinovăția (60.000 USD pentru tâmplăria de la Cornu), care au fost achitate cash în diferite modalități (mape, plicuri, sac textil sau chiar decupaj realizat într-un top de hârtie tip A4), fără a se cere vreo dovadă pentru primirea lor (lucru de asemenea de la sine înțeles).

De asemenea, inculpații Năstase s-au prevalat de situația juridică aparentă a unui imobil care în realitate le aparținea (casa din strada (...), de care au înțeles să se dezică public pentru a împiedica stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunea de luare de mită (actul material ce a vizat contravaloarea lucrărilor de renovare a imobilului) și a zădărnici o eventuală cercetare a averii lor reale.

Prin urmare, gravitatea faptelor deduse judecării nu se rezumă la actele de corupție pură comise de inculpați, ci include permanenta preocupare a acestora de obstrucționare a aflării adevărului atât cu privire la infracțiunile de corupție, cât și referitor la situația lor materială reală.

Această conduită a fost adoptată atât în perioada în care au fost comise faptele de corupție (și s-a concretizat în săvârșirea unor infracțiuni conexe sau prevăzute de legi speciale), cât și după punerea lor sub învinuire (și s-a manifestat sub forma șantajului comis de inculpatul Năstase Adrian).

În ce privește infracțiunea de șantaj, cele două convorbiri ambientale purtate cu martorul Crețu Octavian dezvăluie disperarea inculpatului Năstase Adrian de a împiedica aflarea adevărului atât cu privire la faptele de corupție comise în legătură cu bunurile achiziționate din China (pe care încearcă să le bagatelizeze), cât și cu privire la planul secund (care pare mai important pentru inculpat), al unei posibile declanșări a controlului averii sale.

În acest context, inculpatul Năstase nu a avut nicio reținere de a acționa în cel mai pur stil mafiot, încercând să impună tăcerea persoanei care „l-a trădat” (așa cum însuși inculpatul s-a exprimat) prin dezvăluiri viitoare compromițătoare pentru aceasta, ce aveau însă să fie făcute nu de către inculpat, ci de o persoană care, spre deosebire de partea

vătămată Păun Ioan, a ales să-i fie credincioasă până la capăt (inculpata Jianu Irina Paula).

În privința circumstanțelor personale, în cazul inculpatului Năstase instanța de recurs va reține ca având un caracter atenuant pregătirea sa profesională și acea parte a activității sale anterioare care a avut efecte benefice pentru statul român, date care urmează a fi valorificate în condițiile art.74 alin.2 c.pen., însă numai în privința sancțiunii aplicate pentru infracțiunea de șantaj.

În cazul infracțiunii de corupție, chiar dacă va reține incidența aceleiași circumstanțe atenuante judiciare, urmează a constata că aceasta vine în concurs cu caracterul continuat al infracțiunii, ce reprezintă o cauză de agravare a pedepsei și care lipsește de efecte obligatorii circumstanțele atenuante în condițiile art.80 alin.2 c.pen.

Instanța de recurs va avea în vedere în acest context gravitatea deosebită a faptelor de corupție de care inculpatul Năstase Adrian se face vinovat, ținând seama de calitatea în care le-a comis, valoarea foloaselor patrimoniale obținute și perioada îndelungată de timp în care acționat.

În egală măsură, conduita procesuală nesinceră, dublată de încercarea sa permanentă de a se prezenta ca o victimă a justiției și de a da o conotație politică oricărui demers judiciar îndreptat împotriva sa, demonstrează că inculpatul Năstase Adrian nu a înțeles nici până acum importanța valorii sociale lezate prin conduita sa infracțională și nici modul în care funcționează statul de drept, preferând să caute vinovății dincolo de propria sa persoană.

Acest mod de raportare la valorile apărute de legea penală, comun de altfel tuturor celor trei inculpați din prezenta cauză, impune un tratament sancționator adecvat, care să reprezinte deopotrivă o sancțiune pentru încălcarea legii, dar și un mijloc de reeducare a inculpaților (în ciuda vârstei pe care o au) în sensul conformării conduitei lor viitoare la rigorile legii penale.

În același timp, pedepsele aplicate inculpaților au menirea de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni nu doar de către inculpații din prezenta cauza, ci de oricare alte persoane care se gândesc să-și folosească funcția publică pentru obținerea de avantaje personale într-o societate sufocată de corupție, cum din păcate a fost și este cea românească.

Față de aceste considerente, instanța de recurs va aplica inculpaților pedepse cu închisoarea orientate în quantum peste minimul special (singura excepție fiind făcută în cazul infracțiunii de șantaj, ținând seama și de nivelul extrem de sever al minimului prevăzut de lege pentru această infracțiune), ce urmează a fi executate în regim de detenție (mai puțin în cazul inculpatei Năstase Daniela, a cărei activitate

infracțională și contribuție concretă la comiterea faptelor au fost mai reduse, justificând modalitatea neprivativă de executare a pedepsei stabilită de instanța de fond, cu majorarea însă a duratei termenului de încercare la limita maximă calculată conform art.86/2 alin.1c.c.pen.).

În consecință, va înlătura aplicarea art.86¹ - 86⁴ Cod penal, art.71 alin.5 Cod penal și art.359 Cod procedură penală în privința inculpatului Năstase Adrian.

Va interzice inculpaților, ca pedeapsă accesorie, dar și complementară (acolo unde legea o prevede în mod obligatoriu) exercițiul drepturilor de a fi ales în autorități publice sau în funcții electivă publice (art.64 lit.a teza a-II-a c.pen.), precum și dreptul de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat.

Suplimentar, inculpatului Năstase Adrian i se va interzice și dreptul de a ocupa o funcție de natura aceleia de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunii (art.64 lit.c c.pen.), ținând seama că a fost condamnat pentru fapte de corupție comise în calitate de prim-ministru.

În consecință, prin raportare la critica vizând individualizarea pedepsei, sunt întemeiate doar susținerile Parchetului, iar nu și cele ale inculpatului Năstase Adrian.

7. În privința cheltuielilor judiciare, inculpații au fost obligați diferențiat la plata acestora de către instanța de fond, care a avut în vedere soluțiile pronunțate în raport cu fiecare învinuire adusă inculpaților.

În condițiile în care soluțiile de achitare au fost modificate prin prezenta decizie (cu excepția celei vizând infracțiunea de spălare de bani imputată inculpatei Năstase Daniela), nu există nici un temei pentru păstrarea diferențierii între inculpați sub aspectul suportării cheltuielilor judiciare ocazionate de soluționarea fondului cauzei, astfel încât ei vor fi obligați la plata unor sume egale, respectiv câte 20.000 de lei fiecare.

În privința cheltuielilor judiciare ocazionate de soluționarea căilor de atac, acestea vor fi suportate doar de părțile cărora li s-au respins căile de atac, respectiv partea civilă S.C.Conimpuls S.A. și inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela, conform art.192 alin.2 c.pr.pen..

În cazul recurenteii inculpate Jianu Irina Paula onorariul apărătorului desemnat din oficiu se va plăti din fondul Ministerului Justiției conform art.192 alin.3 c.pr.pen..

8. În concluzie, pentru considerentele și în limitele arătate anterior, **vor fi admise** doar recursurile declarate de Parchet și inculpata Jianu Irina Paula, cu consecința rejudecării parțiale a cauzei conform art.385/15 pct.2 lit.d c.pr.pen. și a menținerii celorlalte dispoziții ale sentinței atacate.

Conform art.385/15 pct.1 lit.b c.pr.pen. **vor fi respinse** ca nefondate recursurile declarate de inculpații Năstase Adrian și Năstase

Daniela precum și de partea civilă SC Conimpuls SA Bacău împotriva aceleiași sentinței penale.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite recursurile declarate de **MINISTERUL PUBLIC - PARCHETUL DE PE LÂNGĂ ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE – DIRECȚIA NAȚIONALĂ ANTICORUPȚIE** și inculpata **JIANU IRINA PAULA** împotriva sentinței penale nr.474 din 30 martie 2012 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția Penală în dosarul nr.3862/1/2010.

Casează, în parte, sentința atacată și, rejudecând:

I. Înlătură aplicarea art.86¹ -86⁴ Cod penal, art.71 alin.5 Cod penal și art.359 Cod procedură penală în privința inculpatului Năstase Adrian.

În baza art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, art.74 alin.2 Cod penal și art.80 Cod penal condamnă pe inculpatul **NĂSTASE ADRIAN (...)** la 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit. a teza a II a , b și c Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată.

În baza art.33 lit. a, 34 lit. b și 35 Cod penal contopește pedepsele aplicate prin prezenta decizie cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată aceluiași inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. de art.194 alin.1 și 2 Cod penal raportat la art.13¹ din Legea nr.78/2000 cu aplicarea art.74 alin.2 Cod penal și art.76 alin.1 lit.b) Cod penal, urmând ca inculpatul să execute pedeapsa cea mai grea **de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a, b și c Cod penal.**

Ca pedeapsă accesorie, interzice inculpatului exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a, b și c Cod penal, conform art.71 Cod penal.

II. În baza art.26 Cod penal raportat la art.254 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, condamnă pe inculpata **NĂSTASE DANIELA (...)** la 3 ani închisoare și 4 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la luare de mită în formă continuată.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.b și 35 Cod penal contopește pedepsele aplicate prin prezenta decizie cu pedepsele de 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și b Cod penal

aplicate aceleiași inculpate pentru participație improprie la infracțiunea de folosire la autoritatea vamală de documente false în formă continuată prev. de art. 31 alin.2 Cod penal raportat la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, urmând ca inculpata să execute pedeapsa cea mai grea **de 3 ani închisoare și 4 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal.**

Ca pedeapsă accesorie, interzice inculpatei exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal, conform art.71 Cod penal.

În baza art.86¹ Cod penal dispune suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei aplicate inculpatei pe durata unui termen de încercare de 8 ani, stabilit conform art.86² Cod penal.

În conformitate cu dispozițiile art.86³ alin.1 lit. a - d Cod penal, pe durata termenului încercare, inculpata se va supune următoarelor măsuri de supraveghere:

- să se prezinte trimestrial la Serviciul de probațiune de pe lângă Tribunalul București;
- să anunțe, în prealabil, orice schimbare de domiciliu, reședință sau locuință și orice deplasare care depășește 8 zile, precum și întoarcerea;
- să comunice și să justifice schimbarea locului de muncă;
- să comunice informații de natură a-i putea fi controlate mijloacele de existență;

În temeiul art.359 Cod procedură penală atrage atenția inculpatei asupra dispozițiilor art.86⁴ Cod penal cu referire la art.83 Cod penal a căror nerespectare are ca urmare revocarea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

Conform art.71 alin.5 Cod penal, pe durata suspendării sub supraveghere a executării pedepsei închisorii se suspendă executarea pedepsei accesorii.

III. Descontopește pedeapsa rezultantă, de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal aplicată inculpatei **JIANU IRINA PAULA** în pedepsele componente de 2 ani închisoare și 3 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit. a teza a II-a și b Cod penal.

În baza art.11 pct.2 lit. b raportat la art.10 lit. g Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva inculpatei **JIANU IRINA PAULA** (...)sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită prevăzută de art.255 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000 și cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art.11 pct.2 lit. b rap. la art. 10 lit.g Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva aceleiași inculpate pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.272 pct.2 din Legea nr. 31/1990 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.h din Legea nr.78/2000, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art.11 pct.2 lit.b raportat la art.10 lit.g Cod procedură penală încetează procesul penal pornit împotriva aceleiași inculpate pentru participație improprie la infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată prevăzută de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.290 Cod penal cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.c din Legea nr.78/2000, ca efect al intervenirii prescripției răspunderii penale.

În baza art. 23 alin.1 lit.b din Legea nr.656/2002 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal și art.17 lit.e din Legea nr.78/2000 condamnă pe aceeași inculpată la 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prev. de art.64 lit.a teza a II a și b Cod penal pentru săvârșirea infracțiunii de spălare de bani în formă continuată.

În baza art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.37 din Legea nr.82/1991 cu referire la art.289 Cod penal și cu aplicarea art.41 alin.2 C.p. și art.17 lit.c din Legea nr.78/2000 condamnă pe aceeași inculpată la 2 ani închisoare pentru participație improprie la infracțiunea de fals intelectual la legea contabilității în formă continuată.

În baza art.33 lit.a, 34 lit.b și art.35 Cod penal contopește pedepsele aplicate prin prezenta decizie cu pedeapsa de 3 ani închisoare și 2 ani pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal aplicată pentru participație improprie la infracțiunea de folosire la autoritatea vamală de documente false prev. de art.31 alin.2 Cod penal raportat la art.273 din Legea nr.86/2006 cu aplicarea art.41 alin.2 Cod penal, urmând ca inculpata să execute pedeapsa cea mai grea **de 4 ani închisoare și 5 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal.**

Ca pedeapsă accesorie, interzice inculpatei exercițiul drepturilor prevăzute de art.64 lit.a teza a II-a și b Cod penal, conform art.71 Cod penal.

Constată că inculpata este arestată în altă cauză.

În baza art.118 alin.1 lit.e Cod penal confiscă de la inculpații Năstase Adrian și Năstase Daniela, în părți egale, **suma de 1.824.303, 72 RON (18.243.037.290, 81 ROL).**

În baza art.118 alin.1 lit.e Cod penal confiscă de la inculpata JIANU IRINA PAULA **sumele de 80.489 USD și 5.000 Euro** în echivalentul în lei la cursul BNR din ziua plății.

Menține sechestrul asigurator instituit prin Ordonanța nr.68/P/2008 din 25 ianuarie 2010 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a infracțiunilor conexe infracțiunilor de corupție asupra bunurilor mobile și imobile aparținând inculpaților Năstase Adrian și Năstase Daniela.

În baza art.191 alin.2 Cod procedură penală obligă fiecare inculpat la plata sumei de câte 20.000 lei reprezentând cheltuieli judiciare ocazionate de soluționarea fondului cauzei.

Menține celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

Respinge, ca nefondate, recursurile declarate de **inculpații NĂSTASE ADRIAN și NĂSTASE DANIELA**, precum și de **partea civilă SC CONIMPULS SA Bacău** împotriva aceleiași sentinței penale.

În baza art. 192 alin.2 Cod procedură penală obligă pe recurenții inculpați Năstase Adrian și Năstase Daniela la câte 1.100 lei cheltuieli judiciare către stat din care câte 100 lei reprezentând onorariul parțial convenit apărătorilor desemnați din oficiu se va avansa din fondul Ministerului Justiției.

În baza art. 192 alin.2 Cod procedură penală obligă pe recurenta parte civilă la 500 lei cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru recurenta inculpată Jianu Irina Paula în sumă de 100 lei se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi 6 ianuarie 2014.